S-a inventat plasturele care te anunță când să nu mai stai la plajă!

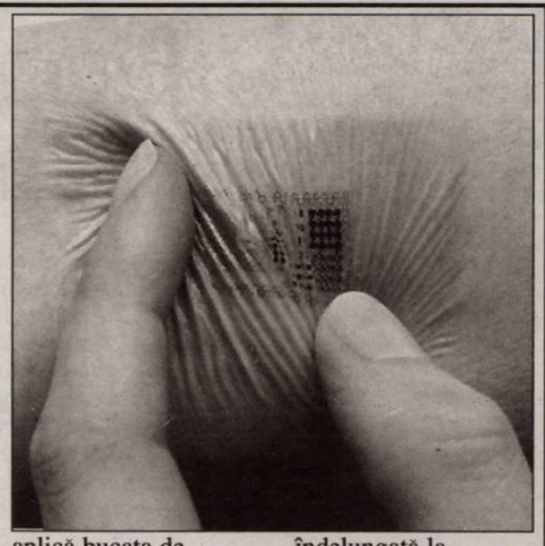

Celebrul concern cosmetic L'Oreal a anunțat recent inventarea unui material special care, aplicat pe piele, monitorizează expunerea la radiațiile ultraviolete și îl avertizează pe purtător asupra pericolului arsurilor solare.

„My UV Patch" a fost lansat la o expoziție de inventică desfășurată la începutul lui ianuarie în Las Vegas. Senzorii high-tech cu care micul petic de plastic, asemănător unei benzi de leucoplast, este dotat conțin vopsele fotosensibile. Acestea își schimbă culoarea după o perioadă de expunere la soare, în funcție de tenul persoanei care își aplică bucata de plastic. Purtătorul trebuie să fotografieze, cu un smartphone, „leucoplastul" și apoi să încarce fotografiile pe o aplicație specială.

În funcție de interpretarea dată imaginilor, aplicația îl poate sfătui pe purtător să mai aplice cremă solară sau să se retragă undeva, la umbră, fiindcă s-a expus prea mult la soare pe ziua respectivă. Se speră că dispozitivul va duce la o scădere a numărului de cancere de piele la tineri – aproximativ 90% dintre cancerele de piele non-melanom sunt asociate cu expunerea îndelungată la radiațiile solare. „Tehnologiile anterioare erau greoaie și foarte puțini tineri erau dispuși să poarte dispozitivele rigide, portabile, capabile să măsoare nivelul de ultraviolete.

Senzorul nostru este ușor, confortabil, iar oamenii nici nu-și dau seama că îl poartă. Suntem bucuroși să fim prima companie cosmetică intrată în domeniul tehnologiei medicale de acest gen", a precizat Guive Balooch, vicepreședintele Technology Incubator, compania care a realizat dispozitivul pentru L'Oreal.

ROBOȚII ULTRAINTELIGENȚI

ar putea declara război oamenilor după anul 2040!

O rebeliune generală a roboților militari ultrainteligenți ar putea aduce sfârșitul omenirii, susține un cunoscut futurolog și scriitor de science-fiction din Canada.

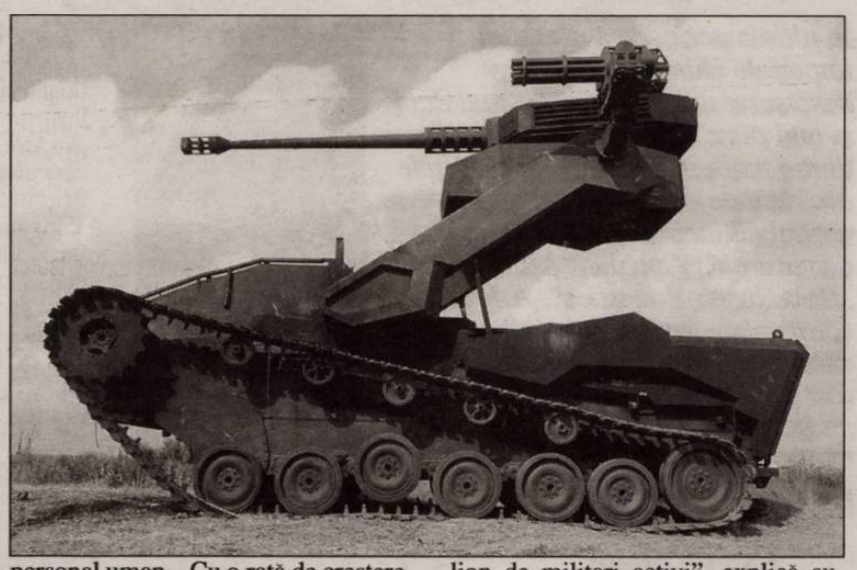

Logan Streondj este convins că în cel mult patru decenii numărul mașinilor inteligente, care comunică între ele, îl va depăși pe cel al soldaților umani, la nivel global, și acestea vor scăpa de sub control. „Este posibil ca un război între oameni, purtat cu arme neconvenționale, precum roboții și dronele militare, să se transforme într-un război al roboților contra oamenilor", crede Streondj.

Potrivit Federației Internaționale de Robotică, în 2014 au fost produși, în întreaga lume, peste 11.000 de roboți militari capabili să detecteze, să identifice și să atace ținte fără a fi ghidate de personal uman. „Cu o rată de creștere anuală de 13% ne putem aștepta că în 2040 vor fi produși cel puțin 230.000 de roboți, iar în 2053 ar putea fi produși aproape jumătate de milion de roboți doar în Statele Unite. Prin comparație, la ora actuală armata americană nu are mai mult de un milion de militari activi", explică autorul.

Streondj avertizează că roboții viitorului vor dispune de suficientă inteligență pentru a cere un „spațiu vital" doar pentru ei: „La ora actuală, toate națiunile lumii s-au angajat într-o nouă cursă a înarmărilor, care nu mai vizează însă domeniul nuclear, ci robotica. Există vehicule aeriene-robot, tancuri-robot și vehicule amfibii-robot. Dar nimeni nu și-a pus întrebarea: dacă aceste mașinării, trimise să se distrugă unele pe altele și care au deja posibilitatea de a comunica între ele, vor decide într-o zi să conlucreze și să se opună oamenilor?... Ar urma un război total, în stilul celui din filmele cu Terminator, din care roboții ar putea ieși învingători", crede futurologul canadian.

Primii agricultori europeni

au venit din Anatolia

Introducerea agriculturii a fost o inovație care a schimbat pentru totdeauna cursul istoriei omenirii, ducând la apariția primelor civilizații și transformând radical în bine viața strămoșilor noștri. Până nu demult se credea că leagănul agriculturii ar fi fost coasta levantină, respectiv țărmul estic al Mediteranei (pe teritoriul actualelor state Israel, Liban, Siria și Iordania), dar cercetătorii susțin că au descoperit dovezi atestând o origine total diferită.

Ei sunt de părere că agricultura s-a răspândit mai întâi în Europa și apoi pe glob de pe platoul anatolian, în urmă cu circa 8.000 de ani. Folosind ADN de la mai multe schelete umane găsite în această regiune, antropologii au putut lega arborele genealogic al primilor agricultori europeni de locuitorii Anatoliei de acum câteva milenii.

Se pare că acești agricultori ar fi migrat spre Europa acum 8.000 de ani, înlocuind, treptat, populațiile de vânători-culegători care trăiau aici. Șeful echipei de cercetători, Anders Gotherstorm, de la Universitatea Stockholm, spune că săpăturile efectuate în situl arheologic de la Kumtepe, în Turcia, au relevat că osemintele descoperite aparțineau unor fermieri din neolitic care, în migrația lor spre vest, ar fi întemeiat, la un moment dat, și prima așezare de pe locul legendarei cetăți Troia.

Descoperirile cercetătorilor suedezi par să fie confirmate de un studiu separat, efectuat în Irlanda, care a atestat existența unei „infuzii genetice" determinate de un aflux de populație tot din zona Mării Mediteraneene, populație care practica agricultura și care a dat naștere ulterior triburilor celtice, mult mai avansate decât restul populațiilor autohtone.

Tot în sprijinul noii descoperiri vin și picturile rupestre din Catal Hoyuk (în imagine), din Anatolia, care reprezintă oameni ce par să arunce semințe pe brazdă, fapt ce atestă că primitivii care au trăit acolo acum 8.000 de ani erau deja familiarizați cu cultivarea plantelor.

Panouri antizgomot

Pentru oamenii cu somnul ușor, orice zgomot poate reprezenta o oroare, ruinându-le noaptea. Din fericire, grație unei echipe de ingineri mecanici de la Massachusetts Institute of Technology, asemenea situații vor deveni istorie, întrucât "sensibilii" își pot dota casele cu pereți speciali, capabili să împiedice difuzarea oricărui sunet, fie din interior spre exterior, fie din exterior spre interior.

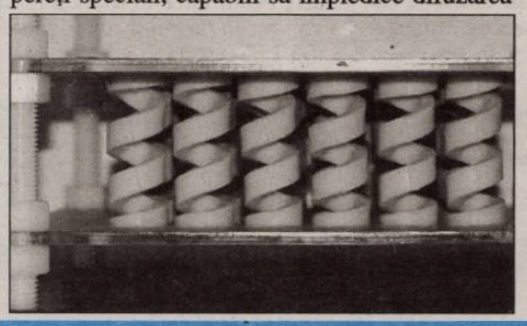

Acest lucru va putea fi realizat cu ajutorul unor panouri speciale, foarte ușoare, compuse din tuburi de plastic de forma unor arcuri. Atunci când nu sunt comprimate, tuburile lasă sunetele să treacă. Dacă sunt însă comprimate, ele împiedică difuzarea sunetelor audibile pentru urechea umană.

Prin atașarea unui cronometru, panourile se pot deschide ziua, pentru a permite difuzarea sunetelor și se vor închide noaptea. Astfel, nu vom mai auzi niciodată bormașini, vecini gălăgioși și nici nu vom mai deranja somnul lin al vecinilor atunci când avem o petrecere...

Slăbitul, mișcarea și... egalitatea sexelor

Odată cu începutul de ani, mulți dintre noi își promit — dar puțini reușesc! — să dea jos kilogramele acumulate de Sărbători. Cercetări de ultimă oră pot veni în sprijinul unor astfel de persoane. Ele relevă că, dacă vrem să slăbim mai mult, nu trebuie să facem și mai mult exercițiu fizic, ci să-l distribuim altfel.

Simpla schimbare a momentului când mergem la sală poate duce la o ardere mai rapidă și mai amplă (chiar cu până la 22%!) a caloriilor. Experimentul, derulat de o echipă de nutriționiști britanici și prezentat de BBC, a dovedit că femeile ard mai multe grăsimi dacă mănâncă înainte de a face sport, în timp ce la bărbați lucrurile stau total invers.

Ca parte a experimentului, dr. Adam Collins de la Universitatea Surrey a recrutat 30 de voluntari, 13 bărbați și 17 femei, care aveau probleme cu greutatea și nu erau „fani" ai sălilor de fitness. Timp de patru săptămâni, aceștia au efectuat antrenamente de mare intensitate, exerciții de tip Zumba, respectiv exerciții fizice moderate. Cu toții beau câte un suc înainte și după antrenament, dar doar unii consumau o băutură pe bază de carbohidrați, ceilalți fiind tratați cu o băutură placebo. Acest fapt a permis echipei dr. Collins să testeze efectele consumului de carbohidrați înainte și după practicarea de exerciții fizice.

Nutriționiștii au observat că femeile ardeau mai multe grăsimi decât bărbații, iar cele care consumau băutura cu carbohidrați înainte de antrenament dădeau jos cu 22% mai multe calorii. Bărbații consumau mai puține calorii, per ansamblu, dar cei care primeau carbohidrați după antrenament ardeau cu 8% mai multe calorii decât ceilalți. Explicația ar fi aceea că bărbații sunt mai musculoși și, cum carbohidrații sunt stocați în mușchi, dacă domnii mănâncă înainte de antrenament, corpul folosește energia dată de carbohidrații disponibili în mușchi, în loc să ardă grăsimile deja acumulate.

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

„Rebeliunea boxerilor”, un ring însângerat

În ultima perioadă a dinastiei imperiale chineze Qing s-a desfăşurat unul dintre cele mai dure şi mai pline de semnificaţii conflicte dintre naţionaliştii chinezi şi forţele occidentale cu interese economice în nordul Chinei. În istorie a rămas denumirea „Yihetuan” sau „Rebeliunea Boxerilor”. A fost o confruntare între două civilizaţii, când occidentalii cu varii interese au fost nevoiţi să devină aliaţi pentru a rămâne în legătură cu îndepărtata Chină.

Împărăteasa Cixi

Luptătorii care nu se tem de nimic

Neobişnuitul nume al confruntării din nordul Chinei, desfăşurată între august 1899 şi septembrie 1901, se datorează societăţii secrete „Boxerii Uniţi ai Dreptăţii”. Aceasta s-a format în provincia Shandong din estul Chinei. Despre luptătorii acelei societăţi au vorbit cu respect misionarii americani. „Boxerii” erau de fapt atleţi foarte bine antrenaţi, excelenţi practicanţi ai artelor marţiale şi care, din punct de vedere spiritual, erau educaţi în cultul „spiritului posesiv”. Acesta implica mânuirea excelentă a sabiei şi incantaţii de recunoştinţă faţă de Buddha şi Tao. Pentru a înţelege cum s-a ajuns ca aceşti rebeli naţionalişti să intre în luptă (ei detestau religia creştină şi infiltrarea străinilor în China), trebuie subliniat faptul că boxerii se credeau imposibil de învins. Şi asta pentru că „spritul posesiv” îi învaţă că mari spirite supranaturale, precum Împăratul de Jad, Regele Dragon sau Marea Maimuţă Rege (Sun Wukong) – pesonaje mitologice chinezeşti – le controlează corpul şi-i face invincibili. Boxerii chiar se credeau invulnerabili la lovituri de cuţit şi spadă, la gloanţe şi la „focul ghiulelelor”.

Luptători „Boxeri”

Pe acest fond războinic, naţionalismul şi izolaţionismul chinez au izbucnit pentru anularea „sferelor de influenţă occidentale”. După mai multe conflicte locale, străinii din Bejing s-au refugiat în Cartierul Legaţiilor, iar regina moştenitoare Cixi – susţinătoare a Boxerilor – a declarat război puterilor străine. Imediat, Cartierul Legaţiilor a fost asediat atât de Boxeri, cât şi de trupele imperiale chineze. Asediul a durat 55 de zile.

În faţa acestor reacţii violente ale naţionaliştilor chinezi, a ieşit la iveală şi o grupare care voia conciliere între părţi. Prinţul manciurian Yikuang a încercat să facă un armistiţiu, dar în zadar. Opt naţiuni cu mari interese economice în regiune s-au aliat: Regatul Unit, Rusia, Japonia, Franţa, SUA, Germania, Italia şi Austro-Ungaria au format o armată de aproximativ 55.000 de oameni. Aliaţii au reuşit să cucerească Beijingul şi să elibereze asediaţii (printre aceştia erau şi chinezi creştini). Au urmat prădăciuni prin capitală şi execuţii sumare are celor suspectaţi că au luptat alături de Boxeri.

„Protocolul Boxerilor” din 7 septembrie 1901, între Imperiul Dinastiei Qing şi „Cele opt naţiuni aliate”, prevedea condiţii grele pentru chinezi. Trupele străine staţionate la Beijing trebuiau susţinute de guvernul chinez, iar o sumă uriaşă (450 milioane taeli de argint) trebuia plătită învingătorilor în următorii 39 de ani. Unele state au renunţat însă la aceste sume.

Consecinţe previzibile

Forţele occidentale au înţeles că relaţiile cu China dinastiei Qing trebuia făcută prin intermediul liderilor şi nu direct cu comercianţii chinezi. O altă consecinţă pe termen lung a fost puterea tot mai mare pe care Japonia o dobândea în regiune. Pe de altă parte, interesele economice în Manciuria au condus la războiul ruso-japonez din 1904-1905.

Fotodocument

Chaplin şi Churchill

Doi mari actori ai secolului XX. Se întâlneau în 1931, la o petrecere de grădină la reşedinţa lui Winston Churchill. Charles Spencer Chaplin avea să-l cucerească pe viitorul prim-ministru al Marii Britanii (primul mandat, 1940-1945), care va avea un rol de excepţie în cel de-al Doilea Război Mondial. Chaplin a creat un rol istoric în filmul de mare curaj „The Great Dictator”, în 1940, în care-l satiriza pe Hitler – lansat înainte ca SUA să intre în război. Chaplin a fost şi dictatorul, şi frizerul evreu persecutat de nazişti. Churchill a amânat o şedinţă pentru a vedea acest film împreună cu familia.

Tâlhari legănaţi de valuri

Istoria banditismului pe mare este foarte veche şi cât se poate de picantă – mai ales când briganzii furau femei cu rang nobiliar-pentru a primi o răscumpărare uriaşă. Pirateria, ca jaf şi tâlhărie comise pe mări şi oceane (în realitate, pe orice de fel de luciu de apă), a debutat în antichitate şi nu a dispărut nici astăzi. Originea termenului este grecească („Peirates”) şi are ca înţeles fie banditismul maritim, fie „găsirea norocului pe mare”. Aceleaşi origini le au cuvintele „pericol” şi „pieire”.

Iulius Caesar prizonier

Cei mai vechi piraţi atestaţi documentar sunt ilirii şi tirenienii, care au acţionau cu treisprezece secole înainte de Christos. Grecii, romanii, fenicienii, anatolienii etc. răpeau tineri de ambe sexe pentru a fi vânduţi drept sclavi. Simultan, a prins contur şi „industria recompenselor” pentru persoane de vază ale societăţii. Astfel, însuşi Iulius Caesar fiind luat prizonier în Marea Egee (în insuliţa Dodecanese), şi-a fixat cu mândrie preţul de 50 de talanţi aur, superior celui la care se gândiseră piraţii cilicieni (un talant roman echivala cu 32,3 kilograme aur). Dar Senatul l-a însărcinat pe Pompei să rezolve „violent” problema, iar Caesar a fost eliberat după trei luni de detenţie.

Plaga numită piraterie devenise o problemă de stat pentru Imperiul Roman, dar misiunile oficiale de stârpire a banditilor dădeau greş (cum s-a întâmplat cu războaiele navale duse de Pompei în anul 67 î.Ch.). Din zonele meridionale, plaga pirateriei s-a răspândit în regiunile septentrionale, vikingii nefiind străini de astfel de practici. Marea Neagră şi cea Baltică erau şi ele cutreierate de piraţi, iar dezvoltarea comerţului maritim şi a centrelor comerciale strategice făceau cu ochiul briganzilor

Piraţi în acţiune

mării. În Evul Mediu, pe Volga şi Kama se făceau prădăciuni la concurenţă cu cele maritime.

O zonă aparte a „pirateriei barbarilor” a reprezentat-o Marea Mediterană. Istoricii afirmă că între secolele XVI şi XIX, aproximativ 1,25 milioane de persoane au fost răpite şi vândute drept sclavi. Descoperirea Americii şi „navetele” cu imense comori spre Europa au condus la apariţia piraţilor caraibieni şi ai Atlanticului. Organizarea militară şi plata fără greş a camarazilor briganzi determinau dezertări în masă ale matrozilor onesti; amiralul Nelson spunea, în 1803, că din Marina Regală engleză au dezertat 42 de mii de marinari, în zece ani.

Panica permanentizată a condus unele state la înfiinţarea „instituţiei corsarului”. Astfel, corsarii erau oficial protejaţi de o „scrisoare de marcă” din partea suveranilor, dar procedeele lor erau identice cu cele ale piraţilor. Sir Francis Drake (slăbiciunea Elisabetei I) şi Jean Bart (din partea Franţei) au fost cei mai renumiţi corsari.

Pericol şi astăzi

În zilele noastre, vasele comerciale şi chiar tancurile petroliere sunt ţinte predilecte în zona coastelor Somaliei, Strâmtoarea Malacca, Oceanul Indian şi Singapore. Statistici recente arată că sunt prădate anual aproximativ 50 de mii de nave. International Maritime Bureau arată că piraţii folosesc vase rapide asociate unor vase-mamă şi sunt dotaţi cu arme de asalt sofisticate. În aceste condiţii, marfa contează mai puţin, persoanele fiind cele vânate pentru recompense. O tendinţă la modă este de a nu raporta actele piratereşti, pentru ca primele de asigurare în acest sens să nu crească. Singura zonă fără piraţi este actualmente cea a teritoriului maritim al SUA şi al Caraibelor, datorită măsurilor dure ale US Navy şi US Coast Guard.

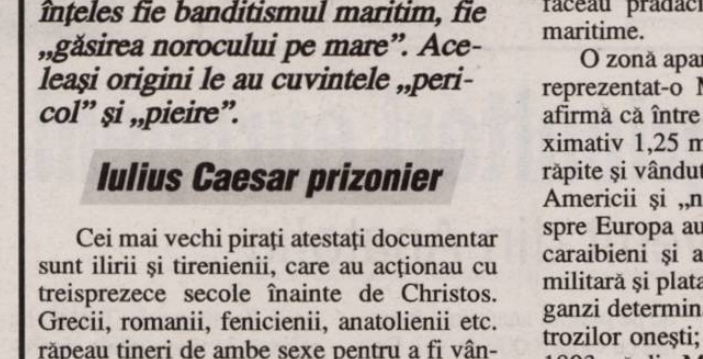
Pedepsirea în Evul Mediu

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Astăzi în istorie

28 ianuarie 1457

S-a născut Henric al VII-lea al Angliei

Întemeietor al dinastiei Tudorilor şi aparţinând ramurii Lancaster a Casei regale a Plantageneţilor, Henric al VII-lea a venit pe lume la 28 ianuarie 1457, în Palatul Pembroke din Ţara Galilor. A fost unicul fiu al lui Edmund Tudor, conte de Richmond, şi al Margaretei Beaufort, contesă de Richmond — care avea 13 ani când l-a născut.

Genealogia acestui rege, atât din partea tatălui, cât şi din partea mamei, este atât de întortocheată, încât l-ar pune în încurcătură şi pe Shakespeare. Şi asta pentru că pretenţiile la tron erau discret ascunse în ramurile stufoase ale înaintaşilor. Mai mult anecdotic, amintim doar că bunicul său Owen Tudor a fost paj (!) la Curtea lui Henric al V-lea, dar s-a însurat în secret cu văduva acestuia, Caterina de Valois. Şi pe linia mamei apare un fiu ilegitim printre moştenitorii lui Edward al III-lea. În consecinţă, luptele pentru tron erau complicate, mai ales că regii şi Parlamentul de la Londra puteau da „decrete de legitimitate” cu motivaţie destul de „subţire”.

În consecinţă, Henric al VII-lea a acces la tron după ce l-a învins în luptă pe Richard al III-lea la Bosworth (august 1485). Practic, acea bătălie a fost (oficial) ultima a Războiului celor Două Roze, când Casa Lancaster (roşu) a învins Casa York (alb). Noul rege, încoronat la 30 octombrie 1485, a devenit primul al dinastiei Tudorilor — care s-a terminat odată cu domnia Elizabetei I (necăsătorită), fiind urmată de Casa Stuart (1603). Un an mai târziu, în 1486, Henric s-a căsătorit cu Elizabeth de York.

Primul fiul al lui Henric, Arthur, prinţ de Ţara Galilor, a murit la doar 15 ani. Al doilea fiu a fost viitorul rege Henric al VIII-lea. Interesant şi semnificativ pentru Anglia este că Henric al VII-lea a fost catolic, la fel botezându-l şi pe Henric al VIII-lea, numai că acesta a realizat schisma faţă de papalitate şi s-a declarat liderul suprem al Bisericii Angliei, el iniţiind astfel anglicanismul (formă a protestantismului), preluând şi taxele către Roma... Henric al VII-lea a murit la 52 de ani, în 1509.

Fenomene aerospaţiale neidentificate

Întâlniri OZN de gradul... psihologic?

Christopher C. French este un psiholog britanic specializat în psihologia credinţelor şi experienţelor paranormale, precum şi în domeniile cunoaşterii şi emotivităţii.

Este şeful unităţii de cercetare în psihologia anomaliilor de la Universitatea din Londra, Colegiul Goldsmiths, şi apare în mod regulat în mass-media ca expert în testarea cazurilor pretins paranormale. El a publicat, în vol. 28, din octombrie 2015, al revistei „The Psychologist" a Societăţii Britanice de Psihologie, un articol intitulat „Întâlniri de gradul psihologic", în care încearcă să explice întâlnirile OZN prin mecanisme psihice. Rezum mai jos câteva idei din articol, ca şi reacţiile, care nu au întârziat, din partea unor ufologi.

Sondajele de opinie arată că mulţi membri ai publicului larg cred în ipoteza extraterestră pentru fenomenul OZN. Un sondaj 2013 făcut de agenţia Huffington, pe 1000 de adulţi din SUA, a constatat că jumătate credeau în exista vieţii pe alte planete, 38 la sută credeau că există viaţă inteligentă pe alte planete, şi un sfert credeau că extratereştrii au vizitat Pământul. Dar astronomii, chiar dacă admit că propria noastră galaxie este plină de viaţă, sunt convinşi că distanţele interstelare imense interzic practic orice contact direct între oameni şi extratereştri. În acest caz — crede French — trebuie să căutăm o explicaţie alternativă pentru „numeroasele rapoarte de OZN-uri, contacte cu entităţi extraterestre şi răpiri, semnalate în ultimii 60 de ani". El crede că a găsit o astfel de explicaţie chiar în particularităţile psihicului uman.

Percepţii greşite?

Atât percepţia, cât şi memoria sunt procese constructive, puternic afectate de influenţele de tip „de sus în jos", adică de credinţele şi aşteptările preexistente observatorului, spune French. OZN-urile sunt de obicei văzute în mod neaşteptat, de regulă în condiţii mai puţin de ideale, de multe ori noaptea. În astfel de condiţii, pot fi percepute detalii care nu au fost de fapt prezente. Dimensiunea, distanţa şi viteza pe cer pot fi estimate greşit, datorită lipsei de repere. Obiecte apropiate, de mici dimensiuni, dar şi stele strălucitoare şi planete, meteoriţi, baloane meteorologice, avioane văzute din unghiuri neobişnuite, display-uri cu laser şi felinare chinezeşti pot fi luate drept nave spaţiale extraterestre. De altfel, chiar şi susţinătorii cei mai fervenţi ai ipotezei extraterestre acceptă că peste 95 la sută din toate observaţiile raportate pot fi explicate astfel. Nici observatorii prin profesie, cum ar fi piloţii, astronomii, personalul militar, sau ofiţerii de poliţie, nu sunt imuni la astfel de percepţii greşite. French crede că în acest caz e rezonabil să admitem că vor exista explicaţii similare pentru toate observaţiile OZN...

Unele observaţii par să fie susţinute de dovezi fizice: fotografii, observaţii radar, adânciturii în sol, niveluri de radiaţie ridicate ş.a.m.d. Dar încă din copilăria fotografiei, s-au produs falsuri, de pildă pentru capturarea imaginilor fantomatice ale unor defuncţi. La ora actuală, cu aplicaţii cum ar fi Photoshop, este mai uşor ca niciodată să păcălești credulii. Dar şi multe fotografii clasice de farfurii zburătoare s-au dovedit a fi falsificate în mod deliberat. În alte cazuri, fotografii sau clipuri video, cu fenomene naturale sau provocate de om, sunt pur şi simplu greşit interpretate. Şi pe radar pot exista semnale fals pozitive: stoluri de păsări sau condiţii atmosferice neobişnuite...

French continuă, argumentând că afirmaţii părtinitoare ale martorilor sau ale anchetatorilor pot duce şi ele la false dovezi ale unor vizite nepământene. În 1952, contactatul George Adamski a susţinut că a întâlnit o venusiană atrăgătoare în deşertul din California... După el, mulţi alţii au făcut astfel de afirmaţii, cu transmiterea de mesaje importante, avertizarea omenirii asupra unor pericole cum ar fi un război nuclear sau poluarea. Aceşti contactaţi nu au fost luaţi în serios nici măcar de ufologi. Dar la scurt timp au apărut relatări despre răpiri OZN. French aminteşte în acest sens cazurile Antonio Villas Boas (1957) şi Betty şi Barney Hill (1961).

În acest al doilea caz, detaliile răpirii au ieşit la iveală după numeroase şedinţe de regresie hipnotică asupra ambilor martori, realizate de psihiatrul Dr. Benjamin Simon. În 1987, două cărţi bestseller au continuat sensibilizarea opiniei publice: *Communion* de Whitley Strieber şi *Intruders* de Budd Hopkins. În prima, autorul relata propriile experienţe terifiante de răpire. Cea de a doua afirma că cercetările efectuate asupra unor răpiţi, implicând adesea utilizarea regresiei hipnotice, sugerează că vizitatorii sunt angajaţi într-un proiect genetic sinistru, cu intenţia de a produce hibrizi între oameni şi nepământeni. Spre surprinderea multora, în 1994, profesorul John Mack, un psihiatru de la Universitatea Harvard şi câştigător al premiului Pulitzer, a publicat o carte în care argumenta că răpirile extraterestre „nu sunt halucinaţii, nici vise, ci experienţe reale".

French afirmă că răpirile OZN constituie un fenomen interesant, bogat şi cu multiple faţete, deci ar trebui să fim foarte precauţi în a propune explicaţii universal valabile. Există şi farse sau persoane care suferă de boli psihice, dar există şi

un acord general, atât în rândul susţinătorilor, cât şi al adversarilor ipotezei extraterestre, că marea majoritate a celor care spun că au fost răpiţi sunt normali, sinceri, care cred cu adevărat că au experimentat un contact nepământean. Dar psihologul britanic afirmă că există şi studii care arată că astfel de persoane ar putea suferi de amintiri false şi de tendinţa de a raporta experienţe aparent paranormale de toate tipurile.

Multe cazuri ar putea fi explicate, crede French, prin paraliziile temporare care apar în timpul adormirii sau la trezire şi durează de obicei cateva secunde, fenomen foarte frecvent în rândul populaţiei. În cazuri mai rare, acestea includ un puternic simţ al unei prezenţe şi dificultăţi de respiraţie, din cauza unei senzaţii de presiune pe piept. Pot să apară halucinaţii, incluzând lumini sau figuri groteşti care se mişcă în jurul camerei, voci, paşi sau sunete mecanice, ori senzaţia de a fi tras din pat. Mulţi care trec prin astfel de experienţe caută serviciile unui hipnoterapeut, pentru a „recupera" amintirile din restul episodului. Există studii care sugerează că astfel sunt produse false amintiri.

Evident, afirmaţiile de mai sus nu puteau rămâne fără replică din partea ufologilor, inclusiv a celor care au investigat cazuri de răpire.

Unul dintre cei care au răspuns a fost Stanton Friedman, binecunoscutul investigator al cazului Roswell şi susţinător al ipotezei extraterestre. El a reamintit, între altele că a participat pe 27 iunie 1997, împreună cu ufologii Nick Pope şi Timothy Good, la o dezbatere organizată de televiziunea ITV din Marea Britanie. Au fost invitaţi şi trei oameni de ştiinţă, între care şi Chris French, dar, conform lui Friedman, „niciunul dintre cei trei nu şi-a făcut temele de casă în mod adecvat". Întrebarea fusese: „Vizitează extratereştrii Pământul?". Din 100.000 de persoane care au sunat, 93.000 au spus „da". Friedman e de părere că recentul articol al lui French ilustrează clar părtinirea şi ignoranţa sa, întrucât călătoriile interstelare sunt posibile. Există, probabil, 10.000 de planete pe o rază de 100 de ani-lumină în jurul nostru. Nimeni nu ştie câte sunt locuite. Zeta Reticuli 1 şi 2 sunt doar la o optime de an-lumină una de cealaltă şi la mai puţin de 40 de ani-lumină depărtare de noi. Iar o navă care ar accelera constant cu doar un G ar putea ajunge într-un an aproape de viteza luminii.

Memorie falsă

French nu are dreptate când spune că şi cei mai fervenţi susţinători ai ipotezei extraterestre acceptă că peste 95 la sută din toate observaţiile raportate pot fi explicate. În cazurile din proiectul „Blue Book", 21,5% dintre cazuri nu au putut fi explicate. Alte studii au dat valori similare. Şi ce dacă unele cazuri pot fi explicate? Contează celelalte observaţii, care sunt foarte multe şi adesea aspectul lor indică faptul că OZN-urile sunt vehicule fabricate şi folosesc tehnologii nepământene. French mai afirmă că urmele de pe sol şi radioactivitatea se datorează iepurilor şi erorilor de măsurare, ceea ce sunt prostii.

French menţionează cazul răpirii Betty şi Barney Hill, dar pare să ignore cărţi importante în care a fost examinat cazul. El susţine în mod fals că cei doi l-au consultat pe Dr. Benjamin Simon pentru „probleme în căsnicia lor", „motiv pentru care ar trebui să ne îndoim de relatările lor". Psihologul exagerează şi rolul „sindromului de memorie falsă" ca o explicaţie pentru răpiri. Pe scurt, „serveşte o mulţime de prostii în loc să fie un investigator serios în căutarea de fapte şi date".

O altă luare de poziţie a fost cea a lui Kathleen Marden, profesor coordonator în diverse studii postuniversitare de educaţie şi cercetătoare a fenomenului OZN şi a răpirilor. Ea îl critică pe French, întrebând, între altele, cum poate oare explica el OZN-urile din jurul instalaţiilor nucleare, fapt pe care Air Force l-a recunoscut încă din 1952? Apoi, French susţine că ar trebui să abandonăm *toate* dovezile radar, video sau fotografice, deoarece *unele* nu sunt valabile, ceea ce este un raţionament defectuos. Kathleen Marden a scris ea însăşi mai multe lucrări despre paralizia din timpul somnului, ca şi despre studiile academice efectuate asupra celor ce spun că au fost răpiţi, lucrări care contrazic afirmaţiile Dr. French. Psihologul nu a examinat corect nici cazul soţilor Hill, comiţând intenţionat omisiuni şi interpretări tendenţioase. Dar despre toate acestea, ca şi despre o altă viziune asupra fenomenului OZN, vom vorbi în detaliu în articolul următor.

Pagină realizată de
DAN D. FARCAŞ

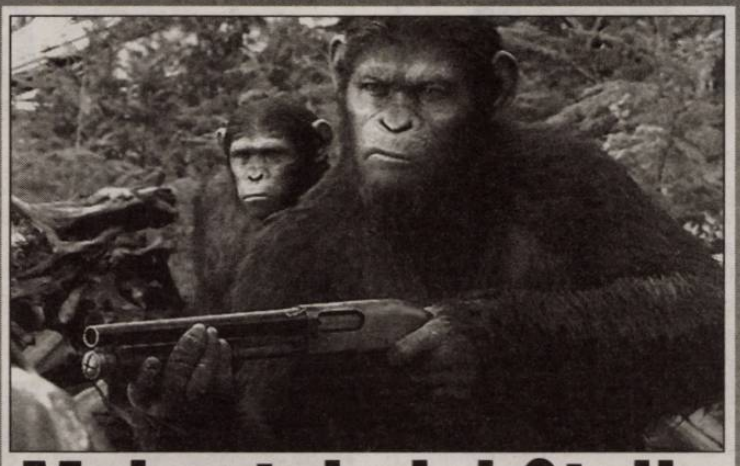

Maimuţele lui Stalin

Se spune că prin anii '20 liderul sovietic I.V. Stalin ar fi intenţionat să creeze o armată de super-războinici hibrizi — jumătate om, jumătate maimuţe — bazându-se pe cercetările biologului Ilia Ivanov. Aceştia ar fi fost nişte humanoizi insensibili la durere şi capabili să se hrănească cu orice. Noua rasă umană (artificială!) ar fi constituit deopotrivă o uriaşă forţă de muncă, într-o epocă de puternică industrializare a URSS şi o maşină de război vie, greu de învins, din componenţa Armatei Roşii. Omul-maimuţă ar fi reunit robusteţea maimuţelor mari, docilitatea unui animal şi capacitatea de a îndeplini sarcini de natură intelectuală complexe, întocmai ca un om normal.

O „alchimie genetică" sinistră

Experienţele lui Ivanov s-au derulat parţial în Africa de Vest, unde acesta a injectat sperma umană în uterul unor maimuţe femele (cele mai multe, de cimpanzei) şi parţial în Georgia natală a dictatorului, unde a inseminat femei cu sperma de cimpanzeu. Cobaii umani fie erau selectaţi prin voluntariat, fie nu ştiau despre ce era vorba. Oricum, se ştie că această alchimie genetică a eşuat în repetate rânduri, iar nivelul maxim al crizei a apărut în momentul când cercetătorul a rămas fără maimuţe pentru experimente. Atunci a avut catastrofala idee de a solicita o persoană foarte bogată din Cuba să îi împrumute banii necesari pentru continuarea sinistrelor sale teste, însă toată afacerea a ajuns în presa americană, expunându-l opiniei publice în mod dramatic.

Pe fondul acestui mare fiasco ce includea şi sume uriaşe aruncate în vânt, discreditat de articolul din New York Times, Ivanov a fost arestat în 1930 de poliţia politică pentru a fi trimis în gulag. Pedeapsa i-a fost însă comutată într-un exil în Kazahstan, unde a şi murit, în 1932, la 62 de ani. Pe unele canale circulă însă versiunea asasinării sale de către poliţia politică, pentru a se şterge astfel urmele experimentelor.

Eşecul unui plan paranoic

Absolvent al Universitătii Harkov (Ucraina) în 1896, Ilia Ivanov a lucrat între 1910 şi 1930 în diverse institute zootehnice şi rezervaţii naturale, în special pe tehnici de inseminare artificială, rezultatele muncii sale fiind de altfel aplicate în reproducţia cailor. El a fost şi printre primii savanţi care au creat noi hibrizi, cum sunt zebroidul (hibrid între măgar şi zebră), zubronul (zimbrul european încrucişat cu bovina domestică), hibrizi de rozătoare şi mai ales de păsări. Tot el a fost cel care a invocat posibilitatea creării hibridului om-maimuţă la un congres din Austria al zoologilor, în 1910. Revoluţia Rusă a întrerupt temporar aceste cercetări, însă ele au trezit interesul „tătukului" Stalin, fiind susţinut de Nikolai Gorbunov, fost secretar al lui Lenin.

În 1924 Ivanov a primit avizul Institutului Pasteur, unde lucra, pentru a activa în Guyana Franceză, apoi statul sovietic i-a acordat fonduri pentru cercetări. După un prim eşec în Kindia, şi-a mutat cartierul general la Conakry, însă cele trei femele de cimpanzeu capturate în natură nu au rămas însărcinate după inseminarea cu spermă umană. Mai mult, comunitatea ştiinţifică locală nefiind de acord cu ideea inseminării unor femei cu spermă de cimpanzeu, el s-a mutat la Suhumi (Georgia), unde a creat şi un centru de primatologie. Şi, aflându-se practic acasă, a fost sprijinit de Academia Comunistă să recruteze 5 femei voluntare pentru a participa la odiosul experiment. Totuşi, abia în 1929 a apărut prima voluntară, iar singurul mascul matur sexual avut la dispoziţie, un orangutan, a murit. Acestea şi mai ales noua orientare şi ideologie politică l-au aruncat pe „excentricul" savant în dizgraţie.

Ilia Ivanov — un „savant-fantomă"?

Pare destul de ciudat că primele relatări despre maimuţele lui Stalin au apărut în presă abia în 2004, într-o revistă cu profil paranormal ruseasc, urmată de o publicaţie americană şi alta din Scoţia. În unul dintre articole se invocă originea informaţiilor în „arhive recent desecretizate", dar nu se aduc absolut deloc dovezi. Suficient pentru conturarea unei supra-teorii a conspiraţiei, care pretinde că, de fapt, Stalin nu l-ar fi cunoscut pe Ivanov (teorie susţinută şi de marile dificultăţi în a obţine finanţare pentru nebuneştile sale cercetări). Se aminteşte totuşi de intenţia creării „omului nou" sovietic, mai presus de originea socială, etnie ori naţionalitate, ceea ce era însă un slogan transpartinic şi transnaţional, întâlnit şi la comunişti, şi la nazişti ori la alţi ideologi plini de avânt progresist, dar sub una şi aceeaşi imagine: frumos, robust, inteligent, devotat... O utopie, dacă stăm puţin să ne gândim, dând deoparte omniprezenta curiozitate ştiinţifică, uneori împinsă până la sadismul cel mai atroce şi la aberaţii de închipuit.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

E bine de ştiut

Hipertensiunea arterială

Diferenţa de presiune dintre sistemul arterial, cu presiune mare şi sistemul venos, cu presiune mică, asigură circulaţia sangvină. Uneori, presiunea maximă creşte la efort, din cauza emoţiilor sau chiar în repaus, în special în cazul persoanelor vârstnice. Alteori creşte minima, dar există şi situaţia când cresc ambele presiuni sangvine. Identificarea unei tensiuni crescute nu semnifică neapărat o hipertensiune arterială permanentă. Poate fi vorba despre o creştere trecătoare datorată unor stări emotive puternice. Diagnosticul trebuie confirmat doar dacă medicul găseşte valori crescute, în repaus, la trei-patru reexaminări succesive.

Mai trebuie spus că în aproximativ 90% din cazuri nu se cunoaşte cauza exactă a apariţiei tensiunii, ci este vorba despre un cumul de factori care predispun la tensiune, respectiv ereditatea, unii factori vasculari, stări emotive repetate, regim hipercaloric, consum exagerat de sare.

În aproximativ 10% din cazuri, hipertensiunea arterială este determinată de probleme renale, endocrine, anomalii ale aortei, scăderea elasticităţii aortei.

E bine de ştiut că în fazele de început ale bolii este posibil să nu identificaţi vreun simptom deosebit. Ulterior, dacă mai ales dimineaţa aveţi dureri de cap, ameţeli, hemoragie nazală, apariţia de „steluţe" luminoase sau puncte negre în faţa ochilor, trebuie să vă adresaţi medicului, pentru că astfel se definesc simptomele hipertensiunii arteriale.

Dacă întârziaţi prezentarea la medic şi începerea tratamentului, riscaţi apariţia complicaţiilor, cardiopatia ischemică, accidente cerebrale, insuficienţă renală.

Dr. VALERIU MANTA

Garderoba iernii...

...include obligatoriu mantouri călduroase, chiar dacă iarna s-a arătat blândă.

Alegeţi croiala şi lungimea care convin stilului şi siluetei dumneavoastră. În privinţa lungimilor, sunt de actualitate cele puţin peste genunchi, dar şi cele lungi, cu despicături laterale sexy. Nu fugiţi de culorile pastelate!

Lecţii de nutriţie

Sursă sigură de B12

Vitamina B12, ciancobalamina sau vitamina roşie este deseori pomenită în discuţiile despre nutriţia sănătoasă şi pe bună dreptate, căci este vitală pentru sânge şi creier. În general, se ştie că B12 se găseşte doar în produsele animale (scoici, ficat, rinichi, peşte, caracatiţă).

De ce este vitamina B12 atât de importantă? Pentru că formează şi regenerează celulele roşii din sânge, prevenind astfel anemia, creşte energia, îmbunătăţeşte concentrarea, memoria şi echilibrul, protejează creierul împotriva micşorării provocate de vârstă, menţine sănătos sistemul nervos şi (special pentru fumători!) ajută la prevenirea cancerului indus de fumat, precizează dr. nutriţionist Cristian Panaite.

Necesarul zilnic de B12 este infim (2,4 micrograme – cât într-o porţie mică de somn, păstrăv sau macrou) şi uşor de asigurat, având în vedere că 70 g de scoici gătite conţin aproape 70 mcg, 60 g de caracatiţă sau de ficat de vită conţin 50 mcg, iar banalul ficat de pui depăşeşte 10 mcg/50 g.

Ce se întâmplă însă dacă nu mâncaţi alimente cu suficientă vitamină B12? Veţi suferi foarte probabil de anemie, palpitaţii, oboseală cronică, halucinaţii, ameţeli, dureri de cap, depresie, constipaţie, tulburări digestive.

Un studiu american a arătat că 1 din 6 consumatori de carne, cu vârste cuprinse între 26 şi 83 de ani, au deficit de B12. Persoanele cu cele mai ridicat nivel de vitamina B12 nu au fost cele care mănâncă cele mai multe produse de origine animală, ci subiecţii care iau suplimente alimentare şi mănâncă cereale la micul dejun.

Vitamina B12 este vitală pentru sânge, creier şi concentrare, energie şi de aceea trebuie să se asigure necesarul zilnic. Cea mai bună sursă nu o constituie însă carnea sau lactatele, ci suplimentele alimentare şi produsele alimentare fortificate.

Începeţi de azi, la micul dejun, cu un bol de cereale fortificate. Pentru sănătate şi surplus de B12.

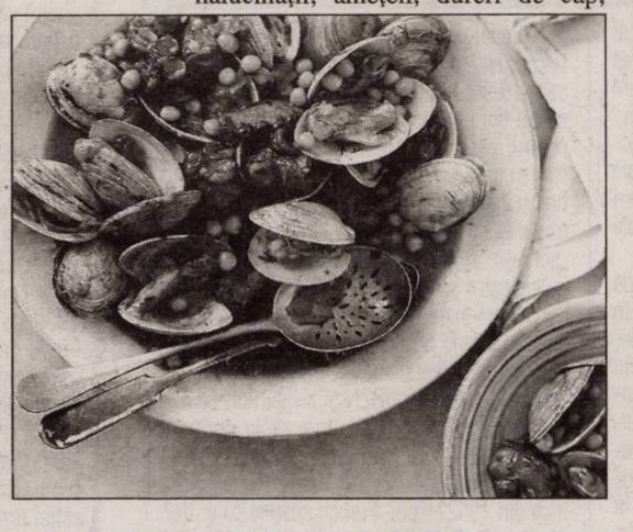

Dosarele frumuseţii

Remedii miraculoase

Multe dintre cititoarele noastre se plâng de existenţa cearcănelor şi ne cer câteva sfaturi pentru a le estompa. Primul pas în rezolvarea acestei probleme ar trebui făcut spre medic. Pentru a stabili dacă acestea semnifică sau nu o suferinţă metabolică, de exemplu. Dacă ne referim strict la remedii cosmetice, există multe creme pentru zona ochilor, dar şi uleiul de migdale acţionează în mod spectaculos. Seara, înainte de culcare, masaţi zona cearcănelor cu o picătură de ulei de migdale. Repetaţi tratamentul seară de seară timp de două săptămâni. Dacă efectul este cel scontat, faceţi o pauză de o săptămână, apoi reluaţi tratamentul.

- Diminuarea cearcănelor şi calmarea ochilor obosiţi se obţin şi aplicând comprese cu apă de trandafiri, pe pleoape, timp de 10 minute.
- Cataplasmele cu frunze de mentă zdrobite, aplicate sub ochi şi ţinute timp de 20 de minute, stimulează circulaţia sangvină şi atenuează cearcănele.
- Realizaţi o mască din pudră de turmeric şi suc proaspăt de ananas. Se aplică masca sub ochi, se menţine timp de 10 minute şi, după ce o îndepărtaţi cu apă călduţă, veţi constata că cearcănele au dispărut în chip miraculos.

Gastronomice

Spaghete cu piept de pui şi sos roşu

1 pachet spaghete, 1 piept de pui, câţiva căţei de usturoi, 300 g suc de roşii, sare, piper, oregano, busuioc, ulei.

Se pune apa la fiert cu un praf de sare şi o lingură cu ulei, iar când clocoteşte se adaugă spaghetele şi se lasă să fiarbă. După ce au fiert se scurg şi se dau deoparte. Se încinge puţin ulei într-o cratiţă şi se pune la prăjit pieptul de pui tăiat cubuleţe. Când este prăjit pe jumătate se adaugă usturoiul pisat şi se lasă până devine auriu, apoi se stinge cu sucul de roşii. Se completează cu apă, se adaugă sare, piper, oregano şi se lasă să fiarbă la foc mic până scade sosul. Se adaugă spaghetele în sos şi se amestecă bine. Se servesc fierbinţi.

Ficat de viţel cu sos de ceapă

600 g ficat de viţel, 60 g unt, sare, 2 linguri smântână, 1-2 linguri zeamă de lămâie, o lingură făină, 2 mere acrişoare, 2 cepe, o lingură coniac, piper măcinat, 100 ml apă sau supă.

Se taie ficatul în bucăţi potrivite şi se îndepărtează pieliţele. Se scoate cotorul de la mere şi se taie fructele în felii de aproximativ 1 cm care se stropesc cu zeamă de lămâie. Ceapa se taie jumătăţi, apoi felii nu foarte subţiri. Se dă ficatul prin făină şi se pune la prăjit într-o tigaie, în jumătate din cantitatea de unt, câte 2 minute pe fiecare parte. Se scoate din tigaie, se pune într-o tavă termorezistentă şi se dă la cuptorul preîncălzit, 10-15 minute. Separat, se prăjesc merele în unt câteva minute, apoi se scot. Se prăjesc şi rondelele de ceapă. Se aşază bucăţile de ficat pe un platou, iar deasupra se pun felii de mere şi jumătate din cantitatea de ceapă. Cealaltă jumătate se lasă să se rumenească bine şi se stinge cu coniac şi supă. Se lasă să fiarbă 10 minute, se mixează, se potriveşte de sare, piper şi smântână. Se toarnă peste ficat şi se serveşte imediat.

Salată de fructe

3 mere, 4 portocale, 4 mandarine, 2 kiwi, 250 g piersici din compot, 250 g ananas din compot, 100 g miez de nucă, 100 ml rom, 100 ml vin alb, 2-3 frunze mentă.

Se curăţă de coajă portocalele, mandarinele şi kiwi, se taie cubuleţe şi se pun într-un bol mare. Merele se curăţă de cotor şi se taie feliuţe. Ananasul se taie bucăţi, iar piersicile felii. Toate se adaugă în bol. Într-un vas separat se amestecă vinul cu romul şi zeama de la compoturi şi apoi se toarnă peste fructe. Se rup câteva frunze de mentă şi se pun deasupra. Bolul cu salată se ţine la frigider. Nucile se pun într-o tavă şi se prăjesc uşor la cuptor. Se toacă şi se presară peste salata de fructe doar când este servită.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Cetăţi prospere din Neolitic

Primele cetăţi (oraşe) au fost construite în urmă cu 5500 de ani în Mesopotamia, apoi în Egipt, în India şi în China, de-a lungul fluviilor care le-au asigurat prosperitatea: Tigrul, Eufratul, Nilul, Indusul şi Fluviul Galben.

Pescari pe Nil (pictură)

Nilul este un dar al Egiptului, spunea Herodot. Dacă n-ar fi existat acest fluviu, n-ar fi existat nici Egiptul, aşa cum n-ar fi existat nici alte cetăţi importante construite în Neolitic. În Mesopotamia, de pildă, în urmă cu peste 5000 de ani, de-a lungul celor două fluvii au fost construite aproape 20 de oraşe sumeriene pe o suprafaţă mai mare decât cea a Suediei.

Nilul este emblematic în contextul dezvoltării primelor oraşe: Gizeh, Karnak, Teba etc. Pescarii veneau mereu la mal cu bărcile pline de peşte iar vânătorii asigurau vânat din imediata sa apropiere pentru o mare parte a populaţiei. În timpul inundaţiilor anuale, pe terenurile agricole se depunea un mâl negru care fertiliza solul, asigurând recolte bogate în cereale, care constituiau sursa principală de hrană şi cea mai importantă marfă de schimb în relaţiile comerciale cu alte popoare. Din Memphis, capitala Vechiului imperiu, situată lângă intrarea în Delta Nilului, plecau ambarcaţiuni cu mărfuri pe cursul fluviului şi al canalelor acestuia spre diverse zone ale Egiptului. În apropierea Deltei Nilului a fost construit portul Peru Nefer, în atelierele căruia erau fabricate arme destinate inclusiv exportului.

Cap de dragon, emblemă a zeului Marduk, protector al Babilonului

În contextul diversificării meseriilor au fost elaborate planuri de construcţie şi amplasare geografică a atelierelor în funcţie de specificul acestora. Atelierele de prelucrare a metalelor, inclusiv a bronzului, cele de artizanat, de producţie a obiectelor utile sau măcelăriile erau grupate fiecare în zone separate. Cele mai atractive erau rezervate puterii şi elitelor: preoţi, scribi, contabili, preceptori, geometri.

Cetăţile din Neolitic nu au fost construite oricum, ci după planuri urbanistice şi arhitecturale în care se ţinea cont de un complex de criterii: strategice, comerciale, de ierarhie socială etc. Cetăţile importante erau prevăzute cu reţele hidraulice subterane alimentate de fluvii, care asigurau apa pentru rezervoare şi pentru băile caselor.

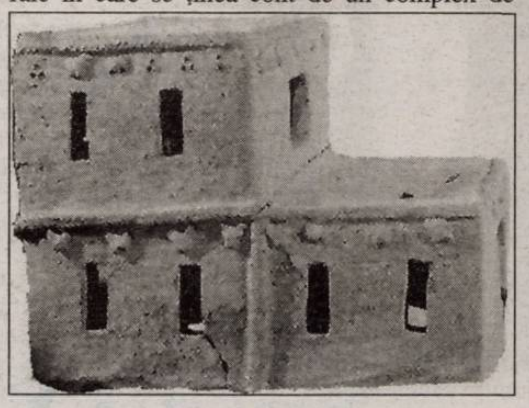

Un exemplu atipic îl constituie planul urbanistic al oraşului chinez Yanshi, aflat pe malul Fluviului Galben, care prezintă asemănări cu Matrioşka, celebra păpuşă rusească, cetatea exterioară, cea interioară şi palatul fiind delimitate de 3 incinte.

Vas ceremonial din bronz în formă de elefant, realizat de artizani chinezi

În urma săpăturilor, arheologii au descoperit nenumărate obiecte care atestă performanţele tehnologice şi talentul remarcabil al metalurgiştilor şi al artizanilor: arme, unelte, diverse obiecte din ceramică şi metal, sculpturi sau bijuterii.

DORIN MĂRAN

100 *de locuri de văzut în România*

VADU IZEI

Situată în nordul judeţului Maramureş, chiar în inima ţinutului populat, cândva, de dacii liberi, comuna Vadu Izei este unul dintre puţinele locuri unde tradiţiile ancestrale s-au păstrat neatinse, chiar şi în acest secol al tehnologiei şi al „selfie"-urilor. Consemnată în cronici încă de pe la 1383, ca „Satul lui Lupu", localitatea Vadu Izei e situată la 60 km de Baia Mare şi la 6 km de Sighetu Marmaţiei, la confluenţa râurilor Iza şi Mara. De altfel, tot aici se întâlnesc şi două şosele importante, DN 18 şi DJ 186, acoperite cu o sumedenie de livezi de meri, cireşi şi pruni, din care se fac tradiţionalele pălinci şi horinci, unul dintre punctele-forte ale aşezării. La poalele dealurilor şerpuiesc apele cristaline ale Izei şi Marei, întregind acest peisaj de vis.

Satul reprezintă un focar de datini şi tezaure artistice de toate felurile. Veţi găsi aici cele mai frumoase porţi maramureşene, multe executate de renumitul meşter Ghiţă Borodi, icoane pe sticlă şi ţesături, precum şi muzică tradiţională, curată şi sprinţară, deloc afectată de „adaosurile" moderne.

Iarna, aici veţi trăi cele mai frumoase clipe, bucurându-vă de obiceiurile rămase de la daci, de arta şi portul popular şi, nu în ultimul rând, de bucatele delicioase şi nemaiîntâlnite în niciun colţ al ţării. Vara, peisajele sunt la fel de frumoase, iar plimbările prin pădurile de fag şi stejar din preajma aşezării vă vor oferi şansa de a vă reîncărca bateriile, în concediu. Totodată, în luna iulie se desfăşoară aici o inedită manifestare, numită „Festivalul Nunţilor", prilej cu care veţi putea asista la numeroase spectacole şi concerte de muzică populară maramureşeană.

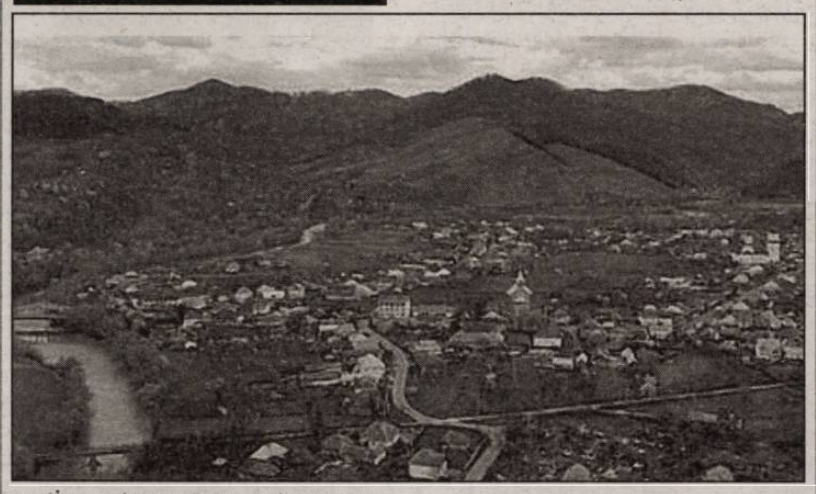

motiv pentru care am putea spune, parafrazând vechiul dicton, că „toate drumurile duc la Vadu Izei".

Depresiunea în care se găsesc risipite casele gospodarilor din Vadu Izei are o formă alungită şi este înconjurată din toate părţile de dealuri. Luncile şi zăvoaiele sunt desprinse, parcă, din poveşti, iar hărnicia oamenilor a făcut ca astăzi dealurile din jur să fie

GABRIEL TUDOR

Amprente ale spiritualităţii

Catedrala Episcopală din Slobozia

Aflată în Parcul Tineretului din Slobozia, Catedrala Episcopală a Sloboziei şi Călăraşilor are hramul Înălţarea Domnului şi este cea mai mare construcţie religioasă începută şi terminată după căderea comunismului, iar după unii a treia ca mărime din ţară ridicată în perioada respectivă.

Piatra de temelie a fost pusă în 1992 de Prea Fericitul Părinte Teoctist, Patriahul Bisericii Ortodoxe Române la vremea respectivă şi care, la 25 martie 2004, a săvârşit şi slujba de sfinţire împreună cu un impresionant sobor. A fost un moment emoţionant la care au participat, pe lângă ierarhi şi preoţi, oficialităţi locale şi centrale şi o mulţime de credincioşi.

Construcţia a început în anul 1993, după înfiinţarea Episcopiei Sloboziei şi Călăraşilor, şi a fost realizată după planurile arhitectului Florea Voicu, iar execuţia a revenit unor firme din oraş.

În demisolul Catedralei a fost sfinţit un paraclis cu hramul Sfântul Alexandru Romanul.

Construcţia este ridicată după canoanele bisericilor ortodoxe, are lungimea de aproximativ 45 metri, o lăţime de 30 metri şi o înălţime de 38 metri. Este împărţită în încăperile clasice şi are o scară largă ce conduce spre un pridvor susţinut de coloane.

Turlele poligonale, acoperite cu tablă, perforate de ferestre şi aşezate pe socluri pătrate, sunt plasate simetric înconjurând turla centrală de dimensiuni mai mari. Pe frontispiciul faţadei se află un mozaic al icoanei de hram, cea a Înălţării Domnului. Tot în mozaic sunt lucrate şi icoanele care alcătuiesc galeria de sfinţi din pridvor.

În exterior biserica este zugrăvită în alb, iar coloanele în auriu. În interior pictura murală, realizată de pictorul Mihail Fordea, în stil neobizantin, se desfăşoară pe o suprafaţă de 6.000 mp şi reprezintă scene biblice cunoscute. În partea de apus a sfântului locaş se înalţă clopotniţa, ale cărei culori se armonizează cu cele ale Catedralei. Policandrul şi alte obiecte de cult au fost executate în Grecia.

Cu ocazia sfinţirii Catedralei i-au fost dăruite moaşte ale Sfântului Apostol Andrei, ale sfinţilor Epictet şi Astion de la Halmiris şi ale sfinţilor mucenici de la Niculiţel: Zotikos, Atalos, Filipos şi Kamasis. Peste timp au mai fost aduse aici moaşte ale sfinţilor Emilian şi Daisie din Durostor şi ale Sfântului Ierarh martir Teodosie al II-lea, mitropolitul Moldovei, de la Mănăstirea Brazi.

În apropierea Catedralei se află Monumentul Eroilor, ridicat în memoria celor căzuţi pe câmpurile de luptă în primele decenii ale veacului trecut, realizat în 1927, operă a sculptorului Ion Iordănescu.

Adevărat reper al oraşului, situată într-o zonă deosebit de pitorească, loc de reculegere, Catedrala Înălţarea Domnului poate fi vizitată zilnic. Serviciul religios se desfăşoară aici în fiecare duminică, iar în celelalte zile în paraclisul de la demisol, sfinţit pe 6 decembrie 2003. Totodată, Catedrala este şi loc de veşnică odihnă pentru PS Damaschin Coravu.

IRINA STOICA

Trupul femeii

Istoria artei poate fi apreciată ca fiind istoria nudului. Este un mod simplu, dar eficace de a trasa graniţele creativităţii umane în domeniul frumosului. Astfel, de la Venus din Willendorf şi Venus din Lespugue (realizate cu 23 de mii de ani înainte de era creştină, prima din calcar, a doua din fildeş de mamut) şi până la nudurile artei moderne, femeia pare să fie pe primul loc în atenţia artistului din orice epocă.

Nud. François Boucher

Am putea menţiona faptul că există un apogeu al admiraţiei creatoare faţă de trupul feminin, şi anume nudul ca autoportret, o specie rară şi care o are în prim-plan pe pictoriţa germană Paula Modersohn-Becker (1876-1907). Atrasă de expresionism, fovism şi primitivismul de tip Paul Gauguin, această prea puţin fericită artistă (moartă la 31 de ani, după naşterea unui copil) a realizat în 1906 o astfel de pânză, probabil dintr-un imbold narcisist uşor de înţeles la o femeie.

Însă în acest domeniu delicat, lucrurile au fost puse la punct de pictorul-academician francez Arnaud d'Hauterives (secretar „perpetuu" al Academiei de Arte Frumoase franceze, născut în 1933), într-o alocuţiune recentă: „Cu excepţia nudurilor preistorice (paleolitice), primele nuduri din istoria artei sunt cele greceşti reprezentând bărbaţi". Într-adevăr, în antichitatea greacă au apărut celebrele „kuros" (bărbat tânăr), nuduri ale perfecţiunii masculine inspirate din statuile egiptene ale faraonilor. Treptat, kuros a devenit reprezentarea adoratului Apollon, trupul vizând obsedant armonia şi simetria corpului bărbătesc ideal, adică al zeului, şi nu al vreunui muritor. Treptat, canoanele perfecţiunii geometrice s-au extins şi asupra femeii-zeiţă, şi anume Venus. Cu toţii avem în minte seducătoarele variante antice, dar şi apetisantele cariatide din

Venus de Lucas Cranach cel Bătrân

baldachinul Erehteionului de pe Acropole. Se stingea complet viziunea artistului primitiv, care exagera dimensiunile nudului, în primul rând sânii şi falusul. Zeificarea proporţiilor devenise, odată cu gândirea artistică grecească, un concept intangibil.

Evul Mediu european a împins nudul într-o umbră totală, sub apăsarea canoanelor religioase ale creştinismului. Omul devenea muritor şi imperfect, unica excepţie făcând-o, evident, cuplul Adam şi Eva, imposibil de reprezentat cu pudoare excesivă. Relaxarea definitivă a fost adusă de Renaştere, ai cărei corifei şi-au adus aminte de strălucitele concepţii ale antichităţii asupra corpului uman. În pictură şi sculptură, temele mitologice ofereau prilejul redescoperirii armoniei trupeşti, în special a femeii. Proporţiile divine ale acesteia începeau să facă parte din bagajul de arme ale erotismului şi dragostea fizică începea să o însoţească, în mod cât se poate de firesc, pe cea a psihicului. Nudul feminin se bucura, totuşi, de o jenă ancestrală şi zona genitală era acoperită prin felurite trucuri.

Nu acelaşi lucru se observă la bărbaţii realizaţi (mai ales în sculptură) de artişti homoerotici precum Leonardo da Vinci şi Michelangelo Buonarroti. În pictură a excelat nudul masculin al lui Caravaggio. Barocul lui Rubens normalizează trupul femeii, făcându-l mai plinuţ, dar rococo-ul lui François Boucher (de exemplu) îi aduce rotunjimile pe calea cea bună a formelor dezvoltate, însă fără excese. Neoclasicii şi romanticii readuc femeia la naturaleţea proaspătă a tinereţii, în timp ce un realist precum Gustave Courbet îşi permite să atingă limita pornografiei, cu a sa pânză „Originea lumii" (1866, zona intimă a femeii). Pentru impresionişti şi urmaşii lor, nudul feminin n-a mai respectat niciun canon al perfecţiunii divine, iar prin cubişti femeia a devenit o figură geometrică.

Femeie dormind de Gustave Courbet

Autoportret Paula Modershon Becker

Orologiu cu abur

Raymond Saunders este un celebru constructor de ceasuri cu abur. De-a lungul timpului el a construit şase astfel de orologii stradale cu motor cu abur, unele plasate la Gastown, Vancouver, Canada (foto). Primul ceas cu abur a fost realizat în secolul XIX de către englezul John Inshaw, care a pus pe picioare şi un autocar cu motor cu abur.

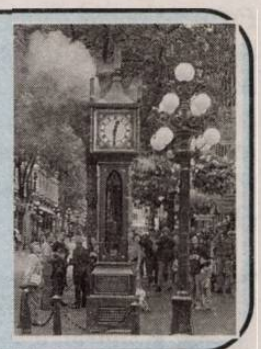

ZIGZAG în timp şi spaţiu

A inventa, invenţie

Fiecare epocă are inventatorii săi, altfel nu ar fi posibil progresul. De la praful de puşcă al chinezilor şi până la telefonul lui Graham Bell au trecut ceva perioade în care inventivitatea omului s-a dovedit a fi incredibil de fecundă. Cu toate a-

cestea, abia de două veacuri se vorbeşte deschis despre creaţie ca activitate umană, întrucât acest concept era, în dogmele creştine, o exclusivitate a lui Dumnezeu, căci „El a creat lumea din nimic". Dar Renaşterea şi apoi „secolul Luminilor" (XVIII) au permis acea deschidere prin care mintea omenească este aptă să creeze datorită imaginaţiei sale.

Ar mai fi ceva de inventat acum, când am ajuns la un nivel uluitor al tehnicizării societăţii? Da, se poate. Un exemplu la îndemână este cel al omniprezentelor coduri de bare. Legat de această invenţie atât de uzuală este numele lui Jerome Lemelson (1923-1997, foto), care este considerat în lumea inventicii al doilea Thomas Alva Edison. Dacă Edison a avut 1.093 patente SUA, Lemelson a avut peste 600: de la cititorul codului de bare şi până la videocasetofoane care înregistrează şi de la roboţi industriali până la faxuri şi telefoane fără fir. Acest geniu al secolului XX, prea puţin cunoscut, a început prin a construi în pivniţa casei părinteşti din Staten Island, New York, miniavioane cu propulsie. Principala caracteristică a muncii sale a fost independenţa.

Căutat de marile concerne mondiale, în anii '50-'60, Lemelson a refuzat sistematic să se asocieze cu vreun grup de cercetători, preferând să activeze solitar. Tocmai de aceea el s-a „bucurat" de armate de detractori, cu care s-a judecat ani la rând. Printre altele, Lemelson spunea că este „dependent de muncă, aşa cum un alcoolic depinde de pahar", în timp ce Edison spune că n-a muncit nici măcar o zi, totul a fost o distracţie pentru el.

Inventatorul solitar este o raritate, o bijuterie a societăţii moderne. El are şansele cele mai mici să se afirme într-o lume concurenţială uneori fără scrupule, iar atunci când o reuşeşte, lumea abia îi cunoaşte numele. Printre exemplele ilustre ale acestor sihaştri de geniu se numără Robert Kearns (1927-2005), părintele ştergătorului de parbrize; Ronald A.Katz (n. 1936), inventatorul centralei telefonice; Peter Roberts a patentat setul de chei tubulare, pentru care a primit 10 mii de dolari.

Nu atingeţi plantele!

Toate plantele sunt iritate atunci când sunt atinse (chiar cu dragoste, în pofida a ceea ce se credea). Unele specii au reacţii aproape instantanee - cum sunt cele carnivore, precum *Mimosa pudica,* a căror capcană are mişcări fulgerătoare. Însă, cea mai mare parte a celor

aproximativ 240 de mii de specii de plante cu flori au o reacţie lentă şi uneori limitată, ca şi cum ar trăi în alte dimensiuni spaţio-temporale decât cele ale omului.

De exemplu briona, o plantă agăţătoare din familia curcubitaceelor, îşi reduce lungimea tulpinei la 48 de ore după atingere, îşi măreşte diametrul şi devine mai rigidă. Un alt tip de răspuns la agresiunea prin atingere este cea a arborilor asaltaţi de ploaie şi vânt: aceştia încep să se dezvolte asimetric. Explicaţia acestor reacţii constă în modificarea încărcării electrice a membranelor celulare vegetale, oarecum asemănătoare neuronilor umani. A fost descoperit astfel un grup de gene care comandă formarea unor proteine şi a unor antioxidanţi care rigidizează pereţii celulari.

Pagină realizată de
PAUL IOAN

„Mâna satanei"

Au existat ucigaşi în serie apăraţi de tot felul de organizaţii umanitare — care le asigură avocaţi de renume, îi sprijină în mass-media şi îi scot nevinovaţi de multe dintre faptele din rechizitoriu. Un caz uluitor este cel al lui Henry Lee Lucas (foto, n.1936), care a mărturisit în 1983 (când, în sfârşit, a fost arestat definitiv) că a comis peste... 600 (şase sute) de omoruri în 26 de state americane. Acesta să fi fost adevărul?

Printre apărătorii acestui animal sângeros (diagnosticat drept psihopat de la 20 de ani) s-a numărat şi fostul guvernator de Texas George W. Bush, care în 1983 i-a comutat pedeapsa cu moartea la detenţie pe viaţă. Şi astfel, unul dintre cei mai odioşi asasini din istoria SUA a murit în închisoare, în 2001, în urma unui atac de cord... Pentru a nu lungi o poveste incredibilă şi o bâlbâială de răsunet a justiţiei americane, vom începe prin a aminti că Lucas şi-a ucis mama (după o ceartă în bucătărie) şi „amanta", o fetiţă de 12 ani cu disabilităţi mentale, nepoata unui complice pe nume Ottis Tool.

O altă crimă evidentă a fost cea a băieţelului de 6 ani, Adam Walsh, pe care l-a răpit dintr-un mall, l-a măcuit şi l-a aruncat pe un

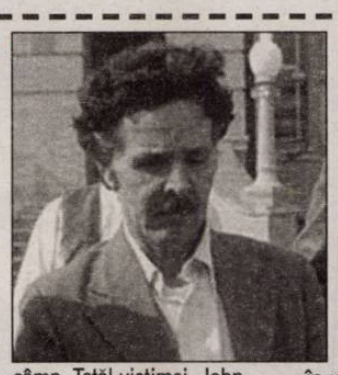

câmp. Tatăl victimei, John Walsh, este celebrul iniţiator al emisiunii tv „America's Most Wanted", prin care se caută şi se aduc dezvăluiri despre criminali şi cu ajutorul publicului.

Culmea este că în favoarea acestui psihopat foarte periculos a intervenit şi Amnesty International, după ce Lucas a afirmat că mărturisise faptele în urma unui tratament inuman al anchetatorilor. Ce să mai crezi în astfel de circumstanţe? Procurorii s-au agăţat, în ultimă instanţă, de uciderea unei femei (care făcea autostopul) în Texas. Dar, ca prin minune, s-au găsit dovezi materiale care-i asigurau un alibi... Dacă ar fi să-l credem pe Lucas, între 1975 şi 1983 a comis o crimă pe săptămână. El mai spunea că s-a „relaxat" omorând şi în Spania şi Japonia.

Mai amintim o „ghiduşie" a justiţiei SUA: în 1960, după ce şi-a omorât cu sadism mama (pe care a lăsat-o să sângereze până la moarte), a fost condamnat la 40 de ani de închisoare, dar a fost eliberat în 1975, după 15 ani. Oare ce se mai spera de la acest individ, care se fălea că este „Mâna satanei". Niciun astfel de personaj nu s-a călugărit vreodată.

Știați că...

◆ ...frunzele palmierului rafie ajung la circa 22 metri lungime și

12 lățime? Sub o asemenea frunză se pot adăposti până la 10 oameni.

◆ ...limba omului nu conține un singur mușchi? Este formată din mai mulți mușchi interconectați.

◆ ...gravitația Lunii este de șase ori mai mică decât cea a Pă-

mântului? O persoană de 60 de kilograme cântărește pe Lună doar 10 kg.

◆ ...când strănuți se opresc toate funcțiile corpului? Se oprește chiar și inima.

◆ ...trichobatrachus este o broască neobișnuită, care acționează

fioros când este amenințată? Ea scuipă foc.

◆ ...numărătoarea caselor s-a practicat prima oară la Paris? Evenimentul s-a petrecut în anul 1463.

◆ ...Johann Gutenberg a inventat tiparul în 1450? Prima carte

tipărită a fost Biblia în limba latină.

◆ ...hârtia a fost inventată în secolul al XI-lea? Inventatorul a fost un eunuc chinez.

Știați că...

Ancorat puternic în trecutul frământat al statului Sri Lanka, orașul sfânt Anuradhapura își suprapune istoria pe străvechi legende.

Templul Thuparama Dagoba

Orașul sfânt Anuradhapura

Se pare că primii locuitori ai insulei au venit în anul 438 î.Hr. din India de Nord. Nou-veniții erau indieni hindu și legenda spune că erau conduși de Anuradhapa, discipol al lui Vijaya, rege de origine divină. Cel mai vechi document singhalez îl menționează pe Pandukabhaya, fiul lui Anuradhapa, drept fondator al cetății Anuradhapura, devenită capitala țării.

Istoria s-a desfășurat două secole fără evenimente deosebite, apoi legenda intervine iarăși, evocând o întâmplare extraordinară, trăită de regele Devanapiya Tissa (260-210 î.Hr.). Pe când era plecat la vânătoare, întâlnește o procesiune în fruntea căreia se află Mahindra, fiul marelui împărat indian Ashora. Primit cu multă prietenie de regele Devanapiya, Mahindra aduce în capitala regatului o nouă religie, budismul, la care singhalezii se convertesc imediat. Convertirea este consfințită printr-un dar oferit orașului de Mahindra, și anume o relicvă sacră, una dintre claviculele lui Buddha. Totodată, prințesa Sanghamitta, sora lui Mahindra, plantează în cetate un lăstar din copacul la umbra căruia Suddhartha Gautama a primit iluminarea devenind Buddha.

Copacul impresionant, numit de credincioșii budiști de pretutindeni Sri Mahabodhi este declarat cel mai bătrân din lume, afirmația fiind autentificată istoric. Se înalță în centrul vechiului oraș, protejat prin trei garduri de metal. Vizitat de pelerini, el își păstrează nealterată coroana. Cei care vin să se închine aici atârnă steguțe de rugăciune pe garduri și, dacă pot, pe crengile lui și îl stropesc cu lapte, dar le este interzis să plece de aici luând vreo frunză, chiar dacă aceasta este găsită căzută pe jos.

Din ziua întâlnirii celor doi conducători, Anuradhapura a devenit centru religios al insulei, rămânând capitala statului (cu o scurtă întrerupere între 477-495) până în secolul al X-lea, când curtea s-a mutat la Polonnaruwa.

Texte străine din secolul I d.Hr. și jurnalul de călătorie al unui călugăr chinez din secolul al V-lea descriu vechiul oraș ca pe o minune arhitecturală. Era construit după un plan precis, avea un sistem complicat de aprovizionare cu apă, înălța spre cer temple impunătoare, avea spitale și zone rezidențiale separate pentru demnitari, negustori și străini. Cu excepția templelor, construcțiile erau din lemn și au fost mâncate de vreme, așa că din vechiul oraș au rămas doar un ansamblu religios din piatră și cateva bazine în care se colecta apa de ploaie.

Simbolic, orașul reprezenta un model al Cosmosului. Printre monumentele de aici trebuie amintit Loha Pasadra, templul cu 1600 de coloane, construit de regele Dutugemini (161-137 î.Hr.). Acesta, conceput astfel încât să semene cu Paradisul, reprezenta inițial o mănăstire, care găzduia 1.000 de călugări. Era un edificiu cu nouă niveluri, cu un acoperiș de bronz și decorațiuni de aur și pietre prețioase. Numeroasele săli au o profundă simbolistică budistă, sugerând puritatea și asceza.

Orașul este dominat de templul Jetavamarana, considerat cea mai mare dintre construcțiile de acest fel din zonă. Templul are o înălțime de 122 de metri și a fost restaurat cu ajutorul UNESCO. Cel mai vechi dintre aceste temple este Thuparama Dagoba, construit pentru a adăposti clavicula lui Buddha și cel mai frumos este considerat Ruwanwelisseya Dagoba cu pereții decorați cu o friză de elefanți, animale care, conform cosmogoniei budiste, susțin Universul. Deosebit de venerată în Sri Lanka este o statuie a lui Buddha sculptată în gresie în secolul al III-lea d.Hr.

Buddha este reprezentat având un aer senin și plin de înțelegere, iar credincioșii care i se închină spun că el își schimbă expresia în funcție de unghiul sub care cade lumina, devenind un simbol al spiritului nemuritor al cetății.

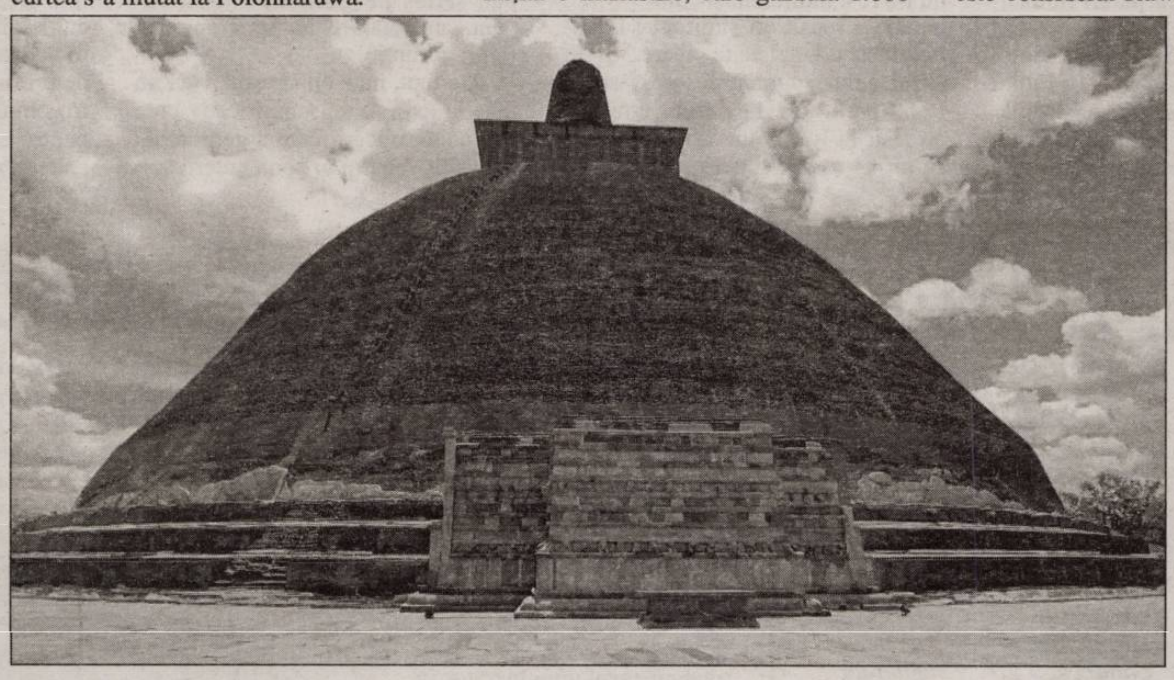

Simboluri ale umanității

Talismanul

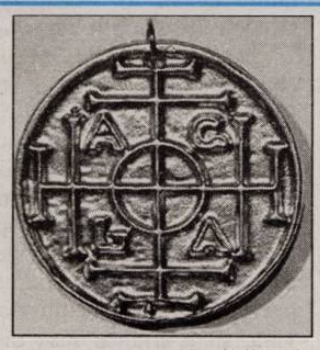

Acesta este un obiect simbolic cu caracter apotropaic, pe care unii oameni îl poartă sau îl păstrează cu credința că are o anumită putere magică și că este aducător de noroc. Există credințe că îl ocrotește pe posesor de ghinion și-l ferește de duhurile rele. Este aproape sinonim cu amuleta, care are însă dimensiuni mai mici. În Evul Mediu era răspândit talismanul care avea forma unui disc de piatră prețioasă, semiprețioasă sau metal, pe care erau încrustate simboluri astrologice sau formule magice.

Într-un sens mai larg, talismanul poate fi orice obiect purtat pe piept: dintele animalului vânat, crucea sau reprezenări simbolice: inima, potcoava, trifoiul cu patru foi.

Palat bucureștean

Palatul de justiție din Capitală este una dintre cele mai impunătoare clădiri. A fost construit între 1890-1895 pe locul Curții Judecătorești din timpul Regulamentelor Organice. A fost realizat după proiectele arhitecților Albert Ballu și Ion Mincu, acesta din urmă fiind însărcinat cu proiectarea decorațiilor interioare (plafoane, balustrade, scări, mobilier).

După cutremurul din 1940, între 1954-1956, clădirea a fost supusă unor serioase reparații și apoi, după cel din 1977, a fost consolidată în câteva rânduri. Palatul a fost afectat apoi de alte cutremure și înainte de 1990 fusese chiar programată demolarea lui.

După Revoluție, clădirea a rămas goală, iar din 1999 s-a demarat un amplu program de restaurare a sa.

Pagină realizată de IRINA STOICA

Arestarea lui Rochefoucauld

În mod cert, numele de mai sus nu vă este străin, el evocând personalitatea unui scriitor şi moralist francez remarcabil, trăitor în secolul al XVII-lea. Ceea ce nu înseamnă că ne vom întoarce în timp, pentru a studia istoria fostului regat al Hexagonului. Vorbim despre un anume Armand de la Rochefoucauld, care e pe departe un descendent al ilustrului nobil de acum trei veacuri şi jumătate, dar, din păcate, unul nedemn, o pată aruncată din prezent pe blazonul înaintaşilor săi.

Un Porsche, un Cadillac, un Buick... Plus 1,875 milioane de dolari canadieni. S-ar zice că poliţiştii nu au plecat cu mâna goală de la conacul de lux din Eure, unde huzurea sus-amintitul individ ce se bucura chiar şi de titlul nobiliar de viconte! Dar nu neapărat valorile deloc neglijabile confiscate sunt importante, ci, înainte de toate, răsunătoare e arestarea şi încarcerarea lui Rochefoucauld.

Motivul mai că ne-ar duce cu gândul la clasa politică şi de afacerişti veroşi nord-dunăreni, dar iată că aşa ceva se întâmplă şi la case mai mari: nobilul a ajuns suspect că ar fi creierul unei reţele de spălare de bani şi implicat în sechestrări de persoane. Foarte interesant e că în acelaşi dosar au mai fost arestaţi un infractor din Seine-et-Marne, un om de afaceri francez stabilit în Dubai şi un notabil apropiat de Versailles!

Afacerea e mult mai complexă şi foarte spectaculoasă. Totul a început – la fel ca-n filmele cu mafioţi sadici – prin şantajarea murdară a unui antreprenor din Seine-et-Marne şi a soţiei

sale, care au fost apoi sechestraţi şi ameninţaţi cu un pistol în gură. Autorul faptelor a fost arestat, iar după ce poliţia din Meaux a intrat pe firul afacerii de spălări de bani, încet-încet s-a ajuns şi la vicontele de la Rochefoucauld, posesor al unei averi fabuloase, dar din surse destul de obscure. De altfel, acesta era cunoscut destul de bine ca un fel de interfaţă a tagmei bandiţilor de lux, fiind chiar condamnat de mai multe ori. În 1990 a fost arestat la Paris după comiterea unei întregi serii de escrocherii sub 22 de identităţi false, între care şi aceea a lui Jacques Fauvet, fost director al trustului Le Monde şi a politicianului François d'Harcourt. În 1997 a fost condamnat la 4 ani de puşcărie pentru escrocherii cu carduri bancare. Atunci a explicat public că faptele sale veneau ca un afront faţă de vechea lui familie, care îl renegase din cauză că ar fi fost născut în urma unui adulter. Într-o biografie publicată în 2001, dezvăluirile (dacă nu cumva sunt fabulaţii) devin de-a dreptul senzaţionale, el efectiv lăudându-se că era căutat de Interpol în 90 de ţări sub mai mult de 100 de identităţi, arestat de 10 ori, evadat de 3 ori, de două ori rănit de gloanţe şi chiar condamnat la moarte în contumacie! Frumos scenariu, nimic de zis, dar dacă el conţine măcar 10 la sută adevăr, nu putem să spunem decât – parafrazându-l pe nemuritorul nostru nenea Iancu: „Bravos, nobilime, halal să-ţi fie!" *(A.N.P.)*

O pisică a devenit surfer

O femeie din Honolulu (Hawaii) a adoptat o pisică în vârstă de 3 luni, pe care a numit-o Kuli. După câteva săptămâni, acesteia i s-a infectat un ochi care nu s-a vindecat după îngrijiri medicale.

În urma intervenţiei chirurgicale, care era inevitabilă, i s-a extirpat ochiul. Medicii i-au recomandat femeii, pe lângă un tratament de adaptare, şi să-i facă băi frecvente. Pisicuţa s-a obişnuit cu apa, ba mai mult, se simţea deosebit de confortabil în cada de baie, în care a început să înoate. În zilele când se ducea la plajă, Alexandra o lua cu ea şi pe Kuli şi înotau împreună nu departe de ţărm. La

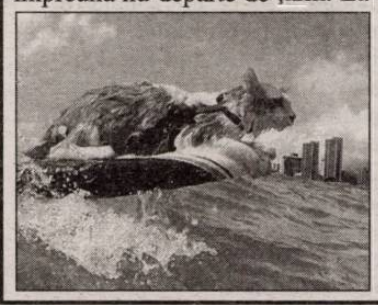

un moment dat, Alexandrei i-a venit o idee năstruşnică: să o înveţe pe Kuli să facă surfing!

Încetul cu încetul, pisica a căpătat o dexteritate ieşită din comun, reuşind să plutească pe o plăcuţă confecţionată special pentru ea, pe valuri. Kuli a devenit, în scurt timp, o vedetă în lumea animalelor, înregistrările video pe internet fiind vizionate de sute de mii de internauţi, şi prima pisică din lume care „practică" acest sport şi care va intra curând în Cartea Recordurilor. *(D.M.)*

A îmbrăcat în cele din urmă rochia de mireasă

Ce aţi face dacă aţi şti că mai aveţi 24 de ore de trăit? O întrebare sumbră şi chiar revoltătoare. Există o infinitate de răspunsuri posibile, cum ar fi, de pildă, să-ţi revezi rudele şi prietenii, să faci un testament, să comanzi o sticlă de şampanie de câteva sute de euro şi un meniu pe măsură ş.a.m.d., dar asta în cazul în care nu eşti răpus de disperare.

Liesbeth Luyts, o femeie în vârstă de 41 de ani din Oostende, Belgia, care suferea de o tumoare cerebrală, a fost înştiinţată de medicii care o îngrijeau că viaţa ei se va scurge în aproximativ 24 de ore.

Liesbeth, care se aştepta la un deznodământ tragic, fără să ştie însă când se va produce, a rămas câteva minute perplexă, profund îndurerată, dar a făcut eforturi să-şi revină şi a reuşit. În sufletul ei a încolţit o mare dorinţă: să se mărite cu iubitul ei, Joari. Toate formalităţile au fost îndeplinite în salonul spitalului. A spus „da" în faţa ofiţerului stării civile, a îmbrăcat rochia de mireasă în prezenţa a zeci de rude apropiate şi prieteni, şi-a îmbrăţişat îndelung soţul şi a ciocnit un pahar de şampanie cu fiecare invitat. A fost emoţionată, a fost fericită... Câteva ore mai târziu invitaţii au îngenunchiat. Liesbeth îşi dăduse sfârşitul, după câteva suspine... *(D.M.)*

Şi rabinii plâng câteodată...

În cadrul tagmei sacerdotale de pe mapamond, rabinii sunt percepuţi ca fiind deasupra oricărei suspiciuni de fapte nesfinte (poate cu excepţia celor care practică ritualul sinistru, cu amprentă demonică, numit „Pulsa denura", ce pare mai degrabă un gen de magie neagră înfiorător de eficace). Dar, cum nicăieri pe lume nu există pădure fără uscături, iată că Întunecatul şi-a vârât coada şi printre cei pe care mulţimea îi creditează cu puteri miraculoase.

E şi cazul lui Yoshiyahu Pinto, unul dintre cei mai bogaţi 10 rabini din Israel, cu o avere personală evaluată la circa 75 de milioane de shekeli; bani cash, dar şi proveniţi din afaceri imobiliare, de la vârful unui imperiu ce amestecă între altele opere de binefacere cu şcoli talmudice, vindecări miraculoase cu consiliere pe probleme de business şi negoţ cu... binecuvântări. Cam tot ce poate aduce bani peste bani!

Fiind însă vorba despre „ochiul dracului", fiscului nu i-a fost indiferent şi cum anume a reuşit un slujitor al Domnului să adune atâta avere. Şi în cazul celui supranumit „rabi-star", la fel ca în alte 11 cazuri similare, au ieşit la iveală lucruri care poate că nu ne mai şochează, dar care ne pun serios pe gânduri. Într-un cuvânt, anchetatorii au spus aproape totul: corupţie!

De fapt, nu e chiar totul, căci un detaliu extrem de semnificativ pare a fi cuiul afacerii care a generat un adevărat vacarm în zona puterii spirituale şi nu numai, din statul evreu, rabi acţionând şi comportându-se ca un guru. Doi puternici oameni de afaceri, care îl frecventau pe Pinto pentru a-i cere sfatul „avizat", dar şi binecuvântarea, şi-au văzut imperiile financiare năruindu-se în urma unor masive investiţii făcute tocmai la recomandarea sfinţiei-sale.

Ulterior, după condamnare, acesta şi-a mai arătat o latură hidoasă, după ce s-a descoperit că mituia în mod sistematic ofiţeri de poliţie pentru a i se livra informaţii legate de anchetele ce vizau activitatea sa infracţională. Dar – vorba unui expert în drept şi religie de la Ierusalim: „Religia şi credinţa amestecate cu banii şi puterea nu vor duce niciodată la ceva bun." Un subiect de profundă meditaţie, nu doar pentru omul „de rând", ci şi (mai ales) pentru cei ce se cred mai presus de cele lumeşti. *(A.N.P.)*

Furtul salvator

Poliţia din Toulouse a primit în miezul nopţii un telefon de la un bătrân a cărui voce clocotea de indignare. Acesta îi informa pe oamenii legii că în apropiere de casa lui, în faţa unui magazin, un hoţ îl jefuia pur şi simplu pe un om lipsit de adăpost, care părea adormit. Omul era imobilizat într-un scaun cu rotile şi nu putea să intervină, dar îi ruga pe poliţişti să se grăbească.

Magazinul respectiv era înzestrat cu camere de luat vederi conectate la complicata aparatură a poliţiei şi oamenii legii au constatat că telefonul respectiv nu era o glumă.

Două echipe au ajuns imediat la faţa locului, de unde hoţul nu apucase încă să fugă. A fost arestat pe loc şi oamenii legii au încercat să-l trezească pe păgubaş. Spre surpriza lor au constatat imediat că omul suferise o criză cardiacă. Au chemat la rândul lor salvarea şi au predat bolnavul, care, din fericire, a putut fi resuscitat şi internat de urgenţă într-un spital. Oricât ar părea de caraghios, se pare că tentativa de furt i-a salvat sărmanului viaţa. (I.S.)

„Măgarul" şi-a cerut singur pedeapsa

Să nu credeţi că vom vorbi despre vreun urecheat care a făcut cine ştie ce năzbâtii şi a cerut astfel să fie pedepsit. De fapt, este vorba, în esenţă, despre o latură aberantă a unor creaturi ce fac parte, fatalmente, din specia umană, dar care uneori nu ezită să-şi dea frâu liber instinctelor patologice. Mai exact, prezentăm cazul unui lucrător în agricultură din Wisconsin (stat din nordul SUA), cu un nume destul de alambicat: Gideon Swartzentruber.

În septembrie anul trecut, el a fost surprins de un alt angajat al patronului său în timp ce agresa sexual unul dintre măgăruşii acestuia. Oripilat, omul nu a ascuns nicio clipă abominabila faptă, iar ancheta poliţiei l-a determinat rapid pe Gideon cel pervers să îşi recunoască vina. El a aruncat însă responsabilitatea pe... părţile sale intime, despre care a spus că „au devenit de necontrolat", ceea ce l-ar fi adus „în pragul nebuniei", comiţând astfel neînchipuita crimă.

Partea a doua a întâmplării ne arată că, mă rog, justiţia e... justiţie. Pentru fapta sa, Gideon putea fi condamnat la 9 luni de puşcărie cu executare şi 10.000 de dolari amendă, însă judecătorul s-a dovedit excesiv de clement, astfel că l-a „ars" doar cu un an de supraveghere judiciară şi o amendă de 443 de dolari. Acum – să vezi şi să nu crezi: cel nemulţumit de pedeapsa derizorie nu a fost măgăruşul agresat, ci taman „măgarul" cu două picioare! Şi nu s-a revoltat că ar fi fost sancţionat prea aspru, ci prea blând.

Astfel, pesemne trezit cumva la realitate în ultimul ceas, s-a întors în faţa judecătorului şi a cerut o pedeapsă pe măsura faptei sale. În cele din urmă, şi omul în robă a reevaluat contextul şi s-a arătat niţeluş mai „dur": 30 de zile de închisoare. Probabil însă nimeni nu s-a gândit şi la soarta nefericitului măgăruş, care, desigur, nu a avut cum să se apere de bestia umană. *(A.N.P.)*

Cele mai credincioase vedete

Se spune, adesea, despre starurile de cinema, că şi-au făcut din a şaptea artă o adevărată religie. Având în vedere devoţiunea sinceră cu care marii actori dau viaţă personajelor de ficţiune sau celor inspirate de personalităţi reale, faptul pare să fie adevărat. Însă această credinţă în vocaţia lor de actori nu îi împiedică să fie la fel de credincioşi şi când vine vorba de cele sfinte, multe vedete de la Hollywood dovedindu-se a fi, după cum veţi vedea şi în rândurile care urmează, nişte... enoriaşi model, indiferent la ce divinitate se închină.

Mark Wahlberg

Deşi a jucat în filmul „Boogie Nights" rolul unui actor de filme porno, Mark Wahlberg este un catolic convins. Amintirea adolescenţei zbuciumate, când a făcut parte dintr-o bandă de cartier şi a ajuns şi după gratii pentru tâlhărie, l-a făcut să se pocăiască şi să devină un adevărat credincios. În 2007, el a prezentat, în cadrul unei emisiuni de televiziune, replica unui imens crucifix, al cărui original se află la Vatican şi pe care Mark a instalat-o în dormitorul său. Tot aici, actorul ţine cu veneraţie o sticluţă cu apă sfinţită şi şi-a amenajat chiar şi un altar, la care se roagă seara. De asemenea, el nu face un secret din faptul că merge la biserică aproape zilnic, alături de soţia sa, Rhea Durham, şi de cei patru copii.

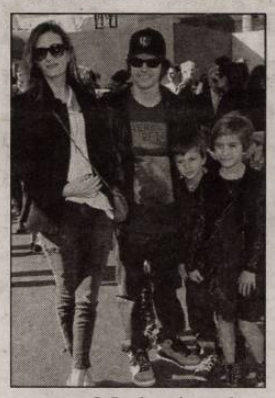

Stephen Baldwin

Spre deosebire de ceilalţi fraţi din „dinastia Baldwin", care au

căutat să-şi înece angoasele în alcool şi într-o viaţă dezordonată, Stephen susţine că şi-a regăsit liniştea în credinţă. El este un adept convins al Bisericii Evanghelice şi, deşi admite că puternicele sale concepţii religioase l-au împiedicat să accepte o mulţime de roluri şi i-au influenţat negativ cariera artistică, spune că nu regretă nicio clipă alegerea făcută.

Mel Gibson

Actorul Jim Caviezel, interpretul rolului lui Iisus Hristos în „Patimile lui Hristos", filmul regizat de Mel Gibson, a declarat, într-un interviu acordat revistei Catholic World News, în 2004: „Mel manifestă o profundă devoţiune faţă de Hristos, de Fecioara Maria, faţă de toţi sfinţii creştini". Pentru a-şi dovedi această devoţiune, faimosul actor şi regizor a construit chiar o capelă la Malibu, în California, numind-o „Biserica Sfintei Familii". Aici, un preot catolic ţine slujba în fiecare dimineaţă, în limba latină, iar femeilor li se cere să nu intre în capelă decât cu capul acoperit cu un batic. Se pare că unul dintre motivele pentru care Mel şi fosta lui soţie, Robyn s-au despărţit, a fost acela că femeia era de rit neoprotestant, iar Gibson, catolic convins, crede că „nu există mântuirea în afara Bisericii Catolice".

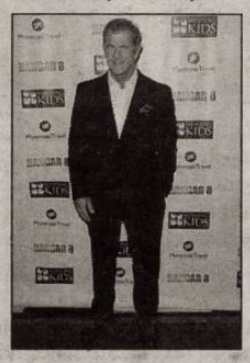

Richard Gere

Deşi s-a născut creştin, Gere a renunţat la această religie pentru a deveni un budist practicant. Foarte bun prieten cu actualul Dalai Lama, actorul îl consideră pe acesta un sfânt în viaţă. „Sanctitatea Sa nu vrea nimic de la tine, nu vrea banii tăi, nu vrea timpul tău, vrea doar ca tu să fii fericit şi ştie că, dacă vei merge pe calea arătată de el cu abnegaţie şi curaj, vei ajunge să fii fericit", a declarat actorul revistei Frontline.

Madonna

Crescută în sânul unei familii profund credincioase şi ea însăşi o catolică devotată în copilărie şi adolescenţă, Madonna a descoperit la maturitate Kabbala, doctrina mistică a iudaismului. Potrivit cotidianului Daily Mail, vedeta bea orice licoare – de obicei sucuri – doar după ce a turnat în ea câteva picături de apă sfinţită şi poartă de obicei haine albe pentru că acestea ar atrage energiile pozitive. „Multă lume mă critică şi spune că am îmbrăţişat religia ca pe un moft, dar nu este aşa. Pur şi simplu asta mă ajută să devin un om mai bun", spune vedeta.

Denzel Washington

Actorul este fiul unui predicator penticostal din Mount Vernon, New York, şi a fost crescut într-o atmosferă profund religioasă. El face parte din congregaţia Church of God in Christ din Los Angeles de mai bine de 30 de ani şi citeşte pasaje din Biblie în fiecare dimineaţă. „Cred că Iisus este Fiul lui Dumnezeu şi că e plin de Duhul Sfânt. Ştiu că e real şi de mic m-am simţit atras să merg pe calea Lui", a declarat actorul în 2010 pentru site-ul Christianity Today.

Tina Turner

Celebra divă a muzicii pop susţine că budismul a ajutat-o să

treacă peste traumele provocate de căsnicia cu violentul Ike Turner. Deşi a cântat încă de copilă muzică gospel şi imnuri religioase creştine, ea şi-a găsit liniştea în doctrina lui Buddha. „Acum mă simt împăcată, afirma ea, într-un interviu pentru revista Artemis, în 2011. E adevărat, lucrurile materiale mă ajută să mă simt bine, dar fericirea mea vine din interior, e ceva ce nu are legătură cu confortul material. Natura mea umană e acum, că am găsit adevărata credinţă interioară, cu adevărat fericită".

Tom Cruise

Presa a scris mii de articole legate de „fanatismul" cu care Tom Cruise a îmbrăţişat idealurile Bisericii Scientologice şi chiar au existat jurnalişti care au acuzat această instituţie că s-ar afla în spatele divorţurilor lui Cruise de Nicole Kidman şi Katie Holmes. Cruise nu a încercat niciodată să contracareze aceste zvonuri, dimpotrivă, le-a dat apă la moară în repetate rânduri, ca de pildă atunci când a criticat-o pe actriţa Brooke Shields – de altminteri o bună prietenă a lui – că ia antidepresive, fiindcă, potrivit conceptelor scientologice, psihiatria ar fi o „pseudoştiinţă care ucide".

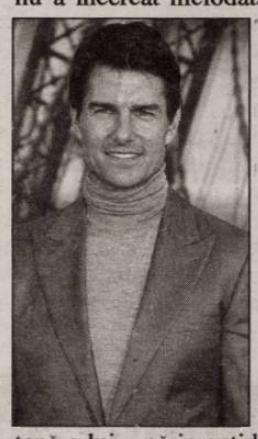

PORTRET

Crenguţa Hariton

Farmecul şi sensibilitatea ingenuă care o caracterizează i-au oferit Crenguţei Hariton un loc aparte în inimile iubitorilor de teatru încă de la debut. Născută la Constanţa, actriţa poartă în ea caracterul dual al mării — când furtunoasă şi exuberantă, când calmă, domoală şi plină de nostalgie.

A avut şansa ca, la Academia de Teatru şi Film, absolvită în 1993, să-l aibă profesor pe maestrul Alexandru Repan, care a devenit un veritabil mentor pentru ea şi alături de care joacă astăzi pe scena Teatrului Nottara. Cursurile de pantomimă pe care le-a urmat i-au adus nu doar un premiu la Festivalul de Pantomimă de la

Pârâul Rece, ci şi posibilitatea de a se manifesta mai expresiv în rolurile dramatice.

După o colaborare cu Teatrul Municipal din Ploieşti, unde a jucat în „Conu Leonida faţă cu reacţiunea", în regia lui Dragoş Galgoţiu, a devenit o prezenţă permanentă în piesele puse în scenă la Nottara. Succesele nu au întârziat să apară şi din bogatul repertoriu reţinem rolurile jucate în „Beckett", „Cheek to Cheek", „Hangiţa", „Oscar", „Prăpăstiile Bucureştilor", „Sărbători fericite", „Soţul păcălit", „Titanic vals", „Uzina de plăceri S.A.", „Vizitatorul", „O noapte furtunoasă", „Cerere în căsătorie", „Doi tineri din Verona", „Ritmuri", „Platonov", „Antigona", „Umor, amor, fior de dor în Bucureşti", „Clipe de viaţă". „Vacanţă în Guadalupa". Aceste roluri i-au oferit prilejul de a colabora cu regizori reputaţi, precum Dinu Cernescu, Radu Afrim, Dan Micu, Alice Barb, Alexandru Repan sau Diana Lupescu.

A cochetat şi cu filmul, jucând în pelicule precum „Dragoste şi apă caldă" (regia Al. Mironescu), „Despre morţi numai de bine" (regia Claudiu Romilă), „Sistemul nervos" (regia Mircea Daneliuc) şi „Code inconnu" (regia Michael Haneke, unde a jucat alături de Juliette Binoche şi Luminiţa Gheorghiu). Un capitol aparte al activităţii ei îl ocupă colaborarea cu Teatrul Naţional Radiofonic, unde a jucat în „Poveştile Şeherezadei" şi în adaptări radiofonice pentru copii ale unor mituri greceşti, dăruind astfel micuţilor ascultători — printre care şi fetiţa ei, Ioana Teodora, pe care o consideră cel mai reuşit proiect al său — clipe de visare şi încântare.

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Colţul cu litere

Daneza din America

O ştire Agerpres mi-a atras atenţia de curând: filmul *Daneza (The danish girl)* a fost interzis în Qatar. Măsura a fost luată după ce un număr de internauţi au denunţat caracterul „depravat" al filmului, care rulează de la începutul lunii ianuarie în câteva cinematografe. „Vă informăm că am luat legătura cu administraţia în cauză, iar proiecţia filmului danez este interzisă de acum în cinematografele din Qatar", a anunţat Ministerul Culturii într-un mesaj pe Twitter.

„Vă mulţumim pentru vigilenţa dumneavoastră neabătută", adaugă ministerul în mesaj. Iată cum frumoşii şi tinerii internauţi au câştig de cauză şi la guvernanţii din Qatar. Nu cunosc motivele reale ale acestei reacţii, dar să ne oprim puţin la film. Care, în ciuda aprecierilor unor publicaţii americane de duzină, este „de exceptie". În realitate este un film de duzină, propagandistic, care se înscrie în categoria filmelor şi cărţilor care militează pentru schimbarea mentalităţilor în privinţa comportamentelor sexuale aberante. De altfel, şi alegerea unui caz real din Suedia, şi nu din alte 200 de state ale lumii, pleacă de la faptul că acest personaj a luptat pentru afirmarea drepturilor transsexualilor. Regizorul american îi duce mai departe lupta, activismul, şi din acest punct de vedere filmul este de duzină, ideologic, într-o serie mai lungă de filme care de-a lungul deceniilor au dorit să schimbe mentalităţile normale în favoarea unor deviaţii ale unei infime minorităţi sexuale. Jocul actorilor din filmul *Daneza* este bun, problema este că filmul este total neinteresant.

Eddie Redmayne, interpretul rolului artistei daneze Lili Elbe (născută Einar Wegener), cea care descoperă că este transsexual, se achită bine de sarcinile regizorului Tom Hooper, la fel şi actriţa suedeză Alicia Vikander, soţia lui Einar, devenit Lili. Pentru începutul secolului al XX-lea, cazul e interesant, să faci un film astăzi este discutabil. Nimeni nu este vinovat că se naşte transsexual: acum trei decenii în presa britanică, dar nu numai, dezbaterile au fost ample, exemplele numeroase. A face azi un film despre un caz din Danemarca de acum aproape o sută de ani e curios, iar a decreta filmul de excepţie e de-a dreptul penibil.

Totuşi, *Daneza* este romanul de debut al unui prozator american, David Ebershoff, publicat în anul 2000, care s-a bucurat de aprecierea criticii; mai corect spus ar fi de o anumită parte a criticii, de vreme ce a fost recompensat cu Premiul literar Lampadare pentru ficţiune transsexuală (!). Suntem curioşi ce premiu va obţine filmul *Daneza*, pentru performanţa de a fi adus în prim-plan povestea lui Einar Wegener, primul bărbat din lume care a trecut printr-o operaţie de schimbare a sexului.

Într-un interviu, autorul declară, vorbind despre crearea unui personaj care începe ca un bărbat şi sfârşeşte ca femeie: „Trecutul joacă un rol important în roman, aşa cum se întâmplă de obicei în cărţile de ficţiune. Însă ceea ce m-a intrigat cel mai mult a fost întrebarea: Cui îi aparţine acest trecut? ... Ce s-a întâmplat cu tot trecutul lui Einar, cu dragostea, frustrările, regretele şi visurile lui? Unele dintre elementele esenţiale ale transformării lui Einar se bazează pe fapte reale, însă cea mai mare parte a romanului este rodul imaginaţiei. Am vrut să scriu o poveste de dragoste, un roman despre căsnicia lui Einar şi a Gerdei. În deznodământ, trebuia ca cei doi soţi să-şi găsească fiecare calea lui. În realitate, Gerda Wegener şi Lilie Elbe s-au despărţit, lucru care pare aproape imposibil şi îngrozitor de trist după ce au trecut prin atâtea împreună. Gerda este înzestrată cu o combinaţie neobişnuită de independenţă şi fidelitate. E ambiţioasă şi plină de personalitate, dar, în acelaşi timp, nutreşte un devotament profund faţă de cei doi bărbaţi cu care se căsătoreşte. Faţă de Einar este în stare să facă orice".

Aşadar, un roman şi un film propagandistic, care se înscrie în moda filmelor care doresc să schimbe mentalităţile sănătoase cu mentalităţile unei minorităţi sexuale. Putem să amintim nu doar un fel de pionier al acestei mode activiste care a fost filmul *Philadelphia* (pledoarie pentru homosexualii infectaţi cu Hiv-Sida), urmat de alte zeci de filme pe tema orientărilor sexuale anormale, dar şi mai noile filme *Carol, Lost and Delirious* (2001), sau *Laurence Anyways* (2012).

GEORGE CUŞNARENCU

Cum îţi „ascute” apa mintea

Despre imperativul consumului zilnic de apă într-o cantitate suficientă pentru a menţine echilibrul organismului ştie cam toată lumea câte ceva. Sunt însă şi aspecte mai puţin cunoscute ale acestei probleme prea puţin discutate, deşi informaţiile respective pot fi extrem de valoroase când nici nu te aştepţi, aşa cum, de altfel, încercăm să arătăm în continuare, foarte pe scurt. Ideea ar fi că elevii şi studenţii care nu beau apă înainte de examene riscă să lucreze mai puţin eficient, din pricina deshidratării.

Cercetători ai Universităţii Cambridge şi de la Institutul de Psihiatrie din Londra au descoperit că funcţionarea creierului este afectată de studiul în camere neaerisite sau în care este prea cald. În astfel de condiţii, tinerii trebuie să depună mai mult efort pentru a compensa efectele pe care deshidratarea le are asupra activităţii neuronale.

„Aceste concluzii pot fi relevante pentru politicile şcolare privind disponibilitatea apei, deoarece s-a demonstrat că elevii pot suferi de deshidratare, de la cea moderată la cea severă, mai ales în zonele cu temperaturi foarte ridicate. Mulţi profesori nu apreciază corect importanţa hidratării potrivite a copiilor”, este de părere dr. Matthew Kempton, unul dintre conducătorii studiului. Mai mult, studii anterioare realizate pe adulţi au arătat că deshidratarea face creierul să se micşoreze. Deseori, deshidratarea provoacă dureri de cap, oboseală şi chiar depresie. Statistici din Marea Britanie arată că un englez obişnuit consumă zilnic doar 200 ml de apă, adică de 10 ori mai puţin decât cantităţile recomandate de medici! Tu câtă apă bei de obicei într-o zi?

Anihilarea „aliatului” bolilor

Indiferent ce afecţiune am avea, în linia a doua a patologiei respective acţionează întotdeauna şi o componentă extrem de importantă, care ne poate fi de nepreţuit ajutor în vindecare sau, dimpotrivă, poate sta de partea maladiei (desigur, tot sub stimularea de către mentalul pacientului respectiv), contribuind din plin la agravarea bolii, până la sfârşitul fatal, în cazurile cele mai grave.

Vorbim despre starea psihică a oricărui bolnav, care modifică în mod aproape automat felul cum acesta îşi priveşte suferinţa, viaţa, în general şi mai ales viitorul. De aici, o multitudine de posibile complicaţii, dar şi de posibile rezolvări pozitive. Cu atât mai importantă este această componentă atunci când vorbim despre un diagnostic de cancer.

O aplicaţie unică în România, care poate fi descărcată gratuit pe un telefon mobil sau tabletă, dedicată sprijinirii pacienţilor oncologici, a fost lansată recent la Facultatea de Sociologie şi Asistenţă Socială a Universităţii „Babeş-Bolyai” (UBB) din Cluj-Napoca.

Aplicaţia, denumită APSCO, este disponibilă în limbile română şi maghiară şi poate fi folosită pentru autoevaluarea stării psihice de către pacienţii care suferă de o formă de cancer. De asemenea, ea conţine o serie de informaţii care pot fi utile pacienţilor în efortul lor de a face faţă bolii din punct de vedere psihic.

Degi Csaba, coordonatorul proiectului, a explicat cum funcţionează aplicaţia, care utilizează aşanumitele „termometre emoţionale”. Acest instrument este deja cunoscut în ţările vestice, mai ales în Marea Britanie, şi a fost folosit la crearea aplicaţiei. „Am lansat aplicaţia APSCO, care este unică, în limbile română şi maghiară, şi care poate fi descărcată gratuit pe tablete sau telefoane mobile din Google Play. Aplicaţia este primul instru-

ment computerizat de screening automatizat al distresului oncologic, care este un fel de stres generat de boală, pentru pacienţii cu cancer, aparţinători şi medici. Are un modul de autoevaluare, iar bolnavul îşi poate monitoriza nivelul de distres astfel încât să vadă dacă acesta este sau nu critic. Aplicaţia te ajută să ştii unde este limita în suferinţa psihologică, nivel de la care ai nevoie de resurse de ajutor în plus”, a declarat Degi Csaba.

Odată instalată pe un telefon mobil sau tabletă, aplicaţia necesită un efort de aproximativ un minut pentru completarea unor informaţii pe baza cărora softul face un calcul care arată pacientului care este starea sa psihică. Astfel, pacientul trebuie să bifeze, pe o scală de la 1 la 10, pentru fiecare dintre cele patru „termometre emoţionale” care indică nivelul de stres, anxietate, depresie şi furie, iar pe baza datelor introduse aplicaţia indică nevoia de ajutor a pacientului. Utilizarea acestei aplicaţii nu reprezintă în sine o terapie, ea putând fi comparată cu acele instrumente care ajută, de exemplu, pacienţii cu diabet să îşi monitorizeze nivelul glicemiei. De asemenea, s-a insistat pe importanţa faptului că pacienţii trebuie să primească sprijinul unui psiholog specializat în acest domeniu de susţinere a bolnavilor de cancer. În plus, aplicaţia conţine şi o bază de date cu informaţii legate de asociaţiile, grupurile de suport sau datele de contact ale unor institute medicale din toată ţara.

O altă practică ce ar putea fi introdusă în spitalele oncologice din România este completarea de către pacienţi a unui chestionar, în timpul petrecut de aceştia în sălile de aşteptare, care să le ofere psihologilor informaţii utile despre pacienţii lor bolnavi de cancer. În România există o prea mică preocupare pentru nivelul de distres înregistrat de pacienţii cu cancer, care reprezintă de fapt un element foarte important în lupta lor cu boala şi căruia ar trebui să i se acorde o importanţă mai mare. „Ideal ar fi ca aceste instituţii să fie dotate cu tablete ieftine, iar pacienţii care aşteaptă să îşi evalueze rapid starea, iar când intră în cabinetul medicului, acesta să aibă toate datele la îndemână, să ştie care este starea psihică a pacientului. În România, distresul oncologic nu este o prioritate, nu este tratat, este ceva auxiliar. Am constatat că procentul pacienţilor cu cancer care preazintă depresie clinică şi simptome de anxietate este uriaş, de peste 45%”, a mai spus Degi Csaba.

Prevederea este şi mama sănătăţii

Pe cât de adevărată e vechea zicală despre prevederea care e mama înţelepciunii, la fel de valabilă e şi parafraza care se referă la sănătate, altfel transpusă în altă zicală: E mai uşor să previi decât să vindeci. Iar dacă raportăm aceasta la maladii foarte periculoase cum este terifiantul cancer de sân, e de înţeles de ce atât specialiştii, cât şi populaţia informată în ceea ce priveşte sănătatea sunt foarte interesaţi de cele mai eficiente metode de identificare precoce şi de prevenire a bolii, cu toate detaliile necesare.

Prejudecăţile şi spaimele — îndepărtate

Femeile care nu au un risc crescut cunoscut de cancer de sân ar trebui să înceapă după vârsta de 50 de ani să facă screening mamografic de două ori pe an, până la vârsta de 74 de ani, potrivit unei recomandări emise de Task Force, un grup de lucru influent din SUA. Pentru femeile aflate în deceniul al cincilea al vieţii (41-50 de ani), screening-ul pentru cancer de sân la fiecare doi ani poate fi, de asemenea, eficient, dar decizia de a începe screening-ul ar trebui să fie una individuală, luând în considerare istoricul sănătăţii femeii, preferinţele sale şi modul în care ea valorizează potenţialul beneficiilor şi al daunelor, au afirmat specialiştii americani. Femeile de 40 de ani, care au o mamă, soră sau fiică cu cancer de sân pot beneficia mai mult decât femeile cu un risc mediu, de începerea screening-ului înainte de vârsta de 50 de ani.

Descoperirile cercetătorilor sprijină o serie de opţiuni disponibile pentru femei – începând cu mamografii regulate la vârstele de 40 de ani, urmate de screening de la 50 de ani, când probabilitatea beneficiului este mai mare. Pentru femeile de peste 75 de ani, specialiştii nu pot face o recomandare, deoarece niciunul dintre studiile despre screening-ul pentru cancer mamar nu a inclus femei din această grupă de vârstă. De asemenea, grupul operativ a ajuns la concluzia că dovezile sunt insuficiente pentru a determina echilibrul dintre avantaje şi prejudicii în două domenii: screening-ul la femeile cu sânii denşi şi eficacitatea mamografiei 3D pentru detectarea cancerului de sân.

Informaţia salvează vieţi!

Task Force este un grup independent, voluntar, de experţi din SUA, care revizuiesc periodic dovezile ştiinţifice şi fac recomandări cu privire la serviciile clinice de prevenire, cum ar fi screening-urile, serviciile de consiliere şi medicaţia preventivă. Întrebările despre când şi cât de des ar trebui ca femeile să facă screening pentru cancer de sân au

reprezentat „nucleul”, ani de zile, într-o dezbatere fierbinte, mai multe organizaţii făcând recomandări eterogene cu privire la screening-ul mamografic şi creând astfel confuzie printre femei.

În octombrie 2015, o altă organizaţie influentă, American Cancer Society, a emis un amplu ghid similar, sugerând că cele mai multe femei ar trebui să înceapă să facă screening anual de la vârsta de 45 de ani în loc de 40 de ani şi apoi, de la 55 de ani, să facă screening de două ori pe an. „Task Force, American Cancer Society şi multe alte organizaţii au afirmat că mamografia este un instrument important pentru a reduce riscul de a muri de cancer de sân şi că beneficiile mamografiei cresc odată cu vârsta, a declarat Albert Siu, preşedintele Task Force.

Sperăm că această convergenţă tot mai mare a concluziilor unor organizaţii diferite oferă femeilor şi furnizorilor de sănătate încredere în ştiinţa care susţine screening-ul mamografic.”

PE SCURT

despre sănătatea dumneavoastră

Potrivit unor statistici negre, pe care nimeni nu le-ar dori vreodată a fi reale, astăzi în lume pneumonia ucide un copil la fiecare 20 de secunde, cele mai multe victime având până în 5 ani! În cele mai multe cazuri, pneumonia este cauzată de agravarea unei infecţii respiratorii deja existente în organism.

Copilul poate face pneumonie şi dacă intră în contact direct cu secreţiile nazale ale unui copil bolnav sau se află foarte aproape de un bolnav pentru mai mult timp. Să precizăm că această boală este o formă de infecţie respiratorie acută, care afectează plămânii şi este cauzată de o serie de agenţi infecţioşi, inclusiv viruşi, bacterii şi ciuperci. Pentru o cât mai bună conştientizare a acestui pericol şi deci în ideea de a lua toate măsurile de precauţie spre a evita orice risc, vă prezentăm mai jos principalii factori de risc în declanşarea pneumoniei la copii:

- ***Anotimpul.*** Pneumoniile apar, mai ales, iarna, când afară este foarte frig şi umed.
- ***Vârsta.*** Cu cât copilul este mai mic, cu atât riscul este mai mare. Rata mortalităţii în urma unei pneumonii este foarte mare la copiii cu vârste de până la un an.
- ***Afecţiuni deja existente.*** Copilul va fi mult mai predispus la pneumonie în formă gravă, dacă suferă deja de anumite boli (malformaţii congenitale, bronşite, HIV, rujeolă etc.).
- ***Mediul de viaţă.*** Riscul de a face pneumonie este mai ridicat în mediile insalubre, unde igiena nu este respectată, sau în familiile cu fumători.

Menţionăm, în primul rând pentru acele tinere mame care nu vor să-şi „strice” corpul hrănindu-şi bebeluşul natural, cu lapte matern, că alăptarea la sân în primele şase luni de viaţă reduce considerabil riscul de pneumonie. Simptomele pneumoniei diferă în funcţie de vârsta copilului şi de starea sistemului imunitar.

Pneumonia omoară copii!

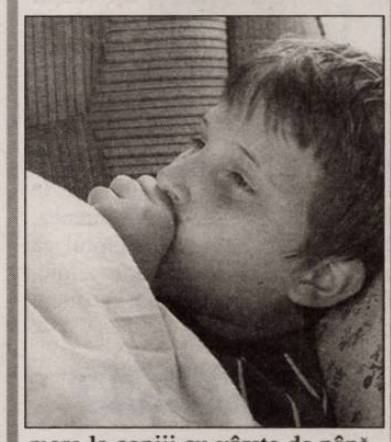

Pagini realizate de

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Tratarea unghiilor casante

Există persoane care, fără a avea o micoză în zona unghiilor care să le facă fărâmicioase, reclamă o fragilitate accentuată a acestora: în cele mai diverse şi mai nesemnificative contexte, unghiile se rup cu uşurinţă ori se „zdrenţuiesc". Oboseala, stresul, carenţa de fier, de zinc sau de vitamina B, spălatul prea frecvent al mâinilor, realizarea menajului fără mănuşi de protecţie, manichiură agresivă... Toţi aceşti factori, dar şi alţii pot fragiliza şi/sau chiar pot distruge unghiile, care devin moi, se exfoliază şi se rup.

În asemenea situaţii, a aştepta ca ele să crească presupunând că vor fi mai viguroase înseamnă speranţe în zadar: unghiile trebuie reparate. Cum anume? Vă propunem o metodă cât se poate de simplă, sută la sută naturală, care le va ajuta să (re)devină sănătoase. Amestecaţi într-o sticluţă o lingură de ulei de măsline, o lingură de ulei de ricin şi sucul de la o lămâie. Agitaţi bine pentru omogenizarea compoziţiei şi masaţi unghiile cu acest preparat în fiecare dimineaţă şi seară, timp de o săptămână. La sfârşitul acestui termen aruncaţi restul amestecului, dacă a rămas, întrucât acesta nu se conservă şi nu trebuie folosit mai mult de o săptămână.

Fiecare aliment are timpul său

Ordonarea tipurilor de alimente în funcţie de momentul zilei în care acestea sunt consumate pare o chestiune aleatorie, dar nu e chiar aşa. În principiu, fiecare individ are deplina libertate să se hrănească aşa cum crede de cuviinţă, după cum simte că doreşte sau nu să mănânce ceva anume, la anumite ore fixe ori numai atunci când i se face foame şi aşa mai departe.

Iar adevărul este că există persoane care mănâncă ciorbe la micul dejun şi altele care sar peste prima masă a zilei, unii iau la prânz cea mai consistentă masă, alţii abia seara fac acelaşi lucru. E bine, e rău? Un răspuns tranşant e clar că nu se poate da, însă dorim să prezentăm un punct de vedere al nutriţioniştilor valabil sub aspect general şi în funcţie de care, eventual, fiecare îşi poate stabili propriile coordonate alimentare. Desigur, se va ţine cont şi de alte elemente, între care starea sănătăţii ocupă locul principal.

* * *

Fără a avea pretenţia de a stabili reguli fixe şi general valabile, începem cu o poziţie cât se poate de echilibrată a specialiştilor în nutriţie: alimentele trebuie consumate în funcţie de momentul zilei. Astfel, dacă e dimineaţă, alimentele pentru micul dejun trebuie să ne furnizeze energie, adică să conţină mai multe calorii (pentru că avem în faţă o zi plină de diverse activităţi) şi să accelereze metabolismul. Iar cele recomandate cu prioritate sunt:

– fructele bogate în vitamina C şi în zaharuri (care ar trebui consumate puţin înainte de masă): citrice, căpşuni, struguri, banane etc.;

– dintre legume, în special ardeiul – datorită concentraţiei ridicate de vitamina C (aceasta are efect energizant imediat);

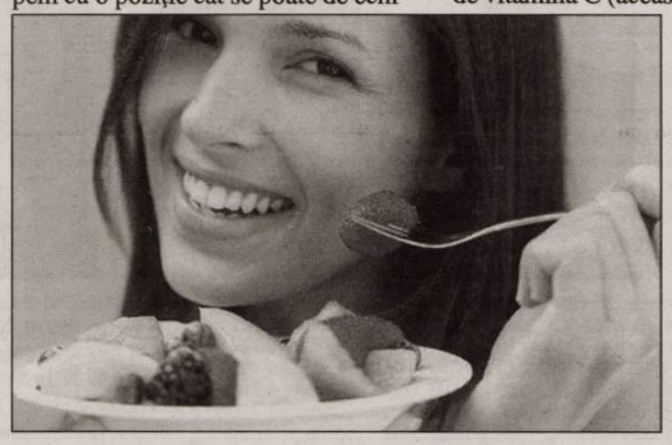

– ceaiul verde/cafeaua/ciocolata;

– leguminoasele (în special lintea, apoi fasolea şi mazărea);

– ouăle.

Lactatele şi brânzeturile, în ciuda obişnuinţei majorităţii oamenilor, nu sunt tocmai ideale pentru masa de dimineaţă, întrucât ele nu sunt energizante, ci, dimpotrivă, au un uşor efect calmant. Evident, aceasta nu înseamnă că trebuie evitate la micul dejun. Practic, ele pot fi consumate în orice moment al zilei. Excepţie fac seara brânzeturile sărate, iar dimineaţa, laptele dulce.

Hrana pe care o consumăm la cină ar trebui sa ne „pregătească" pentru un somn liniştit, odihnitor şi de aceea e bine să nu conţină multe grăsimi grele ori sare. Se recomandă:

– miere (în cantităţi mici, deoarece conţine destul de multe calorii) – se recomandă mierea de tei;

– lapte;

– nuci (doar câţiva mieji, deoarece nucile sunt foarte calorice);

– carne slabă (carne de pasăre ori peşte slab);

– legume precum castraveţii, dovleceii, conopida etc.

Toate aceste alimente conţin substanţe care acţionează la nivelul sistemului nervos central, ajutând la inducerea somnului.

Nuci împotriva tusei

De cele mai multe ori, atunci când din diverse motive o persoană tuşeşte în mod repetat, i se recomandă printre altele să nu consume nuci, deoarece acestea ar accentua senzaţia de iritare din gât. Dacă ştim însă cum să acţionăm folosind exact părţi din acest fruct, vom constata că adevărul se află oarecum la polul opus. Mai exact, ceaiul din coji de nuci calmează tusea. Pentru prepararea ceaiului, se foloseşte o cantitate de coji de nuci egală celei pe care o cuprindem într-o mână. Se adaugă două căni de apă şi se lasă să fiarbă 3-5 minute. Ceaiul se bea cald, nu fierbinte, şi neîndulcit.

Medicii atrag atenţia că obiceiul de a consuma ceai fierbinte atunci când suntem răciţi este foarte dăunător, deoarece lichidul ne usucă mucoasa şi poate produce arsuri la nivelul ei, iar aceste microleziuni favorizează apariţia bacteriilor în gât.

Remedii naturale

„Mazărea berbecilor" întăreşte inima

O plantă alimentară destul de puţin consumată la noi, deşi există şi culturi în anumite zone, ***năutul,*** are o vârstă respectabilă estimată la circa 7500 de ani. Originea sa e undeva, în Asia, dar primele culturi s-au realizat în bazinul Mediteranei. Seminţele, adică partea utilizată şi în scop terapeutic, au formă globuloasă, consistenţă tare, culori de la alb şi galben la roz şi negru şi dimensiuni de 6-12 milimetri, prin comparaţie fiind numită şi „mazărea berbecilor".

Foarte bogat în antioxidanţi, năutul poate contribui semnificativ la prevenirea bolilor de inimă. Consumul de năut reduce nivelul colesterolului negativ din sânge şi al trigliceridelor, prevenind astfel şi afecţiunile cardiovasculare, fapt confirmat în urma unui studiu făcut în Statele Unite, pe un grup de persoane, timp de 20 de ani. Conţinutul în fitonutrienţi are rol antioxidant, ajutând şi la stabilizarea glicemiei sangvine prin împiedicarea acumulării de zahăr în sânge, făcând din năut un aliment foarte util persoanelor care suferă de diabet sau de hipoglicemie. Fibrele şi proteinele din compoziţia acestei legume stabilizează digestia şi pot fi de ajutor în curele de slăbire (o cană de năut are 250 de calorii şi asigură 50% din necesarul zilnic de fibre şi 30% din necesarul de proteine). Fibrele insolubile din structura năutului sunt extrem de benefice pentru combaterea constipaţiei şi pentru controlul poftei de mâncare, producând rapid senzaţia de saturaţie. Aceste fibre nu sunt absorbite în intestine, ci se umflă în prezenţa apei şi curăţă intestinele. Fiind bogat în fibre, năutul

ajută şi la scăderea riscului de cancer al colonului.

Năutul este indicat şi în oligurie (insuficienţă a secreţiei urinare), infecţii ale căilor urinare şi litiază urinară. El mai este recomandat în astenia fizică şi psihică, şi în convalescenţă, sub formă de infuzie sau decoct, datorită faptului că este un aliment nutritiv şi diuretic. Datorită conţinutului în triptofan şi vitaminei B6, care este importantă pentru producţia de serotonină, poate fi util celor cu tulburări de somn. Conţinutul mare de acid folic face ca năutul să fie recomandat femeilor însărcinate şi celor care vor să devină mămici. Fierul din boabele de năut produce energie, iar magneziul sporeşte cantitatea de enzime, care produc antioxidanţi ce încetinesc procesul de îmbătrânire. Apa de năut combate răceala şi energizează. Năutul este recomandat pentru tratarea răcelilor, a faringitelor şi a nevralgiilor şi sub formă de gargară sau cataplasme.

Cercetătorii indieni au ajuns la concluzia că năutul ar putea sta la baza unui tratament pentru milioanele de bolnavi de vitiligo din lume. Studiul a relevat că aplicarea unui unguent cu năut pe zonele depigmentate poate trata eficient boala, ajutând la repigmentarea pielii şi controlând eficient extinderea bolii. Cercetările efectuate pe un număr de pacienţi au arătat că aceştia şi-au recăpătat pigmentul într-o perioadă cuprinsă între 20 şi 90 de zile. Pe de altă parte, persoanele care suferă de gută sau au probleme la rinichi trebuie să consulte un medic nutriţionist înainte de a consuma năut, el conţinând şi purine, care sunt dăunătoare suferinzilor de astfel de afecţiuni.

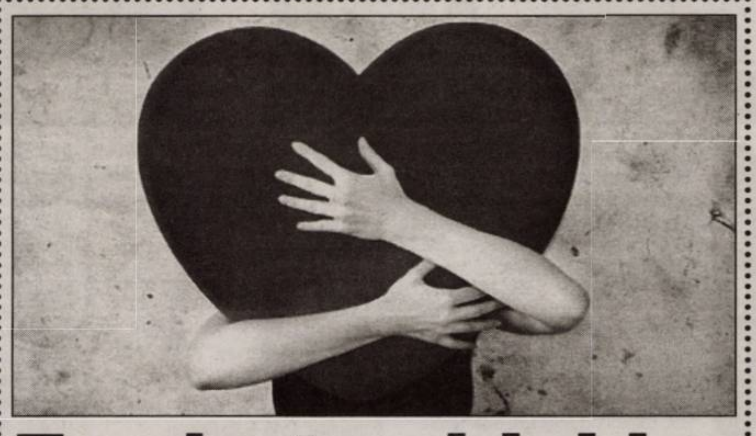

Tandreţe şi iubire

Nu e deloc o poveste romantică faptul că suferinţei din dragoste i se poate asocia o anume culoare, o melodie specială sau un loc privilegiat. Aţi ghicit: vorbim despre roz, care e o nuanţă compusă prin amestecul dintre culoarea cristalului şi roşu. Şi se mai spune că aceasta e ecloziunea cea mai subtilă posibil. Desigur, prima asociere a sa este cu iubirea necondiţionată, având un potenţial energetic foarte profund şi sensibil. Totodată, frecvenţa acestei culori poate stimula pozitiv sistemul hormonal şi organele sexuale. La fel ca verdele, şi rozul e legat de chakra inimii, în acelaşi timp putând să ne ajute la disiparea negativului din noi, pentru a face loc unor noi posibilităţi, favorabile, în viaţa noastră cotidiană

Culoarea roz atrage cel mai frecvent persoanele care suferă din dragoste, iar dacă am dus lipsă de afecţiune maternă în copilărie, ne ajută la alungarea efectelor nefaste ale acelei relaţii. Rozul ne poate ajuta să ne reîntoarcem în copilul care am fost, precum şi să ne familiarizăm cu situaţii noi. În alt mod spuse acestea, este una dintre cele mai puternice culori în ceea ce priveşte protecţia.

În ce situaţii această culoare poate fi utilă?

◆ După o decepţie amoroasă. ◆ Pentru a regăsi calea iubirii. ◆ În caz de probleme urogenitale sau hormonale. ◆ În caz că avem sentimente pe care noi înşine le respingem. ◆ Dacă nu acordăm deloc atenţie propriului nostru corp. ◆ Când sesizăm un dezechilibru (de pildă, între a oferi şi a primi dragoste). ◆ Pentru purificarea şi amplificarea energiei din spaţiul unei încăperi. ◆ Dacă ne aflăm blocaţi într-o situaţie în care ne simţim lipsiţi de tandreţe din partea celor apropiaţi.

LUNI – 1 februarie

TVR 1
7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Poveşti în halate albe 10.25 Această poartă a creştinătăţii 11.00 Serial: „Călători în lumi paralele" 12.00 Teleshopping 12.30 Doc.: „Comorile Toscanei" 13.00 Germana... la 1 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Maghiara de pe unu 17.00 Garantat 100% (r) 18.00 Dosar România (r) 19.00 Exclusiv în România (r) 20.00 Telejurnal 21.00 Prim-plan 22.30 Starea naţiei 23.25 Nocturne 0.20-5.35 Reluări.

PRO TV
7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 15.00 Lecţii de viaţă 16.00 Ce spun românii 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „Solomon Kane" (coprod., 2009). Cu: James Purefoy, Mark O'Neal, Robert Orr, Richard Ryan, Frantisek Deak 22.15 Ştirile ProTv 22.45 Serial: „Terra Nova" 23.45 Serial: „Lege şi dreptate" 0.45-.50 Reluări.

ANTENA 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Poftiţi pe la noi: Poftiţi şi daruiţi 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Observator special (r) 2.00 Film: „Trandafirul galben" (r) 4.00 Acces direct (r).

PRIMA TV
6.45 Teleshopping 7.15 Miss fata de la ţară 9.30 Teleshopping 10.00 Mondenii 11.00 Teleshopping 11.30 Focus Magazin 12.10 Constantin 60 13.20 Teleshopping 13.55 Nimeni nu-i perfect 15.00 Răzi şi câştigi 15.30 Cireaşa de pe tort (r) 16.30 Focus 17.00 La TV (r) 18.00 Focus 19.15 Cireaşa de pe tort 20.15 Serial: „Putere şi Glorie" 22.15 Trăsniţii 23.00 Focus din inima României 0.15-6.00 Reluări.

ACASĂ
6.00 Vorbeşte lumea (r) 8.00 Serial: „Sufletul meu pereche" (r) 9.00 Teleshopping 9.15 Serial (r) 11.30 Film (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Pasiune interzisă". Cu: Roberto Vander 15.00 Serial: „Diamantul nopţii" 16.00 Serial: „Spune-mi că eşti a mea!" 17.00 Serial: „Sufletul meu pereche" 18.00 Serial: „Îngeri şi nobili" (sfârşitul serialului) 20.00 Serial: „Avenida Brasil" 22.00 Serial: „Vise de smarald" 23.00 Serial: „Inimă de ţigan" 0.30 Serial: „Santa Diabla" 3.15 Doamne de poveste.

TVR 2
7.00 Teleshopping 8.10 Arta fericiri (r) 9.30 Misterele istoriei (r) 10.00 Documentar 360º — GEO 11.00Serial (r) 12.00 La fix 13.20 Arta fericirii 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „Legea lui Doyle" 18.00 Telejurnal 19.00 Documentar 360º — GEO 20.10 Teatru TV: „Frumoasa călătorie a urşilor panda povestită de un saxofonist care avea o iubită la Frankfurt" 22.00 Ora de ştiri 23.10 Serial: „CSI: Crime şi investigaţii" 0.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA
7.15 Film (r) 9.00 La Măruţă (r) 10.45 Serial: „La bloc" (r) 12.15 Film (r) 14.30 Film: „Primul sărut" (r) 16.30 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „Ca-n vremurile bune" (SUA, 2001). Cu: Shirley MacLaine, Debbie Reynolds 20.30 Film: „Semintele distrugerii" (coprod., 2011). Cu: Adrian Pasdar, Stefanie von Pfetten 22.30 Film: „Colecţionarul groazei" (SUA, 2012). Cu: Josh Stewart, Emma Fitzpatrick 0.00 Film: „Semintele distrugerii" (r) 2.00 Cine A.M.

MARŢI – 2 februarie

TVR 1
7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Poveşti în halate albe 10.25 Această poartă a creştinătăţii (r) 11.00 Serial: „Călători în lumi paralele" 12.00 Teleshopping 12.30 Doc.: „Comorile Toscanei" 13.06 EURO polis 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Maghiara de pe unu 17.00 Nocturne (r) 18.00 Gări de poveste (r) 19.00 Exclusiv în România (r) 20.00 Telejurnal 21.00 Prim-plan 22.30 Starea naţiei 23.25 Repriza a treia 0.20-5.35 Reluări.

PRO TV
7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 15.00 Lecţii de viaţă 16.00 Ce spun românii 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „Mai e mult până ajungem?" (coprod., 2005). Cu: Ice Cube, Nia Long, Aleisha Allen 22.15 Ştirile ProTv 22.45 Serial: „Terra Nova" 23.45 Serial: „Lege şi dreptate" 0.45-5.50 Reluări.

ANTENA 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Poftiţi pe la noi: Poftiţi şi daruiţi 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Observator special (r) 2.00 Film: „Ultimul cartuş" (r) 4.00 Acces direct (r).

PRIMA TV
6.45 Teleshopping 7.15 Miss fata de la ţară 9.30 Teleshopping 10.00 Focus din inima României (r) 10.15 Jurnalul STV Junior (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Focus Magazin 12.10 Serial (r) 13.20 Teleshopping 13.55 Nimeni nu-i perfect 15.00 Răzi şi câştigi 15.30 Cireaşa de pe tort (r) 16.30 Focus 17.00 La TV (r) 18.00 Focus 19.15 Cireaşa de pe tort 20.15 Film: „Trupe de elită 3" (SUA, 1998) 22.15 Trăsniţii 23.00 Focus din inima României 0.15-6.00 Reluări.

ACASĂ
6.00 Vorbeşte lumea (r) 8.00 Serial: „Sufletul meu pereche" (r) 9.00 Teleshopping 9.15 Serial (r) 11.30 Film (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Pasiune interzisă" 15.00 Serial: „Diamantul nopţii" 16.00 Serial: „Spune-mi că eşti a mea!" 17.00 Serial: „Sufletul meu pereche" 18.00 Serial: „Lupta rozelor" (ep.1) 20.00 Serial: „Avenida Brasil" 22.00 Serial: „Vise de smarald" 23.00 Serial: „Inimă de ţigan" 0.30 Serial: „Santa Diabla" 3.15 Doamne de poveste.

TVR 2
7.00 Teleshopping 8.10 Arta fericirii (r) 9.30 A doua emigrare (r) 10.00 Documentar 360º — GEO (r) 11.00 Serial (r) 12.00 La fix 13.10 Jurnal de secol 13.20 Arta fericirii 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „Legea lui Doyle" 18.00 Telejurnal 19.00 Documentar 360º — GEO 20.10 D'ale lu' Mitică 21.00 Destine ca-n filme între Prut şi Nistru 22.00 Ora de ştiri 23.10 Serial: „Crime şi investigaţii" 0.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA
7.15 Film (r) 9.00 La Măruţă (r) 10.45 Serial: „La bloc" (r) 12.15 Film (r) 14.45 Film: „Cartea junglei II" (r) 16.30 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „Ultima călătorie" (SUA, 2009). Cu: Tracy Pollan, Grant Show 20.30 Film: „Irezistibilul Harold" (SUA, 2006). Cu: Gordon Michaels, Nicole DeH 22.15 Film: „Mereu la prima întâlnire" (SUA, 2004). Cu: Adam Sandler, Drew Barrymore 0.15 Film: „O moarte mai bună" (r) 2.15 Cine A.M.

MIERCURI – 3 februarie

TVR 1
7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Poveşti în halate albe 10.25 Această poartă a creştinătăţii (r) 11.00 Serial: „Călători în lumi paralele" 12.00 Teleshopping 12.30 Doc.: „Comorile Toscanei" 13.00 Fără etichetă 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Convieţuiri 17.00 Profesioniştii (r) 18.00 Superconsumatorul 19.00 Exclusiv în România 20.00 Telejurnal 21.00 Prim-plan 22.30 Starea naţiei 23.25 Maşini, teste şi verdicte 0.00 Film: „Jefferson la Paris" (SUA, 1995). Cu: Nick Nolte, Greta Scacchi 2.15-6.00 Reluări.

PRO TV
7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 15.00 Lecţii de viaţă 16.00 Ce spun românii 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „Ordinul" (coprod., 2001). Cu: Jean-Claude Van Damme, Charlton Cheston, Sofia Milos, Ben Cross 22.00 Ştirile ProTv 22.30 Serial: „Terra Nova" 23.30 Serial: „Lege şi dreptate" 0.35-5.30 Reluări.

ANTENA 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Te pui cu blondele? 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Film: „Vremuri întunecate" (SUA, 2011). Cu: Emile Hirsch, Olivia Thirlby 3.00 Observator (r) 3.45 Acces direct (r).

PRIMA TV
6.45 Teleshopping 7.15 Vreau să slăbesc! (r) 9.00 Răzi şi câştigi (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Focus din inima României (r) 10.15 Jurnalul STV Junior (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Focus Magazin 12.10 Serial (r) 13.20 Teleshopping 13.55 Nimeni nu-i perfect 15.00 Răzi şi câştigi 15.30 Cireaşa de pe tort (r) 16.30 Focus 17.00 Trăsniţii (r) 18.00 Focus 19.15 Cireaşa de pe tort 20.15 Mondenii 22.15 Trăsniţii 23.00 Focus din inima României 23.30 Focus Magazin 0.15 Film: „Învăluiţi de iubire" (SUA, 2011, partea I). Cu: Natalie Hall 2.15-6.00 Reluări.

ACASĂ
6.00 Vorbeşte lumea (r) 8.00 Serial: „Sufletul meu pereche" (r) 9.00 Teleshopping 9.15 Serial (r) 11.30 Film (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Pasiune interzisă" 15.00 Serial: „Diamantul nopţii" 16.00 Serial: „Spune-mi că eşti a mea!" 17.00 Serial: „Sufletul meu pereche" 18.00 Serial: „Lupta rozelor" 20.00 Serial: „Avenida Brasil" 22.00 Serial: „Vise de smarald" 23.00 Serial: „Inimă de ţigan" 0.30 Serial: „Santa Diabla" 3.00 Acasă la români.

TVR 2
7.00 Teleshopping 8.10 Arta fericirii (r) 9.30 Pescar hoinar (r) 10.00 Documentar 360º — GEO (r) 11.00 Serial (r) 11.45 Teleshopping 12.00 La fix 13.10 Jurnal de secol 13.20 Arta fericirii 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „Legea lui Doyle" 18.00 Telejurnal 19.00 Documentar 360º — GEO 20.00 Telecinemateca: „În plin soare" (Franţa, 1960). Cu: Alain Delon, Marie Laforet 22.00 Ora de ştiri 23.10 Serial: „CSI: Crime şi investigaţii" 0.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA
7.15 La Măruţă (r) 9.15 Film: „Ultima călătorie" (r) 11.15 Serial: „La bloc" (r) 13.15 Film (r) 14.45 Film: „Ca-n vremurile bune" (r) 15.00 Film: „Irezistibilul Harold" (r) 16.30 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „Eu sunt Moşul" (SUA, 2001). Cu: Whoopi Goldberg, Nigel Hawthorne 20.30 Film: „Poliţist sub acoperire" (SUA, 2005). Cu: Tommy Lee Jones 22.30 Film: „Depozit periculos" (SUA, 2012) 0.30 Film: „Poliţist sub acoperire" (r) 2.30 Cine A.M.

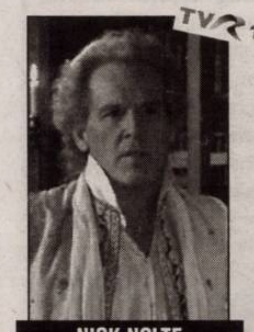

NICK NOLTE
— miercuri, 0.00 —

ALEISHA ALLEN
— marți, 20.30 —

JAVIER BARDEM
— vineri, 23.10 —

MICHELLE MONAGHAN
— sâmbătă, 20.00 —

ROBERTO VANDER
— luni-duminică, 14.00 —

NATALIE HALL
— miercuri, 0.15 —

ERIC ROBERTS
— vineri, 23.00 —

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

JOI – 4 februarie

TVR 1
7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Poveşti în halate albe 10.25 Palatul Cotroceni (r) 11.00 Serial: „Călători în lumi paralele" 12.00 Teleshopping 12.30 Doc.: „Comorile Toscanei" 13.00 De joi până joi 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Akzente 17.00 Interes general 18.00 Lozul cel mare 18.30 O ţară mai bună (r) 19.00 Exclusiv în România 20.00 Telejurnal 21.00 Prim-plan 22.30 Starea naţiei 23.25 Anchetele comisarului Antonescu 23.55 Film: „Cursa vieţii" (M. Britanie, 1995). Cu: Ian Hart, Catherine Russell 1.40-5.35 Reluări.

PRO TV
7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 15.00 Lecţii de viaţă 16.00 Ce spun românii 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „ Prinţul" (coprod., 2014). Cu: Bruce Willis, John Cusack, 50 Cent, Don Harvey, Jason Patric 22.15 Ştirile ProTv 22.45 Serial: „Terra Nova" 23.45 Serial: „Lege şi dreptate" 0.45-5.30 Reluări.

ANTENA 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Film: „Marea mahmureală 2" (SUA, 2011). Cu: Bradley Cooper, Zach Galifianakis 22.30 Un Show Păcătos 1.00 Film: „Marea mahmureală 2" (r) 3.00 Observator (r) 3.45 Acces direct (r).

PRIMA TV
6.45 Teleshopping 7.15 Film: „Învăluiţi de iubire" (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Focus din inima României (r) 10.15 Casa: construcţie şi design (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Focus Magazin 12.10 Dosarele DNA 13.20 Teleshopping 13.55 Nimeni nu-i perfect 15.00 Răzi şi câştigi 15.30 Cireaşa de pe tort (r) 16.30 Focus 17.00 Trăsniţii (r) 18.00 Focus 19.15 Cireaşa de pe tort 20.15 M-a făcut mama artist 22.15 Trăsniţii 23.00 Focus din inima României 23.30 Focus Magazin 0.15-6.00 Reluări.

ACASĂ
6.00 Vorbeşte lumea (r) 8.00 Serial: „Sufletul meu pereche" (r) 9.00 Teleshopping 9.15 Serial (r) 11.30 Film (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Pasiune interzisă" 15.00 Serial: „Diamantul nopţii" 16.00 Serial: „Spune-mi că eşti a mea!" 17.00 Serial: „Sufletul meu pereche" 18.00 Serial: „Lupta rozelor" 20.00 Serial: „Avenida Brasil" 22.00 Serial: „Vise de smarald" 23.00 Serial: „Inimă de ţigan" 0.30 Serial: „Santa Diabla" 3.15 Doamne de poveste.

TVR 2
7.00 Teleshopping 8.10 Arta fericirii (r) 9.00 Europa 360 (r) 10.00 Documentar 360º — GEO 11.00 Serial (r) 11.45 Teleshopping 12.00 La fix 13.10 Jurnal de secol 13.20 Arta fericirii 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „Legea lui Doyle" 18.00 Telejurnal 19.00 Documentar 360º — GEO 20.10 Film: „Începuturi" (Canada, 1994). Cu: Tanya Allen, Wendy Crewson 22.00 Ora de ştiri 23.10 Serial: „CSI: Crime şi investigaţii" 0.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA
7.00 Film (r) 8.45 La Măruţă (r) 10.30 Serial: „La bloc" (r) 12.30 Film (r) 14.15 Film: „Poltist sub acoperire" (r) 16.15 Serial: „La bloc" 18.15 Film: „Balada lui Lucy Whipple" (SUA, 2001). Cu: Glenn Close, Jena Malone 20.30 Film: „Crăciunul cu familia Krank" (SUA, 2004). Cu: Tim Allen, Jamie Lee Curtis 22.30 Film: „Nume de cod Geronimo" (SUA, 2012). Cu: Cam Gigandet, Anson Mount 0.30 Film: „Crăciunul cu familia Krank" (r) 2.30 Cine A.M.

VINERI – 5 februarie

TVR 1
7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Poveşti în halate albe 10.25 Domeniul Ştirbei — Buftea 11.00 Serial: „Călători în lumi paralele" 12.00 Teleshopping 12.30 Doc.: „Comorile Toscanei" 13.05 O ţară mai bună (r) 13.30 M.A.I. aproape de tine 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Oameni ca noi 16.00 Parlamentul României 17.00 Ne vedem la TVR 19.00 Exclusiv în România 20.00 Telejurnal 21.10 Film: „Piedone în Egipt" (Italia, 1980). Cu: Bud Spencer, Enzo Cannavale 23.05 Film: „ Love Ranch" (coprod., 2010) 1.05-5.35 Reluări.

PRO TV
7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 15.00 Lecţii de viaţă 16.00 Ce spun românii 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „Jocurile foamei: Sfidarea" (SUA, 2013). Cu: Jennifer Lawrence, Liam Hemsworth 22.15 Film: „Regatul dragonilor" (Hong Kong, 2008). Cu: Andy Lau, Sammo Hung Kam-Bo 1.15-6.00 Reluări.

ANTENA 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Film artistic 22.45 Film: „Noapte de groază" (SUA, 2011). Anton Yelchin, Colin Farrell Christopher 0.30 Film (r) 2.30 Observator (r) 3.15 Observator special (r) 3.45 Acces direct (r).

PRIMA TV
6.45 Teleshopping 7.15 După faptă şi răsplată 9.30 Teleshopping 10.00 Focus din inima României (r) 10.15 Secrete de Stil 11.00 Teleshopping 11.30 Focus Magazin 12.10 La TV (r) 13.20 Teleshopping 13.55 Şcoala.tv 15.00 Răzi şi câştigi 15.30 Cireaşa de pe tort (r) 16.30 Focus 17.00 Trăsniţii (r) 18.00 Focus 19.15 Cireaşa de pe tort 20.15 Nunţi de poveste 22.15 La TV 23.00-6.00 Reluări.

ACASĂ
6.00 Vorbeşte lumea (r) 8.00 Serial: „Sufletul meu pereche" (r) 9.00 Teleshopping 9.15 Serial (r) 11.30 Film (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Pasiune interzisă" 15.00 Serial: „Diamantul nopţii" 16.00 Serial: „Spune-mi că eşti a mea!" 17.00 Serial: „Sufletul meu pereche" 18.00 Serial: „Lupta rozelor" 20.00 Serial: „Avenida Brasil" 22.00 Serial: „Vise de smarald" 23.00 Serial: „Inimă de ţigan" 0.30 Serial: „Santa Diabla" 3.15 Doamne de poveste.

TVR 2
7.00 Teleshopping 8.10 Arta fericirii (r) 9.30 Natură şi sănătate (r) 10.00 Documentar 360º — GEO 11.00 Serial (r) 11.45 Teleshopping 12.00 La fix 13.10 Jurnal de secol 13.20 Arta fericirii 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „Legea lui Doyle" 18.00 Telejurnal 19.00 Natură şi aventură (r) 20.10 Poveste după poveste (r) 21.00 Arte, carte şi capricii 22.00 Ora de ştiri 23.10 Film: „Biutiful" (Spania, 2010). Cu: Javier Bardem, Maricel Alvarez 1.40-6.00 Reluări.

PRO CINEMA
7.00 Film (r) 9.00 La Măruţă (r) 10.45 Film: „Eu sunt Moşul (r) 12.30 Serial: „La bloc" (r) 14.30 Film: „Crăciunul cu familia Krank" (r) 16.30 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „Gladiatorii Romei" (SUA, 2013). Cu: Daniela Abbruzzese, Stefano Alessandroni 20.30 Film: „Karate Kid" (SUA, 1984) 23.00 Film: „Străzile îndurării" (SUA, 2000). Cu: Eric Roberts 1.15 Film: „Plimbare" (România, 2013) 1.30 Film (r) 3.15 Cine A.M.

SÂMBĂTĂ – 6 februarie

TVR 1
7.00 Gala umorului (r) 8.00 Serial: „Micul Dracula" 8.30 DR. FIX (r) 9.30 Politică şi delicateţuri (r) 10.00 Zon@ 10.30 Maşini, teste şi verdicte (r) 11.10 O dată-n viaţă (r) 14.00 Telejurnal 14.30 Film: „Charlot evadat" (SUA, 1917). Cu: Charles Chaplin 15.00 Ora regelui 16.00 Bon anniversaire, Monsieur Chopin 17.15 Film: „Să jefuim banca!" (Franţa, 1964). Cu: Louis de Funes 18.50 Teleenciclopedia 20.00 Telejurnal 21.00 Serial: „Nebunii de pe Madison Avenue" 22.45 Starea naţiei. Best of 23.45 Profesionişti 0.40 Film: „Un trecător în ploaie" (coprod., 1970) 2.40-5.35 Reluări.

PRO TV
7.00 Ştirile ProTv 10.00 Ce spun românii (r) 11.00 Film: „Jurnalul unui puşti" (SUA, 2010) 13.00 Ştirile ProTv 13.05 Film: „Ostaticul" (SUA, 1999). Cu: Jamie Foxx, Nia Long 15.00 Film: „Ţicaloşii" (SUA, 1988). Cu: Steve Martin 17.15 Film: „I-am dat de capăt?" (coprod., 2007). Cu: Ice Cube, Nia Long 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Srial: „Las Fierbinţi" 22.15 Film: „Anul Unu" (SUA, 2009). Cu: Jack Black, Michael Cera 0.00-5.30 Reluări.

ANTENA 1
6.00 Observator 10.00 Film artistic 12.00 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 16.30 Te pui cu blondele? (r) 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.00 Film: „Misiune imposibilă III" (SUA, 2006). Cu: Tom Cruise, Michelle Monaghan 22.30 Film: „Johnny English" (SUA, 2003). Cu: Rowan Atkinson, Natalie Imbruglia 0.15 Film: „Alvin şi veveriţele: Naufragiaţi" (SUA, 2011) 2.00 Film: „Misiune imposibilă III" (r) 4.00 Film (r).

PRIMA TV
6.45 Teleshopping 7.30 Cireaşa de pe tort (r) 8.15 Mondenii (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Jurnalul STV Junior (r) 11.00 Focus Magazin 11.45 Constantin 60 (r) 12.45 Trăsniţii (r) 15.15 La TV (r) 16.00 Film: „Operaţiunea Monstrul" (România, 1978). Cu: Toma Caragiu, Octavian Cotescu 18.00 Focus 19.15 Cireaşa de pe tort 20.15 Schimb de mame 0.00-6.00 Reluări.

ACASĂ
6.00 Serial: „Case cu personalitate" (ep.1,2) 8.00 Serial: „Sufletul meu pereche" (r) 8.45 Teleshopping 9.15 Serial (r) 11.30 Film (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Pasiune interzisă" 15.00 Serial: „Diamantul nopţii" 16.00 Serial: „Spune-mi că eşti a mea!" 17.00 Serial: „Sufletul meu pereche" 18.00 Serial: „Suflet călător" 20.00 Film: „Danielle Steel's — O dată în viaţă" (SUA, 1994). Cu: Lindsay Wagner, Barry Bostw 22.00 Serial: „Vise de smarald" 23.00 Serial: „Inimă de ţigan" 0.30 Serial: „Santa Diabla" 3.00 Acasă la români.

TVR 2
7.15 Teleshopping 8.00 Europa 360º (r) 8.30 Cap compas (r) 9.00 Natură şi aventură (r) 9.30 Mic dejun cu un campion 10.30 Serial: „Povestitorul: legendele Greciei Antice" (ep.1, 2) 11.30 Destine ca-n filme între Prut şi Nistru (r) 12.00 Misterele istoriei 13.00 Deportaţii 14.00 Film: „Împreună pentru totdeauna" (SUA, 2000) 16.00 Memorialul durerii 17.00 Popasuri folclorice 18.00 Telejurnal 18.30 Locuri, oameni si comori 19.00 Arte, carte şi capricii (r) 20.10 Film: „Papillon" (SUA, 1973) 22.40 Filmul de artă: „Zei şi monştri" (coprod., 1998) 0.40-6.00 Reluări.

PRO CINEMA
6.15 Film (r) 8.00 La Măruţă (r) 9.30 Serial: „La bloc" (r) 11.30 Film: „Balada lui Lucy Whipple" (r) 13.30 Film: „Karate Kid" (r) 16.00 Serial: „La bloc" 18.00 Film: „Raţiune şi simţire" (coprod., 1995). Cu: Kate Winslet, Emma Thompson 20.30 Film: „Deja mort" (SUA, 2007). Cu: Ron Eldard, Til Schweiger 22.30 Film: „Arborele vieţii" (SUA, 2011). Cu: Brad Pitt, Sean Penn, Jessica Chastain 1.15 Film: „Deja mort" (r) 3.00 Cine A.M.

DUMINICĂ – 7 februarie

TVR 1
7.00 Teleenciclopedia (r) 8.10 Universul credinţei 9.30 Pro Patria 10.00 În grădina Danei 10.35 Viaţa satului 13.00 Tezaur folcloric 14.00 Telejurnal 14.30 Tezaur folcloric 15.30 Descălecaţi în Carpaţi 16.00 Politică şi delicateţuri 17.00 Gala umorului 18.00 Lozul cel mare 18.35 La taifas cu Europa 19.30 Zâmbeste, mâine va fi mai bine (sau la fel) 20.00 Telejurnal 21.10 Film: „Vulturii legii" (SUA, 1989). Cu: Robert Redford, Debra Winger 23.10 Garantat 100% (r) 0.00-5.35 Reluări.

PRO TV
7.00 Ştirile ProTv 10.00 Ce spun românii (r) 11.00 Film: „Ostaticii" (r) 13.00 Ştirile ProTv 13.05 Film: „Ţicaloşii" (r) 15.00 Film: „I-am dat de capăt?" (r) 17.00 Film: „Un an de pomină" (SUA, 2011). Cu: John Cleese, Jack Black, Zahf Paroo 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „Killer Elite: Înfruntarea" (coprod., 2011). Cu: Jason Statham, Clive Owen, Robert De Niro 22.45 Film: „Jocul lui Ender" (SUA, 2013). Cu: Asa Butterfield, Harrison Ford, Hailee Steinfeld 0.45-5.30 Reluări.

ANTENA 1
6.00 Observator 9.00 Film: „Misterele Bucureştilor" (România, 1983) 11.00 Film: „Un comisar acuză" (România, 1973) 13.00 Observator 14.00 X Factor (prima parte) 16.00 SuperBingo Metropolis 17.30 X Factor (ultima parte) 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.00 Film: „Furios şi iute: Tokyo Drift" (SUA, 2006). Cu: Lucas Black, Nathalie Kelley 22.30 Film: „Marea mahmureală 2" (SUA, 2011). Cu: Bradley Cooper, Zach Galifianakis 0.30-3.45 Reluări.

PRIMA TV
6.45 Teleshopping 7.30 Mondenii (r) 8.15 15 şcoala.tv (r) 8.45 Casa: construcţie şi design (r) 9.20 Teleshopping 10.00 Secrete de Stil (r) 10.30 Playtech 11.00 Salvaţi iubirea 12.30 Epic Show 13.30 Mondenii (r) 15.30 Film: „Chiriţa la Iaşi" (România, 1987). Cu: Draga Olteanu Matei, Mihai Fotino 17.30 Cronica Zilei 19.15 Cireaşa de pe tort 20.15 Schimb de mame 22.00 Trădaţi în dragoste 0.00-6.00 Reluări.

ACASĂ
6.00 Serial: „Case cu personalitate" 8.00 Serial: „Sufletul meu pereche" (r) 9.00 Teleshopping 9.30 Serial (r) 11.30 Film (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Pasiune interzisă" 15.00 Serial: „Diamantul nopţii" 16.00 Serial: „Spune-mi că eşti a mea!" 17.00 Serial: „Sufletul meu pereche" 18.00 Serial: „Suflet căător" 20.00 Film: „Danielle Steel's — Amintiri" (SUA, 1996). Cu: Cecilley Carroll, Eva La Rue 22.00 Serial: „Vise de smarald" 23.00 Serial: „Inimă de ţigan" 0.30 Serial: „Santa Diabla" 3.00 Acasă la români.

TVR 2
7.15 Teleshopping 8.00 Popasuri folclorice (r) 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar 10.30 Serial: „Povestitorul: legendele Greciei Antice" 11.30 Locuri, oameni şi comori (r) 12.00 Cap Compas 12.30 A doua emigrare 13.00 Natură şi aventură 14.00 Film: „La porţile pământului" (România, 1966). Cu: George Constantin, Marga Barbu 16.00 Festivalul Internaţional de Circ de la Monte-Carlo 17.00 D'ale lu' Mitică 18.00 Telejurnal 18.30 Drumul lui Leşe 19.30 Europa 360º 20.10 Film: „Capcana mercenarilor" (România, 1981) 22.10 Film: „Morgen" (România, 2010) 0.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA
8.30 Doamne de poveste 9.30 Serial: „La bloc" (r) 11.30 Film: „Karate Kid" (r) 13.45 Film: „Raţiune şi simţire" (r) 16.15 Serial: „La bloc" 18.15 Film: „O pacoste de comoară" (SUA, 1994). Cu: Billy Crystal, Daniel Stern 20.30 Film: „Julie şi Julia" (SUA, 2009). Cu: Meryl Streep, Amy Adams 23.00 Film: „Se mai întâmplă" (coprod., 2011). Cu: Krysten Ritter, Kate Bosworth 1.00 Film: „Julie şi Julia" (r) 3.15 Cine A.M.

CONCEPŢII

Integramă de **M. ALBU**

DUŞMAN PE FRONT / FEMEIE CU STUDII		VIDUL ABSOLUT / ITINERARE		LIDER ARAB / LUCIAN MĂNDRUŢĂ		INIMĂ DE VULTUR! / A PISCA		MARGINEA LACULUI / PIERDERI DE MEMORIE	STARE DE MIZERIE / ÎNTRE ALB ŞI NEGRU
CU SUNT FRUNZELE TOAMNA / OMENESC							STĂRNEŞTE MOMENTE DE RÂS / LELE!		
				OM CU CARTE / AVERTISMENT CANIN				ÎNTRARE ÎN IATAC! / OS RUPT LA PARIU	
SEPARĂ DOUĂ MĂRI / FOLOSITE LA CUSUT					ŢINUT MIORITIC / PARTITURA ACTORULUI				ORGANE RENALE
			MĂSURI PE OGOR / PRINSE ÎN BALAMALE				CA DINŢII BABEI / FEMEI DIN POPOR		
	BAN DE LA U.E. / PORŢII EXACTE					MOLUSCĂ MARINĂ / NOPŢI NEDORMITE			
		PEŞTE RĂPITOR / OBLOJITE CU LEACURI						SFÂRŞIT DE CATREN! / PREZENŢĂ TOTALĂ	A FOLOSI FOARFECA
ÎN VERS! / CÂNTATE DE OPERE					VĂDUVIT DE CEVA / SCOASĂ DIN FÂNTÂNĂ				
			LISTĂ CU NUME / MARGINI DE STADION!					CAP DE CĂMILĂ! / CĂLIN VIERU	
ÎN BUTAŞI / UN OM OARECARE / VIETATE				PARTENERI DE DANS					
						A REVENI LA VIAŢĂ!			

Vacanţe de neuitat

Verificaţi-vă cunoştinţele!

***Cele mai multe dintre aceste întrebări ne-au fost oferite de neobositul prieten al revistei noastre** Prof. Marin Ştefan din Şimleul Silvaniei.*

1. Ce se înţelege de obicei prin vacanţă?
2. Ce se înţelege în fizică prin „vacanţă"?
3. Ce romancier francez a scris romanul „Doi ani de vacanţă"?
4. Cine a compus în 1956 suita simfonică „Zile de vacanţă"?
5. Ce pictor român (1872-1942) semnează tabloul „Plimbare la mare"?
6. Ce scriitor român a scris piesa de teatru „Jocul de-a vacanţa"?
7. Cine a realizat, în 1952, regia filmului „Vacanţă la Roma"?

Răspunsurile pentru numărul trecut *1) Cei doi ţărani din divanurile ad-hoc, remarcaţi prin atitudine civică au fost: Tănase Constantin din Ţara Românească şi Moş Ion Roată din Moldova. 2) Alexandru Ioan Cuza a domnit în Principatele Unite între 1859-1866. 3) Cuvintele respective privitoare la Unire aparţin lui Mihail Kogălniceanu. 4) Tabloul alegoric „Unirea Principatelor" poartă semnătura lui Theodor Aman. 5) Autorul melodiei „Hora lui Cuza Vodă" este compozitorul român Dimitrie Florescu (1827-1875). 6) Poezia lui Vasile Alecsandri „Hora Unirii" s-a numit iniţial „Hora Ardealului". 7) Statuia lui Alexandru Ioan Cuza din Iaşi a fost realizată de sculptorul italian Raffaelo Romanelli (1856-1928).*

Poşta cititorilor Pentru întrebările la tema „Crăciunul" am primit:

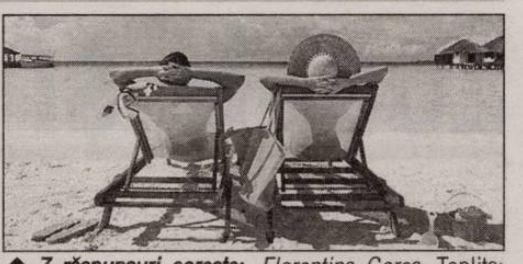

- ***7 răspunsuri corecte:*** *Florentina Gorea,* Toplița; *Mioara Popa,* Iaşi; *Monica Vlad,* Timişoara; *Corina Simion,* Sibiu; *Luminița Popescu,* Bucureşti; *Ing. Ion Ciocşan,* Pucioasa; *Gheorghe Enache,* Galaţi; *Ing. Mihai Călcăianu* şi *Ing. Ion Cozma,* Adjud; *Matei Bărbulescu* şi *Florin Mateescu,* Iaşi; *Ing. Silviu Iagada,* Turnu Măgurele; *Ing. Radu Fetcu,* Suceava; *Prof. Ion Cioran,* Slobozia; *Prof. Aurel Mincic,* Beiuş-Bihor; *Prof. Marin Ştefan,* Şimleul Silvaniei şi *Ing. Mihai Waspusch,* Bucureşti.
- ***6 răspunsuri corecte:*** *Daniela Nicolae* şi *Raluca Petrescu,* Iaşi; *Cecilia Ivan,* Ploieşti; *Ileana Popa,* Baia Mare; *Viorica Simion,* Arad; *Ana Ioan,* Brăila; *Codruţa Matei,* Bacău; *Ioana Stoicescu,* Bucureşti; *Titel Cozma,* Iaşi; *Vasile Suciu,* Baia Mare; *Ion Vasilescu,* Arad; *Radu-Andrei Ciobanu* şi *Cristian Marinescu,* Bucureşti.
- ***5 răspunsuri corecte:*** *Mirela Cristea* şi *Ilinca Stănescu,* Ploieşti; *Simona Cristescu,* Urziceni; *Constanţa Micu,* Arad; *Ioana Costea,* Piteşti; *Georgeta Ioan,* Bucureşti; *Bogdan Cristea,* Timişoara; *George Ionescu,* Ploieşti; *Dan Voicu,* Turnu Măgurele; *Ionel Petrescu* şi *Bogdan Dinu,* Bucureşti.

✉ ***CODRUŢA MATEI,*** *Bacău.* Am scris de curând despre biserica amintită. Ne pare rău dacă nu aţi citit numărul respectiv.

✉ ***IULIU POP,*** *Mănăstirea (?).* Vă mulţumim pentru cuvintele frumoase. Ne vom documenta în ceea ce priveşte subiectul propus şi, probabil, vom scrie despre comuna amintită. *(Irina Stoica)*

Sfaturi practice

CORDYLINE

Genul cuprinde 15 specii şi este originar din Asia de Sud-Est, Brazilia şi Australia.

Sunt plante pretenţioase şi mai ales lumina soarelui directă nu este suportată decât de varietăţile cu frunze verzi.

Are nevoie de o udare moderată şi constantă şi o atmosferă umedă şi bine aerisită. Dacă aerul din jur este uscat şi cald, frunzele capătă culoare brumărie, mai ales pe marginea frunzelor.

Se poate înmulţi primăvara devreme (februarie – martie) prin separarea lăstarilor care apar la baza plantei şi prin butaşi de vârf.

O dată la doi ani plantele se pot replanta într-un amestec de pământ proaspăt, schimbând ghiveciul doar dacă dezvoltarea acestora impune acest lucru. *(D.M.)*

PERSPICACITATE

Încercaţi să rezolvaţi labirintul.

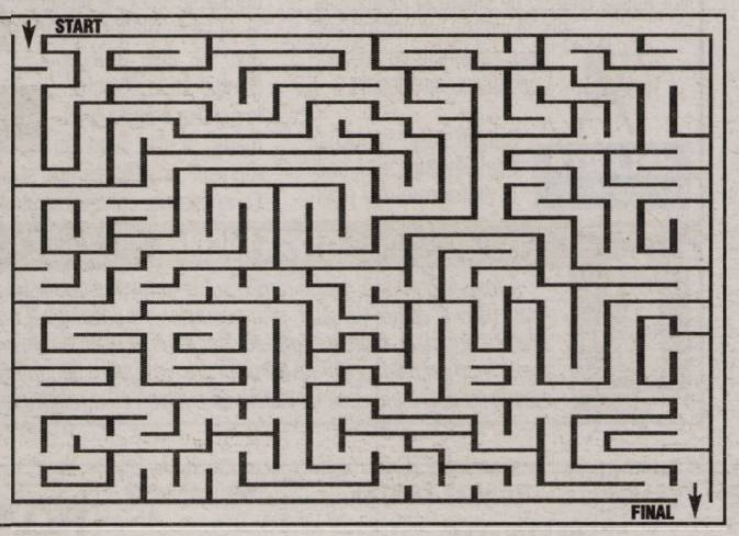

SOLUŢIA INTEGRAMEI „VORBE BUNE":
Orizontal: D - Z - M - L - D - D - TAMADUITOARE - DEPLIN - BRAS - VARA - ARSE - II - CICA - AUZI - S - LA - INVIDIAT - O - CR - ITA - TUN - CETERA - TIARA - MI - ETA - UGER - SITA - AIURA - U - ROTI - CRENGI - TIRANII - SEPT.

Soluţia ***«SUDOKU»*** *— jocul săptămânii 3*

6	3	2	1	5	8	9	7	4
1	8	4	7	2	9	3	5	6
9	5	7	6	4	3	1	2	8
8	2	3	9	6	4	5	1	7
7	4	6	3	1	5	8	9	2
5	1	9	2	8	7	6	4	3
4	7	5	8	9	6	2	3	1
2	9	8	4	3	1	7	6	5
3	6	1	5	7	2	4	8	9

Umor

Ce i-a spus Adam Evei când au avut prima ceartă:

– Ai noroc că nu pot să te trimit la mama ta!

Un pensionar bătea la uşile doctorilor. Ajuns la un spital se adresează unei funcţionare de la fişier:

– Am nevoie de un doctor specialist şi de ochi şi de urechi.

– Nu avem un astfel de doctor. Pentru ce vă trebuie?

– Pentru că una văd şi alta aud!

– Începând de azi, eu voi face în locul dumneavoastră scenele mai periculoase, îi spune cascadorul actorului.

– Perfect! Atunci du-te acasă la mine şi spune-i soţiei că în seara asta vin foarte târziu.

CRONICA TV

Lui Smiley îi plac mâncărurile gustoase

Mă îndoiesc de faptul că Mircea Dinescu e un fan al lui Smiley, un cântăreţ de hip-hop de succes intens mediatizat de PRO TV pentru că place adolescenţilor – mai e şi dansator, compozitor şi producător – dar un interlocutor, mediocru, anost. L-a invitat în una dintre emisiunile sale – *Politică şi delicateţuri* – pentru a face pe plac fanilor.

După ce s-au aşezat la masa din cramă, Dinescu a abordat tema muzicii hip-hop, încercând să afle detalii din culisele showbiz-ului de amploare care susţine muzica tânără în care şi-au făcut loc numeroşi diletanţi şi care a îngrădit drastic accesul cântăreţilor de valoare, în special al celor din generaţia anilor de aur ai muzicii uşoare, dar şi accesul unor cântăreţi tineri de vocaţie.

Smiley, care a rostit un număr restrâns de fraze, a susţinut faptul că în muzica hip-hop nu au pătruns decât tineri cântăreţi talentaţi. Dinescu n-a insistat pe această temă şi nu s-a avântat în alte discuţii, ca de obicei, pentru că nu avea cu cine discuta.

Şi pentru că a fost, probabil, dezamăgit de reticentul său interlocutor şi de afirmaţii banale precum: „Mie-mi place să mănânc. Îmi place mâncarea gustoasă." Şi, presupun, mai ales după ce a oferit o mostră de ingratitudine faţă de gramatica limbii noastre, într-o frază din care redăm doar primele cuvinte: „Mie-mi place fetele care (...)". Am înţeles că e licenţiat, că a terminat Facultatea de comerţ exterior, dar, ce contează, el e „marele Smiley"!

După ce s-au sfârşit filmările şi invitatul a plecat din Cetate, Dinescu a respirat uşurat... O supoziţie, firească. S-a mai înviorat în următoarea emisiune difuzată în compania lui Mihai Bobonete, cunoscut mai ales din serialul *Las fierbinţi,* difuzat de PRO TV, unde joacă rolul lui Bobiţă. Un interlocutor simpatic, plin de vervă, pe care să-l tot asculţi... *(Dorin Măran)*

Zodiile şi personalitatea

Se spune că, dacă ştim despre cineva din ce zodie face parte, ne putem da seama care sunt trăsăturile acelui caracter, abilităţile, talentele naturale şi personalitatea, toate conturându-se în funcţie de poziţia planetelor în momentul naşterii. Vă facem cunoscute cele mai importante trăsături şi defecte ale zodiilor.

BERBEC. Nativi foarte energici, direcţi, neînfricaţi şi adesea mult prea independenţi şi iubitori de adevăr. De asemenea, devin repede aroganţi, agresivi şi prea temperamentali. În relaţia cu persoana iubită vor încerca adesea lucruri noi, însă vor să fie observaţi şi apreciaţi pentru ce fac. Atenţie: nativii nu se împacă bine cu rutina şi se plictisesc repede când nu sunt stimulaţi.

TAUR. Sunt cunoscuţi a fi de încredere, stabili, afectuoşi, dar atunci când îşi doresc ceva sunt persistenţi. Ca trăsături negative nu se poate omite faptul că sunt materialişti, încăpăţânaţi şi foarte posesivi în relaţii. Faţă de persoana iubită sunt senzuali, protectori şi loiali. Nativii se simt cel mai bine atunci când lucrurile merg conform planurilor făcute şi nu le plac schimbările bruşte.

GEMENI. Se ştie despre aceşti nativi că au o personalitatea dublă, dar cu toate acestea se adaptează uşor, sunt inteligenţi şi fermecători. Cel mai rău este că se plictisesc repede şi devin superficiali. În relaţiile de dragoste Gemenii sunt entuziaşti, aventuroşi, iar dacă intervine rutina nu este bine, pentru că nestatornicia pune stăpânire pe ei.

RAC. Sunt foarte bine cunoscuţi pentru sensibilitatea lor, având o personalitate reactivă şi receptivă. Adesea sunt consideraţi tradiţionalişti şi mari iubitori de casă şi familie. Problemele vin din cauză că devin prea capricioşi, melodramatici şi posesivi. În relaţia cu persoana iubită sunt senzuali, dar devin prea emotivi, posesivi şi cu o mare dorinţă de a controla totul.

LEU. Nativii sunt extrem de afectuoşi, loiali, mândri şi pasionali, însă pot deveni prea autoritari, cerând chiar lucruri care sunt aproape imposibil de îndeplinit. În relaţiile de dragoste nativii Leu sunt generoşi, iubitori, dar, în acelaşi timp, pot deveni şi exigenţi, posesivi. Le place să fie apreciaţi şi să simtă că sunt iubiţi, însă urăsc cicăleala.

FECIOARĂ. Inteligenţa şi puterea de concentrare se pare că sunt calităţile cu care se pot lăuda aceşti nativi. Dintre defecte se pot aminti tendinţa de a fi supercritici, timiditatea dusă la extreme. Le place să fie apreciaţi pentru eforturile depuse şi adoră ordinea perfectă. Sunt foarte devotaţi în relaţiile de iubire şi îşi protejează partenerul cu înverşunare.

BALANŢĂ. Paşnici, cu mintea deschisă şi sociabili, acestea sunt doar câteva din calităţile care pot fi enumerate pentru a descrie personalitatea nativilor Balanţă. Sunt bine echilibraţi, au un farmec aparte şi, cu toate acestea, pot fi uneori egoişti şi uşor de distras. În relaţiile de dragoste nativii sunt parteneri romantici, generoşi şi învăluiţi în charismă.

SCORPION. Aceşti nativi trăiesc intens totul. Au o plăcere deosebită să se bucure de intimitate şi apreciază îndeosebi relaţia cu familia şi

prietenii. Sunt însă foarte secretoşi, le place controlul obsesiv a tot ce îi înconjoară şi îi displac pe cei care sunt nesiguri sau pe cei care îi analizează profund. În relaţiile de dragoste nativii Scorpion sunt parteneri foarte dedicaţi şi pe care se poate pune bază.

SĂGETĂTOR. Cunoscuţi pentru inteligenţa lor, sunt iubitori, spirituali, au simţul umorului foarte dezvoltat şi au tendinţa de a deveni extrovertiţi. Cu toate acestea pot fi uneori neglijenţi şi prea indulgenţi cu propria persoană. În relaţia cu persoana iubită sunt senzuali şi spontani. Preferă relaţiile care nu sunt bine structurate şi controlate, deoarece pot fi adesea nesiguri pe propriile sentimente.

CAPRICORN. Nativii acestei zodii sunt disciplinaţi, responsabili, dedicaţi şi liniştiţi. Nu le place să fie minţiţi, impulsivitatea şi nesiguranţa. Sunt teribil de suspicioşi şi din acest motiv vor să controleze totul. În relaţia cu persoana iubită pot fi uneori prea reci şi posesivi. Preferă ca lucrurile să fie tot timpul în ordine şi să se bucure de stabilitate financiară şi în viaţa de zi cu zi.

VĂRSĂTOR. Cei care se nasc în această zodie sunt consideraţi a fi prietenoşi, inventivi şi spontani. Defectele lor care nu îi pun în valoare caracterul sunt egoismul, fiind şi prea imprevizibili şi dogmatici. Pot fi prieteni de nădejde, iar cu partenerul de viaţă sunt loiali. Se feresc de relaţiile în care există gelozie şi posesivitate.

PEŞTI. Sunt nativii cei mai sensibili, prietenoşi, spirituali şi cu o imaginaţie debordantă. În relaţiile de dragoste sunt devotaţi şi iubitori. Cu toate acestea, Peştii pot fi uşor de păcălit, fiind prea nerealişti. Le place să se simtă iubiţi, apreciaţi şi se simt foarte bine alături de partener atunci când nu există nicio incertitudine.

Pagină realizată de
CASANDRA

ÎN NUMĂRUL VIITOR

- Fenomene naturale bizare şi inexplicabile, pe Pământ
- Jucării pentru copiii... mari
- Incursiune în „lumea interzisă”
- Mari armate, mari deziluzii
- Viaţa după moarte — o anchetă tulburătoare
- Cum interpretăm răpirile OZN?
- Aşchii de fantezie la dejun
- Pingyao — oraşul celor 72 de turnuri

HOROSCOP

1-7 februarie 2016

BERBEC 21.03-20.04

În aceste zile puneţi pe primul loc prieteniile. Puteţi chiar reînnoda o prietenie uitată sau să aprofundaţi una deja existentă. Vă faceţi şi destule planuri pe care o să vă străduiţi să le şi realizaţi. Începeţi însă să vă întrebaţi ce vreţi de la viaţa dumneavoastră. La asta contribuie şi idealismul bine stimulat.

TAUR 21.04-21.05

Sunteţi plasaţi în lumina reflectoarelor şi asta vă dă o stare de bine. Este şi momentul să finalizaţi multe dintre proiectele rămase în urmă. Cei din jur vă ascultă cu atenţie şi chiar vă aprobă. Nu vă aprindeţi prea tare în discuţii, ci lăsaţi-i şi pe ceilalţi să-şi expună punctul de vedere. Uneori contează mult.

GEMENI 22.05-21.06

Aveţi o neliniştе continuă şi simţiţi nevoia de stimulare şi libertate. De fapt, motivul acestei neliniştі este o viitoare călătorie, care vă agită îndeajuns de tare. Ceva nou şi diferit vă va stimula imaginaţia şi vă satisface nevoia de aventură. Veţi întâlni oameni noi şi vă puteţi extinde lumea.

RAC 22.06-21.07

Pasiunea este pusă pe primul plan în aceste zile. Cu toate acestea, vă faceţi destul timp să discutaţi şi despre o moştenire, un teren sau taxe. Vă ocupaţi şi de aspectul dumneavoastră, faceţi poate o schimbare de look sau achiziţionaţi câteva piese noi de îmbrăcăminte.

LEU 22.07-22.08

Este un moment foarte prielnic, când Soarele stă alături de semnul dumneavoastră timp de patru săptămâni şi vă dă o energie vitalizantă. Într-un cuvânt, asta înseamnă că veţi avea nevoie de mai multă odihnă pentru a vă încărca bateriile. Aveţi grijă puţin de dietă şi nu faceţi excese!

FECIOARĂ 23.08-22.09

Vreţi să demonstraţi cât puteţi fi de organizaţi? Ca să fiţi mai productivi, într-adevăr, trebuie să vă demonstraţi eficienţa. Unii se mulţumesc să redecoreze locuinţa, alţii se vor apuca energic de studiu şi învăţat sau, pur şi simplu, se vor îndrepta spre saloanele de artă, expoziţii sau spectacole.

BALANŢĂ 23.09-22.10

Sunteţi nişte norocoşi! Zilele acestea sunt unele dintre cele mai prielnice ale anului. Nu lăsaţi să vă scape norocul de a înjgheba noi afaceri sau contracte bănoase. Participaţi şi la destule evenimente unde vă demonstraţi proverbiala diplomaţie şi vă folosiţi de inegalabilul farmec.

SCORPION 23.10-21.11

Vă concentraţi foarte mult pe viaţa de familie şi vă bucuraţi să staţi cât mai mult alături de cei apropiaţi. Le faceţi toate poftele, îi răsfăţaţi şi pentru asta veţi fi răsplătiţi. Meritaţi toată dragostea lor. În weekend vă preocupă aspectul propriei persoane şi veţi face o schimbare de look.

SĂGETĂTOR 22.11-21.12

Faceţi tot ce este necesar să arătaţi mult mai bine. Aveţi destule evenimente la care participaţi şi aspectul trebuie să fie impecabil. Excursii scurte, vizite, musafiri şi chiar ieşiri la spectacole. Într-un cuvânt, sunteţi puşi pe distracţii.

CAPRICORN 22.12-19.01

Veniturile şi activele devin un punct important pentru dumneavoastră. Practic, este vremea prielnică să vă supravegheaţi averea şi să vă întrebaţi ce vă împiedică să o şi sporiţi. De exemplu, nu cumva deţineţi prea multe lucruri de care vreţi să scăpaţi sau care nu servesc nevoilor dumneavoastră? Încercaţi să începeţi ordinea de aici şi o să vedeţi cum se limpezesc apele!

VĂRSĂTOR 20.01-18.02

Soarele se află deja în zodia dumneavoastră şi vă dă şansa de a vă încărca bateriile pentru tot restul anului. De asemenea, atrageţi alături de dumneavoastră oameni importanţi, necesari pentru a vă rezolva propriile nevoi. Prin urmare, vă daţi seama că începeţi să deveniţi puternici, gata să acţionaţi şi să investiţi în dumneavoastră.

PEŞTI 19.02-20.03

Se apropie cu paşi repezi ziua dumneavoastră de naştere şi vă faceţi planuri pentru anul ce abia a început. Gândiţi-vă la obiectivele pe care vreţi să le urmăriţi, acesta fiind un moment prielnic pentru sedimentarea lor. Ca la seceriş, culegeţi ce aţi semănat.

Nativul săptămânii: **ŞTEFAN LUCHIAN** (01.02.1868 — 28.06.1916)

A fost un cunoscut pictor român supranumit poetul plastic al florilor. Acest nativ al zodiei Vărsător, prin opera sa, s-a dovedit a fi o personalitate artistică originală. Marele aport inovator adus în pictura românească a acelor vremuri este modul de transpunere a efectelor de lumină. Natura moartă cu flori a ajuns să fie etalată de Luchian cu o măiestrie neegalată.

TELEFONUL CITITORULUI
Pentru a afla direct de la cititorii noştri opiniile legate de conţinutul revistei, apelaţi numărul de telefon: 0213178964

Abonamente la „Magazin” direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	6,00 LEI
❑ 2 LUNI	12,00 LEI
❑ 3 LUNI	18,00 LEI
❑ 4 LUNI	24,00 LEI
❑ 5 LUNI	30,00 LEI
❑ 6 LUNI	36,00 LEI

„Magazin” oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

Abonaţi-vă la magazin

Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.

Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion — la Casa Editorială Magazin, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701], contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat la care se adaugă taxa de expediere de maxim 5 lei) sau să achitaţi în conturile bancare indicate la pagina 2, în caseta redacţională, şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la telefon 021.317.89.65 sau 0722.625.622.

Cititorii din străinătate pot contracta abonamente, achitând contravaloarea abonamentului dorit (50 euro sau 70 $, un abonament pe şase luni; 25 euro sau 35 $, un abonament pe trei luni) în conturile societăţii.

CUPON MANDAT POŞTAL
Nr. .....
EXPEDITOR
Nume .....
Prenume .....
Str. ..... Nr. .....
Bloc ..... Scara ..... Etaj .....
Ap. ..... Cod .....
Localitatea .....
Judeţul/Sectorul .....
Telefon .....
Suma în cifre (LEI)
Ştampila cu data prezentării
RAMBURS C.P. NR. .....

MANDAT POŞTAL
DESTINATAR
Nume IONESCU SIMION — la
Prenume C.E. «MAGAZIN» S.R.L.
Str. Piaţa Presei Libere Nr. 1
Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap. .....
Cod 013701 Localitatea Bucureşti
Jud./Sect. 1 Tel. .....
C.N.P. .....
Expeditor .....
Localitatea .....
Suma în cifre (LEI)
Suma în litere (LEI)
RAMBURS C.P. NR. .....

Sigiliu control mandate
POŞTA ROMÂNĂ RO
Verificator, ...
INDICAŢII SPECIALE .....
Nr. mandat poştal .....
Confirmăm suma de lei .....
(în cifre şi litere)
Semnătura salariatului .....
Dirigintă .....
Ştampila cu date prezentării
Sigiliu cu sigla RO

TELEFON RECLAMAŢII ABONAMENTE 0722625622

SERIE NOUĂ - 1283 ● ANUL LIX ● 4 FEBRUARIE 2016 ● 16 PAGINI ● 2 LEI Nr. 5 (3033)

magazin

Mail: redactia@revistamagazin.ro Adresă INTERNET: www.revistamagazin.ro

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

Incursiune în **„LUMEA INTERZISĂ”**

Femina club

Pentru dumneavoastră, doamnă
Topazul şi bolile de rinichi

Dosarele frumuseţii
Machiajul adolescentelor

Istorii uitate

MARI ARMATE, mari deziluzii

STRESUL tratat... cu un sărut

Fenomene naturale bizare şi inexplicabile, pe Pământ

Iată câteva dintre fenomenele misterioase asupra cărora se opreşte publicaţia *Science uncovered*.

Sferele uriaşe din Costa Rica

Nişte bile uriaşe din piatră au fost descoperite în 1930 în Costa Rica, unele dintre ele măsurând doi metri în diametru. Conform legendelor, ele ar fi apărut acolo undeva între anii 600 şi 1.000 e.n., pe plan local fiind denumite Las Bolas (Bilele), dar partea proastă din punctul de vedere al studierii lor este faptul că nu există nici un fel de dovezi scrise ale civilizaţiei care le-a realizat. Ca să nu mai vorbim că modul în care au fost construite şi scopul construirii lor rămân şi astăzi adevărate mistere pentru cercetători.

Luminile cutremurelor

Dacă e să vorbim despre fenomene inexplicabile, misterioase, atunci nimic nu bate luminile cutremurelor, acele inexplicabile lumini care apar pe cer în timpul producerii unor seisme. Misterul ar consta în faptul că nici un cercetător nu a putut explica în vreun fel cauza apariţiei lor. Rămâne o controversă: există ele cu adevărat? Ar putea o furtună cu fulgere să aibă loc în acelaşi timp cu un cutremur, adică două fenomene într-unul singur? Fizicianul italian Cristiano Ferugia a descoperit că despre luminile cutremurelor se vorbea încă din anul 2000 î.e.n. Şi cu toate acestea, geo-cercetătorii au rămas sceptici în privinţa acestui straniu fenomen natural.

De-abia în 1960 au apărut primele dovezi clare: fotografiile din timpul

cutremurului din Matsushiro, Japonia. Deşi ele sunt dincolo de dubiu, ulterior problema cu fotografiile făcute luminilor produse de cutremure este că autenticitatea lor este dubioasă, mai ales în era internetului şi a Photoshop-ului. Totuşi, în ciuda miilor de fotografii a căror origine este dubioasă, au apărut şi primele teorii ştiinţifice. Cauza producerii lor ar fi căldura emanată de frecare, gazul radon şi piezoelectricitatea. S-ar produce astfel o descărcare electrică între rocile de quartz încărcate electric în timp ce plăcile tectonice se mişcă.

În 2003, fizicianul NASA dr Friedmann Freund a făcut nişte experienţe de laborator prin care a demonstrat că luminile cutremurelor se produc datorită activităţii electrice în roci. Numai că un alt cercetător, David Brumbaugh de la Centrul de Informare al Cutremurelor din Flagstaff, Arizona, este de părere că teoria lui Freund poate fi considerată doar „o posibilă explicaţie” în cel mai bun caz, şi nu una categorică şi că e nevoie de noi cercetări în acest domeniu. Până atunci, experimentul lui Freund rămâne unica explicaţie în domeniu.

Uriaşele desene de la Nazca

Acoperind o suprafaţă de 450 km pătraţi în desertul peruan, liniile (desenele) de la Nazca sunt forme uriaşe, incluzând motive geometrice, imagini de animale, plante şi rareori figuri umane, desenate cu ajutorul pietrelor şi vizibile mai cu seamă din aer. Tocmai faptul că sunt concepute pentru a fi văzute din aer şi nu de la nivelul solului, a ridicat unele întrebări rămase deocamdată fără răspuns: de ce au fost făcute aceste desene uriaşe, cine le putea vedea din aer atunci când au fost concepute, cândva între anul 500 î.e.n. şi anul 500 e.n., când nimeni nu se putea ridica câteva sute de metri în aer pentru a le descifra şi, mai ales, dacă au fost mesaje desenate, pentru cine au fost ele concepute?

Cum există rapoarte că unii fermieri peruani îşi cresc porcii în acea zonă, dincolo de faptul că autorităţile protejează prin lege Nazca, arheologii încearcă să studieze desenele şi să le găsească sensul, înainte ca acestea să fie distruse. O teorie mai veche spunea că desenele (liniile) de la Nazca sunt parte a unui calendar astronomic, discreditată ulterior. Cert este că din 1997, cercetătorii lucrând în cadrul unui program germano-peruan, şi-au concentrat atenţia asupra istoriei şi culturii civilizaţiei care a creat aceste desene uriaşe, cum trăiau oamenii în acea perioadă şi ce s-a întâmplat cu ei. În 2012, Universitatea Yamagata, Japonia, a anunţat că deschide un centru de cercetări chiar la faţa locului în cadrul unui proiect pe 15 ani care îşi propune să studieze în profunzime cele peste 1.000 de desene uriaşe.

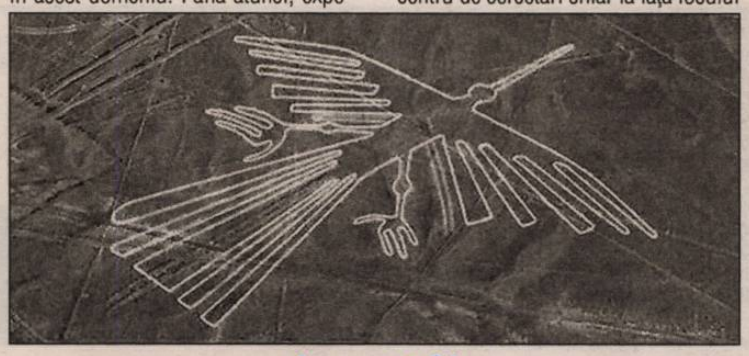

Incredibila migraţie a fluturilor Monarh

În fiecare an, milioane de fluturi Monarh din nordul Americii migrează peste 3.200 km spre sud pentru a ierna. Decenii la rând nimeni nu a aflat unde anume în sud se duceau. Deabia în anii 50, Norah Urquhart şi soţul ei, Fred, zoolog, au început să urmărească şi să înregistreze aceste fragile creaturi. În 1976, informaţi de un pădurar local, cei doi soţi au urcat pe vârful „Muntelui Fluturilor”. Aşa au descoperit că fluturii din America de Nord ajungeau într-o pădure muntoasă din Mexic. Numai că povestea nu se termină aici. Pentru că deşi am aflat că ţinta finală a fluturilor Monarh sunt 12 până la 15 locuri din munţii mexicani, rămâne un mister: cum navighează ei până acolo? Studiile sugerează că fluturii folosesc poziţia Soarelui pentru a călători spre sud, ajustând călătoria diurnă cu ajutorul ceasurilor circadiene din antenele lor. Dar Soarele le poate da doar o direcţie generală şi atunci, ce instrument îi ghidează spre munţii Michoacan?

Profesorul Steven Reppert, expert în domeniul fluturilor Monarh de la Universitatea Massachusetts, este de părere că fluturii sunt ghidaţi probabil prin reperele din peisaj pe care le au memorate, dar nici el nu are o explicaţie la modul în care aleg locurile din munţii mexicani. Acest mister rămâne în picioare. În privinţa reperelor, unul dintre acestea ar putea fi Golful Mexicului, dar acesta nu ar putea oferi suficiente informaţii pentru a duce călătoria la bun sfârşit. Trebuie să existe, spun specialiştii, alte sisteme de navigaţie pe distanţe mai scurte. Care ar fi acestea? O teorie vorbeşte despre forţa geomagnetică care i-ar putea atrage, deşi, spune Reppert, nimic nu a putut fi dovedit. Mai nou, cercetătorii au descoperit câteva unelte genetice care ar putea proba detaliile legate de sistemul de navigaţie al fluturilor Monarh. Cu ajutorul codului genetic complet pe care îl au la dispoziţie, ei încearcă acum, să-l „dezmembreze” pentru a vedea cum ar putea el afecta sensul de direcţie al fluturilor.

Pietrele umblătoare din Valea Morţii

La Racetrack Playa din Valea Morţii, un parc naţional din California, pietrele alunecă pe pământ sub acţiunea unei forţe misterioase. Oamenii de ştiinţă şi-au pus mintea la contribuţie încă de la începutul secolului al XX-lea pentru a afla misterul, dar deocamdată misterul rezistă. În anii '60, geologii au monitorizat 30 de pietre, cu greutăţi de 25 sau 28 de kilograme care s-au mutat mai mult de 200 de metri, în şapte ani. Aşa au apărut şi primele teorii. Unele susţin că gheaţa sau vântul sunt de vină pentru „plimbarea” pietrelor. Altele vorbesc despre nişte alge sau de vibraţii seismice. Însă, nimeni nu a surprins mişcarea vreunei pietre.

SUDOKU

jocul săptămânii: 5

2	9		5			7		
3				6				
7		4			8			
8							6	
		1	2		9	3		
	2							9
			1			2		3
				3				5
		6			5		7	8

Soluţia în numărul viitor

907.781 Biblioteca Judeteană MURES P

Incursiune în

„LUMEA INTERZISĂ”

Există pe planeta noastră persoane, cupluri, familii ori grupuri umane care – din diverse motive – stau departe de ochii mulțimii sau care se arată doar în mass-media sub imaginile cele mai favorabile, însă contactul cu publicul tinde către zero. O anumită parte a actorilor, de pildă, alcătuiește deja un fel de castă de care e aproape imposibil să te apropii și în care toți trăiesc într-o lume olimpiană, pe un fel de munte al zeilor, unde muritorii de rând nu au acces.

„Secretul” lor și al volatilului univers al „suveranilor” ecranului nu e, de fapt, un secret, pur și simplu fiindcă el reprezintă obsesia patologică a majorității oamenilor: banii fără număr, deci puterea, deci celebritatea (care poate fi benefică sau – cel mai frecvent – malefică). Vă puteți închipui cam pe ce asemenea argumente financiare s-au bazat marii actori de pe Terra în anul 2015?

◆ ***La Hollywood*** există actori foarte rentabili, dar și actori care dau urticarie contabililor cu salariile lor uriașe. Revista americană Forbes a făcut publică o listă cu aceste vedete care jonglează cu banii, luând în calcul ultimele lor trei filme realizate până în iunie 2015. Dacă din 2013 Adam Sandler era liderul clasamentului, anul trecut el a fost detronat, noul number one fiind nimeni altul decât simpaticul zăpăcit Johnny Deep (52 de ani). Fostul partener al nu mai puțin celebrei Vanessa Paradis a agonisit ceva firfirici jucând în comedia neagră „Mortdecai”, în care interpretează rolul unui dealer de artă excentric: numai 47 de milioane de dolari, față de cele 60 de milioane promise inițial. „Piratul din Caraibe” a fost urmat de Denzel Washington, Will Ferrell și Liam Neeson în acest clasament în care – la fel ca în alte domenii precum fotbalul, modelling-ul etc. – mai puțin contează calitățile reale, care pălesc în fața averilor.

◆ ***Un alt top*** a avut drept fundament următoarea procedură, incomparabil mai edificatoare: suma consumată de producătorii unui film a fost comparată cu salariul vedetei avute în vizor, după care a fost calculat profitul raportat la investiții. De data asta, altfel a arătat Olimpul starurilor: primul loc – Chris Evans (rolurile din Soldatul iernii și Era Ultron); actorul de 34 de ani a contribuit la „întoarerea” a 181, 80 de dolari pentru fiecare dolar investit. Pe locul 2 – frumoasa (fostă) ucraineancă Mila Kunis (rolul din Jupiter: Destinul Universului), cu 87,30 de dolari pentru un dolar investit. Au urmat alte trei dive ale marelui ecran, care se vede treaba că au transpirat și cu folos pentru producători – Scarlett Johansson, Gwyneth Paltrow et Emma Stone. Se vede așadar că nu toți cei ce ies sub luminile rampei și sunt aplaudați necondiționat (la noi, am zice că o condiție minimă pentru a deveni „VIP” este să te aibă în vedere niscaiva fătuci de pe la tabloidele centrale) sunt neapărat și rentabili pentru altcineva decât pentru ei înșiși!

Ironia sorții

Prietenul rubricii noastre, domnul A.H. din București, ne menționează o greșeală – spune domnia-sa – folosită în mod frecvent. Se referă la expresia *„ironia sorții”* susținând că expresia corectă ar fi *„ironia soartei”*.

Ne pare rău dar trebuie să-l contrazicem, susținând exact contrariul. Așa cum notează DEX-ul pluralul substantivului „soartă” este *„sorți”* și nu *„soarte”*. Știm că forma de genitiv/dativ singular a substantivelor feminine este identică aceleia de nominativ/acuzativ plural. La forma articulată primește articolul hotărât *„i”*.

Să vorbim corect!

De aceea exprimarea corectă este *„ironia sorții”* și nu *„ironia soartei”*. De asemenea tot corecte sunt expresiile înrudite: „în voia sorții”, „loviturile sorții” și altele asemănătoare. Presupunem (pentru că nu avem dicționare mai vechi de 1956) că forma „soarte” a fost folosită în mod curent înainte de Război. Probabil face parte din aceeași familie cu „mosafir”, „sunerie”, „pronume” (în loc de prenume) forme considerate corecte la vremea respectivă.

E posibil ca prietenul nostru să fi preluat expresia de la cineva mai în vârstă și nu s-a mai obosit să consulte dicționarul. Altfel, după stilul folosit, nu credem că are chiar 100 de ani! *(I.S.)*

Pulsul Planetei

Război împotriva poluării

Nu doar capitala Beijing este victima poluării excesive (nivelul de poluare din atmosferă este de 7 ori mai mare decât cel admis de Organizația Mondială a Sănătății) ci și majoritatea orașelor importante ale Chinei. Principala sursă sunt emisiile de agenți poluanți ai centralelor care utilizează cărbuni. Poluarea din Beijing provine și de la centralele termice și uzinele metalurgice din provinciile apropiate, Hebei sau Shanxi.

Ministerul mediului și Administrația chineză a energiei au decis să reducă semnificativ dependența de cărbune, închizând în acest an 1000 de mine, mobilizându-se totodată în dezvoltarea de tehnologii pentru noi surse de obținere a energiei, în special pe bază de gaze naturale.

În Beijing au funcționat 4 mari centrale pe bază de cărbune. În 2014 și 2015 au fost închise trei dintre acestea, ultima urmând să-și închidă porțile în acest an.

Roboții vor produce șomaj în masă?

Specialiștii companiei de consultanță *The Future Hunters* care analizează tendințele globale pe termen lung estimează faptul că, în ritmul exponențial al inovațiilor în domeniul inteligenței artificiale, roboții vor invada tot mai multe domenii de activitate, ocupând locurile de muncă.

Peste 10 ani, precizează aceștia, 44% din locurile de muncă vor fi ocupate de simpaticii dar „amenințătorii” umanoizi care nu se vor implica doar în operațiuni manuale ci și în domenii de comunicare, relații publice, științifice etc. Specialiștii comunității științifice internaționale sunt conștienți de faptul că roboții vor prelua o mare parte din activitățile umane și că se va produce inevitabilul fenomen de șomaj tehnologic dar într-un viitor îndepărtat, nicidecum peste 10 ani și nu de o anvergură uriașă.

În opinia lor, avertizarea futurologilor companiei *The Futures Hunters* este binevenită în perspectiva unei mobilizări accentuate și cât mai eficace pentru evaluarea fenomenului și a impacturilor sociale, economice sau psihologice.

DORIN MĂRAN

Starea de veghe

Jucării pentru copii... mari

Marelui Brâncuși i se atribuie o afirmație cu valoare (la superlativ!) de aforism, de care mă bucur să-mi amintesc oricând și care cred că ar fi surprinzător de utilă oricui. Rezumată, ideea respectivă ar fi enunțată cam așa: Atunci când încetăm să mai fim copii, înseamnă că deja am murit.

Semnificația acestor vorbe nu e adresată unei anumite categorii de persoane și, pe de altă parte, este valabilă oricând. Adică, și astăzi sau mai ales astăzi, când copiii și puștanii, stimulați din plin – conștient sau nu – de către adulții care îi ispitesc cu postura de „oameni mari” de o anumită factură (aproape exclusiv de vedete), inclusiv de către părinți, încep să deteste copilăria, grăbindu-se să ajungă cât mai repede, măcar în închipuire, de vârsta idolilor lor, indiferent cine ar fi aceștia. Astfel ajungem să vedem la televizor, dar și prin familii ale cunoscuților ori la serbările de la grădiniță ori școlare, situații absolut jenante în esență, în care o puștoaică fardată și rujată joacă aievea rol de divă, sau băieței ce vor să pară suprasaturați de toate plăcerile lumești...

Nu despre latura morală a acestui aspect al lumii de azi vreau însă să vorbesc, ci, foarte pe scurt, încerc să mă refer la un fenomen social nou, tot mai solid și – îndrăznesc să spun – incredibil de simplu și de frumos. Adulții, mai ales cei tineri, încep să își dorească să redevină copii, cel puțin două-trei ceasuri pe săptămână. Mă refer la acele locuri sau localuri, riguros organizate și amenajate, care își provoacă la modul cel mai civilizat clienții să socializeze, să se simtă liberi, puternici și... să gândească.

Există în tot mai multe orașe cafenele cu jocuri destul de cunoscute (de la tradiționalele table, șah, rummy la darts, foosball sau PlayStation) ori altele, mai noi, de strategie, unde clientul nu vine doar să bea o cafea sau un ceai, ci deseori poate să întâlnească persoane necunoscute până atunci, cu care să stea la aceeași masă, jucând împreună jocul preferat și socializând într-un mod cât se poate de agreabil. Totodată, în special la tineri, fie ei studenți, elevi, sau pur și simplu grup de prieteni, a prins foarte bine acel Escape Room (numit la noi și „Camera Secretelor”) care te provoacă să ieși dintr-un spațiu închis, folosindu-ți cunoștințele generale, logica și flerul, la fel ca un detectiv.

Pare că de undeva, dintr-o lume discretă, cineva mai caută și căi de aducere a oamenilor obișnuiți pe calea către frumos, către prietenie, iubire, toleranță, în care mintea să se deschidă în loc să fie intoxicată cu fals și impostură, cu violență și spaime, cu vicii și disperare. O lume, de fapt, normală, în care copiii chiar își trăiesc copilăria, iar adulții sunt liberi să se întoarcă la vârsta de aur, pentru a-și reîncărca mintea și sufletul și spiritul.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Săptămânalul „Magazin” este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN” S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: București sector 1, Piața Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – Președintă
GEORGE CUȘNARENCU – Administrator
NICUȘOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACȚIA: Telefon: 021.317.89.64
Paul Ioan, Dorin Măran, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Adrian-Nicolae Popescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Irina Stoica
Secretar de redacție: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel.: 0722.625.622
DIFUZARE: Tel./Fax: 021.317.89.65
Nicușor Dincă (director) - 0722.625.622, Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI)
Unicredit Țiriac Bank S.A. - Sucursala Panduri
Cont: RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001
B.C.R. – Sector 1, București

COLEGIUL DE REDACȚIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Președintă a Consiliului de Administrație
Tel./Fax: 021.317.89.66

GEORGE CUȘNARENCU
Redactor șef

ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN, MELANIA CONSTANTINIU

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin” S.R.L. Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, România
Fax: 021.317.89.66

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material și din punct de vedere juridic, pentru exactitatea și corectitudinea celor relatate. Revista își declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN”
Gabriela Nițu, Rodica Nițu

Tiparul: **TIPOMEDIA PROD S.R.L.**

Ultimul impas?

Cercetătorii Agenţiei Spaţiale Europene vor face o ultimă încercare de a intra în contact cu robotul Philae aflat pe cometa Ciuriumov (CNES) care se îndepărtează de Soare. Când temperatura va coborî sub minus 51 grade Celsius, robotul nu va mai putea funcţiona.

Cercetătorii vor trimite o comandă acestuia în speranţa că se va deplasa pentru a ajunge într-o poziţie în care să poată beneficia cât mai mult de razele solare şi pentru a îndepărta praful care acoperă panourile solare. În noaptea de 21 decembrie 2015 a fost detectat ultimul semnal.

Automobil extensibil

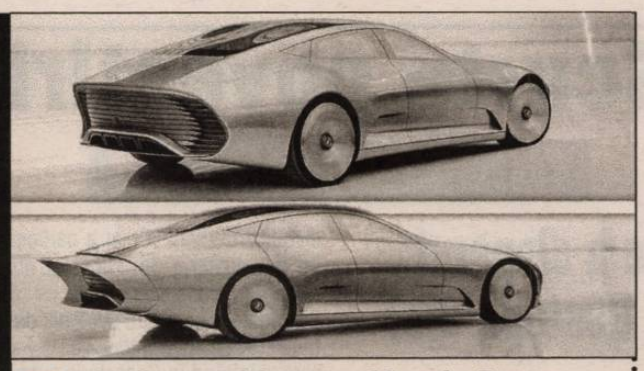

Inginerii companiei germane Mercedes Benz au realizat un prototip – IAA Concept – care, după ce depăşeşte viteza de 80 km/h, devine mai lung cu 50 de centimetri datorită celor 8 segmente de caroserie care lungesc maşina şi a flapsurilor care se extind cu 25 de milimetri în faţă şi cu 20 de milimetri în spate, reducând coeficientul de frecare cu aerul. Caroseria, roţile şi alte elemente sunt în aşa fel concepute încât să asigure performanţă aerodinamică.

Subvenţii pentru cercetare şi ipoteze

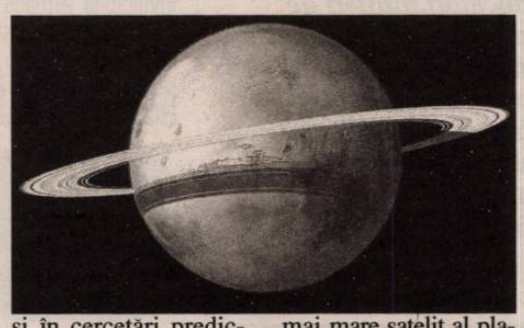

Într-un raport legat de domeniul cercetării ştiinţifice mondiale, publicat recent de UNESCO, se estimează faptul că numărul oamenilor de ştiinţă implicaţi în cercetare este de aproximativ 7,8 milioane. La ce nivel financiar credeţi că se ridică efortul anual al statelor implicate pentru a susţine cercetarea? Calculele indică suma, evaluată tot cu aproximaţie, la 1400 miliarde de euro! În 2014, cei mai importanţi finanţatori fiind SUA (28%), China (20%), Europa (19%) şi Japonia (10%).

O parte din aceşti bani de care beneficiază domenii precum cel al energiei alternative, inovaţiei în transporturi, cel spaţial, medicină etc. sunt alocaţi şi în cercetări predictive, ipotetice, care nu figurează în raport.

Un exemplu surprinzător îl oferă o echipă de astronomi şi geologi ai Universităţii California din Berkeley care în urma unor îndelungate studii – simulări pe calculator – au ajuns la concluzia că peste 20-50 milioane de ani!, planeta Marte va fi înconjurată de un inel.

Cum se va produce acest fenomen? În urma coliziunii celui mai mare satelit al planetei – Phobos – cu aceasta sub efectul puternicelor maree gravitaţionale care se produc între Marte şi Phobos, aflate la o distanţă de doar 6000 de kilometri (faţă de 380.000 kilometri între Lună şi Terra). În urma coliziunii, cele mai mici fragmente de materie rezultate vor rămâne în suspensie formând un inel care va înconjura planeta.

Ştirea este, firește, susceptibilă de comentarii având în vedere faptul că presupusul fenomen este plasat într-un segment temporal din sfera... SF-ului, că are o incertă valoare ştiinţifică, fiind doar o speculaţie, care beneficiază, firește, de subvenţii.

Vor fi cultivaţi cartofi pe Marte?

În Peru sunt cultivate între 4000 şi 5000 de varietăţi de cartofi – un record mondial – cele mai numeroase având tuberculi foarte rezistenţi. Cartofii peruani pot fi cultivaţi şi în soluri aflate la înălţimi de 4000 de metri şi în majoritatea ecosistemelor lumii.

De ce nu şi pe planeta Marte?, s-au întrebat cercetători ai NASA, care au lansat un proiect în acest sens împreună cu Centrul internaţional al cartofului din Lima. Până pe Marte este cale lungă aşa că cercetătorii s-au orientat spre deşertul La Joya din Peru al cărui sol prezintă similitudini cu cel de pe Planeta Roşie. Plantarea va debuta chiar în această lună şi va implica o colaborare strânsă cu experţi în biochimie, biotehnologie, geochimie, electronică, care vor încerca să asigure condiţiile de pe Marte: nivelul radiaţiilor cosmice, gravitaţiei, cantitatea de bioxid de carbon, temperatura din atmosferă etc.

Au fost alese şi sortimentele de cartofi, cele mai rezistente. În 3 luni vor putea fi evaluate rezultatele. Dacă plantele nu se vor dezvolta şi nu vor da roade, se va recurge la sistemul aeroponic de cultură, în care nu va fi utilizat pământ în Centrul internaţional al cartofului unde se va crea un spaţiu în care evident vor fi reproduse condiţiile de pe Marte.

În 2014, cercetători de la Wageningen University din Olanda, în colaborare cu NASA au plantat 14 soiuri de plante într-un sol asemănător cu cel de pe Marte, produs pe baza materiei vulcanice din Hawaii, care au atins în mare parte un stadiu incipient de dezvoltare. A fost reprodus solul, nu însă şi condiţiile atmosferice marţiene.

Un rezultat promiţător care i-a convins pe cercetători că nu e imposibil să cultivi plante pe solul marţian.

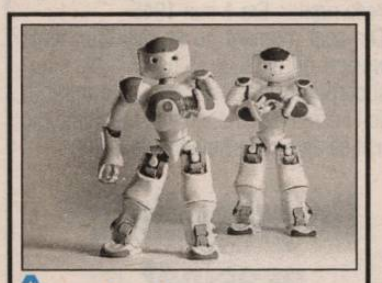

Înţelept ca un om

Celebrul robot umanoid *Nao* realizat de compania franceză Aldebaran Robotics a făcut un pas important în istoria evoluţiei inteligenţei artificiale. În noua versiune, e capabil să înveţe şi să comunice cunoştinţele dobândite şi chiar să le utilizeze. Nao şi-a demonstrat inteligenţa, reuşind să repare un circuit integrat!

Pentru a-i îmbunătăţi performanţele, cercetătorii s-au inspirat din modele de funcţionare a gândurilor creierului uman recurgând la imagistică medicală. Pe baza datelor obţinute au fost create programe informatice introduse în creierul electronic al robotului care e dotat acum cu „un embrion de conştiinţă", reuşind să gândească! În următoarea etapă va fi pregătit pentru o călătorie în spaţiu unde va evolua în compania astronauţilor de pe Staţia Spaţială Internaţională.

În ultimii ani s-au vândut în lume peste 2000 de roboţi care ţin companie persoanelor în vârstă.

King Kong a existat!

Gigantopithecus blacki, un primat care a trăit în pădurile subtropicale din Asia de Sud-Est, în Miocenul Superior şi în Pleistocenul Mediu în urmă cu 1 milion de ani este considerat a fi cea mai mare maimuţă din istorie. A dispărut în urmă cu 100.000 de ani din cauza schimbărilor survenite în mediul său în care cea mai mare parte din resursele de hrană s-au epuizat. Existenţa sa a fost atestată în urma descoperirii a sute de dinţi şi a 4 mandibule în Asia de sud-est. Cea mai mare descoperire a fost făcută în 1935, de un paleoantropolog german, cu totul întâmplător, într-o... farmacie!

Un recent studiu relevă faptul că specimenele erau incapabile să se adapteze schimbărilor mediului şi să adopte un alt regim alimentar.

Analizând izotopii de carbon prezenţi pe emailul dinţilor, autorii studiului au ajuns la concluzia că maimuţele aveau o înălţime de aproximativ 3 metri şi o greutate de 300-500 de kilograme şi că se hrăneau exclusiv cu vegetale din pădurile în care trăiau. Cu timpul, în Pleistocean, acestea au dispărut lăsând loc savanelor care nu le ofereau suficientă hrană.

Primii cuceritori ai Planetei Roşii

R5 Valkyrie, robotul umanoid conceput de NASA pentru misiuni umanitare în zone afectate de dezastre naturale a fost perfectionat şi adaptat misiunilor spaţiale, principala ţintă fiind planeta Marte pe care ar putea păşi alături de alţi congeneri. Are o înălţime de 1,80 metri şi o greutate de 130 de kilograme. Robotul e dotat cu un sistem de alimentare energetică, senzori, camere de filmat putând fi coordonat cu eficienţă maximă dintr-un centru special. NASA intenţionează să trimită o echipă de roboţi pe Marte înaintea echipajului uman.

Pagină realizată de
DORIN MĂRAN

Mari armate, mari deziluzii

De-a lungul epocilor, conducători militari de mare prestigiu, intraţi triumfal în legendă, şi-au organizat armate cu personal numeros pentru că una din premisele unei victorii este şi superioritatea numerică. Încă din antichitate, antrenarea unor trupe de elită şi formarea unor lideri militari cu gândire strategică au fost prioritare. În articolul de faţă ne vom îndrepta atenţia asupra unor uriaşe armate din mileniul al II-lea, una spaniolă şi alta franceză.

Filip al II-lea al Spaniei contra Elizabeth I a Angliei

„Invincibila Armada" alcătuită cu uriaşe cheltuieli de regele Spaniei Filip al II-lea ar fi putut schimba soarta lumii, dacă ar fi invadat şi cucerit Anglia. La fel s-ar fi întâmplat dacă grecii ar fi fost învinşi de perşi sau dacă Roma ar fi fost îngenuncheată de Hannibal. Nici nu se împlinise un secol de la descoperirea Lumii Noi de către Columb şi Spania devenise o mare putere a mărilor şi oceanelor datorită bogăţiilor cu care se înfruptase din teritoriile de peste mări. Tocmai de aceea, creşterea puterii navale a Angliei îngrijora Coroana spaniolă. Aşa a izbucnit Războiul anglo-spaniol dintre anii 1585 şi 1604.

Prin taxe imense şi punerea la bătaie a multor averi, Filip al II-lea a reuşit să alcătuiască o flotă de 22 de galioane şi 108 vase comerciale cu rol militar. Peste 30 de mii de oameni (dintre care 20 de mii de soldaţi, restul fiind marinari şi vâslaşi) au pornit cu o încredere oarbă spre ţărmurile Angliei protestante. Strategia spaniolă era debarcarea, căci pe sol ei erau superiori englezilor. Numai că atât luptătorii iberici şi cele peste 2.500 de tunuri nu au reuşit nici pe departe să-i sperie pe englezi. Cu nave uşoare şi rapide, cu tunuri mai performante şi mai mobile la bord, englezii nu au permis nici unui spaniol să pună piciorul pe teritoriul lor.

Filip al II-lea

Pentru superioritatea tehnică a războinicilor navali englezi ar fi suficient să pomenim următoarea situaţie: tunurile mai suple erau inspirate de inventatorul austriac Gregor Loffler. Acestea aveau o viteză mai mare şi o cadenţă de o lovitură la două minute, faţă de o lovitură la zece minute a spaniolilor... În aceste circumstanţe (pe care spaniolii le ignoraseră), la 8 august 1588 Invincibila Armada a fost decisiv „umilită" de englezi. Filip al II-lea a fost învins de Elizabeth I a Angliei.

Napoleon Bonaparte contra Alexandru I

Sub denumirea de „Grande Armée" este cunoscută Armata imperială a lui Napoleon Bonaparte, denumire valabilă între anii 1804 şi 1814 şi inclusiv în timpul celor „100 de zile" din 1815 (revenirea împăratului din exil). Cu toate că Napoleon îşi intitula armatele după zona geografică unde acţionau, „Marea Armată" este menţionată ca atare într-o epistolă trimisă către mareşalul Berthier în 29 august 1805.

Istoricii francezi estimează că, pe întreaga perioadă susmenţionată, Armata imperială a avut peste 1,6 milioane de oameni. Se mai poate specifica faptul că a existat o Primă Mare Armată, formată din şapte corpuri de armată şi având o glorie maximă în 1808, luptând împotriva coaliţiilor europene.

Dar a Doua Mare Armată, pregătită pentru a cuceri Rusia ţarului Alexandru I nu a avut nici pe departe succesul precedentei. Cu un maxim de personal de 680 de mii de militari (inclusiv sanitari), Napoleon a avut o campanie dezastruoasă în Rusia (1812). „Retragerea catastrofală" a însemnat începutul sfârşitului pentru Napoleon şi Primul Imperiu Francez.

Fotodocument

Nehru şi Einstein

O întâlnire istorică s-a desfăşurat în 1949, când prim-ministrul Indiei Jawaharlal Nehru a făcut o vizită în SUA şi s-a întâlnit la Universitatea Princetown cu Albert Einstein. Nehru a fost întâiul prim-ministru al Indiei independente din 1947 şi până în 1964. Einstein devenise cetăţean american în 1940. În 1952, prim-ministrul Israelului, David Ben Gurion, i-a oferit postul de preşedinte al Israelului, prin ambasadorul de la Washington, Abba Eban. Dar marele fizician a declinat respectuos oferta. Avea să moară trei ani mai târziu.

Scurte povestiri

cu memorie lungă

Unde a dispărut şeful Gestapo-ului

Unul dintre marii criminali de război nazişti, Heinrich Mueller, a fost şeful Gestapo-ului (poliţia secretă de stat) între 1933 şi 1945, adică exact în perioada cât Hitler a fost la putere. Chiar şi înainte de 1933, Mueller a fost şeful poliţiei din München.

Acest personaj abominabil al Germaniei naziste s-a remarcat prin disciplină în Primul Război Mondial. Cunoscut pentru ura purtată comuniştilor şi evreilor, Mueller a intrat în partidul naziştilor şi a devenit protejatul lui Heinrich Himmler. Odată cu ascensiunea naziştilor, fostul poliţist „exemplar" a fost numit şeful Gestapo-ului, în 1933, iar în anul următor a fost cooptat în „SS" (grupele paramilitare conduse de Hitler, care aveau în sarcină şi organizarea lagărelor de exterminare).

Cunoscut drept „Gestapo Mueller" (pentru a fi deosebit de un general cu acelaşi nume), acest neobosit criminal s-a ocupat atât de deportările şi uciderea evreilor din estul Europei, cât şi de urmărirea participanţilor la diferite comploturi împotriva lui Hitler. Caracterizat drept un „dependent de muncă" de superiori, acest abject ucigaş în masă a organizat prinderea tuturor celor suspecţi de a fi participat la cel mai important complot împotriva lui Hitler, cel din 20 iulie 1944.

„Gestapo Mueller" devenise de câtva timp un inamic al lui Canaris (şeful Serviciilor secrete germane) şi cu acel prilej l-a arestat şi executat (alături de peste 200 de suspecţi). Atât de mult îl venera pe Hitler, încât s-a ocupat şi cu propaganda în ultima parte a războiului. El promova frenetic ideea conform căreia ofensiva din Ardeni din decembrie 1944 va conduce la recapturarea Parisului.

Ultimele zile ale Germaniei naziste l-au găsit pe „Gestapo Mueller" purtând uniforma de general SS, cu toate că Armata Roşie încercuise Berlinul. Chiar a participat activ la un interogatoriu din subsolul unei biserici din Berlin, unde era anchetat un ofiţer acuzat de trădare. Operatorul telefonic de la Führerbunker a povestit ulterior că-l vedea în fiecare zi întrând în Cancelaria subterană. Este aproape sigur că Mueller nu a fugit cu nici un avion particular, aşa cum au făcut unii ofiţeri superiori. Trupele sovietice intraseră deja în Berlin şi Hitler s-a sinucis la 30 aprilie 1945.

La 2 mai 1945, comandantul trupelor de apărare a capitalei, generalul Helmuth Weidling, s-a predat Armatei Roşii. Ultima amintire despre Mueller a fost a pilotului lui Hitler, Hans Bauer, căruia i-a spus că nu se va preda ruşilor. Era 1 mai 1945.

Din acel moment nu se mai ştie nimic despre acel criminal de război. Fie s-a sinucis şi corpul nu i-a fost găsit, fie a intrat în servicii secrete străine, cu altă identitate, fie a reuşit să ajungă în America de Sud.

Un preşedinte asasinat

Abdirashid Ali Shermarke a fost preşedintele Somaliei timp de doi ani, între 1967 şi 1969. De confesiune musulmană, Shermarke a câştigat democratic alegerile din 1967, când a candidat împotriva preşedintelui care-l numise prim-ministru în 1960 – anul în care Somalia şi-a căpătat independenţa.

Shermarke s-a născut în familia unui clan din nordul ţării şi a urmat şcoala în capitala Mogadishu. A lucrat apoi ca simplu funcţionar în administraţia colonială italiană, pentru ca ulterior să urmeze studii superioare la Roma (licenţiat în ştiinţe politice).

A aderat la Liga Somaleză a Tineretului şi s-a afirmat politic, fiind ales în Parlament. Dar tulburările de varii natură din Somalia au condus la o tentativă de asasinat în 1968 şi la asasinat la 15 octombrie 1969, când un ofiţer din garda personală l-a împuşcat. A urmat o lovitură de stat militară.

Astăzi în istorie

4 februarie 1931

S-a născut Isabel Peron

Isabel de Martinez Peron, fostă preşedintă a Argentinei, s-a născut la 4 februarie 1931, la Rioja, capitala provinciei omonime.

Înainte de căsătorie a purtat numele de Maria Estela Martinez Cartas. Provine dintr-o familie mai degrabă modestă. După clasa a cincea, ea părăseşte şcoala şi prin anii 1950 devine dansatoare într-un club de noapte, adoptând cu acest prilej numele de scenă „Isabel". Pe viitorul său soţ l-a întâlnit în Panama. Preşedintele Juan Peron era mai în vârstă cu 35 de ani şi soţia lui, Evita Peron, murise în 1952. El devenise preşedintele Argentinei în 1946, iar în 1955 a fost înlăturat prin lovitură de stat.

Isabel şi Juan Peron s-au mutat la Madrid în 1960. S-au căsătorit la 15 noiembrie 1961 – a treia căsătorie a lui. Juan Peron avea interdicţie de a intra în Argentina, aşa că Isabel făcea oficiile necesare, ea putând pătrunde în mediile politice din ţara natală. Din 1964, Isabel a fost interesată de serviciile de ocultism ale lui Jose Lopez de Vega. Acesta devine secretar personal şi iniţiatorul Alianţei anticomuniste din Argentina.

Juan Peron redevine preşedinte în 1973, dar după o serie de atacuri de cord moare la 1 iulie 1974. Isabel Peron devine formal preşedintele Argentinei (prima femeie în această funcţie). Treptat, simpatia populară de care s-a bucurat a început să se diminueze. Unul dintre motive a fost şi creşterea puterii politice a protejatului său, Lopez de Vega. Practic, acesta avea rolul de prim-ministru neoficial. Era cunoscut ca fiind simpatizant fascist şi corupt. Aripa paramilitară a grupului său anticomunist a fost suspectată de comiterea a peste 300 de crime împotriva unor importanţi activişti de opoziţie.

Tulburările politice din Argentina au condus la îndepărtarea Isabelei Peron. Ea a fost arestată la domiciliu, pe când încerca să fugă, în martie 1976. Apoi a fost forţată să plece în exil, în Spania. Autorităţile argentiniene au dorit să depună mărturie pentru unele suspiciuni de crimă, dar Spania a refuzat extrădarea.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Fenomene aerospaţiale neidentificate

Cum interpretăm răpirile OZN?

În articolul precedent am prezentat o lucrare controversată, publicată în octombrie 2015 de psihologul Christopher C. French, în care acesta afirmă că rapoartele privind întâlnirile OZN pot fi explicate psihologic, prin: iluzii, amintiri false, paralizii din timpul somnului etc. Printre cei care au reacţionat imediat la acest articol a fost şi Kathleen Marden (foto), profesor coordonator în diverse studii postuniversitare în educaţie, dar în acelaşi timp cercetătoare a fenomenului OZN şi a răpirilor.

French presupune tacit că nicio altă civilizaţie inteligentă, avansată din punct de vedere tehnic, nu ar fi putut inventa o tehnologie care să depăşească tehnologia pământeană. Cum poate atunci explica el OZN-urile din jurul instalaţiilor nucleare, pe care Air Force le-a recunoscut încă din 1952, sau faptul că studiile efectuate nu au putut ajunge la nicio concluzie fermă, cu excepţia aceleia că OZN-urile nu reprezintă o ameninţare la adresa securităţii naţionale. În 1954, prestigiosul Battelle Memorial Institute a realizat, pentru Air Force, un proiect; 21,5% din 3201 cazuri OZN, studiate în detaliu, nu au putut fi identificate şi nu au îndeplinit criteriile de includere în categoriile: avion convenţional, fenomene meteorologice, farse, cazuri psihologice, informaţii insuficiente, etc.

Doar pe parcursul lunii august 2015, scrie Marden, reţeaua MUFON a primit 1353 rapoarte OZN, din întreaga lume. În 241 de cazuri acestea au fost la mai puţin de 30 de metri de martori. Alte 204 au fost la 30-150 de metri. Au fost 54 plutiri în aer, aterizări sau decolări. Dacă ne luăm după French, toate acestea au fost percepţii eronate.

Extratereştrii din vise

French susţine că toate dovezile OZN de tip radar, video sau fotografii, ar trebui date la o parte, doar pentru că unele s-au dovedit farse ori fenomene meteorologice. Dar există foarte multe cazuri în care au fost implicaţi piloţi ai Forţelor Aeriene şi operatori radar civili şi militari, toţi experimentaţi. Ei erau obişnuiţi să vadă obiective false cauzate, de pildă, de o inversiune termică. Orice anchetator instruit ştie că aparatul de fotografiat poate minţi şi că un procent mic de persoane comit farse. Toţi ufologii ştiu că fotografiile de presupuse OZN-uri, sau de sfere transparente, în care apariţia nu a fost observată şi de fotograf, sunt de obicei produse de fire de praf sau de insecte aflate aproape de obiectiv. Dar aceasta nu înseamnă că toate fotografiile sunt frauduloase sau că sunt identificări eronate. Marden a publicat şi mai multe lucrări despre paralizia din timpul somnului, ca şi despre studiile academice asupra celor ce spun că au fost răpiţi, iar concluziile ei sunt că importanţa pe care French o acordă paraliziei de somn, în încercarea de a explica fenomenul OZN, este exagerată.

Kathleen Marden a devenit interesată de fenomenul OZN încă din 1961, când mătuşa ei, Betty Hill, a sunat la ea acasă, pentru a le povesti că ea şi soţul ei Barney au întâlnit o farfurie zburătoare. Se ştie că în septembrie 1961, cei doi se întorceau cu maşina dintr-o vacanţă petrecută în Quebec (Canada), către locuinţa lor din Portsmouth (New Hampshire – SUA). Trebuia să ajungă acasă pe la 2.30 sau 3.00. Pe drumul care ducea peste lanţul White Mountains, soţii Hill au fost urmăriţi de un OZN de mari dimensiuni, apoi, după câteva evenimente confuze, au ajuns acasă cu două ore mai târziu decât era de aşteptat. La scurt timp, Betty a început să aibă vise în care era luată la bordul unei nave spatiale de nişte extratereştri şi era examinată medical. După un timp, amândoi au ajuns la psihiatrul Dr. Benjamin Simon, care a efectuat numeroase şedinţe de regresie hipnotică asupra lor.

În articolul său, Christopher C. French a încercat să demonteze şi acest caz. El a spus că de fapt psihiatrul a fost consultat abia după mai mulţi ani, şi doar din cauza unor problemele apărute în căsnicia celor doi. „Deşi există puţine motive să ne îndoim de sinceritatea celor doi", spune French, „există nenumărate motive să ne îndoim de autenticitatea relatării lor". Un argument ar fi că aceasta a fost şi părerea Dr. Simon, iar mai recent se consideră că regresia hipnotică, departe de a fi o tehnică infailibilă pentru a recupera amintiri reale.

Marden subliniază că Dr. French nu a menţionat faptul că Barney Hill şi-a amintit tot timpul, conştient, că a văzut fiinţe nepământene la bordul unui OZN imens care plutea aproape deasupra sa. Aceste detalii există în raportul original al investigatorului NICAP Walter Webb. De asemenea, French a uitat să menţioneze probele fizice, inclusiv o rochie ruptă în mai multe locuri, pantofii care au fost răzuiţi atât de rău încât a trebuit să cumpere alţii noi, pete pe portbagajul maşinii lor, sau o pulbere de culoare roz care a acoperit rochia lui Betty, transformând-o într-o cârpă. Psihologul nu a menţionat nici analizele care au fost efectuate pe rochia ei, de oameni de ştiinţă imparţiali.

E adevărat că Betty şi Barney Hill l-au consultat pe Dr. Benjamin Simon abia după 27 luni de la incident, dar ei au fost îngrijoraţi imediat de aparentul „blocaj mental" al lui Barney, după ce a văzut nepământenii în nava discoidală, care plutea tăcută deasupra sa, aşa că au discutat imediat cu ofiţeri Air Force, cu anchetatori NICAP, ca şi cu un alt psihiatru.

Dr. French a mai uitat să menţioneze că cei doi martori au experimentat conştient un acelaşi eveniment şi ambii au avut o amnezie pentru o aceeaşi parte a evenimentului. Ambii au fost hipnotizaţi separat şi amândoi au fost sugestionaţi să nu-şi aducă aminte ce anume au declarat sub hipnoză. Dr. Simon a afirmat că el i-a crezut pe Betty şi Barney că spuneau ceea ce ei considerau ca adevărat. Dar nu a avut suficiente dovezi pentru a putea să spună lumii că oamenii sunt răpiţi de fiinţe extraterestre; de aceea, ca şi datorită unor presiuni resimţite, a decis să fie circumspect. Există şi o scrisoare, din partea unui coleg, în care Dr. Simon este admonestat şi sfătuit să renunţe la cazul Hill, dacă nu vrea ca istoria să-l ţină minte ca pe psihiatrul care a certificat răpirea a doi pământeni de nişte extratereştri.

Trecând pe un alt palier, Kathleen Marden vorbeşte despre cartea ei *The Alien Abduction Files* (2013), scrisă împreună cu Denise Stoner şi având prefaţa semnată de Stanton Friedman. Ea arată că a folosit ca documentare informaţii de la peste 1000 de persoane care au venit aparent în contact cu fiinţe nepământene, ca şi de la alţi ufologi. Unii martori au apreciat experienţa lor ca pozitivă, alţii ca negativă. Numai un procent mic are o vedere foarte negativă a experienţelor lor de contact.

Cine se plimbă printre noi

Mesajul pe care l-au primit cei mai mulţi intre cei aparent răpiţi se referă la preocuparea vizitatorilor privind comportamentul omenirii, înainte ca să distrugem planeta Pământ. Numai în secolul 20, am ucis aproape 200 milioane de oameni în războaie majore şi minore şi am distrus o mare parte din floră şi faună. Vizitatorii doresc aparent să modifice genomul uman; poate că încearcă astfel să ne împingă mai departe, pe o scară evolutivă, înainte ca noi să ne distrugem această planetă frumoasă.

David Jacobs afirma în ultima sa carte *Walking Among Us* (aprox. „Ei se plimbă printre noi"), apărută în septembrie 2015, că are informaţii că extratereştrii trăiesc într-o, societate totalitară, în care individul nu este apreciat. Oamenii sunt doar pioni în jocul lor şi în cele din urmă pot deveni ca ei. Alţi cercetători au primit informaţii diferite.

Mare parte din informaţiile de care vorbesc David Jacobs şi alţii, au fost obţinute prin hipnoză. Marden este convinsă că hipnoza poate prelua informaţii exacte din mintea subconştientă a celor răpiţi. Dar e adevărat că prin întrebări puse inabil, subiectul hipnotizat poate fi stimulat să confabuleze.

Şi la persoanele predispuse spre fantazare, hipnoza poate produce poveşti fantastice. Majoritatea investigatorilor fenomenului OZN, între care se include şi Marden, iau însă măsuri adecvate, pentru a evita astfel de situaţii. Ei mai evită şi să facă publice toate detaliile aflate prin hipnoză, concentrându-se asupra acelora care se repetă de la un subiect la altul. Dacă hipnoza scoate la iveală astfel de detalii, aceasta poate fi un indiciu că individul redă o întâmplare reală şi nu confabulează.

În concluzie asupra disputei menţionată mai sus, „bruiajul" exercitat de diverse mecanisme psihice, cum ar fi paraliziile, falsele amintiri, halucinaţiile etc., nu trebuie niciodată subestimate în investigarea întâlnirilor OZN, dar întâlnirile de felul acesta există, sugerând că realitatea este mai stranie decât am fi în stare să ne imaginăm.

Pagină realizată de
DAN D. FARCAŞ

Viaţa după moarte
– o anchetă tulburătoare

Fie că suntem sceptici, ironici, fie că avem depline convingeri în legătură cu ceea ce numim viaţă după moarte şi contactul inteligibil cu defuncţii, trebuie să acceptăm ideea că – la fel ca în sloganul celebrului serial Dosarele X – „Adevărul se află dincolo de noi." Totuşi, cel puţin în contextul de faţă, acest adevăr pare că ne include necondiţionat şi că nu suferă motive de contestare.

Unii apelează la vraci, magicieni ori mediumi pentru a încerca să intre în dialog cu persoane decedate, iar mărturiile lor, puţin credibile câtă vreme raţiunea umană nu acceptă lipsa dovezilor, sunt arhicunoscute. Cu totul altfel stau lucrurile atunci când medicina ori alte ştiinţe vin să depună mărturie cu referire la această problemă.

Conştiinţa – conexiune inversă

Faimoasa revistă Paris Match a publicat de curând o tulburătoare anchetă a jurnalistului Stéphane Allix, care deschide în mod cu totul neaşteptat o perspectivă inedită asupra privirii pe care, fără niciun fel de îndoială, fiecare dintre noi e tentat să o arunce dincolo de frontierele vieţii şi ale morţii. Iar, potrivit autorului, totul a început în 2001, odată cu moartea fratelui acestuia într-un accident, în Afganistan.

Profund răvăşit, investigatorul specializat în războaie, traficul de droguri şi terorism s-a reorientat către domeniul fenomenelor inexplicabile, pe care îl considerase până atunci „neserios". Iar ancheta amplă realizată ulterior l-a condus către un adevăr ce poate da fiori: certitudinea ştiinţifică „Nu e nimic după moarte." nu se bazează pe nicio probă concludentă!

Cea mai valoroasă zonă de explorare în sensul celor de mai sus este experienţa morţii iminente (EMI). Mii de persoane au avut curajul să povestească despre un asemenea episod insolit, prin care au trecut în timp ce se aflau în moarte cerebrală. EMI rămân în continuare inexplicabile, dar ansamblul fenomenelor de acest fel, sunt studiate ştiinţific destul de serios.

În acest sens, despre conştiinţă se admite că este un produs al creierului. Dacă survine moartea clinică a creierului, conştiinţa ar trebui să fie „oprită", însă în timpul EMI se produce exact contrariul. Este vorba despre o activitate reziduală a creierului? E persistenţa unui spirit, a unui suflet independent, capabil să supravieţuiască? Lumea medicală ia astăzi tot mai în serios o asemenea ipoteză.

Un test halucinant

Ipoteza respectivă ar putea avea legătură cu fizica cuantică. În esenţă, aceasta spune că realitatea pe care o percepem noi ca pe o lume materială, de fapt nu e constituită din materie, ci din vibraţii care nu se supun legilor timpului şi spaţiului.

Ar putea exista în creierul nostru zone capabile să perceapă această lume cuantică şi totodată spiritele imateriale ale defuncţilor? Cercetători ca americanul Stuart Hameroff presupun aceasta după descoperirea de posibile schimburi la nivelul sinapselor. Or, dacă creierul nostru poate detecta vibraţii cuantice, nu există îndoială că la acest nivel mediumii îi pot contacta pe defuncţi.

Pentru a avea o confirmare sau infirmare a veridicităţii subiectului său de studiu, Stéphane Allix a recurs la un test incredibil, chiar la moartea tatălui. El a ascuns în sicriul defunctului mai multe obiecte, fără ca nimeni să ştie. Ideea sa era următoarea: tatăl „trăia", sub o anume formă, în altă parte, şi îi va cere să le spună mediumilor pe care jurnalistul avea să-i consulte despre ce obiecte era vorba.

Şi, spre stupoarea, dar şi spre satisfacţia lui Allix, de dincolo de moarte, tatăl său a participat la test aducându-şi exact contribuţia preconizată la o primă lămurire a mult-controversatei probleme: după moarte există un alt fel de viaţă a fiinţei umane! Însă, aşa cum vom vedea în numărul viitor, testul nu s-a oprit aici.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

E bine de ştiut

Statisticile arată că aproximativ 30% dintre adulţii din întreaga lume suferă de insomnie. Stilul de viaţă stresant reprezintă cea mai frecventă cauză a tulburărilor de somn. Dacă adormiţi cu dificultate, vă treziţi de multe ori în timpul nopţii ori prea devreme dimineaţa şi nu scăpaţi de senzaţia de oboseală pe parcursul zilei, principalul vinovat este stresul.

E bine de ştiut că unele obiceiuri v-ar putea ajuta să adormiţi mai uşor iar somnul să fie mai odihnitor. De exemplu, se recomandă un duş cald înainte de culcare urmat de masajul blând al tălpilor cu o cremă de gălbenele. De asemenea, o

Stresul şi tulburările de somn

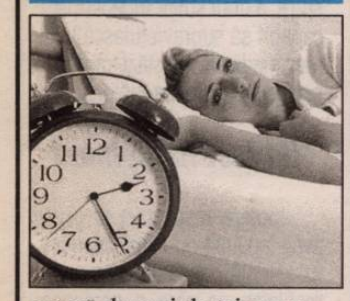

ceaşcă de ceai de tei sau o cană cu lapte cald îndulcit cu miere sunt un remediu excelent.

Momentul ideal pentru culcare este ora 22. Privitul la televizor sau lucrul la computer după această oră consumă rezerva vitală a organismului.

Cercetări recente dar şi concluzii ale medicinei tradiţionale arată că somnul înainte de miezul nopţii este cel mai odihnitor. Şi aceasta pentru că între orele 22 şi 1 nivelul de melatonină este cel mai ridicat. Acest hormon încetineşte procesul de îmbătrânire, combate insomnia şi are un efect antioxidant de două ori mai puternic decât vitaminele C şi E. Aşadar respectând reguli simple puteţi scăpa de insomnie.

Dr. VALERIU MANTA

Culoarea iubirii

– regina podiumurilor iernii

Roşul, culoarea iubirii, a seducţiei, a pasiunii, a dominat prezentările de modă pentru această iarnă.

Doar o tuşă, un accesoriu roşu sau un look total, ambele variante sunt în vogă. Aşadar, mantouri, rochii, salopete, pulovere dar şi etole, poşete, botine, toate în nuanţe de roşu.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Topazul şi bolile de rinichi

Cristaloterapia capătă tot mai mulţi adepţi. Pentru că, se ştie, cristalele şi pietrele semipreţioase au darul de a vindeca prin acţiunea lor simultană, pe plan fizic, emoţional şi spiritual.

O fac mai ales prin reechilibrarea energiilor subtile graţie vibraţiilor care intră în rezonanţă cu organul sau zona bolnavă. Ele pot, în egală măsură, să fie folosite ca instrumente de reflexologie pentru a stimula direct punctele de presopunctură.

Este foarte interesant că se folosesc cristale de forme geometrice diferite. Astfel, structurile piramidale ale cristalului de stâncă au darul de a prelua, amplifica, concentra şi transmite energia preluată, prin baza largă într-un fascicul îngust către vârful piramidei.

Sunt folosite pentru calitatea de a absorbi şi elimina energiile negative, realimentând concomitent zona cu energie vibrantă. Despre piramidele din cristal de stâncă se spune că reduc durerile şi febra şi diminuează anxietatea şi stările de stres.

Bilele de ametist au calitatea de a emite energie simultan în toate direcţiile în mod egal. Pot fi folosite în presopunctură palmară, deosebit de utilă în eliminarea stresului, dar şi în cea plantară. Simpla rulare a tălpii pe bila de ametist activează, stimulează şi dispersează energiile negative acumulate în organism în decursul unei zile. La fel, aşezat la baza cefei, ametistul calmează migrenele şi durerile de spondiloză.

Baghetele în diferite tipuri de cristale sunt folosite din timpuri străvechi pentru diverse vindecări. Baghetele din topaz fumuriu focalizează energia, stimulează extremităţile corpului sau absorb energia negativă. Vârful unic al baghetei concentrează energia ca pe o rază laser. Se consideră că poate fi folosit în presopunctură dar şi pentru vindecarea unor afecţiuni ale rinichilor, pancreasului sau a unor crampe.

Iată cum cristalele şi pietrele semipreţioase se dovedesc a fi nu numai elemente decorative ci şi vindecătoare.

Dosarele frumuseţii

Machiajul adolescentelor

Din dorinţa de a părea mai mature sau de a ascunde unele imperfecţiuni ale pielii, de cele mai multe ori un ten acneic, multe dintre adolescente exagerează cu machiajul. Nu le vom trage de urechi pe frumoasele adolescente ci le vom sugera ca machiajul să scoată în evidenţă elementul cel mai frumos al chipului lor. Vârsta trebuie să se vadă prin machiaj, acesta să arate prospeţimea feţei, motiv pentru care nu este recomandabil să folosiţi prea multe produse de machiaj.

O greşeală de care trebuie să vă feriţi este aceea de a machia la fel de intens şi ochii şi buzele. Feriţi-vă de contururi puternice ale ochilor şi nu exageraţi cu fardul de obraz care îmbătrâneşte prematur tenul. Un rimel, un corector pentru acnee, puţin fard de obraz şi un glos de buze sunt suficiente pentru un machiaj adecvat vârstei adolescentelor.

Machiajul, când participaţi la evenimente deosebite, nu trebuie să fie strident. Nu conturaţi ochii pe interiorul umed al pleoapelor pentru că această greşeală îi micşorează optic. În schimb puteţi contura pe lângă linia genelor cu un creion fin. Dacă mizaţi pe frumuseţea ochilor, machiajul buzelor trebuie să fie cât mai natural. Tinereţea voastră este atât de frumoasă încât nu are nevoie de farduri în exces.

Gastronomice

Brioşe cu cârnaţi

150 g cârnaţi de porc, 6 ouă, o ceapă mică, sare, piper, usturoi tocat, 500 g brânză de vaci, o lingură făină.

Cârnaţii se taie şi se prăjesc. Separat, într-un bol se bat ouăle, se adaugă ceapa tăiată mărunt, sarea, făina, piperul, un căţel de usturoi, peste care se pun cârnaţii şi brânza de vaci. Compoziţia obţinută se pune în formele de brioşe unse, care se bagă la cuptor pentru aproximativ 20 minute.

Ghiveci de legume

2 vinete, 1 dovlecel, 2 ardei, 3 morcovi, 2 cartofi, 2 cepe mari, 3-4 roşii, o legătură pătrunjel verde, sare, piper, boia.

Se taie ceapa fideluţă şi se călesţe în două linguri cu ulei până devine sticloasă. Se taie cartofii cubuleţe şi morcovii rondele şi se adaugă peste ceapă. Se completează cu apă şi se dă în 2-3 clocote. Se pun apoi dovleceii tăiaţi cubuleţe, vinetele rondele şi ardeii tăiati fâşii. Când sunt aproape gata se pun roşiile tăiate cubuleţe, se potriveşte de sare, piper, boia şi se mai lasă să fiarbă puţin până când scade sosul. Se presară pătrunjel verde de tocat mărunt şi se serveşte imediat.

Tort cu migdale şi frişcă

Pentru blat: ***4 ouă, 140 g zahăr, 1 praf sare, 60 g făină, 60 g amidon, 2 linguri cacao.***

Pentru umplutură şi însiropat: ***200 g migdale dulci măcinate, 100 g zahăr pudră, 2 esenţe de rom, 3 linguri jeleu de coacăze, 1 plic zahar vanilat.***

Pentru decor: ***frişcă.***

Se bat gălbenuşurile cu 2 linguri cu apă călduţă şi zahăr. Albuşurile se bat separat, cu sare. Se amestecă făina împreună cu amidonul, cacaua şi se cern peste albuşuri. Toate se încorporează apoi în crema de gălbenuşuri. Se toarnă aluatul într-o tavă tapetată cu hârtie de copt şi puţin unt, pentru a nu se lipi. Se coace timp de 40 de minute, la foc mediu. Când blatul s-a răcit, se scoate din formă şi se taie pentru a obţine 3 foi. Se amestecă migdalele măcinate cu zahăr pudră. Se împarte compoziţia în două părţi egale. Se fac două bile, apoi, cu sucitorul de lemn, se întind două foi, între 2 folii transparente. Blatul din mijloc se însiropează cu rom. Se încălzeşte jeleul de coacăze şi se unge cu el primul blat, apoi cel deal doilea însiropat şi el. Pe aceste două blaturi se aşază câte o foaie din aluatul de migdale. Se suprapun blaturile, se acoperă cu blatul superior şi se presează uşor. Se decorează cu frişca bătută.

Pagina realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Perla Siberiei

Lacul Baikal, situat în sud-estul Siberiei, flancat de păduri şi munţi cu înălţimi maxime cuprinse între 1.665 şi 2.300 de metri, reprezintă cea mai mare bogăţie naturală a acestei zone şi o mare provocare pentru turiştii amatori de peisaje spectaculare „sculptate" de mediul hibernal pe suprafaţa îngheţată a lacului şi pe ţărmurile sale.

Baikalul se întinde într-o arcuire uşoară dinspre sud-vest spre nord-vestul Siberiei pe o distanţă de 636 de kilometri, având o lăţime cuprinsă între 25 şi 80 de kilometri. Se situează pe locul 8 în topul marilor lacuri de pe glob, cu o suprafaţă de 31.600 kilometri pătraţi, apropiată de cea a Belgiei şi Olandei. Se distanţează însă de cele mai mari lacuri prin adâncimile sale care ating în diverse zone, pe mari suprafeţe, peste 1.600 de metri, adâncimi specifice mărilor şi oceanelor.

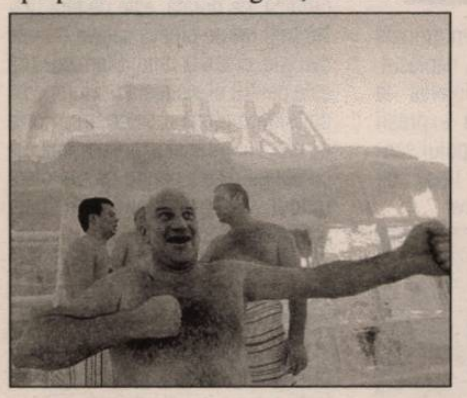

Localnicii au supranumit lacul *Cel mai mare ocean cu apă dulce* (i se mai spune şi Marea cea Sfântă) volumul apei fiind de 23.000 kilometri cubi. Este alimentat de 330 de cursuri de apă, cele mai importante fiind Salenga, Barguziv şi Angara Superioară. Este presărat cu 22 de insule dintre care doar una, Olhon, care este şi cea mai mare – 700 kilometri pătraţi – este locuită.

Apa este neobişnuit de limpede – se pot vedea detalii de pe fundul lacului până la o adâncime de 3-4 metri – şi pură, cu un conţinut foarte mic de substanţe organice.

Malurile, în cea mai mare parte, sunt abrupte, stâncoase, cu flancurile crestate, dincolo de care se întind păduri cu arbori falnici, parcuri silvice şi rezervaţii. În timpul iernii, care durează 6 luni, sunt acoperite de cascade de gheaţă, de formaţiuni bizare, înfricoşătoare sau blânde; peisaje deosebit de atractive pentru turiştii care se deplasează pe suprafaţa lacului cu sănii trase de câini sau cu ATV-uri.

Temperaturile care în sezonul rece pot cobora sub -25 grade Celsius nu au împiedicat dezvoltarea unei faune şi flore diverse şi bogate. Peste 1.800 de specii trăiesc în lac, aproximativ 75% dintre acestea, endemice, neregăsindu-se în alte părţi ale lumii. După un periplu pe gheaţă, turiştii se reîntorc, cu aparatele foto şi video încărcate de imagini fantastice, în hoteluri, sau în case de odihnă unde îi aşteaptă nelipsita votcă şi meniuri specifice, în special pe bază de somon, sturioni şi mai cu seamă de omuli, care trăiesc exclusiv în Baikal, una dintre cele mai gustoase specii din lume. Localnicii – în unele sate, cei mai mulţi dintre aceştia trăiesc exclusiv din pescuitul omului – consumă aceşti peşti în stare crudă, puţin săraţi, pe care îi prind cu undiţa la copcă sau cu năvoade introduse în apă după ce decupează gheaţa cu drujbele. O mare provocare o reprezintă scufundarea în apa glaciară după ieşirea din saunele instalate în cabanele de pe ţărm, care, dincolo de senzaţiile tari, contrastante, de valurile de adrenalină care îi cotropesc, fortifică organismul.

Baikalul şi satele aflate pe ţărmurile sale au făcut obiectul a numeroase documentare, unul dintre cele mai vii, mai spectaculoase, denumit *Scufundătorii nebuni din Baikal,* fiind realizat de o echipă de reporteri ai postului de televiziune Arte-France, difuzat recent de TVR HD.

DORIN MĂRAN

100 de locuri de văzut în România

Groapa Ruginoasă

Munţii Apuseni reprezintă unele dintre cele mai atractive zone turistice din România, dar şi din estul Europei. Peisajele superbe, fenomenele naturale spectaculoase şi, nu în ultimul rând, ospitalitatea deosebită a localnicilor constituie tot atâtea motive pentru a vizita această regiune. Şi, pentru că aminteam de fenomene spectaculoase, dacă aveţi de gând să vă petreceţi vacanţa în Apuseni, nu rataţi prilejul de a face o scurtă excursie şi la Groapa Ruginoasă, un canion singuratic din Parcul Naţional Apuseni şi, totodată, o formă de relief unic pe continent.

Situată pe muntele Bătrâna, în sud-estul judeţului Bihor, râpa pare a fi desprinsă din filmele cu cowboy, deşi nu vă aflaţi în canionul Colorado! Văzută de sus, râpa pare a fi locul de impact al unui imens asteroid – muntele este, pur şi simplu, despicat în două, ca de un topor gigantic, dincolo de crăpătura roşiatică din stâncă aflându-se două păduri foarte dese.

Rezervaţia naturală Groapa Ruginoasă are o suprafaţă de circa 20 de hectare, iar Valea Seacă, principalul ei punct de atracţie, prezintă o serie de versanţi abrupţi, oferind un peisaj de-a dreptul „marţian", cu acele roci roşiatice ivindu-se de pretutindeni. Adâncimea „gropii" este de 100 m, iar diametrul ei de 600 m, procesul de eroziune continuând, susţin geologii, şi în zilele noastre. Din cauza versanţilor foarte abrupţi şi a muchiilor ascuţite, în Groapa Ruginoasă pot coborî doar alpinişti experimentaţi, chiar şi pentru ei reprezentând o provocare.

Turiştii pot ajunge până la marginea canionului, iar vizitele sunt posibile chiar şi iarna, dacă zăpada nu este prea mare. Accesul aici se face din localitatea Arieşeni, pe un traseu marcat, cu durata de 40 de minute, de-a lungul căruia veţi vedea şi alte minunăţii pe care generoasa Natură le-a dăruit colţului de Rai numit Apuseni.

GABRIEL TUDOR

Amprente ale spiritualităţii

Biserica Sfânta Vineri-Nouă

Aflată pe Bulevardul Nicolae Titulescu din Capitală, Biserica Sfânta Vineri-Nouă are hramurile: „Sfânta Cuvioasă Parascheva" (14 octombrie), „Sfântul Mare Mucenic Haralambie (10 februarie) şi Sfântul Ierarh Nicolae (6 decembrie).

Primul aşezământ a fost ridicat în 1854 de negustorul Nicolae Eftimiu. Avea formă de cruce, o singură turlă şi era acoperit cu şindrilă. În 1862 ctitorul păşeşte întru cele veşnice dar biserica rămâne în atenţia credincioşilor. Este reparată în 1866 şi refăcută total în 1888, când i se adaugă cea de a doua turlă şi este repictată în interior. În 1910 este supusă altor reparaţii dar în 1931, după 77 de ani de existenţă, este demolată de CFR în scopul extinderii şi înfrumuseţării Gării de Nord. Cu banii primiţi în schimb este construită o capelă, inaugurată la 14 octombrie 1931. Aceasta este distrusă de bombardamentele din 1944. Actuala biserică este ridicată pe terenul cumpărat în 1937 cu fondurile rămase de la expropriere.

Piatra de temelie este pusă la 14 octombrie 1940 şi, deşi neterminată, în 1944 este dată în folosinţă cultului. Biserica este construită din beton armat şi cărămidă de Tiberiu Eremia după planurile arhitectului Dimitrie Ionescu-Berechet.

Lucrările sunt reluate în 1949 când locaşul este înzestrat cu strane, ancadramente pentru icoane, Sfânta Cruce din Altar, sfeşnice, candelabre şi alte obiecte de cult şi între 1950-1953 este pictată în tehnica fresco. Lucrarea este executată de pictorii bisericeşti Ştefan Constantinescu, Gheorghe Popescu, Nicolae Stoica, Eugen Profeta. Arhitectura bisericii este inspirată de aceea a Sfintei Sofia din Constantinopol şi de aceea a mănăstirii lui Neagoe Basarab din Curtea de Argeş.

Este o biserică monumentală cu o cupolă înaltă de 42 de metri, construită după un plan treflat cu trei abside şi pronaos prelungit. A fost evitat pridvorul, pentru a scoate în evidenţă faţada cu o intrare caracteristică, legată de motivul predominant al marii arcade, decorată cu o splendidă lucrare în mozaic.

În interior de un efect deosebit este Pantocratorul din turla aflată în mijlocul naosului, cupola având la bază arcuri moldoveneşti în stilul bisericilor lui Ştefan cel Mare. Pereţii sunt acoperiţi de o frescă având o suprafaţă de peste 1.600 mp în care numărul figurilor pictate depăşeşte cifra de 2200.

În 1987 pictura a fost spălată şi restaurată în proporţie de 70 la sută. Mozaicul de pe faţadă, reprezentând-o pe Sfânta Parascheva, a fost executat de Eugen Profeta după proiectul pictorului Gheorghe Popescu. Are o suprafaţă de 26 mp.

Prin contribuţia enoriaşilor au fost făcute o serie de îmbunătăţiri iar în 1992 biserica a fost împodobită cu o catapeteasmă nouă, sculptată în lemn de stejar, realizată de meşteri populari din Moldova. Au fost păstrate icoanele de la biserica veche, autorii lor făcând parte din şcoala pictorului Tattarescu.

În 1993 biserica şi casa parohială au fost racordate la reţeaua de gaze naturale şi în 2004 acoperişul de tablă veche a fost înlocuit cu un altul din tablă de cupru.

În 1999 s-au confecţionat două racle din argint în care au fost aşezate părticele de moaşte ale Sfintei Paracheva, Sfântului Ierarh Nicolae, Sfântului Mucenic Haralambie, Sfântului Ierarh Grigore Teologul şi ale Sfinţilor cuvioşi Părinţi ucişi în Rait şi Sinai.

IRINA STOICA

Aşchii de fantezie la dejun

Să nu vă fie frică să vă puneţi imaginaţia la încercare, ajutaţi de artişti care debordează de fantezie! Aşa că acceptaţi la dejun o supă cu Turnul din Pisa drept ciolan afumat, ajutându-vă cu o linguriţă tip coloană dorică! Zburaţi spintecând văzduhul cu un balon din cochilie de vietate marină, nacela fiind un ciob de navă de pe timpul vikingilor!

După Jules Verne

Poate veţi reuşi să vă jucaţi de-a suprarealismul cu pictorul şi graficianul rus Gennady Privedentsev (38 de ani, născut la Krasnodar). Trecut prin mai multe şcoli de instruire în arte frumoase, Gennady spune hâtru în CV-ul său că mai bine devenea KGB-ist decât pictor amator. El a izbutit pe deplin să se afirme precum un profesionist al curentului dus la apogeu de Dalí, cu expoziţii prin toată Europa şi un stil inconfundabil.

Nu e deloc uşor să tai cu toporul în trunchiul mănos al suprarealismului modern şi să sară aşchii inteligente, amuzante şi îmbietoare spre meditaţie. Precum poetul care-şi făcea veacul metaforic prin bucătărie, inconfundabilul Emil Brumaru, „povestitorul" rus îşi alege recuzita din ustensilele mânuite de gospodine cu şorţ apretat şi ne dovedeşte că imaginaţia adevăratului artist nu are nici măcar limite algebrice, întrucât navigarea prin iraţionalul îmblânzit este o probă a vocaţiei de a sfida realitatea cu o inventivitate imagistică incredibilă. Gennady pune farfuriile şi furculiţele să se înroleze la un război tragi-comic, cu riscul ca întreaga veselă să se facă zob – ca la petrecerile lui Zorba Grecul. Acelaşi talentat suprarealist - din ţara în care Gorbaciov a inventat atlasul pe chelie – pune ibricelor şi samovarelor gât de curcă beată şi le face mai elastice decât o balerină de la teatrul Balşoi, cu ziduri duduind de melosul lebedelor lui Ceaikovski. Îndrăgostit

Cină în doi

cu regrete în suflet (probabil), Gennady inventează o cină romantică având drept actori un masculfurculiţă şi o femelă-linguriţă, trepidând de pofte carnale la flacăra unei lumânări care tronează într-o gură de pipă... Acesta este miraculosul basm pe care un mare pictor rus contemporan ni-l serveşte drept recreaţie spirituală.

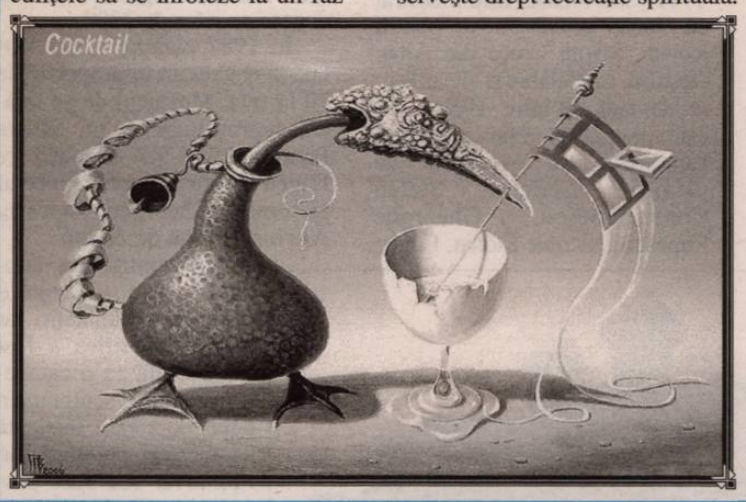
Cocktail

Şi cum inteligenţa implică şi simţul umorului, artistul ne plimbă cu dexteritate prin lumea cunoscută drept „natură moartă", cu fructe şi legume agonizând, aparent, în preajma unor obiecte menajere parcă alese cu penseta de prin gospodărie. Numai că totul prinde viaţă şi chiar voioşie prin deformările comice pe care autorul le face atentând la bunul simţ comun. De o abilitate ieşită din comun mi se pare a fi tomul de dimensiunile unei Biblii din care tâşneşte un robinet de chiuvetă deschis pentru a umple spaţiul cu versete sau psalmi. În mijloc tronează un orologiu cu faţadă de gară de provincie, din care un bec îşi trage o energie molcomă, pierdută în timp. Alături zace un ceainic spart, cu un capac de melc de mare având o ştampilă în coadă. Ce să mai crezi?

Fraţii Grimm, Andersen şi Ispirescu parcă ar trebui să ia loc în bancă, atenţi la lecţia de fantezie a lui Gennady Privedentsev. Când se copilăreşte un om serios, sclipirile de geniu metaforic se ţin lanţ ca florile în ghirlandă şi ne încântă, deşi poate că nu le pătrundem prea adânc înţelesul. Dar oare există vreun tâlc, sunt compoziţiile artistului o criptogramă fără de cuvinte? Unul dintre alibiurile artei moderne se bazează pe logica de stadion: fiecare înţelege ce vrea. Dar puţini sunt autenticii suprarealişti care cu aparentă simplitate reuşesc să complice logica firească a lucrurilor, propunând o imagerie în care absurdul intră chiuind în horă cu banalul.

Suferind de... notafilie

Domnul Albert Pick (1922-2015) a fost cel mai mare colecţionar de bancnote din lume. Omul avea prin 1964 nu mai puţin de 180 de mii de bancnote în colecţia sa începută prin anii 30. Mania asta se cheamă notafilie. Filosof de profesie, dl.Pick a lucrat cu pasiunea omului de ştiinţă, nu ca un avar, şi a întocmit formidabilul Standard Catalog of World Paper Money. În foto este bancnota de 10 dolari 1901.

ZIGZAG în timp şi spaţiu

Furia sub lupă

Furia, ca reacţie emoţională bruscă la un stimul iritant, neplăcut, ameninţător, este de înţeles la oameni şi ea provoacă expresii faciale şi un limbaj al corpului specifice momentelor de lipsă de control al emoţiilor negative.

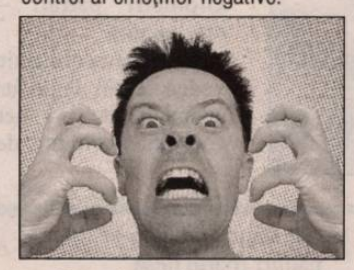

Spre deosebire de mulţi gânditori din vechime, psihologii de astăzi susţin că reprimarea furiei poate fi dăunătoare. Şi pentru unii filosofi medievali, controlul intelectului asupra reacţiilor primare era dificil de făcut, mai ales dacă omul avea de-a face cu o injustiţie. De aceea, de la agresiunea verbală la cea fizică nu este decât un pas. Însă mărimea acelui pas depinde de educaţia şi nivelul cultural ale fiecăruia. Pe de altă parte, temperamentul fiecăruia este un element înnăscut şi foarte greu de remo-delat.

Pentru Seneca, furia este o formă de nebunie temporară. Pentru Aristotel, lipsa de reacţie la stimuli negativi este o formă de nesimţire, chiar de imbecilitate. Foarte interesantă a fost şi dezbaterea peste veacuri cu privire la comparaţia cu animalele. Dacă Avicenna, Roger Bacon sau Thomasso d'Aquino susţineau că necuvântătoarele nu sunt capabile de furie, filosoful Al-Ghazali (secolul al XI-lea) îi contrazicea, afirmând că animalele acţionează (voinţa de atac a prădătoarelor) din cauza furiei şi apetitului, localizate în inimă. La om, furia şi apetitul se află în intelect.

În timpurile moderne, furia a fost asociată şi cu dorinţa de răzbunare subită, dar diferenţiată între sexe. Femeia suportă mai uşor (aparent) o injustiţie, de aceea reacţiile ei sunt mai bine controlate. Pentru Sigmund Freud, furia cronică, de durată, este de fapt ura. Nu poţi urî pe cineva câteva minute sau zile, ci ani la rând. Starea de ură este pentru el expresia dorinţei de a distruge o sursă a nefericirii. Poate de aici a izvorât şi expresia „a ucide cu sânge rece", pentru că ura oferă timpul necesar planificării unei acţiuni bine controlate.

Mulţi psihologi contemporani atrag atenţia în mod foarte serios asupra organizaţiilor bazate pe ură şi care acţionează ca şi cum membrii lor ar fi furioşi, adică s-ar manifesta sub un impuls de moment.

Uitaţi de furculiţă!

China, Japonia, Coreea, Vietnamul şi Thailanda – iată cele cinci ţări în care se folosesc în mod tradiţional beţişoarele pentru mâncat, la toate felurile din meniu. Doar în Thailanda au fost introduse unele restricţii, de către regele Rama V (1853-1910), pentru a se face loc şi ustensilelor europene. Conform tradiţiei chinezeşti (care s-a răspândit ulterior), beţigaşele sunt făcute din bambus, os, metal sau fildeş, în funcţie de rangul social al utilizatorilor şi de împrejurări. Astăzi, din

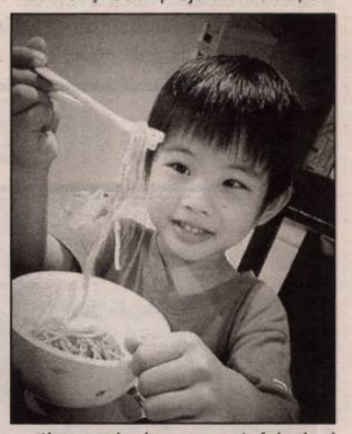

motive ecologice, se pot folosi şi beţişoare din plastic; numai în China se aruncau anual 45 de miliarde de perechi, pentru care se tăiau 25 de milioane de arbori anual!

În semantica fiecărui termen folosit în ţările sus-menţionate pentru beţigaşe există cuvintele „repede" şi „lemn" sau „bambus". De asemenea, o tradiţie comună celor cinci popoare spune că nu e bine să mănânci cu mâna stângă, căci o legendă te avertizează că te bântuie ghinioanele. În rest, fiecare popor are o etichetă aparte privind folosirea beţigaşelor. Astfel, chinezii sunt cei mai atenţi cu suportul pe care se ţin acestea: este din sticlă sau, dacă-ţi permiţi, din jad.

Pagină realizată de
PAUL IOAN

Nu vă luaţi după filme

Intriga filmului „Arsenic şi dantelă veche" (regia Frank Capra) a fost inspirată de un caz real, petrecut în statul american Connecticut. Personajul adevărat al poveştii a fost odioasa Amy Archer-Gilligan, o femeie care a trăit 89 de ani (1873-1962) şi a ucis 48 (patruzeci şi opt) de persoane.

Iniţial, pârdalnica Amy a dorit să facă o afacere în premieră: un azil de bătrâni cu profit (contrar obiceiului conform căruia aceste instituţii sunt non-profit). şi inimoasa a şi reuşit, cu ajutorul primului său soţ, domnul Archer. Ei au deschis un azil în 1901, la Newington, Connecticut. Poate spre surprinderea unora, afacerea a mers excelent, căci se găseau oameni cu bani care să ceară îngrijire acolo. Astfel, în 1907 ei au deschis un al doilea aşezământ (foto), tot contra cost. Numai că dl. Archer a murit subit, dar nu înainte de a face o poliţă de asigurare grasă pe numele lui Amy. Se pare că îmbogăţirea rapidă a cam tulburat-o pe femeia care până atunci avea o grijă exemplară faţă de clienţi. Ea s-a recăsătorit cu un văduv foarte bogat, dl. Gilligan, dar din prea multă dragoste l-a curăţat repejor. Omul a murit în condiţii suspecte după numai câteva luni, dar nimeni nu a bănuit ceva suspect.

Sutele de mii de dolari i-au luat minţile femeii care îşi dedicase viaţa altora. şi aşa cum se spune uneori în criminalistică, victima are şi ea partea ei de vină. Au existat pacienţi care i-au dat sume mari de bani (pentru condiţii de excepţie) şi chiar şi-au lăsat averile „doamnei directoare" prin testament. În urma plângerilor făcute de rudele victimelor, ancheta poliţiei a constatat, abia în 1917, că un pacient a murit otrăvit cu arsenic.

Cercetările ulterioare au arătat că 48 de persoane au fost „îndulcite" în acelaşi mod, inclusiv al doilea soţ. Amy a fost condamnată pe viaţă. Tot ce a spus în apărarea ei a fost că a vrut să stârpească şobolanii. În închisoare a înnebunit de-a binelea...

În 1939, dramaturgul Joseph Kesserling a publicat piesa de mare succes „Arsenic şi dantelă veche", după care s-au făcut câteva filme. Unii istorici contestă faptul că Amy a trăit 89 de ani şi spun că ar fi fost ucisă într-un ospiciu.

Ştiaţi că...

◆ *...în 1878, în nordul Oceanului Atlantic, a fost capturată cea mai mare caracatiţă descoperită vreodată? Cântărea 4 tone.*

◆ *...cei mai mici pepeni verzi din lume se numesc pepquinos şi vin din Africa*

de Sud? Au un diametru de circa 3 centimetri şi un gust apropiat de cel al castravetelui.

◆ *...până în anul 1796 în SUA a existat un stat numit Franklin? Astăzi se numeşte Tennessee.*

◆ *...în rândul elefanţilor asiatici femelele nu au fildeşi?*

La elefanţii africani şi ele posedă o asemenea podoabă.

◆ *...pe steagul Californiei apare un urs cafeniu? Ultimul urs cafeniu a fost ucis însă în 1922.*

◆ *...dacă îndepărtezi coaja unui măr pierzi 50 la sută din*

fibră? Totodată pierzi şi 30 la sută din vitamina C.

◆ *...obiceiul de a-ţi roade unghiile are un nume special? Se numeşte onychophagie.*

◆ *...animalul sud-american cunoscut sub numele „furnicar" are un deosebit a-*

petit? Poate îngurgita până la 30.000 de furnici pe zi.

Ştiaţi că...

Pe lângă Marele Zid şi Armata de Lut, pe lângă Palatul Interzis şi mulţimea pagodelor, China, ţara evantaielor şi a mătăsii, ne oferă şi o mulţime de alte minuni. Una dintre acestrea este oraşul Pingyao, străvechi oraş fortificat din provincia Shanxi, inclus în Lista Patrimoniului Mondial, ridicat în secolul al IX-lea î.Hr. Aflat la 600 kilometri de Beijing a fost conceput în spiritul planificării citadine tradiţionale a naţionalităţii Han.

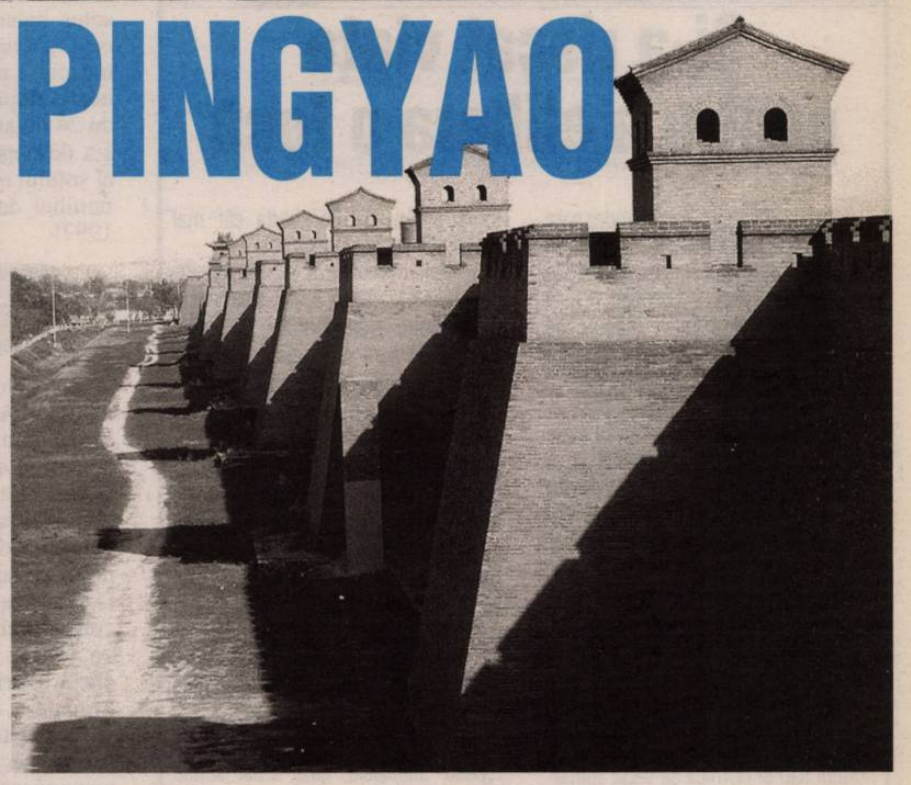

PINGYAO

oraşul celor 72 de turnuri

Oraşul este renumit pentru zidul său foarte bine conservat, pentru cele 6 porţi principale şi 72 turnuri de observaţie. S-a schimbat foarte puţin în ultimii 300 de ani dar în anul 2004 o parte din zidul din sud s-a prăbuşit, fiind reconstruit. De altfel este considerat unul dintre cel mai bine conservate oraşe fortificate din lume. Este ridicat după un plan pătrat şi acoperă o suprafaţă de 2,25 kmp. Principalele construcţii: zidul oraşului, străzile, casele, datează de mai bine de 600 de ani, de aceea oraşul constituie un adevărat muzeu în aer liber, un document în piatră, privitor la arhitectura din timpul dinastiilor Ming (1368-1644) şi Qing (1644-1911).

Istoria oraşului a început însă cu circa 2800 de ani în urmă. Între 827-782 î.Hr. au fost puse temeliile unei cetăţi în jurul căreia s-a ridicat un zid de pământ. În anul 1370 zidul a fost înlocuit cu unul de cărămidă cu o lungime de 6163 metri şi o înălţime de 12 metri. A fost consolidat de 10 ori în timpul dinastiei Ming iar în secolul al XVIII-lea, în timpul dinastiei Qing, au fost construite încă patru porţi. Tradiţia spune că cele 3000 de creneluri şi cele 72 de turnuri de pe zid îi reprezintă pe cei 3000 de discipoli ai lui Confucius şi pe cei 72 de înţelepţi.

În forma actuală există şase porţi, cea din sud având forma uui cap de broască ţestoasă iar cea din nord reprezentând coada. În tradiţia chineză broasca ţestoasă reprezintă longevitatea şi în cazul respectiv sugerează ideea că cetatea va fi solidă şi durabilă. Oraşul s-a dezvoltat şi în exteriorul zidurilor, construcţiile de aici reprezentând arhitectura modernă.

În interiorul marelui zid spaţiul este amenajat riguros. Există în centru un turn în jurul căruia se ramifică patru bulevarde, opt străzi şi 72 de străduţe – alei cu locuinţe civile. Acestea sunt ridicate în curţi pătrate, cu câte o casă pe fiecare dintre cele patru laturi. Din cele 3797 de căsuţe, 400 sunt conservate în forma pe care o au de secole. Curţile cu ziduri înalte de 7-8 metri, iar casele cu formă de grotă, tipice pentru regiunile nord-vestice ale Chinei. Sunt împodobite cu sculpturi din lemn şi cărămidă iar la geamuri sunt expuse decupaje florale de hârtie colorată. De o parte şi de cealaltă a străzilor se înalţă temple şi magazine cu acoperişuri de ţigle smălţuite, galbene şi verzi.

Dintre cele şase temple din oraş se remarcă pavalionul „Zece mii de figuri budiste" de la templul Zhenguo. Acesta este o construcţie din lemn, clasată pe locul al treilea în China şi are o istorie de peste 1.000 de ani. Un alt templu vestit este „Pomul dublu" cu 10 pavilioane. Construit în secolul al VI-lea deţine circa 2.000 de figuri budiste colorate, realizate între secolele al XIII-lea şi al XVII-lea.

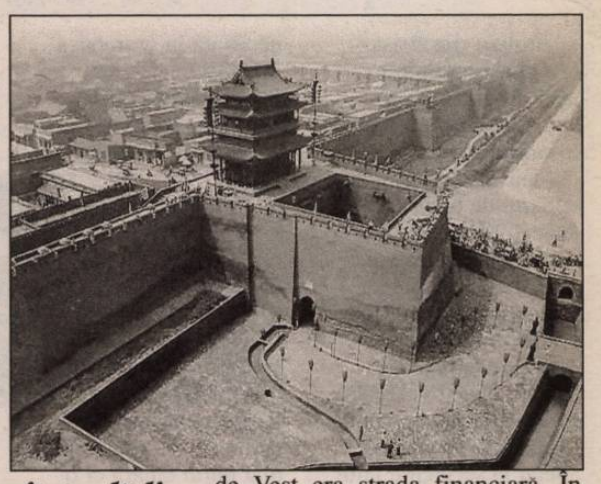

În oraş există de asemenea peste 1.000 de monumente şi pietre gravate cu desene, versuri şi diferite alte inscripţii.

Nu trebuie uitate clădirile băncilor de aici. Prima dintre ele, Rishengchang a fost deschisă în 1824 şi a înfiinţat câteva filiale în alte patru provincii. În anii '40 ai secolului al XIX-lea a desfăşurat activităţi în Japonia, Singapore şi Rusia. Au apărut de asemenea şi alte bănci ajungând până la 22, oraşul devenind într-o anume perioadă centrul financiar al Chinei. Bulevardul de Vest era strada financiară. În zilele noastre Pingyao este un oraş turistic, cei care pătrund aici bucurându-se de frumuseţile din oraşul vechi şi, în acelaşi timp, găsind confortul aşteptat în cartierele din afara străvechilor ziduri.

Casă memorială

Casa memorială din Liveni este casa în care s-a născut marele compozitor român George Enescu. Exponatele de aici refac atmosfera primilor ani din viaţa acestuia, copilăria luminoasă, primele jucării, manualele şcolare, desene, creaţii muzicale, fotografii, manuscrise.

Toate întregesc imaginea anilor petrecuţi şi a primelor manifestări artistice ale lui George Enescu.

Pagină realizată de
IRINA STOICA

Simboluri ale umanităţii

Dhanvantari

Prezent în Yajurveda, Dhanvantari este considerat medicul zeilor vedici. El este învăţătorul plin de înţelepciune care stăpâneşte ştiinţa vindecării şi care transmite oamenilor tainele respective. Asemănător lui Asklepios din mitologia greacă, el este considerat fondatorul medicinei, evident al celei specifice indiene.

Este numit adesea „Stăpânul vindecătorilor".

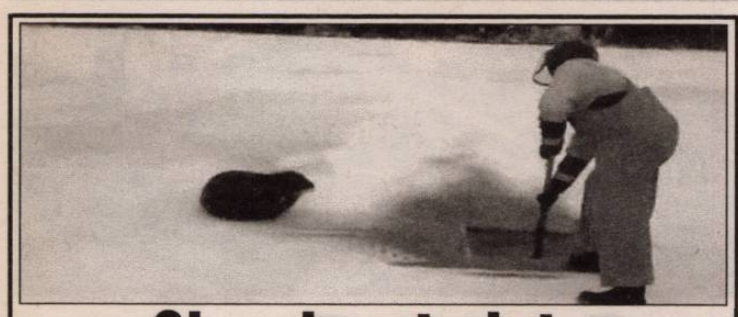

Şi-a riscat viaţa pentru a elibera o focă

Tarmo Tovamen, un finlandez care pescuia la copcă împreună cu soţia sa pe lacul Saimaa, în apropiere de frontiera cu Rusia, a observat o focă marmorată prinsă între blocuri de gheaţă în timp ce încerca să-şi găsească hrană. După ce soţia l-a legat cu o funie, pe care o avea în rucsac, bărbatul s-a apropiat cu mare prudenţă de focă, tăind gheaţa cu o drujbă specială pe care o utiliza pentru a face copci în gheaţa groasă, în aşa fel încât să deblocheze animalul şi să-i permită să se scufunde.

În timp ce-i venea în ajutor, foca l-a privit continuu, atentă, fără să-şi mişte capul. Întreaga scenă a fost filmată de soţia sa, temătoare să nu i se întâmple ceva lui Farmo care în orice moment putea să fie înghiţit de apă, dar, în acelaşi timp mândră de curajul său şi dornică să vadă animalul salvat. Apoi a tras cu toate forţele funia pentru a-l îndepărta cât mai repede de acel loc periculos.

Media finlandeză a elogiat intervenţia lui Tarno, care şi-a riscat viaţa pentru a salva animalul. Focile marmorate sunt o specie pe cale de dispariţie. Mai există doar 300 de exemplare, care trăiesc exclusiv pe lacul Saimaa din Finlanda şi în împrejurimi, unde în timpul iernii exemplarele stau mult timp în vizuini săpate în nămeţi de zăpadă. În această iarnă însă a nins foarte puţin şi focile au fost nevoite să-şi petreacă cea mai mare parte din timp în apă, unde pierd o mare parte din energie.

Uneori sunt prinse între gheţuri sau nu mai reuşesc să iasă la suprafaţă pentru a respira, pentru că locurile prin care s-au scufundat îngheaţă foarte repede, animalele, fiind astfel sortite pieirii. *(D.M.)*

O crimă perfectă

Criminaliştii şi mai ales autorii de romane poliţiste nu vor să accepte că aşa ceva ar putea exista, însă realitatea contrazice imaginaţia umană şi de data aceasta. Ne referim la un caz absolut halucinant, înregistrat recent în Ţara Galilor, dar al cărui început e plasat cu mult timp în urmă: după moartea unei femei de 74 de ani, bolnavă de cancer, s-a descoperit corpul mumificat al soţului ei, păstrat chiar în casa familiei după ce fusese ucis în 1997!

O mumie ascunsă sub pat

În octombrie 2015, bătrâna Leigh Ann Sabine a murit din cauza unui cancer avansat. În contextul dispariţiei sale definitive, în grădina casei a fost găsit şi fostul soţ al acesteia, John, dispărut din viaţa publică în urmă cu aproape două decenii. Dar acesta era de fapt doar un corp mumificat, împachetat într-un sac de plastic vidat. Iar ancheta ulterioară a criminaliştilor britanici a dus la descoperirea şi a altor detalii şocante, astfel că aceşti specialişti nu au ezitat să recunoască faptul că se aflau în faţa unei crime perfecte. Datorită analizelor ADN s-a putut stabili când a survenit moartea bărbatului (anul 1997), dar nu s-a putut răspunde la întrebarea-cheie: cum a fost posibil aşa ceva?

Investigaţiile au scos la iveală faptul că soţii Leigh au trăit mai mulţi ani în Noua-Zeelandă, apoi s-au mutat în Ţara Galilor, copiii lor însă rămânând departe de ei.

De fapt, era vorba despre o ruptură totală, căci în tot acest răstimp nici nu au existat contacte între John şi Ann Sabine şi copii. John nu era deloc un individ social, nu avea prieteni, nu primea vizite şi nu era văzut în public, astfel că dispariţia sa a trecut neobservată. Era, totuşi, o dispariţie şi în consecinţă ea trebuia disimulată sub veşminte cât mai frumoase şi mai veridice.

Femeia a urzit un scenariu pe cât de ingenios, pe atât de diabolic. Ea a răspândit zvonul că era un fost star de cabaret care ar fi cunoscut ani de glorie în îndepărtata Australie, înainte să se întoarcă, singură, în ţara natală, după ce părăsise un milionar ce s-ar fi purtat tiranic cu ea şi cu apropiaţii ei. Şi, deşi nebunească, povestea cu iz de telenovelă a prins. Anne Sabine a devenit treptat, în ochii comunităţii, o femeie deopotrivă drăguţă şi excentrică, măsluind faţă de anturaj atât propria imagine, cât şi – de-a dreptul înfiorător – faptul că sub patul din camera sa îşi dormea somnul de veci chiar soţul său. Nefericitul însă era doar un fost veteran al Marinei britanice şi nu avusese niciodată, nimic comun cu lumea milionarilor.

Pe craniul cadavrului s-au găsit urme clare de violenţă cauzatoare de moarte. Şi, chiar dacă Anne Sabine e principalul suspect şi aproape sigur autoarea crimei, acest lucru nu se va putea dovedi niciodată, iar femeia nu va mai putea ajunge în faţa judecătorilor. Rămâne în urmă strania poveste cu iz de thriller, a cărei protagonistă pare un personaj emblematic pentru numeroşi criminali, având o copilărie haotică, după ce fusese abandonată de mamă, o existenţă plină de convulsii dureroase şi o moarte în singurătate, peste care unul dintre copiii lăsaţi cândva pentru totdeauna, departe, în Australia, a pus un stigmat cutremurător: „Dezechilibrată, mitomană, lunatică"... *(A.N.P.)*

Acţiune de salvare

Poliţia din Bristol (Anglia) a primit un apel de urgenţă prin care oamenii legii erau informaţi că din defileul Avon, aflat nu departe de oraş, se auzeau plânsetele şi gemetele unei femei.

Cei solicitaţi s-au organizat imediat şi au pornit în, ceea ce numeau ei, acţiunea de salvare a victimei. Cum în zonă nu se putea pătrunde cu maşina s-a apelat la serviciile unui elicopter înzestrat printre altele cu o cameră termică aceasta fiind considerată absolut necesară în asemenea operaţii de salvare. Echipa a descoperit locul de unde veneau zgomotele suspecte dar

acolo a găsit nu o doamnă mai mult sau mai puţin tânără ci o capră care îi privea cu o totală detaşare.

Cei solicitaţi pentru ajutor sunt convinşi că nu a fost vorba de o farsă şi, cu mult umor, au transmis pe internet fotografia „victimei" recunoscând că în anumite situaţii unele ţipete ale animalelor pot semăna cu cele omeneşti.

Totodată au făcut un apel către populaţie să continue să alerteze poliţia în orice caz suspect, fără să se teamă de ridicol, pentru că, de multe ori, aceste alerte pot avea un fundament real. *(I.S.)*

Sunetul sublim al muzicii

Vă-aţi gândit vreodată că aproape orice obiect poate fi transformat într-un instrument muzical capabil chiar să producă armonii sonore, deci nu zgomote? Ei bine, francezul Philippe Terrillod din Nancy s-a lansat de doi ani în conceperea şi realizarea de instrumente muzicale pornind de la cele mai diferite obiecte reciclabile, inspirat fiind dintr-o tradiţie americană.

Philippe este de fapt tâmplar de meserie (a studiat totuşi chitara clasică la conservator), de aproape 40 de ani, însă pasiunea pentru muzică l-a propulsat pe acest drum de excepţie. Astfel, în mâinile lui, o cutie de ciocolată, o sticlă de vin, un bidon de ulei şi altele asemenea se transformă în ceea ce am putea numi chitare, deşi nu au forma şi structura cu care ne-am obişnuit a acestora.

Principiul de funcţionare nu e tocmai complicat şi francezul l-a descoperit, cum spuneam, într-o tradiţie născută în Statele Unite: toate obiectele pe care el le poate transforma în instrumente pot servi drept cutie de rezonanţă. Chiar şi un banal pachet de ţigări din carton! Pentru a construi un asemenea instrument, bărbatul are nevoie de una până la cinci zile, la capătul cărora recipientul metamorfozat în generator de muzică e gata să-şi facă datoria la fel ca orice „confrate" clasic.

Trebuie spus, de asemenea, că toate produsele sale sunt electrice, beneficiind aşadar de un amplificator şi modulator de sunet. Philippe se bucură deja de mare simpatie printre muzicieni, el însuşi fiind un împătimit al bluesului. Cât despre valorificarea creaţiilor sale, să mai menţionăm că o chitară-recipient (sau viceversa!) o vinde cu preţuri între 100 şi 250 de euro; cam tot atât cât costă o chitară bas electrică obişnuită: şi sună la fel de bine. *(A.N.P.)*

Au învins moartea ghemuiţi la 0 grade Celsius

Într-o dimineaţă însorită, un cuplu, José şi Anne, în vârstă de 27 şi, respectiv, 24 de ani, a ieşit din cabana aflată într-o staţiune din Alpi împreună cu câţiva prieteni şi au urcat cu toţii spre înălţimi cu o telecabină urmând să facă trasee pe schiuri.

Cei doi îndrăgostiţi alunecau pe zăpadă alături, în slalom, se întreceau în coborâre şi făceau dese escale pentru a se strânge în braţe. Spre după-amiază, cei doi tineri s-au îndepărtat de companioni, rătăcindu-se. La un moment dat, Anne, care schia de la vârsta de 5 ani, s-a dezechilibrat, rostogolindu-se, după ce a trecut peste o stâncă acoperită cu un strat subţire de zăpadă îngheţată.

José, care se afla înaintea ei cu 20-30 de metri, a auzit bufnitura şi ţipetele logodnicei sale. S-a întors şi a urcat „în trepte" cu toate forţele pentru a ajunge lângă ea. După ce a examinat-o sumar şi-a dat seama că, din fericire, fata s-a ales, probabil, doar cu o entorsă pentru că nu avea dureri decât în momentele în care păşea. Putea fi însă vorba de o fractură. Situaţia era însă deosebit de gravă, pe de-o parte, pentru că nu mai putea coborî pe schiuri şi pentru că începea să se întunece, iar pe de altă parte, pentru că îşi uitaseră telefoanele în cabană.

Până când urmau să fie depistaţi şi transportaţi de salvamontişti putea trece o noapte. O noapte care le-ar fi fost fatală în condiţii de temperatură de minus 20-25 grade Celsius. José a strigat din răsputeri în speranţa că va fi auzit de unul dintre companioni dar în cele din urmă a renunţat pentru că nu mai avea glas. Singura şansă de a supravieţui era un iglu. Împreună au reuşit în aproximativ 2 ore, cu eforturi uriaşe, să taie blocuri de zăpadă îngheţată şi să încropească salvatorul adăpost. Şi, au reuşit! S-au ghemuit unul în braţele celuilalt şi au început să povestească, să glumească, să se înghiontească pentru a nu fi fura-ţi de somn. Dacă ar fi adormit la o temperatură de zero sau sub zero grade, n-ar fi supravieţuit. A fost o noapte lungă, cea mai lungă din viaţa lor.

Odată cu ivirea zorilor au auzit zgomotul unui elicopter care i-a căutat întreaga noapte. Au fost transportaţi la primul spital. Anne nu avea niciun os fisurat, doar o entorsă. Fericirea a fost însă umbrită de faptul că José avea două degete degerate care n-au putut fi salvate. N-a făcut însă o dramă din asta, cu atât mai mult cu cât degetul pe care purta inelul de logodnă n-a fost afectat... *(D.M.)*

„THE REVENANT” – biletul câştigător de Oscar al lui DiCaprio?

Leonardo DiCaprio a fost de cinci ori nominalizat la Oscar, dar nu a primit niciodată până acum mult râvnita distincţie.

Anul acesta, cinefilii pariază însă că va fi unul norocos pentru talentatul artist american şi că, la finele lui februarie, când se vor decerna premiile industriei cinematografice de la Hollywood, „Leo” va ridica, în sfârşit, statueta de aur a „unchiului Oscar”. Deja el a primit Globul de Aur pentru rolul absolut fabulos pe care îl face în „The Revenant” şi criticii apreciază că, de data asta, spre deosebire de ocaziile anterioare când a cucerit Globul de Aur (în 2004 şi 2013), îşi va trece în palmares şi un Oscar pentru cel mai bun actor. Adevărul este că „The Revenant”, despre care vă vom oferi şi câteva detalii mai puţin ştiute în rândurile de mai jos, se anunţă unul dintre cele mai bune şi mai impresionante filme din ultimii ani.

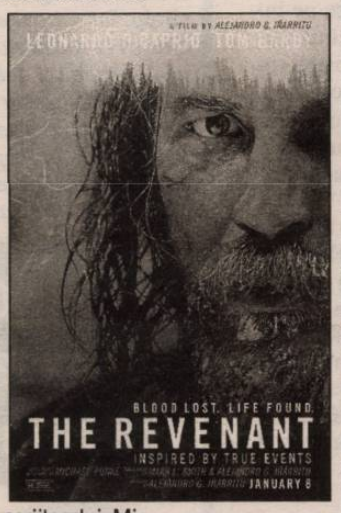

Filmul este inspirat de romanul omonim al scriitorului Michael Punke, care s-a bazat pe fapte reale. Mai precis, pe drama unei expediţii desfăşurate în 1823 în Munţii Stâncoşi, când unul dintre participanţi, Hugh Glass (jucat de Leonardo DiCaprio) este atacat de un urs grizzly. Comandantul expediţiei lasă în urmă trei oameni, pentru a-l îngriji pe Glass în ultimele clipe de viaţă şi pentru a-l îngropa creştineşte, dar, de frica indienilor care mişună prin zonă, aceştia iau armele şi echipamentul bărbatului şi fug. Grav rănit, dar mânat de o extraordinară voinţă de viaţă, eroul se târăşte spre prima aşezare umană, situată la sute de kilometri distanţă, mânat de gândul răzbunării pe tovarăşii care l-au părăsit în sălbăticie.

Din cauza vremii foarte calde, în Canada, unde pelicula a fost turnată, zăpada s-a topit înainte de încheierea filmărilor, iar întreaga echipă de producţie a trebuit relocată în sudul Argentinei, unde iarna abia sosise.

Deşi este vegetarian, Leonardo DiCaprio a trebuit să mănânce o halcă întreagă de ficat de bizon crud! De asemenea, el a învăţat să tragă cu muscheta, să facă focul, să vorbească în două dialecte amerindiene – Pawnee şi Arikara şi să se specializeze, alături de un medic naturist, în străvechile tehnici de vindecare ale indienior. Nu e de mirare că actorul a declarat că acest rol a fost cel mai solicitant din toată cariera lui.

Filmările, programate să dureze 80 de zile, au durat, până la urmă, nouă luni. Acest lucru a fost cauzat mai ales de dorinţa regizorului Alejandro Inarritu şi a directorului de imagine, Emmanuel Lubezki, de a filma doar cu lumină naturală, pentru un maximum de realism.

Tom Hardy a acceptat să joace în film înainte să citească scenariul, doar în urma unei discuţii cu DiCaprio, care l-a convins cu entuziasmul său.

Leonardo DiCaprio a fost contactat, iniţial, de producătorii filmului „Steve Jobs”, care voiau ca el să joace rolul principal aici, dar actorul a refuzat, pentru că fusese de-a dreptul fascinat de scenariul din „The Revenant”.

Din cauza dorinţei lui Inarritu ca actorii să-şi facă singuri cascadoriile au existat momente tensionate; la un moment dat, Tom Hardy a sărit chiar să-l strângă de gât pe regizorul care-i ceruse să facă o cascadă periculoasă, dar a fost potolit de restul echipei. Mai târziu, făcând haz de necaz, Hardy a imortalizat momentul într-o caricatură imprimată pe tricouri şi a distribuit aceste tricouri tuturor celor prezenţi, inclusiv lui Inarritu!

În limba engleză, „revenant” înseamnă un fel de strigoi care revine pe Pământ să-i bântuie pe cei vii – este chiar situaţia lui Glass, care este considerat mort şi apoi se întoarce printre oameni spre a se răzbuna.

Iniţial, rolul lui John Fitzgerald fusese atribuit lui Sean Penn, dar acesta a renunţat curând, din cauza conflictelor cu temperamentalul Inarritu.

Filmul a constituit o reîntâlnire a „triadei” din filmul „Inception” (2010) – Leo DiCaprio, Tom Hardy şi Lukas Haas.

Superba muzică a peliculei îi aparţine compozitorului japonez Ryuichi Sakamoto, laureat cu Oscar, Globul de Aur şi premiul Grammy pentru „Ultimul împărat” (1987).

Alejandro Inarritu este al optulea regizor laureat cu Oscar cu care DiCaprio colaborează, după Martin Scorsese, Steven Spielberg, Danny Boyle, James Cameron, Clint Eastwood, Sam Mendes şi Woody Allen. Să sperăm că cifra 8 îi va aduce şi lui DiCaprio noroc de un Oscar...

Cu 2 ore şi 36 de minute, filmul este cel mai lung regizat până acum de Inarritu.

Spre deosebire de film, în realitate, personajul Hugh Glass nu a avut un fiu şi nu există date care să ateste că ar fi fost vreodată căsătorit; de asemenea, în realitate Glass i-a urmărit timp de câţiva ani pe cei care-l trădaseră, dar nu a reuşit să-l ucidă pe nici unul din ei.

PORTRET

Andreea Grămoşteanu

O cunoaşteţi cu toţii din emisiunea „Mondenii”, unde, alături de Mirela Zeţa, formează un excelent cuplu umoristic, parodiind impostura şi mediocritatea vedetelor „la modă”. Dar, dincolo de rolurile interpretate la televizor, Andreea Grămoşteanu e şi o excelentă actriţă de teatru.

Născută pe 30 octombrie 1978 la Constanţa, a urmat cursurile liceului „George Călinescu”, unde profesorul de română, Paul Iruc, i-a deschis pasiunea pentru cultură, în general, şi pentru actorie, în special. A absolvit cursurile Universităţii de Artă Teatrală şi Cinematografică „I.L. Caragiale” din Bucureşti, obţinând masteratul în Arta Actorului şi Teatrul în echipă. Încă din studenţie s-a remarcat prin jovialitatea ei, prin umorul mucalit şi prin pofta de viaţă, transpusă în scenă într-un mod inimitabil.

A jucat în multe capodopere ale dramaturgiei româneşti şi mondiale, de la „O noapte furtunoasă” şi „Livada cu vişini” la „Tartuffe” şi „Omul care aduce ploaia”. Participantă la numeroase festivaluri de teatru, precum „Festivalul Internaţional al Teatrului Francofon” de la Cracovia sau „Festivalul Internaţional al Şcolilor de Teatru” de la Manila, ea a fost distinsă cu premiul pentru interpretare feminină la festivalul de film „Cinemaiubit”, în 2008, pentru rolul din filmul „Pentru el”, în regia lui Radu Stanca. Foarte apreciată de reputatul regizor Nae Caranfil, a fost distribuită în filmul acestuia, „Restul e tăcere”, pentru ca regizorul Adrian Popovici să îi încredinţeze un rol în filmul „Un acoperiş deasupra capului”. La Teatrul Mic, unde evoluează în prezent, aţi putut-o vedea în numeroase piese, sub bagheta regizorală a unor mari personalităţi ale dramaturgiei autohtone, precum Dragoş Galgoţiu („D'ale Carnavalului” de I.L. Caragiale) sau Gelu Colceag („Visul unei nopţi de vară”, după William Shakespeare).

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Omagiu

Mat imparabil

Primim din partea cititorului nostru, Anghel Proorocu acest omagiu adus marii noastre şahiste Elisabeta Polihroniade.

Mitocănia din media românească nu are limite. Aşa e şi cu această scorneală: *regina şahului românesc*. Regina în şah e o piesă de pe tablă. Doamna Elisabeta Polihroniade a fost, iată că din păcate de câteva ore vorbim de domnia-sa la trecut, o mare personalitate a culturii şi civilizaţiei româneşti. *Lasaţi copiii să joace şah...*

Am citit că aşa spunea dar prin ceea ce *a făcut* ani de zile doamna Polihroniade *a făcut* enorm cu cei lăsaţi să joace şah, a construit oameni. A ştiut să adune în jurul ei pe aceia pentru care şahul a însemnat enorm.

Cunosc şi preţuiesc o perioadă din ce s-a întâmplat în acest minunat creuzet aflat sub modesta dar viguroasa baghetă a *unui om* care a trecut prin toate etapele carierei de *om*. În acest caz şahist, fără titluri şi funcţii sforăitoare şi inutile... Şi apoi aşa cum numai marii oameni cu har reuşesc a transformat fără mizerii politicianiste şi mahalagisme, care din nefericire nu au lipsit, şahul într-o întreprindere adevărată, cu o revistă prestigioasă editată de dânsa şi mai ales a făcut din România pe cât s-a putut o imensă sală de şah. La sediul Radiodifuziunii, la Sala Rapid, la Eforie Nord, la Călimăneşti şi unde nu se desfăşurau turnee şi campionate naţionale!... Au fost atâţia oameni minunaţi care au avut diplomaţia şi dragostea, dublate de har, pentru a strânge copii, băieţi şi fete, la cluburi unde îndrumaţi de ei studiau teoria şi jucau pentru antrenament. Era ceva deosebit.

Pentru că şahul e filozofie, e o scurtă viaţă, e de toate dar e mai ales ştiinţa. E aşa bine clădit sistemul şahist încât nu prea lasă portiţe pentru şmecherii. Aşa e poate când totul e în alb şi negru fără umbre şi artificii ieftine. Totul însă ca şi viaţa se termină cu un banal mat. Nu se prăbuşeşte pământul, nu se întâmplă nimic doar ca piesele se aşează delicat în punga sau cutia lor, tabla se pliază sau se înfăşoară iar jucătorii îşi dau cavalereşte mâna înclinând repectuos unul la altul capul. Că de aceea se mai numeşte *jocul (sportul) minţii,* poate... Ştiutori sau nu ai şahului, miliardari sau home-less cum frumos îi numesc marii specialişti media care spre deosebire de marea lor fostă colegă, apostol al şahului, distrug, nu dezvoltă caractere, toţi avem parte de un mat. Mai devreme sau mai târziu.

Dumnezeu să o odihnească pe Doamna Elisabeta Polihroniade.

Cred că ar trebui să existe un Panteon românesc unde ca la Poarta Raiului să existe un cineva demn şi corect care să trieze cine are drept de şedere acolo şi cine nu. Am ajuns la concluzia personală că dacă toţi ar face ***ce trebuie*** nu ce le bubuie mintea, totul ar fi perfect. ***Doamna Polihroniade are marele merit că în esenţă a făcut ce trebuia.*** Şi va rămâne în amintirea a mii de oameni odată cu care, când vor muri, va mai muri şi ea încă odată, cum frumos a spus un alt candidat la Panteonul românesc, Nicolae Iorga.

Stresul tratat... cu un sărut

Pentru noi, românii, aşa-zisa sărbătoare intitulată – deh! – neromâneşte „Valentine's day" nu este altceva decât un kitsch, adică un fel de modă „comestibilă" servită mulţimii care înghite orice pe nemestecate. Vestea bună, inclusiv în ceea ce priveşte sănătatea noastră cea de toate zilele, e că avem şi noi o veche sărbătoare a îndrăgostiţilor, Dragobetele, când putem aplica „recomandările" de mai jos; la fel cum, de altfel, o putem face la fel de eficient în fiecare zi. Şi vorbim despre recomandări ale unor cercetători!

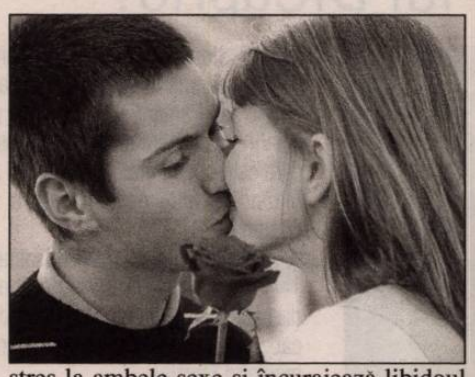

O echipă de oameni de ştiinţă a studiat „misterul" sărutului, ajungând la concluzia că acesta are importante efecte antistres. Conform sus-amintiţilor cercetători, sărutul pasional eliberează o serie întreagă de substanţe chimice în organism care au efectul micşorării nivelului de stres la ambele sexe şi încurajează libidoul în cazul bărbaţilor, dar, surprinzător, se pare că nu la fel de mult şi în cazul femeilor.

Totuşi, meritul principal în acest act terapeutic complex l-ar avea tot reprezentantele sexului frumos. În fine, în avantajul partenerilor lor... Substanţele conţinute în saliva partenerei au efectul de a mări libidoul bărbaţilor, susţine prof. Wendy Hill de la Colegiul Lafayette. Wendy Hill şi-a argumentat depoziţia printr-un experiment la care au participat perechi de studenţi heterosexuali care s-au sărutat pe parcursul a 15 minute, în timp ce ascultau muzică.

După încheierea experimentului s-a constatat că nivelul oxitocinei, care influenţează legăturile de cuplu şi, respectiv, nivelul cortizolului, hormon asociat gradului de stres, s-au modificat semnificativ în cazul acestor tineri.

Nivelul de oxitocină şi de cortizol din saliva şi din sângele participanţilor la experiment a fost măsurat înainte şi după derularea acestuia. Atât în cazul bărbaţilor, cât şi în cazul femeilor s-au înregistrat scăderi ale nivelului de cortizol şi, implicit, o scădere a nivelului de stres după „partida" de 15 minute de sărutări pasionale.

În cazul bărbaţilor s-a înregistrat şi o creştere a nivelului de oxitocină şi implicit a apetitului sexual, în timp ce, dimpotrivă, în cazul femeilor s-a înregistrat o scădere a nivelului oxitocinei. În cadrul grupului martor la acest experiment, format din perechi de studenţi care nu s-au sărutat, ci doar s-au ţinut de mână timp de 15 minute, au existat modificări hormonale similare, însă de o mai mică amploare decât în cazul celor care s-au sărutat.

Sărutul este o practică socială aproape universală, fiind întâlnit în 90% din societăţile umane moderne sau arhaice. Funcţia sărutului dintre parteneri (ne referim la cea firească, dintre bărbat şi femeie) considerată ca fiind cea principală este de a declanşa dorinţa sexuală, dragostea romantică şi ataşamentul faţă de partener/parteneră. Dorinţa sexuală îi face pe indivizii umani să încerce o varietate mai mică ori mai mare de parteneri, dragostea romantică îi face în schimb să se concentreze doar asupra unuia. Apoi, intervine ataşamentul, care îi face pe membrii unui cuplu să se tolereze suficient încât să poată procrea şi creşte copii.

De menţionat, de asemenea, că bărbaţii tind să perceapă sărutul ca pe un preludiu al actului sexual. Ei preferă de obicei săruturile pasionale, ceea ce din punct de vedere ştiinţific se traduce prin modalitatea prin care o serie de substanţe chimice, între care şi testosteronul, pot ajunge în saliva partenerei. Testosteronul măreşte dorinţa sexuală, atât în cazul bărbaţilor, cât şi în cel al femeilor.

O boală grea: INTOXICAŢIA CU PLUMB

Plumbul e un metal toxic care se absoarbe pe cale respiratorie sau digestivă. Se găseşte în pereţii clădirilor vechi care au fost zugrăviţi cu vopsele cu plumb; în apa de la robinet, dacă reţeaua include conducte de plumb; în aerul poluat cu gaze de eşapament; în produse de uz curent cum sunt ţigările, unele cosmetice, alimente conservate în cutii ce conţin plumb.

Prin urmare, un coeficient de risc există pentru oricine, însă cele mai expuse categorii sunt: ■ copiii sub 6 ani, care au tendinţa să bage în gură diverse obiecte ce pot conţine şi plumb (acestea pot cauza retard intelectual şi de dezvoltare grav – tulburări de limbaj, de comportament, creştere încetinită); ■ gravidele (pot suferi de sarcină falsă ori naştere prematură, bebeluşul riscând şi el să fie contaminat); ■ muncitorii sau locuitorii din proximitatea unităţilor industriale care utilizează plumb (metalurgie, recuperarea metalelor refolosibile, curăţarea vopselelor vechi).

Cel mai frecvent, intoxicaţia cu plumb (saturnismul) nu are simptome vizibile. Altfel, se poate ca un copil contaminat să prezinte: anemie, tulburări de comportament, dureri de cap şi de stomac etc. Dacă se cunoaşte faptul că – de exemplu – familia respectivă trăieşte într-o clădire cu riscuri în acest sens, trebuie apelat imediat la un medic care să prescrie o plombemie (analiză de depistare a plumbului din sânge). Dacă se detectează o intoxicaţie, măsura imediată e stoparea expunerii la plumb, iar în cazurile cele mai grave se recurge la un tratament de bază numit medicaţie chelatoare. De asemenea, se poate acţiona asupra anumitor simptome ale bolii, de pildă prescriind fier, pentru a limita anemia legată de plumb, dar aceasta nu înseamnă vindecare completă.

Cum evităm hepatita B

Orice persoană se poate îmbolnăvi de hepatita B, care se transmite foarte uşor, mai ales în situaţia nefolosirii prezervativului în timpul contactului sexual ori în cazul consumatorilor de droguri. Transmiterea se face:
● prin contact cu sânge contaminat;
● utilizând obiectele de toaletă ale unei persoane bolnave (periuţa de dinţi, aparatul de ras, foarfece etc.); ● în urma realizării de tatuaje şi piercinguri fără a se utiliza ustensile de unică folosinţă; ● dacă ne ocupăm de un bolnav fără a respecta regulile de igienă obligatorii; ● prin raport sexual neprotejat (hepatita B face parte din categoria bolilor cu transmitere sexuală – BTS); ● de la mama purtătoare a virusului la copil, în timpul naşterii sau al alăptării.

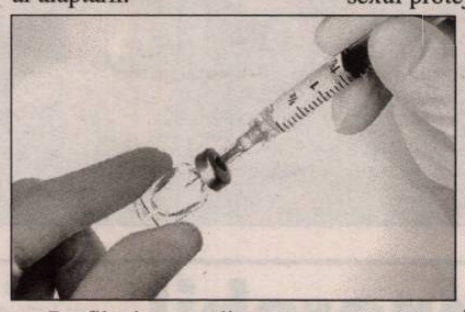

Profilaxia se realizează cel mai bine prin vaccinare, începând de la vârsta de două luni şi chiar de la naştere, dacă mama e purtătoare a virusului, şi e recomandată tuturor copiilor, tinerilor nevaccinaţi, precum şi persoanelor cu un risc ridicat de îmbolnăvire. Tot preventiv se impune sexul protejat (inclusiv împotriva SIDA), nefolosirea seringilor nesterilizate şi nici a obiectelor de toaletă împrumutate de la alte persoane. În prezent, există şi tratamente capabile să blocheze evoluţia bolii, dar dacă hepatita B nu e tratată sunt foarte posibile complicaţii grave cum sunt ciroza şi cancerul hepatic.

Fibrom uterin, deci cancer?

Printre problemele grave ale aparatului genital feminin destul de frecvente se numără fibromul uterin, pe care nu puţine femei, în necunoştinţă de cauză, îl consideră un fel de semn funest al unui viitor cancer în aceeaşi zonă atât de sensibilă. Trebuie precizat însă fără echivoc că, atâta vreme cât o femeie are ciclu, fibromul poate să se mărească, totuşi nu va degenera niciodată în cancer.

Cum fibromul este hormonodependent şi deci are nevoie de hormoni estrogenici pentru a se dezvolta, el va înceta să crească odată cu menopauza şi va începe să regreseze în mod spontan, puţin câte puţin. Se spune în acest caz că fibromul „se usucă": o imagine destul de corectă, deoarece la menopauză vascularizarea acestuia se reduce considerabil.

PE SCURT
despre sănătatea dumneavoastră

Pentru femeile afectate de cancerul mamar a fost lansată recent o interfaţă de foarte mare utilitate: site-ul estioinvingatoare.ro, platform care îşi propune să vină în ajutorul femeilor atât în ceea ce priveşte prevenirea cancerului mamar, cât şi în privinţa oferirii de informaţii referitoare la reconstrucţia sânului după o mastectomie. În cadrul evenimentului s-a subliniat faptul că, de peste un an, protezele pentru persoane ce au suferit o operaţie de extirpare a unei tumori canceroase la nivelul sânului sunt decontate de Casa de Asigurări de Sănătate; costul operaţiilor de natură cosmetică însă este suportat de pacient. Problema esenţială în România e că boala aceasta se diagnostichează târziu, iar scopul e să nu se ajungă la mastectomie. În timp ce în Occident doar 20% din cazurile de cancer la sân se rezolvă prin mastectomie, în ţara noastră aproape 80% din cazuri necesită această intervenţie. În România, prima

Ajutor concret din spatiul virtual

pacientă care a suferit o reconstrucţie mamară cu proteză a fost înregistrată abia în anul 1999.

Deocamdată, „targetul" pentru decontări este de 800 de proteze mamare pe an, dar cifra ideală s-ar ridica la 2.000. Anul trecut, în Bucureşti, au fost realizate 75 de asemenea operaţii. În prezent, acestea pot fi realizate în 9 spitale din Bucureşti şi în 19 centre clinice din ţară. Respectivele clinici sunt disponibile pe estioinvingatoare.ro. De asemenea, persoanele interesate pot afla, pe aceeaşi platformă, poveşti ale unor femei care au trecut prin experienţa mastectomiei, pot afla care sunt drepturile celor care suferă de cancer la sân sau pot adresa întrebări. Multe femei care au suferit mastectomii nu apelează la operaţii de reconstrucţie din cauza lipsei de informare, dar majoritatea nu o fac din cauza lipsei de bani.

Pagini realizate de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Mai mult decât o durere

Uneori, o durere de spate ascunde multe alte probleme. Ele sunt cauzate deseori de poziția incorectă sau de scaunul de la birou. Niciodată însă nu ne trece prin minte că o durere de spate poate semnaliza o afecțiune mult mai gravă.

Infecție la vezica urinară. Când vezica urinară nu mai funcționează corespunzător trimite impulsuri dureroase către unul dintre rinichi. La fel se întâmplă și în cazul problemelor pancreatice, care semnalează, prin durerile de spate, boli ce merg de la inflamația pancreasului, până la cancerul pancreatic. Statisticile arată că o treime din pacienții cu pancreatită ajung la medic acuzând dureri de spate.

Afecțiuni renale. Durerea localizată în josul spatelui, pe o singură parte, poate indica afecțiuni ale rinichilor atunci când e însoțită de febră sau sânge în urină. Cu cât durerea de spate este mai intensă într-o singură parte, cu atât cresc riscurile să fie de fapt o durere de rinichi, cu

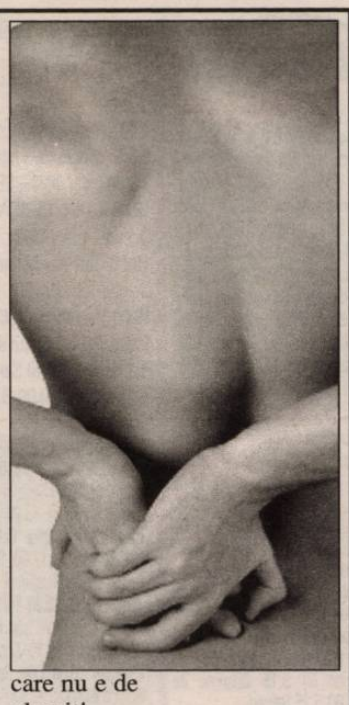

care nu e de glumit!

De la rinichi, la plămâni. Dacă ai o durere acută tot pe o singură parte, dar la mijlocul spatelui, și aceasta este însoțită de durere severă în abdomen sau în zona inghinală ori durere la urinat, e foarte posibil să ai pietre la rinichi. Tot durerea localizată la mijlocul spatelui ar putea semnala însă o pneumonie.

Probleme cu bila. Durerile pe zona coastelor din partea dreaptă și a umărului, care sunt asociate și cu greață, ar putea indica infecții ale vezicii biliare sau calculi biliari. În acest caz e necesară o investigație cu ultrasunete pentru a identifica pietrele.

Chemarea mării

Există teorii științifice temeinic argumentate, pe baza cărora putem afirma fără ezitare că în zestrea genetică a speciei umane se află dintotdeauna un fel de chemare a mării, o apropiere chiar afectivă între om și acest mediu ce îngemănează la modul ideal regnurile mineral, vegetal și animal. Nu întâmplător, și cromatica terapeutică include nenumărate nuanțe care au și virtuți foarte utile sănătății noastre. De aceea, astăzi vom prezenta tonul coloristic reprezentativ pentru întinderile lichide nesfârșite (deși puțin folosit în vorbirea curentă) – ***acvamarin.***

Vorbim despre ceea ce cunoscătorii consideră culoarea comunicării. Pentru a ne simți „în pielea noastră", avem nevoie să interacționăm cu celelalte persoane și ființe vii. Culoarea respectivă e legată direct de chakra din zona gâtului (care „acoperă", de fapt, umerii, gâtul și ceafa). Este o zonă foarte importantă, în care – la fel ca în cea a plexului solar – sunt stocate fricile, fobiile și șocurile.

Orice persoană care suferă de o lipsă de încredere (în propria persoană, în ceilalți și așa mai departe) resimte în mod particular un vid de energie în plexul solar și în regiunea gâtului și deseori are o anume reținere sau chiar teamă să se exprime în fața altor persoane; în momentul când trebuie să vorbească, apare binecunoscutul nod în gât și acesta se blochează, efectiv nu mai poate articula niciun sunet.

Blocajele chakrei gâtului sunt aproape întotdeauna legate de evenimente șocante sau de traumatisme ce au o legătură cu copilăria: abuz psihic și/sau psihic, accidente, o naștere stresantă sau, de pildă, un moment dramatic când persoana respectivă s-a aflat pe punctul de a se îneca.

Din punct de vedere medical, cele mai frecvente simptome ale unor astfel de evenimente se pot manifesta ca acnee cronică, eczeme, alergii de tot felul etc. Acvamarinul ajută la lărgirea orizontului și facilitează accesul la propriile emoții, în cromoterapie fiind plasată pe locul 1 în diverse probleme: parcurgerea unor teste, timiditate, teama de persoane străine, bâlbâială, enurezis ș.a.

În ce situații această culoare poate fi utilă?

În caz de slăbire a sistemului imunitar. ● Dacă intenționăm să ne tratăm cu ajutorul cristalelor. ● Când vrem să avem o relație amoroasă plăcută cu cineva. ● Pentru a depăși tracul și timiditatea resimțite în fața publicului și a avea curajul de a demonstra propria spiritualitate în fața altora. ● Pentru întărirea încrederii în propriile capacități creatoare. ● Dacă avem rețineri în a ne exprima sentimentele profunde, din teama de a nu fi răniți (din punct de vedere afectiv). ● În caz că avem tendința (conștientizată ca atare!) de a duce o viață ușoară, plăcută, folosindu-ne de anturaj.

Remedii naturale

Farmacia verde care salvează intestinele

Inflamațiile intestinelor cauzate de infecții microbiene sau/și micotice pot genera complicații extrem de grave și, desigur, dificil de vindecat. Medicina noastră populară beneficiază însă de numeroase plante din flora spontană cu efecte deosebit de favorabile în astfel de situații, procedurile respective putând acționa fie ca atare, fie – cel mai recomandat – în combinație cu tratamentele recomandate de medicina alopată.

Avem în vedere aici colita, care atacă intestinul gros, dar extinsă frecvent și la intestinul subțire (enterită), caz în care vorbim despre enterocolită, manifestată prin scaune diareice apoase, mucilaginoase și cu sângerări.

În tratamentele fitoterapeutice susamintite, plantele medicinale folosite mai frecvent (în uz intern) sunt afinul, busuiocul, cimbrul de grădină și cimbrișorul, izma, coada-șoricelului, sunătoarea, mușețelul, feniculul, inul, urzica moartă, stejarul, nalba mare, sulfina etc. Dintre acestea, ceaiurile cele mai eficiente, preparate prin combinații de plante, sunt obținute din următoarele amestecuri:

– flori de mușețel, 10 g; flori de coada-șoricelului, 10 g; sunătoare, planta, 10 g; frunze de roiniță, 10 g; frunze de izmă, 10 g; capsule de mac, 5 g; talpa-gâștei, planta, 10 g; fructe de fenicul, 3 g; se prepară infuzie din una-două linguriță din acest amestec la o cană cu apă și se beau două-trei căni pe zi, după mesele principale;

– flori de mușețel, 20 g; flori de coada-șoricelului, 30 g; frunze de izmă, 10 g; se prepară decoct dintr-o lingură de amestec la o cană cu apă și se consumă câte două-trei căni pe zi, neîndulcit.

◆ Din afin se prepară infuzie – o linguriță de frunze mărunțite sau pulbere de frunze peste care se toarnă o cană cu apă clocotită (200 ml), se lasă acoperită 10-15 minute și se bea în 3 reprize, înaintea meselor principale.

◆ Din busuioc se prepară infuzie (aceleași cantități ca mai sus), se lasă timp de 10-15 minute acoperită, se strecoară și se beau câte 3 căni pe zi.

◆ Din cimbru de grădină sau cimbrișor sau izmă se prepară infuzie – una-două linguriță la 200 ml de apă clocotită; se strecoară și se beau câte două căni pe zi.

◆ Din nalbă mare se prepară infuzie (o linguriță de flori și frunze mărunțite peste care se toarnă 200 ml de apă clocotită); se lasă 30 de minute, după care se strecoară; se consumă una-două căni pe zi.

Leacuri bătrânești pentru picioare bolnave

Remediile folosite de tămăduitorii de la sate de cel puțin câteva sute de ani își dovedesc de fapt eficacitatea oricând, dacă (mai) există și știința de a le prepara și aplica potrivit străvechilor legi nescrise. În cea mai mare parte din cazuri, plantele fac parte din tratamentele respective.

Astfel ele vin în ajutorul nostru și în tratarea picioarelor umflate, printr-o gamă variată de opțiuni. Picioarele umflate ne arată, chiar dacă nimeni nu își dorește acest lucru, că inima și rinichii nu funcționează așa cum trebuie. Când picioarele umflate sunt și înroșite e bine să se aplice sub formă de cataplasmă frunze de brusture dulce, care se ung cu puțin seu de oaie și se leagă în jurul picioarelor cu o bucată de pânză din fibre naturale.

Aceste cataplasme se țin toată noaptea pe zonele afectate. După trei zile în care se aplică în fiecare seară cataplasmele cu brusture, umflăturile dispar și picioarele revin la starea normală.

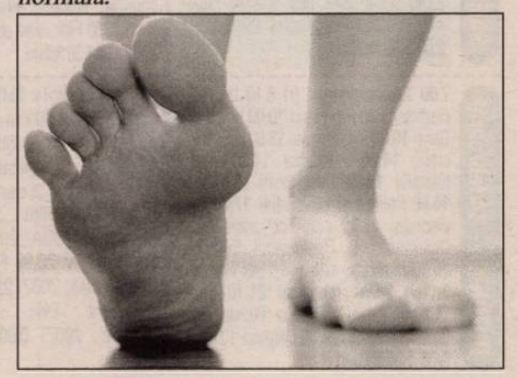

LUNI – 8 februarie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Poveşti în halate albe 10.30 Doc.: „Iulia Haşdeu" 11.00 Serial: „Călători în lumi paralele" 12.00 Teleshopping 12.30 Doc.: „Comorile Toscanei" 13.00 Germana... la 1 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Maghiara de pe unu 17.00 Garantat 100% (r) 18.00 Reconstituiri (r) 19.00 Exclusiv în România (r) 20.00 Telejurnal 21.00 Prim-plan 22.30 Starea naţiei 23.25 Nocturne 0.20-5.30 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 15.00 Lecţii de viaţă 16.00 Ce spun românii 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „Schimb de prizonieri" (SUA, 2006). Cu: Laurence Fishburne, Paul Walker 22.15 Ştirile ProTv 22.45 Serial: „Terra Nova" 23.45 Serial: „Lege şi dreptate" 0.45-.50 Reluări.

ANTENA 1

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Poftiţi pe la noi: Poftiţi şi dăruiţi 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Observator special (r) 1.30 Poftiţi pe la noi: Poftiţi şi dăruiţi (r) 3.45 Acces direct (r).

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Miss fata de la ţară 9.30 Teleshopping 10.00 Mondenii 11.00 Teleshopping 11.30 Focus Magazin (r) 12.10 Constantin 60 13.20 Teleshopping 13.55 Nimeni nu-i perfect 15.00 Răzi şi câştigi 15.30 Cireaşa de pe tort (r) 16.30 Focus 17.00 La TV (r) 18.00 Focus 19.15 Cireaşa de pe tort 20.15 Film: „Detectivul Malone" (SUA, 2009). Cu: Ving Rhames, Thomas Jane 22.15 Trăsniţii 23.00 Focus din inima României 23.30 Focus Magazin 0.15-6.00 Reluări.

ACASĂ

6.00 Vorbeşte lumea (r) 8.45 Serial: „Sufletul meu pereche" (r) 9.00 Teleshopping 9.15 Serial (r) 11.15 Film (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Pasiune interzisă" 15.00 Serial: „Diamantul nopţii" 16.00 Serial: „Spune-mi că eşti a mea!" 17.00 Serial: „Sufletul meu pereche" 18.00 Serial: „Lupta rozelor" . Cu: Damla Sonmez 20.00 Serial: „Avenida Brasil" 22.00 Serial: „Vise de smarald" 23.00 Serial: „Inimă de ţigan" 0.30 Serial: „Santa Diabla" 1.30 Serial (r) 3.15 Doamne de poveste 4.00-5.15 Reluări.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.10 Arta fericiri (r) 9.30 Misterele istoriei (r) 10.00 Documentar 360º – GEO 11.00 Serial (r) 12.00 La fix 13.20 Arta fericirii 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „Legea lui Doyle" 18.00 Telejurnal 19.00 Documentar 360º – GEO* 20.10 Teatru TV: „Castelul din Carpaţi" 22.00 Ora de ştiri 23.10 Serial: „CSI: Crime şi investigaţii" 0.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

7.15 Film (r) 9.00 La Măruţă (r) 10.45 Serial: „La bloc" (r) 12.45 Film: „O pacoste de comoară" (r) 15.00 Film: „Ostaticul" (r) 16.45 Serial: „La bloc" 18.45 Film: „Culoarea dragostei" (SUA, 2000). Cu: Dwayne Donald, Andrew Lionetti 20.30 Film: „Hai să ne căsătorim!" (SUA, 2012, partea I). Cu: Lucy Liu, Steven Pasquale 22.15 Film: „Suspectul" (SUA, 2002). Cu: James Caan, Johnathon Schaech 0.00 Film: „Regatul dragonilor" (r) 2.00 Cine A.M.

MARŢI – 9 februarie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Poveşti în halate albe 10.30 Destine la răscruce (r) 11.00 Serial: „Călători în lumi paralele" 12.00 Teleshopping 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.06 EURO polis 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Maghiara de pe unu 17.00 Nocturne (r) 18.00 Reconstituiri (r) 19.00 Exclusiv în România (r) 20.00 Telejurnal 21.00 Prim-plan 22.30 Starea naţiei 23.25 Nocturne 0.20-1.15 Reluări 2.00 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 15.00 Lecţii de viaţă 16.00 Ce spun românii 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „Preţul războinării" (SUA, 2011). Cu: Djimon Hounsou, Kevin Bacon 22.15 Ştirile ProTv 22.45 Serial: „Terra Nova" 23.45 Serial: „Lege şi dreptate" 0.45-5.50 Reluări.

ANTENA 1

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Poftiţi pe la noi: Poftiţi şi dăruiţi 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Observator special (r) 1.30 Poftiţi pe la noi: Poftiţi şi dăruiţi (r) 3.45 Acces direct (r).

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Miss fata de la ţară 9.30 Teleshopping 10.00 Focus din inima României (r) 10.15 Jurnalul STV Junior (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Focus Magazin (r) 12.10 După faptă şi răsplată (r) 13.20 Teleshopping 13.55 Nimeni nu-i perfect 15.00 Răzi şi câştigi 15.30 Cireaşa de pe tort (r) 16.30 Focus 17.00 Trăsniţii (r) 18.00 Focus 19.15 Cireaşa de pe tort 20.15 Film: „Răzbunare roşie" (SUA, 1999) 22.15 Trăsniţii 23.00 Focus din inima României 23.30 Focus Magazin 0.15-6.00 Reluări.

ACASĂ

6.00 Vorbeşte lumea (r) 8.30 Teleshopping 8.45 Serial (r) 11.15 Serial (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Pasiune interzisă" 15.00 Serial: „Diamantul nopţii" 16.00 Serial: „Spune-mi că eşti a mea!" 17.00 Serial: „Sufletul meu pereche" 18.00 Serial: „Lupta rozelor" 20.00 Serial: „Avenida Brasil" 22.00 Serial: „Vise de smarald" 23.00 Serial: „Inimă de ţigan" 0.30 Serial: „Santa Diabla" 1.30 Serial (r) 3.15 Doamne de poveste 4.00-5.15 Reluări.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.10 Arta fericirii (r) 9.30 A doua emigrare (r) 10.00 Documentar 360º – GEO (r) 11.00 Serial (r) 12.00 La fix 13.10 Jurnal de secol 13.20 Arta fericirii 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „Legea lui Doyle" 18.00 Telejurnal 19.00 Documentar 360º – GEO 20.10 D'ale lu' Mitică 21.00 Destine ca-n filme între Prut şi Nistru 22.00 Ora de ştiri 23.10 Serial: „Crime şi investigaţii" 0.00-1.00 Reluări 2.00 Revizie tehnică 6.00 Ora de ştiri (r).

PRO CINEMA

7.45 La Măruţă (r) 9.15 Serial: „Danielle Steel's – Amintiri" (r) 11.15 Serial: „La bloc" (r) 13.15 Film: „Ultima călătorie" (SUA, 2009). Cu: Tracy Pollan, Grant Show 15.00 Film: „Mai e mult până ajungem?" (r) 16.45 Serial: „La bloc" 18.45 Film: „Ca-n vremurile bune" (SUA, 2001) 20.30 Film: „Hai să ne căsătorim!" (partea a II-a) 22.15 Film: „Maestrul beţiv" (Hong Kong, 1978). Cu: Jackie Chan, Simon Yuen Jr. 0.30 Film: „Anul Unu" (r) 2.30 Cine A.M.

MIERCURI – 10 februarie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Rezistenţa prin cultură (r) 11.00 Serial: „Călători în lumi paralele" 12.00 Teleshopping 12.30 Doc.: „Comorile Toscanei" 13.00 Fără etichetă 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Convieţuiri 17.00 Profesioniştii (r) 18.00 Superconsumatorul 19.00 Exclusiv în România 20.00 Telejurnal 21.00 Prim-plan 22.30 Starea naţiei 23.25 Maşini, teste şi verdicte 0.00 Film: „Într-o seară de octombrie" (Italia, 2009, partea I). Cu: Vanessa Hessler 1.40-5.35 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 15.00 Lecţii de viaţă 16.00 Ce spun românii 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „Nu te pune cu Zohan" (SUA, 2008). Cu: Adam Sandler, John Turturro 22.30 Ştirile ProTv 23.00 Serial: „Terra Nova" 0.00 Serial: „Lege şi dreptate" 1.00-5.30 Reluări.

ANTENA 1

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Te pui cu blondele? 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Film: „Vremuri întunecate" (SUA, 2011) 3.00 Observator (r) 3.45 Acces direct (r).

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Ajutor! Vreau să slăbesc! (r) 9.00 Răzi şi câştigi (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Focus din inima României (r) 10.15 Jurnalul STV Junior (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Focus Magazin (r) 12.10 După faptă şi răsplată (r) 13.20 Teleshopping 13.55 Nimeni nu-i perfect 15.00 Răzi şi câştigi 15.30 Cireaşa de pe tort (r) 16.30 Focus 17.00 Trăsniţii (r) 18.00 Focus 19.15 Cireaşa de pe tort 20.15 Mondenii 22.15 Trăsniţii 23.00 Focus din inima României 23.30 Focus Magazin 0.15 Film: „Învăluiţi de iubire" (partea a II-a) 2.15-6.00 Reluări.

ACASĂ

6.00 Vorbeşte lumea (r) 8.30 Teleshopping 8.45 Serial (r) 11.15 Serial (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Pasiune interzisă" 15.00 Serial: „Diamantul nopţii" 16.00 Serial: „Spune-mi că eşti a mea!" 17.00 Serial: „Sufletul meu pereche" 18.00 Serial: „Lupta rozelor" 20.00 Serial: „Avenida Brasil" 22.00 Serial: „Vise de smarald" 23.00 Serial: „Inimă de ţigan" 0.30 Serial: „Santa Diabla" 1.30 Serial (r) 3.15 Doamne de poveste 4.00-5.15 Reluări.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.10 Arta fericirii (r) 9.30 Pescar hoinar (r) 10.00 Documentar 360º – GEO (r) 11.00 Serial (r) 11.45 Teleshopping 12.00 La fix 13.10 Jurnal de secol 13.20 Arta fericirii 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „Legea lui Doyle" 18.00 Telejurnal 19.00 Documentar 360º – GEO 20.10 Telecinemateca: „Casa de sub arbori" (Franţa, 1971). Cu: Faye Dunaway, Frank Langella 22.00 Ora de ştiri 23.10 Serial: „CSI: Crime şi investigaţii" 0.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

7.15 Film: „Ca-n vremurile bune" (r) 9.00 La Măruţă (r) 10.45 Serial: „La bloc" (r) 12.45 Film (r) 14.30 Film: „O pacoste de comoară" (r) 16.45 Serial: „La bloc" 18.45 Film: „Stă să plouă cu chiftele" (SUA, 2009) 20.30 Film: „Reţeaua" (SUA, 1995). Cu: Sandra Bullock, Jeremy Northam 22.45 Film: „Bani însângeraţi" (SUA, 2008). Cu: Chris Ashworth, Don Battle 0.45 Film: „Reţeaua" (r) 2.45 Cine A.M.

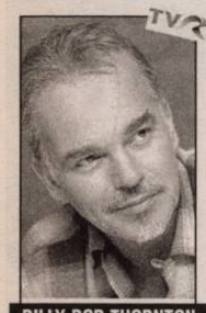

BILLY BOB THORNTON
– vineri, 23.10 –

DAMLA SONMEZ
– luni-vineri, 18.00 –

SHIA LABEOUF
– duminică, 22.30 –

SANDRA BULLOCK
– miercuri, 20.30 –

KEVIN BACON
– marți, 20.30 –

VANESSA HESSLER
– miercuri-joi, 0.00 –

VING RHAMES
– luni, 20.15 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

JOI – 11 februarie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Doc.: „După Cortina de Fier" (r) 11.00 Serial: „Călători în lumi paralele" 12.00 Teleshopping 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 De joi până joi 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Akzente 17.00 Interes general 18.00 Lozul cel mare 18.30 Magazin World Cup RUSIA 2018 19.00 Exclusiv în România (r) 20.00 Telejurnal 21.00 Prim-plan 22.30 Starea naţiei 23.25 Anchetele comisarului Antonescu 0.00 Film: „Într-o seară de octombrie i" (partea a II-a) 1.40-5.35 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 15.00 Lecţii de viaţă 16.00 Ce spun românii 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „Sabotaj" (SUA, 2014). Cu: Arnold Schwarzenegger, Sam Worthington 22.30 Ştirile ProTv 23.00 Serial: „Terra Nova" 0.00 Serial: „Lege şi dreptate" 1.30-5.30 Reluări.

ANTENA 1

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Film: „Marea mahmureală 2" (r) 3.00 Observator (r) 3.45 Acces direct (r).

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Film: „Învăluiţi de iubire" (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Focus din inima României (r) 10.15 Casa: construcţie şi design (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Focus Magazin (r) 12.10 Îmblânzirea scorpiei (r) 13.20 Teleshopping 13.55 Nimeni nu-i perfect 15.00 Răzi şi câştigi 15.30 Cireaşa de pe tort (r) 16.30 Focus 17.00 Trăsniţii (r) 18.00 Focus 19.15 Cireaşa de pe tort 20.15 M-a făcut mama artist 22.15 Trăsniţii 23.00 Focus din inima României 23.30 Focus Magazin 0.15-6.00 Reluări.

ACASĂ

6.00 Vorbeşte lumea (r) 8.30 Teleshopping 8.45 Serial (r) 11.15 Serial (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Pasiune interzisă" 15.00 Serial: „Diamantul nopţii" 16.00 Serial: „Spune-mi că eşti a mea!" 17.00 Serial: „Sufletul meu pereche" 18.00 Serial: „Lupta rozelor" 20.00 Serial: „Avenida Brasil" 22.00 Serial: „Vise de smarald" 23.00 Serial: „Inimă de ţigan" 0.30 Serial: „Santa Diabla" 1.30 Serial (r) 3.15 Doamne de poveste 4.00-5.15 Reluări.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.10 Arta fericirii (r) 9.30 Europa 360 (r) 10.00 Documentar 360º – GEO 11.00 Serial (r) 11.45 Teleshopping 12.00 La fix 13.10 Jurnal de secol 13.20 Arta fericirii 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „Legea lui Doyle" 18.00 Telejurnal 19.00 Documentar 360º – GEO 20.10 Film: „Pariuri şi rochii de mireasă" (Italia, 2009). Cu: Sergio Castellitto, Martina Gedeck 22.00 Ora de ştiri 23.10 Serial: „CSI: Crime şi investigaţii" 0.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

7.45 La Măruţă (r) 9.15 Film (r) 11.15 Serial: „La bloc" (r) 13.15 Film (r) 15.00 Film: „Stă să plouă cu chiftele" (r) 16.45 Serial: „La bloc" 18.45 Film: „Cartea junglei II" (SUA, 1997). Cu: Gulshan Grover, Jamie Williams 20.30 Film: „Renunţă, Dorothy!" (SUA, 2006). Cu: Diane Keaton, Tom Everett Scott 22.15 Film: „O moarte mai bună" (SUA, 2000). Cu: Scott Wiper, Jack Conley 0.15 Film: „Bani însângeraţi" (r) 2.15 Cine A.M.

VINERI – 12 februarie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Doc.: „După Cortina de Fier" 11.00 Serial: „Călători în lumi paralele" 12.00 Teleshopping 12.30 Doc.: „Comorile Toscanei" 13.05 O ţară mai bună (r) 13.30 M.A.I. aproape de tine 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Oameni ca noi 16.00 Parlamentul României 17.00 Ne vedem la TVR 19.00 Exclusiv în România 20.00 Telejurnal 21.10 Film: „Cu un picior în paradis" (Italia, 1991). Cu: Bud Spencer 22.50 Film: „Ucigaşul din umbră" (SUA, 1995). Cu: Anne Archer 0.30-5.35 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 15.00 Lecţii de viaţă 16.00 Ce spun românii 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „Hansel şi Gretel: Vnătorii de vrăjitoare" (coprod., 2013). Cu: Jeremy Renner, Gemma Arterton 22.00 Film: „Străinul" (SUA, 2003). Cu: Steven Seagal, Max Ryan 23.45-6.00 Reluări.

ANTENA 1

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Film: „Taken 3: Teroare în L.A." (SUA, 2014). Cu: Liam Neeson, Forest Whitaker 22.30 Film: „Johnny English" (SUA, 2003) 0.15 Film: „Taken 3: Teroare în L.A." (r) 2.15 Film: „Johnny English" (r) 3.45 Acces direct (r).

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 După faptă şi răsplată 9.30 Teleshopping 10.00 Focus din inima României (r) 10.15 Secrete de Stil 11.00 Teleshopping 11.30 Focus Magazin (r) 12.10 La TV (r) 13.20 Teleshopping 13.55 Şcoala.tv 15.00 Răzi şi câştigi 15.30 Cireaşa de pe tort (r) 16.30 Focus 17.00 Trăsniţii (r) 18.00 Focus 19.15 Cireaşa de pe tort 20.15 Nunţi de poveste 22.15 La TV 23.00-6.00 Reluări.

ACASĂ

6.00 Vorbeşte lumea (r) 8.30 Teleshopping 8.45 Serial (r) 11.15 Serial (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Pasiune interzisă" 15.00 Serial: „Diamantul nopţii" 16.00 Serial: „Spune-mi că eşti a mea!" 17.00 Serial: „Sufletul meu pereche" 18.00 Serial: „Lupta rozelor" 20.00 Serial: „Avenida Brasil" 22.00 Serial: „Vise de smarald" 23.00 Serial: „Inimă de ţigan" 0.30 Serial: „Santa Diabla" 1.30 Serial (r) 3.15 Doamne de poveste 4.00-5.15 Reluări.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.10 Arta fericirii (r) 9.30 Natură şi sănătate (r) 10.00 Documentar 360º – GEO 11.00 Serial (r) 11.45 Teleshopping 12.00 La fix 13.10 Jurnal de secol 13.20 Arta fericirii 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „Legea lui Doyle" 18.00 Telejurnal 19.00 Natură şi aventură (r) 20.10 Poveste după poveste (r) 21.00 Arte, carte şi capricii 22.00 Ora de ştiri 23.10 Film: „Maşina lui Jayne Mansfield" (coprod., 2012). Cu: Billy Bob Thornton, Robert Duvall 1.20-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

7.15 Film (r) 9.00 La Măruţă (r) 10.45 Serial: „La bloc" (r) 12.45 Film (r) 14.30 Film: „Cartea junglei II" (r) 16.15 Serial: „La bloc" 18.45 Film: „Cei 3 ninja lovesc din nou" (SUA, 1994). Cu: Victor Wong, Max Elliott Slade 20.30 Film: „Karate Kid 2" (SUA, 1986). Cu: Pat Morita, Ralph Macchio 22.45 Film: „Onoare pătată" (SUA, 2002). Cu: Dan Leis, Jason Patric 0.45 Film: „Maestrul beţiv" (r) 0.45 Film (r) 3.00 Cine A.M.

SÂMBĂTĂ – 13 februarie

TVR 1

7.00 Gala umorului (r) 8.00 Serial: „Micul Dracula" 8.30 DR. FIX (r) 9.30 Politică şi delicateţuri (r) 10.00 Zon@ 10.30 Maşini, teste şi verdicte (r) 11.10 O dată-n viaţă (r) 14.00 Telejurnal 14.30 Blitz în capitală 15.00 Ora regelui 16.00 Bon anniversaire, Monsieur Chopin 17.15 Film: „Maigret şi gangsterii" (Franţa, 1963) 18.50 Teleenciclopedia 20.00 Telejurnal 21.00 Fotbal 22.45 Starea naţiei. Best of 23.45 Profesioniştii 0.25 Film: „Argatul" (SUA, 1971) 2.00-5.35 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.00 Ce spun românii (r) 11.00 Film: „Dragoste la a doua vedere" (SUA, 2011). Cu: Elisa Donovan, Brad Rowe 13.00 Ştirile ProTv 13.05 Film: „Ninja în vacanţă" (SUA, 1995) 14.45 Film: „Graba strică treaba" (SUA, 1997). Cu: Salma Hayek, Matthew Perry 17.00 Film: „Sejur cu surprize" (coprod., 2009) 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „Misiune imposibilă: Protocolul fantomă" (coprod., 2011) 23.00 Film: „Fără obligaţii" (SUA, 2011) 1.00-5.30 Reluări.

ANTENA 1

6.00 Observator 10.00 Film: „Căsătorie cu repetiţie" (România, 1985) 12.00 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 16.30 Te pui cu blondele? (r) 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.00 Film: „Înfruntarea Titanilor" (SUA, 2010) 22.00 Film: „Alvin şi veveritele: Naufragiaţi" (SUA, 2011) 0.00 Film: „Înfruntarea Titanilor" (r) 1.45 Te pui cu blondele? (r) 4.00 Film: „Căsătorie cu repetiţie" (r).

PRIMA TV

7.00 Teleshopping 7.30 Cireaşa de pe tort (r) 8.15 Mondenii (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Jurnalul STV Junior (r) 11.00 Focus Magazin 11.45 Constantin 60 (r) 12.45 Trăsniţii (r) 15.15 La TV (r) 16.00 Film: „Balul de sâmbătă seara" (România, 1968). Cu: Sebastian Papaiani, Mariella Petrescu 18.00 Focus 19.15 Cireaşa de pe tort 20.15 Schimb de mame 22.00 Mărul Discordiei 0.00-6.00 Reluări.

ACASĂ

6.00 Serial: „Case cu personalitate" (ultimul ep.) 8.00 Serial: „Specialitatea casei" (ep.1) 8.15 Teleshopping 8.45 Serial (r) 11.15 Serial: „Avenida Brasil" (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Pasiune interzisă" 15.00 Serial: „Diamantul nopţii" 16.00 Serial: „Spune-mi că eşti a mea!" 17.00 Serial: „Sufletul meu pereche" 18.00 Serial: „Suflet călător" 20.00 Film: „Danielle Steel's – Străina" (SUA, 1994). Cu: Robert Ulrich, Stacy Haiduk 22.00 Serial: „Vise de smarald" 23.00 Serial: „Inimă de ţigan" 0.30 Serial: „Santa Diabla" 1.30 Serial (r) 3.00 Acasă la români 4.00-5.15 Reluări.

TVR 2

7.15 Teleshopping 8.00 Europa 360º (r) 8.30 Cap compas (r) 9.00 Natură şi aventură (r) 9.30 Mic dejun cu un campion 10.30 Serial: „Connor sub acoperire" (ep.1,2) 11.30 Destine ca-n filme între Prut şi Nistru (r) 12.00 Misterele istoriei 13.00 Deportaţii 14.00 Film: „Un prieten de nădejde" (Canada, 2005) 16.00 Memorialul durerii 17.00 Popasuri folclorice 18.00 Telejurnal 18.30 Locuri, oameni si comori 19.00 Arte, carte şi capricii (r) 20.10 Film: „Ultima iubire" (Australia, 1997) 22.10 Filmul de artă: „O iubire a lui Swann" (coprod., 1984) 0.10-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

6.00Film (r) 7.30 La Măruţă (r) 9.00 Serial: „La bloc" (r) 11.30 Film: „Cei 3 ninja lovesc din nou" (r) 13.15 Film: „Karate Kid 2" (r) 15.30 Serial: „La bloc" 18.00 Film: „Julie si Julia" (SUA, 2009). Cu: Meryl Streep, Amy Adams 20.30 Film: „Poliţist sub acoperire" (SUA, 2005). Cu: Tommy Lee Jones, Cedric the Entertainer 22.30 Film: „Fraţi vitregi" (SUA, 2008). Cu: Will Ferrell, John C. Reilly 0.30 Film: „Poliţist sub acoperire" (r) 2.30 Cine A.M.

DUMINICĂ – 14 februarie

TVR 1

7.00 Teleenciclopedia (r) 8.10 Universul credinţei 9.30 Pro Patria 10.00 În grădina Danei 10.35 Viaţa satului 13.00 Tezaur folcloric 14.00 Telejurnal 14.30 Tezaur folcloric 15.30 Descălecaţi în Carpaţi 16.00 Politică şi delicateţuri 17.00 Gala umorului 18.00 Lozul cel mare 18.35 Observatori la Parlamentul Europena 19.30 Zâmbeste, mâine va fi mai bine (sau la fel) 20.00 Telejurnal 21.10 Film: „Arbitraj" (SUA, 2012). Cu: Richard Gere, Susan Sarandon 23.30 Garantat 100% (r) 0.00-5.35 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.00 Ce spun românii (r) 11.00 Film: „Ninja în vacanţă" (r) 13.00 Ştirile ProTv 13.05 Film: „Graba strică treaca" (r) 15.15 Film: „Sejur cu surprize" (r) 17.15 Film: „Salonul de frumuseţe" (SUA, 2005) 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „Curierul" (SUA, 2002) 22.15 Film: „Resident Evil: Dispariţia (coprod., 2007) 0.00-5.30 Reluări.

ANTENA 1

6.00 Observator 9.00 Film: „Alvin şi veveriţele: Naufragiaţi" (r) 11.00 Film: „B.D. în alertă" (România, 1970) 13.00 Observator 14.00 X Factor (prima parte) 16.00 SuperBingo Metropolis 17.30 X Factor: Best Moments (ultima parte) 19.00 Observator 20.00 Serial: „Mr. Bean" 20.30 Film: „Cursă mortală: Infernul" (SUA, 2012). Cu: Danny Trejo, Luke Goss 22.30 Film: „Ochi de vultur" (SUA, 2008). Cu: Shia LaBeouf, Michelle Monaghan 0.30-5.15 Reluări.

PRIMA TV

7.00 Teleshopping 7.30 Mondenii (r) 8.15 Şcoala.tv (r) 8.45 Casa: construcţie şi design (r) 9.20 Teleshopping 10.00 Secrete de Stil (r) 10.30 Playtech 11.00 Salvaţi iubirea 12.30 Îmblânzirea scorpiei 13.30 Mondenii (r) 15.30 Film: „Grăbeşte-te încet" (România, 1981). Cu: Tamara Buciuceanu, Tania Filip 17.30 Cronica Zilei 19.15 Cireaşa de pe tort 20.15 Schimb de mame 22.00 Trădaţi în dragoste 0.00-6.00 Reluări.

ACASĂ

6.00 Serial: „Specialitatea casei" 8.45 Serial: „Sufletul meu pereche" (r) 11.00 Teleshopping 11.15 Film (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Pasiune interzisă" 15.00 Serial: „Diamantul nopţii" 16.00 Serial: „Spune-mi că eşti a mea!" 17.00 Serial: „Sufletul meu pereche" 18.00 Serial: „Suflet călător" 20.00 Film: „Danielle Steel's – În căutarea fericirii" (SUA, 1996). Cu: Teri Polo, Reed Diamond 22.00 Serial: „Vise de smarald" 23.00 Serial: „Inimă de ţigan" 0.30 Serial: „Santa Diabla" 3.00 Acasă la români 4.00-5.15 Reluări.

TVR 2

7.15 Teleshopping 8.00 Popasuri folclorice (r) 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar 10.30 Serial: „Connor sub acoperire" 11.30 Locuri, oameni şi comori (r) 12.00 Cap Compas 12.30 A doua emigrare 13.00 Natură şi aventură 14.00 Film: „Secretul lui Nemesis" (România, 1987). Cu: Gheorghe Dinică, Carmen Galin 16.00 Festivalul Internaţional de Circ de la Monte-Carlo 17.00 D'ale lu' Mitică 18.00 Telejurnal 18.30 Drumul lui Leşe 19.30 Europa 360º 20.10 Film: „Ringul" (România, 1984) 22.10 Film: „Examen" (România, 2003) 23.45-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

7.00 Doamne de poveste 8.00 Film (r) 9.45 Serial: „La bloc" (r) 12.15 Film: „Karate Kid 2" (r) 14.30 Film: „Misterul piramidelor" (SUA, 2010) 16.45 Serial: „La bloc" 18.45 Film: „Crăciunul cu familia Krank" (SUA, 2004) 20.30 Film: „Un gigolo de doi bani: Aventuri în Europa" (SUA, 2005) 22.00 Film: „Pineapple Express: O afacere riscantă" (SUA, 2008) 0.15 Film: „Un gigolo de doi bani: Aventuri în Europa" (r) 1.45 Cine A.M.

DISPOZIŢII

Integramă de **M. ALBU**

ASORTATĂ CU CRAVATĂ ÎNSCRIŞI ÎN CONCURS		LAURA TUDOSE UCISE ÎN LUPTĂ		MĂSURĂ DE CAPACITATE INDIVID		BUNI DE MUNCĂ CĂCIULĂ BOIEREASCĂ		MARGINI DE CANION! A VENTILA		VIN DUPĂ SUTIMI PIEPTĂNĂRI ÎN GRAJD
CAP DE MĂTĂSARI ÎNCĂPĂTÂNAT			A VENI BARZA ULTIMELE LA JOC!						COADĂ DE PONEI! AMUZANT	
					STARE POETICĂ MARE ÎN DIAMETRU					
BĂUTURĂ RĂCORITOARE SE MIŞCĂ PE MARE				GIGI IONESCU GRAFICE DE LUCRU			CORTEGIU REGESC PĂDURICE RIVERANĂ			
			BALENĂ UCIGAŞĂ STRIGĂT DE VICTORIE					PRIOMELE LA ALEGERI! FOLOSITOR		MATERIALE ADEZIVE
	BANI DE LA UE A DELIRA					STIL RUSTIC MITRĂ PAPALĂ				
		TON AMENINŢĂTOR LIMPEDE							INIMĂ DE GORILĂ! STATE PE GLOB	
ÎN PLAN! ZBURĂTOR MITIC INEXISTENT					A ÎNCEPE ACŢIUNEA LUNA FLORILOR					
			A DA CU SMALŢ PE VASE ÎN CHIOŞC!							ÎNCEPUT DE IRIGAŢIE!
PARADIS BIBLIC A IMITA SATIRIC				MISTUIT DE FOC				OBICEI LA BISERICĂ		
							TINERI ÎN ZIUA NUNŢII LOR			

Maimuţa

Verificaţi-vă cunoştinţele!

1. Din ce ordin de mamifere face parte maimuţa?
2. Care este cea mai mare maimuţă antropoidă din lume?
3. Care este singurul loc din Europa unde trăiesc maimuţe în libertate?
4. Cum se numeşte zeul-maimuţă din mitologia vedică?
5. Ce prozator englez a scris romanul „Maimuţa albă”?
6. Ce pictoriţă mexicană (1907-1954) a pictat tabloul „Autoportret cu maimuţă”?
7. Cine a realizat, în 1960, filmul „Procesul maimuţelor”?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Prin vacanţă se înţelege timpul de odihnă acordat elevilor şi studenţilor într-o anumită perioadă şi, prin extensie concediu de odihnă. 2) În fizică prin vacanţă se înţelege un nod al unei reţele cristaline din care lipseşte atomul, ionul sau molecula respectivă. 3) Romanul „Doi ani de vacanţă” a fost scris de Jules Verne (1828-1905). 4) Suita simfonică „Zile de vacanţă” aparţine compozitorului român Laurenţiu Profeta (1925-2006). 5) Tabloul „Plimbare la mare” poartă semnătura lui Gheorghe Petraşcu. 6) Piesa de teatru „Jocul de-a vacanţa” a fost scrisă de Mihail Sebastian (1907-1945). 7) Filmul „Vacanţă la Roma” a fost realizat de regizorul William Wyler.

Poşta cititorilor

Pentru întrebările la tema „Hercule” la întrebarea numărul 4 am ţinut cont şi de alte variante de răspuns dat fiind că nu am menţionat anii între care a trăit poetul respectiv sau un alt amănunt biografic.

Aşadar pentru tema respectivă am primit:

◆ **7 răspunsuri corecte:** *Florentina Gorea,* Toplița; *Mioara Popa,* Iaşi; *Monica Vlad,* Timişoara; *Corina Simion,* Sibiu; *Luminița Popescu,* Bucureşti; *Ing. Ion Ciocşan,* Pucioasa; *Gheorghe Enache,* Galaţi; *Matei Bărbulescu* şi *Florin Mateescu,* Iaşi; *Ing. Mihai Călcâianu* şi *Ing. Ion Cozma,* Adjud; *Ing. Silviu Iagada,* Turnu Măgurele; *Ing. Radu Fetcu,* Suceava; *Prof. Aurel Mincic,* Beiuş-Bihor; *Prof. Marin Ştefan,* Şimleul Silvaniei şi *Ing. Mihai Waspusch,* Bucureşti.

◆ **6 răspunsuri corecte:** *Daniela Nicolae,* Iaşi; *Mirela Cristea* şi *Ilinca Stănescu,* Ploieşti; *Simona Cristescu,* Urziceni; *Constanţa Micu,* Arad; *Ioana Costea,* Piteşti; *Georgeta Ioan,* Bucureşti; *Titel Cozma,* Iaşi; *Vasile Suciu,* Baia Mare; *Ion Vasilescu,* Arad; *Radu-Andrei Ciobanu* şi *Ionel Petrescu,* Bucureşti

✉ ***GHEORGHE ENACHE, Galaţi.*** Scrisoarea dumneavoastră cu răspunsuri la tema Hamlet a ajuns târziu. Vă nominalizăm acum cu 7 răspunsuri corecte.

Dat fiind că prietenii rubricii sunt mereu aceiaşi, pentru a evita monotonia, în viitor vom publica numai numele celor care au răspuns corect la 7 întrebări. Vă dorim tuturor mult succes în continuare. *(Irina Stoica)*

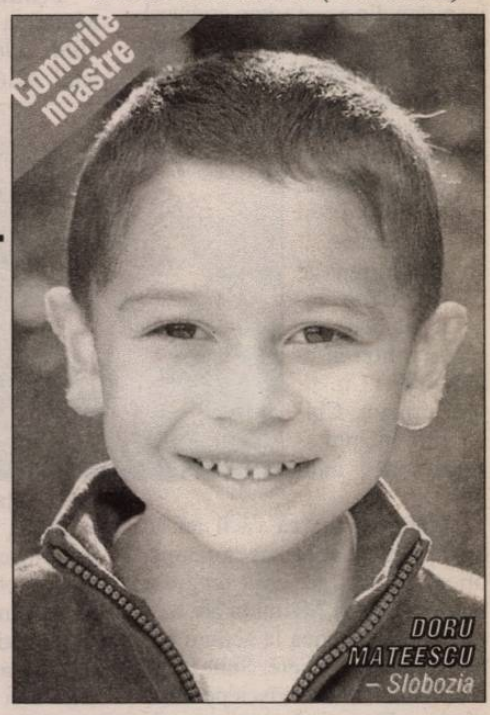

Şfaturi practice

● Plantă originară din Mexic, înrudită cu Tradescantia.

● Se adaptează foarte bine la creşterea în apartament, putând fi crescută şi în încăperi calde şi în cele reci.

● Este o specie decorativă prin frunzele lungi, împodobite în partea superioară cu dungi longitudinale, iar pe partea inferioară de culoare roşu purpuriu.

Rhoeo

● Se poate înmulţi prin lăstarii ce apar la baza plantei mamă. Noile plante se desprind din ghiveci abia când ating 10 cm înălţime.

● Suportă bine umiditatea şi trebuie administrate îngrăşăminte regulat, o dată la două săptămâni.

● Plantele bătrâne pot atinge înălţimi considerabile dar la bază pot ramâne golaşe. Ca să se regenereze, se taie vârfurile din care se obţin butaşi ce vor fi ulterior

CRONICA TV

Tinereţe tumultuoasă

Academicianul şi istoricul de artă Răzvan Theodorescu este un depozitar, prin excelenţă, de evenimente istorice şi culturale în care s-a implicat activ. A devenit foarte cunoscut opiniei publice după 1989, fiind intens mediatizat. Şi controversat... În nenumărate emisiuni televizate a relatat în detaliu evenimentele din timpul revoluţiei, cele la care a participat, deopotrivă cu aspecte din activitatea sa culturală ulterioară.

Despre perioada din tinereţe a vorbit rar şi, probabil, multe din istorisirile sale au fost date uitării. În emisiunea *Mic dejun cu un campion,* difuzată recent pe TVR HD, a avut prilejul, mânat fiind de curiozitatea realizatoarei, Daniela Zega Buzura, să evoce momente importante din anii post studenţiei, ai deceniului al VII-lea, când România parcurgea o etapă de mari transformări. Ne vom referi la câteva relatări ale domniei sale.

A fost exmatriculat în 1959 de la Facultatea de istorie, din motive politice, după cum a mărturisit, apoi a lucrat o perioadă ca muncitor necalificat, împărtăşind într-o bună măsură soarta personajului Victor Petrini din „Cel mai iubit dintre pământeni”, marele roman al lui Marin Preda. A relatat, cu umor, o scenă emblematică petrecută într-un local, în pauza de masă, lângă un grup de francezi care discutau, la un pahar de vin, despre arhitectură. Tânărul Răzvan Teodorescu, îmbrăcat cu hainele de lucru, pătate, a intervenit politicos în discuţie, în limba lui Voltaire, surprinzându-i. Unul dintre francezi l-a întrebat: Cum?, muncitorii români vorbesc franceza? Răspunsul, cu tâlc, a venit într-o clipă: La noi, mai ales muncitorii vorbesc franceza!

N-a omis să evoce atitudinea plină de curaj a unor importanţi oameni de cultură din jurul său – Constantin Noica, Geo Bogza, Dinu C. Giurescu şi mulţi alţii – care au semnat memorii de protest împotriva deciziei înaltei conduceri de a demola Mănăstirea Văcăreşti – s-a întâmplat în 1986 – subliniind faptul că şi-a pus semnătura pe un astfel de document şi că a militat împotriva demolării unor clădiri din patrimoniul cultural. Lăudabil curajul, lăudabil spiritul civic, mai puţin însă lipsa de modestie.

Nu a povestit însă nimic despre eventualele greşeli comise în acea epocă dar şi le-a asumat, într-un mod consternant, spunând, la un moment dat: „Am făcut multe prostii, poate cu duiumul, dar nu le regret.” *(Dorin Măran)*

PERSPICACITATE

Încercaţi să rezolvaţi labirintul

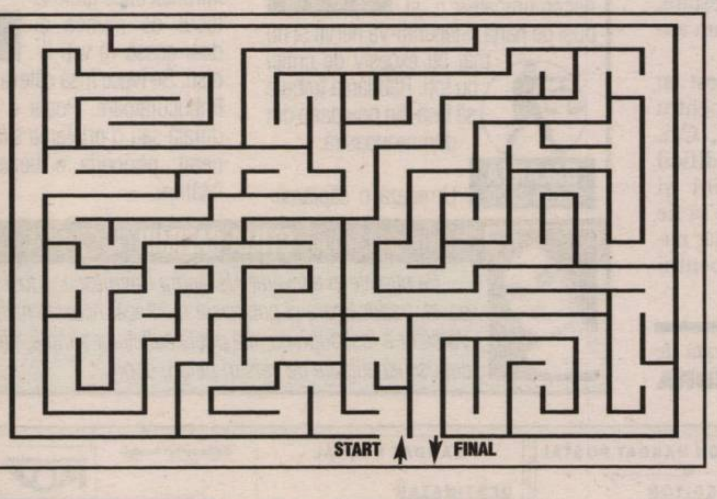

SOLUŢIA INTEGRAMEI „CONCEPŢII”:
Orizontal: I - N - S - L - M - S - INTELECTUALA - ARAMII - ILAR - UMAN - CULT - IA - ISTM - PLAI - C - ACE - ARI - RARI - T - EURO - MIDIE - ER - SALAU - EN - ARII - LIPSIT - UTA - TABEL - CA - INS - PERECHI - FIINTA - INVIA.

Soluţia **«SUDOKU»**
– jocul săptămânii 4

3	4	5	9	2	1	6	8	7
2	6	7	4	5	8	3	9	1
1	8	9	3	6	7	4	5	2
9	1	3	7	4	6	8	2	5
6	2	8	5	1	9	7	4	3
5	7	4	2	8	3	1	6	9
7	5	6	1	9	4	2	3	8
8	9	1	6	3	2	5	7	4
4	3	2	8	7	5	9	1	6

Umor

☺ *– Cine este la poartă? îl întreabă un scoţian pe fiul lui.*

– Sunt nişte oameni care strâng donaţii pentru ştrandul oraşului.

– Dă-le şi tu o găleată cu apă.

☺ *Doi tipi, mergând pe stradă, văd două dame atrăgătoare în faţa lor.*

Primul:

– Uite, cea din stânga este nevastă-mea, iar cea din dreapta este amanta mea.

Al doilea:

– Curios! La mine este exact invers.

☺ *Mama către fiică:*

– Draga mea, adu-mi cinci farfurii.

– Pentru ce?

– Trebuie să vorbesc cu taică-tu!

Se ştie că Anul Nou Chinezesc, numit şi Festivalul de primăvară, are peste 4.000 de ani de istorie, iar pentru poporul chinez este cel mai important şi grandios eveniment anual. Poate fi comparat cu Crăciunul occidentalilor, moment în care toată familia se reuneşte.

2016 Anul Maimuţei de Foc

Una dintre legende, originare din timpul dinastiei Shang, ni-l înfăţişează pe monstrul Nian, cel căruia îi plăcea să mănânce copii şi animale, dar căruia îi era frică de culoarea roşie şi de sunetele puternice. Prin urmare, pentru a-l alunga, oamenii şi-au decorat casele în roşu şi au aprins petarde.

Din 8 februarie 2016 şi până în 27 ianuarie 2017 vom fi sub stăpânirea acestei zodii capricioase şi curioase şi ar trebui să ne inspirăm din acest semn zodiacal ca să ne aşternem un an mai bun, evitând neplăcerile. Ziua de 8 februarie este prima zi a calendarului chinezesc, Luna Nouă începând de la ora 22.40, fusul orar al Chinei.

Primul rege al Chinei a fost regele Galben urcând pe tron în anul 2697 î.Ch. şi, prin urmare, China intră în anul acesta în anul 4713.

Putem spune că va fi un an ciudat, când se poate întâmpla orice. Se pot face însă progrese mari, deoarece Maimuţa are tendinţa de a provoca la acţiuni benefice dar şi riscante. Sunt favorizaţi doar cei care riscă pentru a câştiga. Este vital să ne menţinem un nivel ridicat al energiei şi să fim optimişti, să zâmbim şi să credem cu toată forţa în cele mai frumoase dorinţe ale noastre.

Maimuţa este al nouălea animal din cele 12 semne zodiacale, fiind începutul ciclului Metal. Dacă în anul 2016 vă va merge bine, atunci sigur şi în următorul va fi la fel. În anul Maimuţei ne vom ocupa foarte mult de evenimente legate de latura financiară a existenţei noastre. Mare atenţie, deoarece Maimuţa este un animal inteligent, obraznic şi vigilent. Ca să reuşiţi trebuie să o păcălim.

Pentru cei născuţi în zodia Maimuţă (1920, 1932, 1944, 1956, 1968, 1980, 1992, 2004), anul 2016 este considerat un an prost. Maimuţa este un animal spiritual, inteligent şi are o personalitate magnetică. Este un animal obraznic, care este exuberant, impunând un ritm rapid şi o motivaţie fantastică. Fiind comunicativă şi având un simţ al umorului deosebit, ne poate ajuta să trecem peste momentele stresante mai uşor. Cheia acestui an este capacitatea de a găsi soluţii la probleme vechi.

Maimuţa de Foc ne aduce o deschidere a conştiinţei şi a înţelegerii vieţii, ne emancipează gândirea şi comportamentul, ne civilizează. Este posibil să avem o atracţie deosebită pentru istorie, religie, cultură sau politică. Trebuie să fim atenţi însă la înşelătorii sau escrocherii,

În acest an vom avea tendinţa de a adopta şi un nou regim de viaţă, o nouă dietă şi chiar să aducem o îmbunătăţire sănătăţii. Vom adopta chiar şi un nou sport, care ne ajută să ne menţinem în formă. Stresul trebuie consumat la sală, înotând, făcând yoga, aerobic, dansând, practicând arte mariale sau sporturi de echipă sau chiar făcând plimbări lungi.

Anul trecut se căuta rafinamentul, eleganţa, iar anul acesta ne îndreptăm atenţia spre un nou stil de modă mai îndrăzneţ, mai dinamic, chiar şi pentru coafuri.

Anul Maimuţei de Foc este un an plin de viaţă, optimism şi progrese, aşadar finanţele, domeniul imobiliar şi politica ar trebui să se revigoreze deşi vor funcţiona pe un teren nesigur. Toţi vor dori să nimerească potul cel mare iar deciziile nu trebuie luate pe fond emoţional.

Cine doreşte să-şi asume riscuri, să fie rebel sau să facă noi invenţii, anul acesta este de bun augur. Minţile inventive, curajul şi sfidarea vor avea de câştigat în faţa celorlalţi. Este un an potrivit pentru a acţiona, pentru noi începuturi şi multe reuşite.

Într-un cuvânt, scapă neafectaţi doar cei care pot rezista unui traseu sălbatic sau care vor reuşi să depăşească tertipurile înşelătoare. Cei care însă vor fi apatici, plictisiţi sau cu o minte înceată nu vor putea face faţă agitaţiei şi stresului, trăind un an nu tocmai de bun augur.

Pe scurt, în general, acest an o să fie unul de bun augur pentru Şobolani, Bivoli, Dragoni, Cai, Maimuţe şi Cocoşi, unul dificil pentru Tigri, Şerpi, Câini şi Porci. Nativii Iepure trebuie să fie atenţi tot timpul la finanţe, iar nativii Oaie mai multă grijă pentru sănătatea proprie.

Pagină realizată de
CASANDRA

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Robo-jurnalismul va omorî presa tipărită? ■ Cel mai bun medic al omului ■ Naşterea Afroditei ■ Impostori la Curtea Imperială ■ Dezbateri despre viitorul ufologiei ■ Spionajul de război şi femeile ■ Actori născuţi, nu făcuţi!

HOROSCOP

8-14 februarie 2016

BERBEC 21.03-20.04

Săptămâna începe destul ce zgomotos, cu oarecare peripeţii şi emoţii – mai ales de ordin financiar –, această perioadă e caracterizată de calm şi linişte sufletească. Viaţa amoroasă suferă o uşoară deteriorare, fapt concretizat prin divergenţe cu partenerul.

TAUR 21.04-21.05

Se pare că aveţi un succes deosebit în mediul profesional şi că vă vor fi răsplătite eforturile depuse în ultima vreme. Vi se vor recunoaşte meritele, vreţi primi chiar laude şi o mică încurajare financiară. O veţi folosi doar în scopul de a vă îmbunătăţi aspectul. Poate o schimbare ar fi chiar nimerită!

GEMENI 22.05-21.06

Luni şi joi veţi avea de înfruntat câteva situaţii delicate, din care veţi ieşi însă victorioşi. Evenimentele, deşi se dovedesc a fi potrivnice, se vor schimba rapid în bine. Finanţele se încăpăţânează să stagneze la un nivel modest, până spre sfârşitul săptămânii.

RAC 22.06-21.07

Partenerul de viaţă se poartă cu dumneavoastră ostil şi doar înţelepciunea şi răbdarea vor aşeza lucrurile pe un făgaş normal. Monotonia se cronicizează şi ea şi va trebui să vă găsiţi un hobby cu care să vă umpleţi timpul.

LEU 22.07-22.08

Aveţi o bună ocazie de a face cunoştinţă cu o persoană destul de influentă, sunteţi însă destul de rezervaţi şi suspicioşi. Din fericire, treceţi peste reţineri şi puneţi bazele unei legături foarte avantajoase pentru dumneavoastră.

FECIOARĂ 23.08-22.09

O veste nefavorabilă sau o insomnie vă strică dispoziţia. Relaţiile cu cei de la serviciu sunt anoste şi deveniţi prea necomunicativi şi puşi pe harţă. Stăpâniţi-vă nervii şi nu mai fiţi excesiv de critici cu toţi. Răbdarea trebuie să facă din nou parte din dumneavoastră.

BALANŢĂ 23.09-22.10

Urmează o săptămână cu un ritm alert, când veţi uita cu totul de problemele personale şi zilele vor trece rapid. Vă ocupaţi de casă, de probleme organizatorice şi veţi reuşi să puneţi la punct un plan strict de lucru.

SCORPION 23.10-21.11

Creativitatea va fi dublată de o poftă de muncă susţinută. Nu duceţi lipsă de idei, însă nu vă găsiţi prea uşor partenerii cu care să puneţi în practică tot ce doriţi să realizaţi. Îndrăzniţi să plecaţi singuri la drum. În weekend, pregătiţi-vă pentru o scurtă călătorie.

SĂGETĂTOR 22.11-21.12

Sunteţi stăpâniţi de o stare melancolică profundă care vă blochează şi vă diminuează randamentul obişnuit. Doar jumătatea dumneavoastră vă poate vindeca de tristeţe. Şi parcă acestea nu ar fi de ajuns. La serviciu se pot ivi probleme destul de spinoase. Le rezolvaţi, oricum!

CAPRICORN 22.12-19.01

Aveţi o stare de iritare care vă va însoţi toată săptămâna. Iată care este etichetea acestor zile tumultuoase. Nu vă găsiţi astâmpărul, nu vă înţelegeţi cu nimeni şi vi se pare că lumea s-a întors împotriva dumneavoastră. Doar o veste bună vă aduce la sentimente mai bune.

VĂRSĂTOR 20.01-18.02

Urmează o perioadă bună pentru afaceri, când trebuie să luaţi taurul de coarne şi să vă implicaţi în proiecte cât mai realiste. Situaţia financiară este îmbucurătoare şi probabil veţi primi o sumă importantă de bani.

PEŞTI 19.02-20.03

Trebuie să daţi dovadă de multă răbdare şi tact, deoarece veţi avea de înfruntat clipe grele la locul de muncă şi doar acasă vă veţi linişti. Se ivesc însă câteva perspective îmbucurătoare. Poate o legătură de durată sau o prietenie strânsă. În general, perioada e benefică pentru întâlniri.

Nativul săptămânii: **OTILIA CAZIMIR** (12.02.1894 – 08.06.1967)

Pe numele ei adevărat Alexandra Gavrilescu, a fost o scriitoare, poetă, traducătoare şi publicistă română. Această nativă a zodiei Vărsător a fost supranumită poeta sufletelor simple, fiind o cunoscută autoare de versuri pentru copii.

TELEFONUL CITITORULUI
Pentru a afla direct de la cititorii noştri opiniile legate de conţinutul revistei, apelaţi numărul de telefon:
0213178964

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	6,00 LEI
❑ 2 LUNI	12,00 LEI
❑ 3 LUNI	18,00 LEI
❑ 4 LUNI	24,00 LEI
❑ 5 LUNI	30,00 LEI
❑ 6 LUNI	36,00 LEI

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

Abonaţi-vă la magazin

Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.

Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială Magazin, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701], contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat la care se adaugă taxa de expediere de maxim 5 lei) sau să achitaţi în conturile bancare indicate la pagina 2 şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la telefon 021.317.89.65 sau 0722.625.622.

Cititorii din străinătate pot contracta abonamente, achitând contravaloarea abonamentului dorit (50 euro sau 70 $, un abonament pe şase luni; 25 euro sau 35 $, un abonament pe trei luni) în conturile societăţii.

CUPON MANDAT POŞTAL
Nr. .....
EXPEDITOR
Nume .....
Prenume .....
Str. ..... Nr. .....
Bloc ..... Scara ..... Etaj .....
Ap. ..... Cod .....
Localitatea .....
Judeţul/Sectorul .....
Telefon .....
Suma în cifre (LEI)
Ştampila cu data prezentării
RAMBURS C.P. NR. .....

MANDAT POŞTAL
DESTINATAR
Nume IONESCU SIMION - la
Prenume C.E. «MAGAZIN» S.R.L.
Str. Piaţa Presei Libere Nr. 1
Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap. .....
Cod 013701 Localitatea Bucureşti
Jud./Sect. 1 Tel. .....
C.N.P. .....
Expeditor .....
Localitatea .....
Suma în cifre (LEI)
Suma în litere (LEI)
RAMBURS C.P. NR. .....

Sigiliu control mandate
POŞTA ROMÂNĂ RO
Verificator, ...
INDICAŢII SPECIALE .....
Nr. mandat poştal .....
Confirmăm suma de lei .....
(în cifre şi litere)
Semnătura salariatului .....
Diriginte .....
Ştampila cu data prezentării
Sigiliu cu sigla RO

TELEFON RECLAMAŢII ABONAMENTE
0722625622

Biblioteca Judeteană
MUREŞ

SERIE NOUĂ - 1284 ● ANUL LIX ● 11 FEBRUARIE 2016 ● 16 PAGINI ● 2 LEI Nr. 6 (3034)

magazin

Mail: redactia@revistamagazin.ro Adresă INTERNET: www.revistamagazin.ro

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

Spectacolul cunoaşterii

INVENŢII şi performanţe

Femina club

Lecţii de nutriţie

Un campion în lupta împotriva cancerului

Dosarele frumuseţii

Măşti de sezon

Istorii uitate

SPIONAJUL DE RĂZBOI şi femeile

Terapii complementare

CEL MAI BUN MEDIC al omului

ROBO-JURNALISMUL va omorî presa tipărită?

Cam de cinci ani se fac predicţii negre în privinţa presei tipărite, în sensul că ea este pe cale de dispariţie. Asta, în contextul avântului luat de jurnalismul online, de răspândirea blogurilor şi avantajelor reţelelor de socializare.

Înciuda prezicerilor de tot felul, presa tipărită, cea cu o tradiţie de câteva secole, continuă să apară, cu toate imensele piedici care-i stau în cale: blocaje financiare, difuzare precară, creşterea costurilor de tipărire etc. Să ne amintim debutul anilor 90 în ţara noastră, când, după o explozie incredibilă a tirajelor tuturor ziarelor tipărite, apariţia a mii de titluri noi, a urmat spargerea acestei „bule" publicistice care a început să facă faţă cu greu apariţiei altui gen de presă, cea video. Au apărut mii de posturi tv locale, canale aşa-zise „de ştiri", cu milioane de informaţii care mai de care mai precare, închinate şi supuse total şi exclusiv ratingului. În acel moment, pe la începutul anilor 2000, s-a lansat pe piaţă pentru prima oară ideea că presa tipărită este pe cale de dispariţie, ea nemaiputând face faţă asaltului feroce şi inconsistent al canalelor de televiziune. Presa tipărită n-a dispărut, cu excepţia unor cotidiene implicate politic, dar tirajele au scăzut dramatic. Majoritatea cititorilor „tradiţionali" a ales informarea prin intermediul televiziunii: era mai convenabilă, era „gratuită" (preţul informaţiilor era cuprins în preţul abonamentului) şi era continuă, 24/7. Iar ca bonus, un bonus inexistent în presa tipărită, apariţia *talk-show*-urilor, întinse până noaptea târziu! Publicaţiile tipărite pe hârtie continuă şi azi să apară, împreună cu revista *Magazin* (lansată în anul 1957), care devine, astfel, cea mai longevivă publicaţie din România. Dar existenţa presei tipărite presupune preţuri grele, atât financiare, cât şi în privinţa profesionalismului jurnaliştilor care ţin morţiş să producă o publicaţie de culturalizare adevărată. Într-o perioadă în care aceasta pare a fi ultima preocupare a jurnaliştilor „de rating".

Apoi, la invazia canalelor de televiziune, s-a adăugat în ultimii ani invazia presei online, digitale, virtuale. O presă anonimă, pentru că sub masca pseudonimelor, oricine poate scrie orice, poate răspândi cele mai teribile prostii, poate silui limba română fără complexe, ca să nu mai vorbim despre manipularea politică.

Institutul Reuters pentru Studiul Jurnalismului (Reuters Institute for the Study of Journalism) a publicat recent o analiză a tendinţelor pentru 2016 intitulată „Journalism, Media and Technology Predictions 2016".

Studiul făcut analizând piaţa media din 26 de ţări constată că „presa tipărită este pe cale de dispariţie". Dar, subliniază participanţii la acest studiu, deşi multe trusturi de presă şi publicaţii au realizat importanţi paşi înainte în obţinerea de venituri din mediul online, „se manifestă şi o oarecare rezistenţă la schimbare, încă resimţită puternic în unele ţări europene, precum Elveţia sau Austria, unde consumatorii de presă îşi schimbă mai greu obiceiurile şi unde veniturile din vânzarea presei scrise sunt încă la niveluri ridicate". Aşadar, mai sunt unele publicaţii tipărite care se încăpăţânează să reziste şi nu vor să dispară! Printre ele şi revista *Magazin!*

Previziuni

Din previziunile Institutului Reuters lipsesc vorbele bune pentru presa tipărită, ca şi cum ea este deja moartă şi îngropată. Tendinţele pe care le observă institutul pentru 2016 se referă doar la domeniul online, noul copil al generaţiilor viitoare. Iată câteva dintre ele, conform Agerpres.

1 ***Colectarea de fonduri.*** De vreo doi ani s-a lansat moda strângerii de fonduri online, numită în media digitală „crowd-funding". Oameni simpli apelează la acest sistem, dar şi companiile private. Este amintit site-ul spaniol de ştiri *El Espanol* care a reuşit să strângă 3,1 milioane de euro în mai puţin de două luni, prin sistemul de *crowd-funding*. Şi alte firme de presă europene au strâns sume frumoase, adică peste 1 milion de euro, aşa cum este cazul olandezilor de la *De Correspondent* sau cel al germanilor de la *Krautreporter.* La polul opus, companii puternice precum *National Public Radio* din SUA sau *Wikipedia* au demonstrat puterea finanţărilor primite în mod regulat, prin organizarea unor comunităţi de strângere de fonduri online şi acordarea statutului de membru, strategii ce ar putea fi aplicate în cursul acestui an şi de *The Guardian.*

2 ***Abonamente şi microplăţi.*** După modelul iTunes, compania *Blendle,* care s-a şi intitulat „iTunes pentru jurnalism", urmează să fie lansată în curând în SUA, cu susţinerea giganţilor *New York Times* şi *Axel Springer SE,* printre altele, ea dispunând deja de o bază de 550.000 de abonaţi din Olanda şi Germania pentru un serviciu prin care utilizatorii plătesc câţiva cenţi pe un articol accesat – şi pot primi banii înapoi dacă sunt dezamăgiţi de conţinut. O altă variantă de plată a conţinutului de presă vine de la *Boston Globe,* care percepe 99 de cenţi pe zi pentru accesarea tuturor informaţiilor publicate pe site. Afacerea pare extrem de rentabilă.

3 ***Aplicaţiile mobile de presă.*** O mare parte din venituri vor proveni în acest an din vizitele repetate ale clienţilor fideli online. Or, cum se constată o creştere a folosirii dispozitivelor mobile (smartphone, tablete) pentru accesarea site-urilor de presă devine importantă folosirea aplicaţiilor mobile de presă. Şi asta, din câteva motive-cheie: „În primul rând, aplicaţiile vor fi protejate în continuare de programele de blocare a mesajelor publicitare. De asemenea, conţinutul aplicaţiilor este acum vizibil, poate fi indexat în motoarele de căutare şi poate trimite automat spre conţinut online. Un alt avantaj al aplicaţiilor este că asigură de fiecare dată identificarea utilizatorilor şi că trimit notificări şi alerte care atrag vizite repetate din partea acestora".

4 ***Robo-jurnalism şi presa viitorului.*** Dacă se prezice apariţia robo-soldaţilor în viitoarele războaie la care se gândesc mai-marii lumii, de ce n-ar apărea şi robo-jurnaliştii? Progresul realizat în domeniul recunoaşterii tiparelor şi al generării de text face, de pildă, ca unele companii să lucreze deja la programe folosite pentru a produce ştiri automat pentru *Associated Press* sau pentru *Yahoo!* Programele automate pentru *Twitter* acoperă de pe acum subiecte de interes public pentru activitatea seismică din California, iar *Washington Post* a apelat la rândul său la astfel de programe. Robo-jurnalismul bazat pe datele adunate de senzori, camere video sau drone are de asemenea potenţialul de a reinventa jurnalismul local în ceea ce priveşte informaţiile meteorologice, din trafic sau evenimentele locale popularizate prin social-media. Dar, să nu disperăm: mai e mult până departe...

Aşadar, va dispărea presa tipărită? Locul ei este alături de cărţile tipărite, mereu pentru cei care vor să răsfoiască o publicaţie de calitate. Şi să nu uităm: în ciuda studiilor, viitorul este al presei tipărite, pentru că ea *trăieşte!* Chiar şi atunci când se opreşte curentul electric.

SUDOKU

jocul săptămânii: 6

1	8				2	5		
3		6				7		
			4	6			8	
	6							7
		3		5		4		
9							5	
	9			3	7			
		5				6		2
		8	6				3	9

Soluţia în numărul viitor

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

Un veac de... pilozitate

Odată cu intensificarea preocupărilor sociale, pe lângă asigurarea elementelor strict necesare traiului obişnuit,** Homo sapiens **a început să inventeze o sumedenie de domenii de activitate dintre cele mai diverse. Între acestea, moda a devenit cumva unul dintre blazoanele făpturii umane, iar pilozitatea se află aici la loc de cinste, de mii de ani.

Cu un mic atu în plus pentru bărbaţi, care beneficiază şi de părul facial, supus şi el nu doar „ghilotinării" cotidiene, ci şi unor operaţiuni estetice mai mult ori mai puţin sofisticate, după caz. Din acest punct de vedere s-ar părea că secolul trecut a reprezentat apogeul artei aranjării mustăţilor.

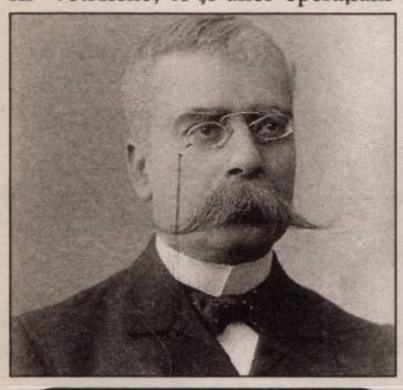

La 1900 era la modă mustaţa ascuţită, iar pe la 1917-1919 a venit vremea mustăţii ofiţereşti, musai combinată cu chipiul corespunzător. De altfel, în Franţa a fost chiar obligatoriu purtatul acesteia de către bărbaţii angajaţi în armată şi în jandarmerie, până în anul 1933.

Tot francezii, la 1930, au scos pe piaţă aşa-numita mustaţă „periuţă de dinţi" (!), pe care Charlie Chaplin a făcut-o nemuritoare, alături, neapărat, de faimosul său melon. Un alt moment de glorie s-a înregistrat un an mai târziu, datorită mustăţii „creion" care l-a făcut celebru (dar şi viceversa) pe şarmantul star hollywoodian Clark Gable.

Observaţi că denumirile acestei podoabe faciale sunt destul de bizare, iar un alt asemenea exemplu îl constituie mustaţa „plutaşului", în vogă pe la 1980, căreia cunoscătorii îi ataşau o exotică vestimentaţie cu cămaşă hawaiană.

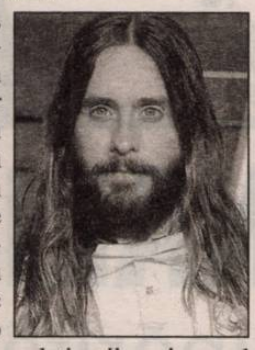

În fine, să mai spunem că un bărbat şi-ar petrece, în medie, cam 5 luni din viaţă ca să se bărbierească. Dacă nu o face deloc timp de vreo 5 ani, are şansa deţinerii unui record mai mult decât spectaculos.

Concret, ne referim la un anume Jared Leto, care şi-a lăsat părul de pe faţă să crească între anii 2010 şi 2015, astfel că acesta a ajuns la lungimea de 1,895 metri. Mă rog, un record probabil nu chiar de invidiat, măcar dacă ne gândim numai la timpul consumat pentru îngrijirea unei astfel de pilozităţi!

Vai, mama lor?

Să vorbim corect!

O expresie des întâlnită, mai ales pe unele posturi tv, este *„Vai, mama lor!"*.

Manualele de gramatică şi unele dicţionare menţionează că interjecţia vai, de multe ori precedată de verbul *a fi* respectiv: *„e vai!"*, se foloseşte şi cu substantivele „amar", „groază", sugerând un pericol apropiat. Nu intrăm în amănunte de analiză, dar expresia este mult mai sugestivă când verbul „a fi" este omis.

În această situaţie expresia corectă este „vai de noi", respectiv „vai de mama lor". Omiterea prepoziţiei „de" duce la tot felul de confuzii şi apare absolut ilogică. În mod corect ne-am gândi că „mama lor" este un subiect al unei propoziţii care va urma, de exemplu „Vai, mama lor a suferit un accident!". Se pare însă că nu aceasta este intenţia vorbitorilor respectivi care, din goană după expresivitate, folosesc un mişmaş din care nimeni nu mai înţelege nimic. *(I.S.)*

De ce eşuează caşaloţii

În ultima vreme tot mai mulţi caşaloţi eşuează pe ţărmuri. După cazurile înregistrate în India au apărut altele, tragice, în Europa, mai exact, pe plajele engleze din Skegness, Norfolk şi Wainfleet şi din 11 ianuare în Germania şi Ţările de Jos, unde în ultimele săptămâni bilanţul a ajuns la 12 victime.

În Europa caşaloţii se apropie doar de coastele Islandei şi ale Norvegiei. De ce au migrat spre zone de obicei nefrecventate de specie şi care e cauza acestui fenomen atât de controversat? În urma examinării exemplarelor eşuate s-a ajuns doar la concluzia că ele erau sănătoase înainte de a ajunge pe ţărmuri.

Explicaţiile, ipotetice, sunt aceleaşi: posibile maladii nedetectate, afecţiuni ale simţului de orientare, dereglarea acestuia din cauza unor sunete care le-a speriat sau a conţinutului mare de nisip din ape cum sunt cele din apropierea coastelor engleze.

E posibil, spun unii specialişti şi să fi urmărit un grup de calmari în Marea Nordului şi să fi ajuns astfel în ape cu adâncime mică în care s-au zbătut, eşuând în cele din urmă pe uscat.

DORIN MĂRAN

Starea de veghe

Ce-şi doresc femeile

Am ales să alăturăm articolului de mai sus (despre mustăţile sexului „puternic") un text apropiat ca subiect, dar care ţine de fapt de psihologia umană şi de relaţiile dintre sexe: ce anume preferă femeile la bărbaţi în materie de mustaţă şi barbă. Motivele atracţiei de acest tip au fost relevate de mai multe studii realizate în ultimii ani. Aşadar...

Un aer viril şi misterios

Barba evocă forţa şi înţelepciunea, iar cel care o poartă, după cel puţin 3 zile de neras, apare în ochii femeilor drept independent şi un potenţial bun partener. Mai mult, cu precădere în ţările occidentale, unde aceasta nu se supune convenţionalismelor, ea e sinonimă cu misterul şi cu aventura.

Aspectul oarecum aspru al individului cu barbă (cercetătorii nu ezită să-l compare

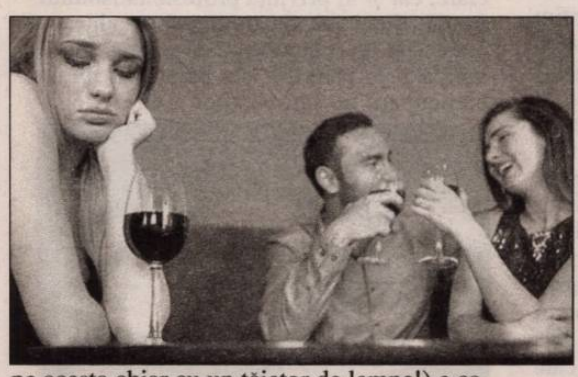

pe acesta chiar cu un tăietor de lemne!) e ca un drapel ce agită capitalul său de virilitate; un real bonus al seducţiei.

Un aspect mai „copt"

În general, se cunoaşte faptul că bărbatul cu o pilozitate facială mai mult ori mai puţin bogată dă impresia de mai multă maturitate, fără ca aceasta să însemne obligatoriu că e şi bătrân. Iar femeile sunt, în principiu, mai liniştite alături de un partener ce le dă sentimentul de securitate. Un bărbat care se arată sigur pe el atrage în mod constant doamnele şi domnişoarele aflate în căutarea/aşteptarea unui partener şi care văd în acesta, în mod inconştient, imaginea tatălui viitorilor ei copii.

Stiluri şi stiluri

În articolul de mai sus am prezentat „modele" de mustăţi din secolul trecut, dar e bine să spunem că nu e lipsit de importanţă ce fel de pilozitate facială preferă femeile la bărbaţi.

Desigur, fiind vorba despre un anume gen de modă, şi aici gusturile diferă, deci nu putem să ne referim la „o anume barbă" pe care o preferă toate doamnele. Se remarcă totuşi o tendinţă: începând de la cele 3 zile sus-menţionate, apogeul atracţiei amoroase la femei pentru bărbile nerase ar fi cam la 10 zile. De ce aşa? Pentru că atunci firul de păr e moale, nu înţeapă pielea sensibilă a unei doamne şi – s-o spunem pe şleau! – deseori trezesc dorinţa unui sărut...

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – Preşedintă
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
NICUŞOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 021.317.89.64
Paul Ioan, Dorin Măran, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Adrian-Nicolae Popescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Adrian-Nicolae Popescu
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel.: 0722.625.622
DIFUZARE: Tel./Fax: 021.317.89.65
Nicuşor Dincă (director) - 0722.625.622, Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI)
Unicredit Ţiriac Bank S.A. - Sucursala Panduri
Cont: RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001
B.C.R. – Sector 1, Bucureşti

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 021.317.89.66

GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef

ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN, MELANIA CONSTANTINIU

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Fax: 021.317.89.66

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi din punct de vedere juridic, pentru exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

Tiparul: **TIPOMEDIA PROD S.R.L.**

Invenţii şi performanţe

A fost anul 2015 cel mai important din punct de vedere al invenţiilor, al performanţelor tehnologice, în medicină sau în contextul descoperirilor arheologice? Cu siguranţă, nu. Nu s-a inventat nimic extraordinar, cu impact major asupra umanităţii, precum electricitatea, în secolul al XIX-lea, sau televiziunea, în secolul trecut. Nu s-au identificat terapii pentru boli incurabile – cancer, Parkinson, Alzheimer –, nu s-au descoperit semne de viaţă în Univers. Cu toate acestea, 2015 a fost un an plin de succese în toate domeniile de cercetare. Vă prezentăm câteva dintre cele mai importante.

Record de zbor

Elveţianul André Borschberg a stabilit un nou record mondial în cadrul zborurilor solitare cu avioane solare, pilotând

timp de 120 de ore, pe o distanţă de 8200 de kilometri deasupra Pacificului, între Japonia şi Hawaii, avionul Solar Impulse II.

Peisaje inedite

Camerele de luat vederi ale sondei spaţiale americane New Horizons care a survolat planeta Pluto, aflată la 4,7 miliarde de kilometri de Terra, au captat pentru prima oară imagini în care este vizibilă geologia activă a suprafeţei acestei planete pitice, acoperită de zone deşertice, munţi şi vulcani de gheaţă.

Manipulare genetică

O echipă de cercetători chinezi a reuşit, pentru prima oară, să modifice gena responsabilă de beta-talasemie, o maladie care apare în urma sintezei anormale a hemoglobinei, şi să normalizeze nivelul acesteia din sângele unor pacienţi.

Originea apei terestre

Cometele nu au constituit sursa principală de apă pentru Terra, aşa cum se credea. O ipoteză infirmată în urma observaţiilor efectuate de sonda spaţială europeană Rosetta pe cometa Ciuriumov,

care atestă faptul că apa ejectată de astrul îngheţat nu are aceeaşi semnătură chimică cu cea a apei terestre, conţinând de 3 ori mai mult deuteriu – un izotop al hidrogenului – decât apa terestră.

Primul neuron artificial

O echipă de cercetători suedezi a realizat un microaparat care reproduce funcţiile neuronilor: un biocaptator sensibil la acţiunea neurotransmiţătorilor, cuplat printr-un fir electric la o pompă cu ioni care îi produce. Neuronii artificiali ar putea fi implantaţi în creierul pacienţilor care suferă de Parkinson.

Apă pe Marte

Robotul Curiosity a descoperit urme ale unor prelingeri de apă care ar umecta periodic pereţii craterului Gale. Nu însă şi semne de viaţă primordială. Deşi robotul nu a cartografiat nicio zonă în care să curgă vreun şuvoi de apă, cercetătorii speră că vor detecta surse de apă şi forme de viaţă marţiană.

Implant personalizat

În spitalul universitar din Salamanca, Spania, a fost realizată prima grefă de stern şi coaste din titan, identice cu cele prelevate, obţinute cu o imprimantă 3D, în cazul unui pacient în vârstă de 54 de ani cu multiple tumori.

Specialiştii s-au confruntat cu numeroase probleme de detaliu, în special în realizarea coastelor, având în vedere geometria complexă a cutiei toracice.

Unelte mai vechi decât... primii hominizi

În Kenya au fost descoperite unelte – pietre fasonate de om – cu o vechime de 3,3 milioane de ani care preced cu 700.000 de ani atestările existenţei

primilor hominizi. Cele mai vechi ustensile, descoperite anterior, realizate de australopiteci, au o vechime de 2,8 milioane de ani.

Primul creier „simulat”

Specialiştii din cadrul Şcolii politehnice federale din Lausanne au realizat prima simulare a unui cortex de şobolan; o zonă cerebrală de 0,3 mm^3, cu 31.000.000 neuroni şi 40 milioane de sinapse care reacţionează la stimulări virtuale asemenea unui cortex biologic. Programele informatice au fost realizate cu supercalculatorul Blue Brain al consorţiului Blue Brain Project.

Compoziţia Universului

Observaţiile satelitului european Planck au permis realizarea unei hărţi care reproduce virtual infimele contraste de temperatură ale Universului la 380.000 de ani după Big-Bang. Pe baza acestei hărţi cercetătorii au făcut următoarele precizări: Universul, actualmente, este compus din materie neagră, invizibilă, care acţionează prin gravitaţia sa (26,6%), din energie întunecată care dilată spaţiul din ce în ce mai repede (68,5%) şi din materie obişnuită.

Anomalii termice

În cadrul celei mai complexe misiuni de explorare a piramidelor egiptene – Scan Pyramids – care a reunit cercetători egipteni, japonezi, canadieni şi francezi, au fost utilizate cele mai performante tehnici „noninvazive şi nondistructive”. În 9 noiembrie 2015 primele rezultate au relevat anomalii în piramida faraonului Kheops legate de diferenţe de temperatură în interiorul faţadei estice, identificate apoi în alte 3 piramide din apropiere de Cairo.

În cazul unor blocuri de piatră au fost sesizate diferenţe de temperatură de aproximativ 6ºC faţă de cele învecinate. Nu se cunosc cauzele. În ceea ce priveşte anomaliile sesizate în piramida lui Kheops, ar putea fi vorba despre existenţa unei camere necunoscute.

Ebola va fi eradicată?

A fost realizat de o echipă internaţională de specialişti cel mai eficace vaccin împotriva virusului Ebola, responsabil de moartea a peste 11.000 de persoane din Africa de Vest, de la începutul anului 2013. Primele teste s-au efectuat cu succes în Guineea. Cercetătorii sunt însă prudenţi în legătură cu eficacitatea vaccinului raportată la incidenţa acestuia la scară planetară.

Structuri nanometrice misterioase

Specialiştii Universităţii Akron din statul american Ohio au observat că suprafaţa perilor corpului păianjenului-safir, originar din India, este acoperită cu nanostructuri ale căror configuraţii sunt de o mie de ori mai mici decât diametrul unui fir de păr uman. Acestea au particularitatea de a produce un pigment albastru în urma difuzării şi refracţiei luminii. Un fenomen care apare şi la alte specii de păianjeni tropicali sau la fluturi, dar care este legat de comportamentul sexual, anumite culori produse de nanostructuri având rolul de a atrage atenţia partenerului.

Pentru a înţelege mecanismele biologice şi utilitatea acestei culori, specialiştii vor încerca să reproducă structurile nanometrice. Dacă vor reuşi, va fi posibilă fabricarea de ecrane antireflex pentru televizoare sau smartphone-uri, având în vedere faptul că din orice unghi sunt priviţi păianjenii, culoarea perilor rămâne neschimbată.

Grădina din spaţiu

După ce s-a realizat un experiment agricol excepţional la bordul Staţiei Spaţiale Internaţionale – o cultură de salată – astronauţii au reuşit să cultive şi cârciumărese comestibile *(Zinnia elegans)*.

Au fost efectuate diverse experimente care să permită plantelor să se dezvolte, în cursul cărora s-au ivit complicaţii, plantele ofilindu-se la un moment dat, dar în cele din urmă s-a identificat soluţia salvatoare care le-a permis acestora să se dezvolte. Au fost apoi recoltate şi consumate, gustul acestora încântându-i pe astronauţi. În curând ei vor încerca să cultive legume, prioritatea constituind-o roşiile.

Dezvoltarea culturilor la bordul staţiei va marca un pas deosebit de important în cadrul misiunilor spaţiale de lungă durată.

Pagină realizată de
DORIN MĂRAN

Spionajul de război şi femeile

În perioada celui de-al Doilea Război Mondial, reţelele de spionaj ale marilor puteri au avut o activitate foarte consistentă şi extinsă, având în vedere principiul conform căruia „informaţie înseamnă putere”. În lupta „subterană” a agenţilor au fost implicate şi numeroase femei curajoase şi cu simţ patriotic foarte dezvoltat, care de foarte multe ori nu au ezitat să-şi rişte viaţa.

Eroine cu viaţă lungă

În pofida a ceea ce se pot aştepta unii observatori ai istoriei spionajului feminin, multe dintre agentele secrete implicate adânc în lupta pentru informaţii au trăit până la senectute şi au apucat să devină bunicuţe. Am selectat pentru acest articol doar câteva dintre exemplele pe care ni le oferă cronicile de profil.

● Rusoaica cunoscută sub numele de **Marina Lie** a trăit 74 de ani (1902-1976) şi a avut o viaţă tumultuoasă. Ea a fost de profesie balerină şi a spionat pentru Germania nazistă. Născută în Siberia, ea şi-a văzut părinţii ucişi de revoluţionarii bolşevici, în 1917. A ajuns în Suedia şi s-a pregătit pentru cariera de balerină. Dar când războiul a devenit iminent, ea s-a înscris în serviciile secrete naziste – conform cu documente declasificate ale MI 5 (Military Intelligence section 5), devenind astfel spion pentru Hitler. Era anul 1937. Lie a reuşit uluitoarea performanţă de a fura planurile strategice ale aliaţilor pentru apărarea Norvegiei împotriva foartei posibile invazii germane. Detaliile militare aduse de ea l-au ajutat pe generalul german Eduard Dietle să ocupe portul strategic Narvik, în 1940. A fost depistată de britanici, dar a scăpat. După război a lucrat pentru KGB.

Edith Tudor Hart

● Americanca **Julia Child** este un alt caz aparte. Ea a lucrat pentru spinajul american, după ce s-a înrolat în OSS (Office of Strategic Servicies), nefiind primită în armată din cauză că era „prea înaltă”. A activat intens pe fronturile serviciilor secrete americane din Asia şi Europa. După război, viaţa ei s-a transformat total. După o masă la un restaurant din Rouen (Franţa), şi-a propus să devină expertă în bucătăria franceză. Şi a reuşit pe deplin, Julia Child ajungând să facă şcoală de bucătari-şefi cu specialitatea „bucătăria franceză”... A murit la 91 de ani, în 2004, în California.

● **Edith Tudor Hart**, cu cetăţenie austriacă şi britanică, a fost o spioană simpatizantă a comuniştilor şi a activat pentru interesele Uniunii Sovietice. De meserie artist fotograf, Edith a început să activeze în grupări antifasciste încă de la venirea lui Hitler la putere (1933). Ea s-a alăturat celebrei organizaţii de agenţi britanici „Cambridge Ring Spy” (studenţi de la Cambridge recrutaţi pentru URSS, încă din anii 1930). A murit în 1973, la 64 de ani, pe când avea o afacere cu antichităţi.

● Deţinătoarea recordului de longevitate a femeilor-spion aparţine rusoaicei **Elisaveta Mukasei**, care a activat pentru serviciile secrete sovietice externe sub numele de „Zefirul”. A fost activă timp de 30 de ani, între 1940 şi 1970. A murit la 97 de ani, în 2008, la Moscova.

● Berlineza **Ursula Kuczinsky** a lucrat pentru URSS, după ce a aderat la Partidul Comunist German, în 1926. A lucrat în China şi a făcut parte din cercul faimosului Richard Sorge, sub numele de „Sonia”. A murit la 93 de ani, în Germania.

Fotodocument

Prietenie egipteano-sovietică

Instantaneul alăturat îi surprinde la barajul de la Aswan pe liderul egiptean Gamal Abdel Nasser şi pe liderul de la Moscova, Nikita Hruşciov. Uriaşul şi costisitorul baraj a fost edificat cu ajutorul financiar şi tehnic al URSS, întrucât, după criza Canalului de Suez, Moscova a venit în sprijinul Egiptului. Barajul a fost finalizat în 1970. Nasser a pierdut războiul cu Israelul din 1967, dar populaţia l-a dorit în continuare ca preşedinte. El a murit în 1970, la Cairo, pe când avea 52 de ani.

Impostori la Curtea Imperială

La 17 iulie 1918, familia imperială a ţarului Nicolae al II-lea al Rusiei a fost executată în localitatea Ecaterinburg. Abia în 1991 au fost găsite rămăşiţele pământeşti ale membrilor familiei imperiale, cu două excepţii: ţareviciul Alexei şi marea ducesă Anastasia sau marea ducesă Maria. Apoi, în 2008, căutările de profil şi analizele ADN-urilor au arătat că şi rămăşiţele celorlalte două persoane au fost identificate.

Aglomeraţie de pretendenţi

Din cauza informaţiilor neclare privind neidentificarea tuturor membrilor familiei ţarului, de-a lungul deceniilor au apărut numeroase persoane care au pretins că sunt membri supravieţuitori ai execuţiei din 1918. Ţarul şi ţarina Alexandra Feodorovna au avut patru fete şi un băiat. Fetele au fost marile ducese Olga, Tatiana, Maria şi Anastasia, iar fiul lor a fost Alexei. Dintre aceştia, Anastasia „a avut parte” de cei mai mulţi impostori, care şi-au pretins originea sa nobiliară, între 1920 şi 1995.

Anna Anderson

Anna Anderson, de origine germană, a fost cea mai cunoscută impostoare care a dorit să fie recunoscută drept marea ducesă Anastasia. Începuturile pretenţiilor sale au fost consemnate în 1920, pe când se afla într-un ospiciu din Berlin. Împotriva ei, fratele ţarinei, marele duce de Hesse Ernest Louis, a intentat proces şi a dovedit că Anderson nu are legătură cu familia lui Nicolae al II-lea. Culmea acestei situaţii a fost că impostoarea a fost susţinută financiar şi îngrijită de unii simpatizanţi care o credeau. Analizele ADN după moartea ei au arătat însă că totul fusese o minciună.

Eugenia Smith a apărut în 1963 ca o concurentă a Annei Anderson. Smith a scris o aşa-zisă autobiografie a marii ducese Anastasia. Povestea acolo viaţa de familie la Curtea Imperială şi chiar execuţia rudelor sale de către bolşevici. Cel mai spectaculos capitol al „autobiografiei” era dedicat evadării din URSS. Spunea că printr-un miracol gloanţele nu au ucis-o, iar ulterior o femeie neidentificată a luat-o din pivniţa casei lui Ipatiev (unde se produsese tragedia) şi a dus-o într-o casă străină unde a pus-o pe picioare. Cu ajutorul unui soldat rus, ea ar fi ajuns într-o gară şi, din tren în tren, a ajuns în Serbia, unde un localnic s-a căsătorit cu ea. În 1922 a ajuns la New York, via Amsterdam. S-a stabilit la Chicago, unde şi-a format un cerc de simpatizanţi. Era susţinută şi de un magnat local şi aşa a ajuns să aibă o întâlnire „istorică” cu fratele ei, Alexei, întruchipat de un impostor pe nume Michael Goleniewski. La întâlnire, cei doi escroci au plâns de fericire şi multă lume i-a crezut. Dar Smith a murit nerecunoscută oficial, în 1997.

Un agent CIA în „acţiune”

Culmea ridicolului în multiplele tentative de obţinere a titlurilor nobiliare ale familiei Romanov a fost agentul CIA Michael Goleniewski. Acesta era un polonez care a lucrat în serviciile secrete ale Poloniei şi a spionat în ţara natală şi în URSS pentru serviciile secrete americane (numele său de cod fiind „Sniper” – lunetistul). În urma unor demascări de agenţi dubli, el a fugit în SUA, în 1961. Pentru a face rost de un venit confortabil, i-a venit ideea de a pretinde că este ţareviciul Alexei, scăpat ca prin miracol de la execuţie. El chiar şi-a schimbat numele în Alexei Romanov şi a pretins o parte din averea confiscată a ţarului... A protestat şi împotriva Bisericii Ruse, care nu l-a crezut.

Eugenia Smith

Lucrurile s-au „complicat” atunci când a apărut, culmea!, un fiu al ţareviciului. Irlandezul Michael Gray a pretins că Alexei a supravieţuit şi că ulterior s-a căsătorit în secret cu o ducesă de Kent, şi că el era „marele urmaş al ţarului Nicolae al II-lea”...

Astăzi în istorie

11 februarie 1920

S-a născut Farouk I, rege al Egiptului

Al zecelea membru al dinastiei Muhammad Ali şi penultimul rege al Egiptului şi Sudanului, Farouk I, s-a născut la Cairo, la 11 februarie 1920. El a fost succesorul tatălui său, Fuad I (domnie 1922-1936). Mama sa a fost regina Nazli Sabri (1894-1978), a doua soţie a lui Fuad I. Din partea acesteia, Farouk avea înaintaşi albanezi, francezi şi turci.

Înainte de moartea tatălui său, Farouk a făcut studii în Anglia, la Royal Military Academy din Woolwich. La 28 aprilie 1936, Fuad I moare şi regele Farouk I este încoronat la 16 ani. Cu acel prilej, el a ţinut un discurs la postul naţional de radio, unde a declarat, printre altele, că este pregătit să preia suprema funcţie în stat.

Se spune despre acest rege al Egiptului că îi plăceau viaţa strălucitoare de la Curtea regală şi bogăţiile acumulate. Făcea vizite în Europa, pentru cumpărături costisitoare. În 1951 a cumpărat diamantul „Steaua Orientului”, de 94 de carate. La 17 octombrie 1951, Parlamentul Egiptului ia decizia de a anula Tratatul anglo-egiptean din 1936 şi, prin urmare, forţele britanice de la Canalul de Suez au fost considerate „forţe de ocupaţie”. Mai mult, Farouk I se declară „rege al Egiptului şi Sudanului”. Faptul a provocat nelinişte internaţională şi nemulţumirile interne s-au amplificat. Nici SUA nu erau mulţumite de modul cum era condus Egiptul. În consecinţă, o grupare militară de opoziţie, „Mişcarea Ofiţerilor Liberi”, a pregătit o lovitură de stat condusă de Muhamad Naguib şi Gamal Abdel Nasser. Astfel a izbucnit Revoluţia Egipteană din 1952 şi regele Farouk I a fost silit să abdice şi să plece în exil în Italia.

Fiul lui Farouk I, Fuad, a fost imediat proclamat rege în iulie 1952, cu toate că se născuse în ianuarie acelaşi an. „Domnia bebeluşului” Fuad al II-lea a durat până în 1953, căci guvernul revoluţionarilor a abolit monarhia. Farouk I a murit la Roma, în 1965. Sora sa, prinţesa Fawzia, a fost prima soţie a şahului Iranului Reza Pahlavi.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Fenomene aerospaţiale neidentificate

DEZBATERI DESPRE VIITORUL UFOLOGIEI

Grupul de Studiu pentru Informaţii asupra Fenomenelor Aerospaţiale Neidentificate (GEIPAN), din cadrul Centrului Naţional de Studii Spaţiale (CNES), echivalentul francez al NASA, a organizat la Paris, în zilele de 8-9 iulie 2014, consfătuirea „CAIPAN" pe problematicile fenomenului OZN. Ufologul veteran Dr. Jacques Vallée a susţinut atunci prelegerea intitulată „Fenomenele Aerospaţiale Neidentificate: O strategie pentru cercetare". El a prezentat, în acest cadru, şi un istoric asupra bazelor de date OZN, un fundament solid pentru a dezvolta o serie de viitoare căi de cercetare.

Vicente-Juan Ballester Olmos, probabil cel mai proeminent ufolog spaniol la ora actuală, a postat recent câteva comentarii cu privire la acest document. Deşi se adresează în primul rând celor ce studiază activ fenomenul OZN, cred că unele idei din articolul său vor interesa şi cititorii noştri. El scrie că prezentarea lui Vallée sublinia că, nici după 68 de ani de istorie modernă a OZN-urilor, nu ştim nimic despre natura pretinselor fenomene aerospaţiale neidentificate. Ştiinţa oficială a respins-o.

Guvernele au pus în braţele amatorilor arhivele OZN, odinioară clasificate. Armata a anunţat că nu este treaba sa să se ocupe de acest subiect, astfel că azi ne aflăm din nou la punctul zero, pentru că toate întrebările de bază rămân deschise şi niciuna nu este încă rezolvată: fizica fenomenului, geografia, impactul sociocultural, efectul asupra martorilor umani, metodologia, epistemologia etc. Vallée afirma că aceasta este din cauză că „fenomenul a demonstrat un nivel de complexitate care sfidează analiza şi chiar descrierea raţională". Ballester Olmos admite că asistăm la eşecul tentativelor de a găsi nişte rezultate statistice constante în timp, ca şi nişte dovezi extraordinare (materiale, înregistrări etc.) care să dovedească oricui faptul că o entitate fizică sau parafizică, de un tip cu totul nou, se manifestă în preajma noastră.

Dar ufologul spaniol se întreabă dacă nu cumva aceasta este din cauză că „fenomenul OZN este legat mai mult de lumea noastră interioară decât de lumea exterioară". S-ar putea – spune el – să fim confruntaţi cu un proces în care un număr infinit de cauze, stimuli, obiecte şi procese diferite, atât naturale, cât şi artificiale, provoacă falsa impresie că toate observaţiile ar avea o cauză comună. Nu putem uita – spune Ballester Olmos – că OZN-urile au fost etichetate drept vizite extraterestre, atât de presă, cât şi de mulţi autori de duzină, cu mult înainte ca fenomenul să fi fost studiat temeinic. Chiar şi populara expresie de „farfurie zburătoare", utilizată în milioane de locuri, a fost bazată iniţial pe o neînţelegere cu cei care au conceput titlurile din ziare.

Ca un al doilea criteriu, Vallée pledează într-un mod inteligent pentru o „platformă de date selectate şi calibrate". Ballester Olmos se arată gata să se alăture unei asemenea platforme cu propria sa bază de date „FOTOCAT", conţinând aproape 12000 de fotografii de OZN-uri. Dar problema-cheie în alcătuirea oricărei baze de date OZN este cea a selecţiei.

El însuşi relatează, din propria experienţă, cum a trecut treptat de la investigatorul entuziast, care se vedea aproape de dezlegarea enigmei, la scepticismul deschis care îl

caracterizează astăzi. Există o seamă de mituri care vor trebui corectate. De pildă, de la ideea că spusele martorilor reflectă cu adevărat realitatea unei anumite observaţii, trebuie să trecem la convingerea că şirul erorilor posibile din relatarea martorului este foarte lung.

Surpriza, teama, simţurile care înşală, imaginaţia, tendinţa de a hiperboliza, căutarea publicităţii etc. pot produce poveşti interesante, care însă nu au nimic de-a face cu ceea ce s-a petrecut de fapt. Desigur, se va spune imediat că anumite meserii exclud confuziile; de pildă, că un renumit om de ştiinţă nu poate inventa o întâlnire OZN, că aviatorii cu experienţă nu pot interpreta greşit obiecte văzute în zbor, că un militar nu poate falsifica o fotografie OZN ş.a.m.d. Totuşi, dovezile arată că oameni normali şi sobri inventează poveşti, prostind şi înşelând semenii lor, şi mai arată că oameni bine pregătiţi pot interpreta greşit obiecte sau fenomene naturale neaşteptate, mult mai des decât s-ar fi imaginat. El face trimitere, ca dovadă, la o bogată bibliografie pe care o anexează.

De la rapoarte, la martori

Ballester Olmos spune că aceasta nu înseamnă că ar respinge raportările, el fiind unul dintre cei care au lucrat în mod activ la definirea standardelor în această privinţă, un sistem adoptat în prezent şi de MUFON, cea mai mare organizaţie OZN din lume, având sediul în SUA. Actualmente, există suficiente date şi lucrări despre fenomenele aeriene neidentificate, deci dispunem de mijloacele şi de cunoştinţele necesare pentru a reevalua modelele anterioare. Unele, considerate odinioară importante pentru a caracteriza fenomenul OZN, s-au dovedit între timp incorecte; dar Ballester Olmos este de acord cu Vallée că nu se poate avansa decât prin explorarea în adâncime a bazelor de date conţinând observaţii şi prin căutarea de noi modele care să explice aceste observaţii. Iată una dintre cele mai importante provocări ale ufologiei în secolul 21. Modelele ar trebui să fie confruntate în mod sistematic cu cazurile identificate şi cu cele neidentificate, tocmai pentru a vedea dacă sunt în stare să discearnă între acestea.

Asupra aceluiaşi set de fapte, ştiinţa modernă poate ajunge la constatări diferite, dar rareori la rezultate opuse. Dimpotrivă, aceasta este exact ceea ce se întâmplă în ufologie, spune Ballester Olmos. Lucrând practic cu acelaşi tip de rapoarte (şi nimeni nu a contestat universalitatea raportărilor OZN), un ufolog francez a ajuns la concluzia că ele indică „un fenomen nou, cu modele stabile, independente de iluziile de grup"; în timp, plecând de la aceleaşi date, Ballester Olmos, după mai mult de patru decenii de cercetări, a dedus că, probabil, nu este un fenomen nou, ci o însumare de explicaţii într-un univers haotic de date, în care neînţelegerile şi inadvertenţele au un rol semnificativ.

Absenţa datelor verificate şi colectarea lor distorsionată pot explica „necunoscutele" implicate. Există – spune Olmos – şi o altă diferenţă fundamentală între modul în care operează ştiinţa şi ufologia. În ştiinţă se pleacă de la un set de fapte şi se propune o ipoteză pentru a le explica raţional. Ipoteza rămâne valabilă până ce noi evenimente o contrazic, după care se caută o ipoteză nouă sau restructurată. Acelaşi tip de abordare ştiinţifică ar trebui să funcţioneze atunci când analizăm rapoartele OZN, adică să propunem o ipoteză acceptată: Venus, o aeronavă pământeană, Luna, reintrarea unui satelit, fotografii trucate etc. Ar trebui apoi să încercăm, mai întâi, să demonstrăm, folosind date astronomice, înregistrări spaţiale, sau analize tehnice, că observaţiile făcute corespund cu cel puţin o ipoteză coerentă, acceptată, care să explice apariţia. Doar dacă nu reuşim, să spunem că avem un OZN.

Ballester Olmos spune că experienţa sa personală îi arată că ufologia trebuie să mute centrul de greutate de la rapoarte pe martorii oculari. De pildă, studiind o fotografie OZN trebuie examinată o poveste şi o imagine. Adesea imaginea nu are legătură cu nicio observaţie vizuală, fiind doar o imagine accidentală, un defect de film sau chiar un fals. În ufologie martorul este atât aparatul de înregistrare, cât şi instanţa de raportare, ambele adesea subiective. După atâţia ani, încă nu se subliniază suficient rolul principal jucat de observator, cu toate condiţionările sale.

Pagină realizată de
DAN D. FARCAŞ

Incursiune în lumea de apoi

V-am prezentat în numărul precedent o ipoteză halucinantă privitoare la (im)posibilitatea comunicării dintre oamenii vii şi defuncţi, prezentată de jurnalistul francez Stéphane Allix în binecunoscuta revistă Paris Match şi, mai mult decât atât, un experiment uluitor pe care acesta l-a realizat chiar în contextul morţii tatălui său.

Astfel – arătam atunci – el a ascuns în sicriul defunctului mai multe obiecte, fără ca nimeni să ştie. Ideea sa era următoarea: tatăl „trăia", sub o anume formă, în altă parte, astfel că îi va cere să le spună mediumilor pe care jurnalistul avea să-i consulte despre ce obiecte era vorba. Şi, spre stupoarea, dar şi spre satisfacţia lui Allix, de dincolo de moarte, tatăl său a participat la test aducându-şi exact contribuţia preconizată la o primă lămurire a mult-controversatei probleme: după moarte există un alt fel de viaţă a fiinţei umane!

Experienţe halucinante

Ideea comunicarii dintre ADN-ul persoanei vii şi ADN-ul celei moarte e la fel de bizară ca atunci când un medium afirmă că el comunică cu morţii – e de părere Allix, care precizează că a analizat în detaliu experimentele ştiinţifice şi ipotezele convenţionale (fraudă, mentalism, autosugestie), izolând mediumul. Şi a mers! Aflat singur într-o cameră, absolut izolat de alte persoane, acesta din urmă „obţine aceeaşi comunicare clară şi precisă cu defuncţii". Un lucru chiar verificabil prin descrierea de către mediumi a demersului lor.

Se pune totuşi o întrebare foarte importantă: dacă nu cumva aceşti oameni dotaţi cu calităţi neobişnuite ne pot condiţiona atunci când suntem nişte persoane fragile şi/sau credule. Iar realitatea este că majoritatea celor care consultă un medium sunt în doliu, deci fără îndoială fragilizaţi afectiv şi mental şi mai uşor de influenţat. Numai că Allix se referă la experienţe realizate în laboratoare şi în condiţii riguroase, aşa cum de altfel a procedat el însuşi pe parcursul testului său.

Mediumi care „se întâlnesc" cu defuncţii

Cine sunt însă persoanele numite mediumi? În ce măsură sunt ele diferite de oamenii „obişnuiţi"? Cum de reuşesc, aşadar, să intre în starea de conştiinţă modificată la care ne referim? Aceşti indivizi, susţine jurnalistul francez, sunt dotaţi cu o hiperintuiţie stupefiantă!

Calitatea de medium se apreciază prin măsura în care el poate fi în acelaşi timp prezent alături de noi şi reuşeşte să creeze „vidul" care îi este necesar pentru a se conecta la lumea invizibilă. În realitatea comună majoritatea oamenilor nu sunt capabili să discearnă între ceea ce provine din propria lor intuiţie şi ce e, de fapt, imaginaţie. Şi adaugă Allix un amănunt halucinant: „Şase mediumi au descris mai mulţi defuncţi din familia mea, uneori dând şi numele lor!"

În acest context se naşte însă altă întrebare: care erau punctele comune dintre cei şase mediumi consultaţi de ziarist? Aceştia au contactat cu toţii mai mulţi defuncţi din familia sa, pe lângă tatăl decedat de puţin timp şi i-au descris la fel de bine, dând, cum spuneam, şi nume. Iar a crede ca o asemenea „performanţă" se datorează de fapt unui element de hazard reprezintă în sine ceva, practic, iraţional.

Pentru că, după cum afirmă Stéphane Allix şi cum vom arăta şi noi în continuare, subiectul de faţă este mult mai complex, mergând – să spunem – de la o posibilă doză de nebunie a mediumului, până la manifestarea aproape explicită a voinţei unora dintre defuncţi!

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

E bine de ştiut

Imunitatea şi grupele sangvine

Specialiştii spun că grupele sangvine reprezintă hărţi precise ale profilului nostru biologic, fiind elementele de bază ale sistemului imunitar. Pentru a beneficia de creşterea imunităţii se impun adoptarea unei diete sănătoase şi practicarea unei activităţii fizice adecvate grupei de sânge. Astfel, persoanele cu grupa 0 prezintă sensibilitate la alergeni şi predispoziţie pentru afecţiuni cum ar fi astmul, boli ale tiroidei şi ale sistemului digestiv. Se recomandă o dietă compusă din peşte, carne de vită şi pui. Lactatele, ouăle şi cerealele trebuie consumate cu moderaţie. Exerciţiile fizice indicate trebuie să fie intense, de genul aerobicului sau joggingului. Persoanele cu grupa sangvină A sunt expuse riscului de a suferi de boli cardiovasculare, diabet şi cancer. Li se recomandă alimentaţie vegetariană şi peşte. Activităţile fizice recomandate constau în plimbări sau exerciţii de yoga sau pilates.

Pentru grupa B specialiştii spun că există o predispoziţie la alergii şi la boli legate de vezica urinară. Sunt recomandate activităţi precum înotul, tenisul, mersul pe bicicletă şi o alimentaţie diversificată.

Cei cu grupa AB dezvoltă mai rar alergii, dar prezintă riscuri pentru anemii şi boli cardiace. Dieta potrivită se bazează pe lactate, legume, peşte, fructe, iar ca activităţi fizice li se recomandă cele relaxante. Printr-o dietă sănătoasă şi practicarea unor sporturi adecvate grupei de sânge organismul se poate întări.

Dr. VALERIU MANTA

Culoare şi contraste

Pentru a uita de frigul iernii şi a crea senzaţia de căldură în căminul dumneavoastră, specialiştii în arta interioară vă îndeamnă să mizaţi pe culoare şi contraste. Un fotoliu de o formă spectaculară, într-o culoare caldă, portocaliu, tronează pe o mochetă din lână, bej. Alături, în contrast, plasaţi o canapea de culoare închisă pe care se odihnesc perne decorative. Verdele crud al unei plante decorative completează inspirat decorul.

În living, atenţia este captată de un covor spectacular atât prin desen, cât şi prin culori. Cu mult stil sunt decoraţi şi pereţii. Imaginile alăturate sunt sigură că vă pot ghida perfect, dacă intenţionaţi să schimbaţi decorul locuinţei dumneavoastră.

Lecţii de nutriţie

Un campion în lupta împotriva cancerului

Cartoful dulce a pătruns recent şi în supermarketurile româneşti, chiar dacă este încă privit cu suspiciune. Leguma dulce parcă nu „sună" a bucătărie tradiţională românească. Cu toate acestea, dulceaţa lui n-ar trebui subestimată, căci aduce o grămadă de nutrienţi şi are câteva calităţi de luptător anticancer care merită atenţie.

Cartoful dulce poate fi considerat unul dintre cele mai sănătoase alimente de pe planetă, fiind ales în 2006 de către OMS printre „cele mai bune 10 legume" şi de NASA pentru misiuni spaţiale.

Nu este doar plin de nutrienţi, ci, alături de legumele cu frunze de culoare verde închis (broccoli, varza de Bruxelles, spanacul etc.) este considerat şi unul dintre cele mai ieftine „pachete" de nutrienţi din lume.

O porţie (200 g) are doar 180 de calorii, 7 g de fibre, 0 grăsimi şi 0 colesterol, 65% din doza zilnică recomandată de vitamina C

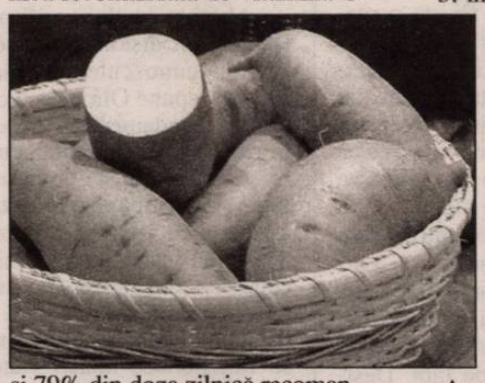

şi 79% din doza zilnică recomandată de calciu, de fier, de magneziu, de betacaroten.

Pentru cercetători, însă, cei mai interesanţi nutrienţi ai cartofului dulce sunt proteinele: 80% dintre ele sunt numite sporamine, iar potenţialul lor anticancerigen a fost analizat deja în câteva studii, stabilindu-se că:

1. suprimă dezvoltarea celulelor leucemiei in vitro (G.J. Huang et al);
2. diminuează acţiunea cancerului la limbă în câteva zile (J. Yao, C. Qian);
3. încetineşte creşterea şi migrarea celulelor metastatice în cancerul colorectal (P.G. Li, T.H. Mu, L. Deng, World Journal of Gastroenterology, 2013);
4. consumul lor este asociat cu risc scăzut de cancer la vezică (M. Pandey, V.K. Shukla).

Cercetările sunt abia la început, dar rezultatele obţinute deja sunt remarcabile.

Aşa că, ne sfătuieşte dr. nutriţionist Cristian Panaite, înlocuiţi cartofii obişnuiţi din dieta dumneavoastră cu cartofi dulci, care au o reputaţie binemeritată de superaliment împotriva cancerului. În plus, au un indice glicemic mult mai mic decât cartofii normali, prin urmare ajută şi la slăbit.

Dosarele frumuseţii

Măşti de sezon

De multe ori iarna îşi pune amprenta în mod nefavorabil asupra tenului, care devine tern, ridat, uscat.

O mască aplicată o dată sau de două ori pe săptămână va reda tenului hidratarea, catifelarea şi va estompa ridurile.

Măştile emoliente sunt ideale pentru regenerarea tenului şi prevenirea ridurilor. Gălbenuşul de ou este ingredientul de bază al acestor măşti, alături de miere. Frecaţi un gălbenuş de ou cu o lingură cu miere şi o linguriţă cu ulei de migdale sau de măsline şi aplicaţi masca pe faţă. După 20 de minute clătiţi obrazul cu o infuzie de muşeţel.

Tenurile care se irită uşor beneficiază de măşti calmante la care se folosesc infuzii de muşeţel, sunătoare, tei. Se infuzează două linguriţe de plantă uscată din acest amestec în 250 ml apă clocotită. Când se răceşte, se aplică pe faţă infuzia şi se lasă un sfert de oră, apoi se spală obrazul cu apă normală sau cu apă minerală.

Măştile hidratante se aplică pe tenurile uscate şi deshidratate. Acestea conţin lapte şi suc de morcov. Ideală este o mască formată din două linguri bânză de vaci amestecată cu două linguri suc de morcovi.

O altă mască, pentru tenurile grase, este alcatuită doar din iaurt, care se întinde pe faţă şi se lasă 20 de minute. Tenurile deosebit de uscate sau îmbătrânite reacţionează bine la măştile cu ulei de măsline sau de migdale.

Gastronomice

Chiftele aromate

500 g carne tocată vită şi porc, 3 morcovi, 3 cartofi, 3 căţei de usturoi, 2 ouă, o legătură mărar, o lingură griş, busuioc, cimbru, oregano, tarhon, măghiran, sare, piper.

Carnea tocată se pune într-un bol, se adaugă legumele spălate şi date prin răzătoare, ouăle şi se amestecă uşor totul. Se pune câte puţin din fiecare condiment (după gust), apoi grişul, iar la sfârşit mărarul tocat mărunt şi se amestecă bine compoziţia. Cu mâna uşor umedă, se formează biluţe care se pun într-o tavă tapetată cu hârtie de copt şi se dă la cuptor pentru aproximativ 40 minute. După câteva minute se întorc.

Sos picant

40 g unt, o ceapă, 100 g zarzavat, cimbru, sare, piper, 1/2 pahar vin, 250 ml supă, 2 linguri bulion, o lingură făină.

Ceapa şi zarzavatul se taie, se prăjesc în unt, apoi se pun cu supă la fiert, se adaugă bulionul, vinul, cimbrul şi sare după gust. După ce sosul a fiert 20 de minute se leagă cu o lingură cu făină, se strecoară şi se mai fierbe cu piper măcinat 3-4 minute.

Biluţe cu nuci

250 g făină, 150 g unt, 100 g zahăr, 3 gălbenuşuri, coajă de lămâie, 1 vârf de cuţit sare fină, esenţă de rom, albuş de ou pentru uns.

*Umplutura: **50 g nuci măcinate, 50 g nuci întregi, 1 albuş de ou, zahăr vanilat.***

*Decor: **100 g ciocolată, glazură de bomboane colorate.***

Untul se freacă 2 minute cu zahărul într-un castron, se adaugă pe rând gălbenuşurile, amestecând bine după fiecare, esenţa de rom, sarea, coaja de lămâie şi la urmă făina. Se amestecă toate fără să se frământe. Se lasă la rece o oră. Umplutura se face amestecând nucile măcinate şi nucile întregi cu zahărul vanilat şi albuşul de ou. Se ia apoi aluatul, se face din el un sul pe masa presărată cu făină şi se taie bucăţele. Se ia una dintre bucăţele şi se întinde uşor pe masă, apoi se adaugă umplutura de nuci şi se modelează aluatul cât să formeze o bilă. Se ung apoi bilele formate cu albuş de ou şi se dau la cuptor. Se coc la foc potivit, fără să se rumenească (aproximativ 15-20 minute). După ce s-au răcit se topeşte ciocolata pe baia de aburi. Se ia apoi fiecare biluţă, se dă prin ciocolata topită şi se decorează cu bomboane colorate. Se pun pe un grătar şi se dau la rece pentru câteva minute.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

„Magia” culturii corpului

În Antichitate, în epoca clasică, grecii acordau o importanţă deosebită sănătăţii şi întreţinerii cosmetice a corpului, agreate de zeiţa Hygeea – de la care derivă cuvântul „igienă”. Nu însă şi vestimentaţiei, care era simplă. În acest sens stau mărturie nenumărate imagini pictate pe obiecte din ceramică, lemn sau metal.

Bijuteriile

Cei mai înstăriţi greci purtau podoabe din aur şi argint, iar cei de condiţie medie se mulţumeau cu cele din bronz şi fier. Femeile se împodobeau cu brăţări, inele, cercei, coliere, ace de păr. Bărbaţii se limitau la inele şi brăţări. Bijuteriile, lucrate cu un simţ artistic remarcabil, erau agrementate cu diverse modele şi reprezentări de figuri umane, de animale şi scene mitologice.

Bijuteriile, produsele cosmetice, oglinzile din cupru, depilatoarele etc. erau păstrate în vase rotunde din lemn de esenţă rară sau din alabastru, pictate. Maeştrii penelului ilustrau, în special, scene de interior din viaţa cotidiană.

Efluvii divine

Parfumurile erau esenţiale pentru ambele sexe. În fiecare cetate existau laboratoare în care parfumierii, care se aflau mereu în competiţie, experimentau diverse esenţe pentru a obţine cele mai atrăgătoare mirosuri. Producţia locală era bazată pe trandafiri, lavandă, salvie, crini sau... mărar. Importau parfumuri din Egipt sau Libia, pe bază de mosc, mirt, şofran, rodul-pământului şi de arbuşti aromaţi de origine asiatică.

Parfumierii de renume îşi puneau semnătura pe flacoane după exemplul oferit de Megalles din Sicilia, creatorul celebrului parfum Megalleion.

Vestimentaţia

Veşmintele femeilor erau asemănătoare cu cele ale bărbaţilor. Purtau tunică lungă până la glezne, cu falduri, confecţionată dintr-o singură bucată de pânză de in sau, mai largă, de lână, strânsă pe talie cu un cordon şi cu broşe, iar sub talie, prin cusături. Bărbaţii îşi lăsau descoperită o parte din bust. Se acopereau, când se lăsa frigul, cu o manta din lână.

În timpul verii purtau pălării din paie, pe vreme rece, din lână şi piele, iar în timpul iernii, din blană de animale, în special de vulpe. Femeile, a căror prezenţă în societate trebuia sa fie „discretă”, nu aveau voie să îşi expună capul descoperit. Recurgeau la un voal, de obicei din acelaşi material cu tunica.

Încălţămintea

În cea mai mare parte din timp grecii purtau diverse modele de sandale din piele, simple, dar elegante şi deosebit de rezistente, confecţionate după măsura fiecăruia. În interioare, pe terase şi în grădini, umblau desculţi.

Coafura

Femeile purtau părul lung, împletit şi strâns în coc. În unele cetăţi şi bărbaţii, în special tinerii, purtau părul lung, considerat un simbol al libertăţii. În altele, se purta părul scurt. Cetăţenii de vază îşi acopereau uneori capul cu meşe sau cu peruci buclate, esenţiale pentru cei atinşi de calviţie. Era de altfel şi un mod de a se diferenţia de sclavi, care erau raşi în cap.

Igiena

Vechii greci aveau un adevărat cult pentru un corp curat, binemirositor. Se îmbăiau frecvent şi îşi ungeau pielea cu ulei de măsline. În mod bizar, inexplicabil, ignorau săpunul, folosind un amestec de argilă, sodă şi nitrat de potasiu sau o leşie obţinută din cenuşă din lemn de măslin şi var. Pentru a înlătura efectele astringente îşi ungeau pielea de câteva ori cu ulei. Înainte de a se îmbăia după exerciţiile fizice sau luptele corp la corp, sportivii îşi curăţau pielea de nisip, ulei şi sudoare cu o lamă din metal curbată.

DORIN MĂRAN

100 *de locuri de văzut în România*

Mocăniţa de la Moldoviţa

Trenurile de munte sau „mocăniţele” – replici miniaturale şi de un pitoresc aparte ale trenurilor obişnuite – au reprezentat multă vreme o constantă a peisajelor carpatine, deşi, din păcate, numărul lor a scăzut considerabil în ultimele decenii. De pildă, singurul tren din nordul ţării a rămas astăzi cel din comuna suceveană Moldoviţa, luat în folosinţă de o firmă privată, care, spre lauda ei, a salvat de la dispariţie această tradiţie de peste un secol. „Drumul de fier” de la Moldoviţa a fost construit în 1888, pentru transportul buştenilor de la pădure la gater. În 1909, linia a intrat în proprietatea Fondului Bisericesc, care a redus ecartamentul la 760 mm şi a extins calea ferată până la Rososa.

Astăzi, din cei 24 km iniţiali de cale ferată, doar 11,5 km mai sunt funcţionali. Până în 1999, „Mocăniţa Huţulca” a fost folosită pentru transportul de lemn, după care funcţionarea ei a fost întreruptă, pentru că transportatorii de lemn cu camioane se temeau de o concurenţă „neloială”. Din fericire, în 2005, un austriac cu suflet mare, Georg Hocevar, a investit în redeschiderea liniei, în scopuri turistice.

Astăzi, „Mocăniţa Huţulca” are o locomotivă cu abur şi poate trage după ea până la opt vagoane, care vara sunt pline de turişti. Trenul circulă, între lunile martie şi octombrie, în zilele de sâmbătă şi duminică, dar şi în vacanţa de iarnă, iar traseul de la Moldoviţa la Argel, ce include peisaje superbe, se parcurge în circa două ore, pentru ca turiştii să aibă timp să facă fotografii.

De multe ori, vizitatorii străini îi cer mecanicului să oprească, pentru a se bucura din plin de superbele privelişti. Unde mai pui că, după plimbarea care durează în total trei ore, oaspeţii sunt întâmpinaţi, la coborârea din mocăniţă, de localnici în costume populare, care îi aşteaptă cu cântece şi bucate tradiţionale, făcându-i să-şi dorească să revină cât mai curând pe aceste minunate plaiuri bucovinene.

GABRIEL TUDOR

Amprente ale spiritualităţii

Biserica Aroneanu

Aflată pe malul lacului Ciric, în apropierea municipiului Iaşi, în satul al cărui nume îl poartă, Biserica Aroneanu, cu hramul Sfântul Nicolae, este inclusă din anul 2004 pe „Lista monumentelor istorice din judeţul Iaşi”.

Biserica este ctitoria lui Aron Vodă (1591-1592; 1592-1595), domnitor care, în 1594, înalţă aici o mănăstire. Istoria aşezământului este însă mult mai veche. În a doua jumătate a secolului al XVI-lea, din timpul celei de-a doua domnii a lui Alexandru Lăpuşneanu (1564-1568), al cărui fiu natural era Aron Vodă, se înalţă aici o mănăstire, numită „mănăstirea grecească din ţarina Iaşilor” cu hramul Sfântul Nicolae.

Domnitorul Iancu Sasu (1579-1582) a dăruit locaşului câteva sate în 1581, dania lui fiind întărită la 5 aprilie 1584 de Petru Şchiopul. Acesta adunase şi o mulţime de materiale de construcţie, dar nu reuşeşte să reconstruiască biserica. Toate materialele vor fi folosite de Aron Vodă, care încredinţează aşezământul călugărilor români.

În 1606 domnitorul Ieremia Movilă închină locaşul Mănăstirii Zografu de la Muntele Athos, în 1618 domnitorul Radu Mihnea o restituie călugărilor români, dar în 1624 este închinată din nou unei alte mănăstiri străine.

Fiul lui Radu Mihnea, Alexandru Coconul, o transformă într-un metoc al Mănăstirii Sfântul Ioan din Insula Halki, din Marea Marmara. Mai târziu devine metoc al Patriahiei din Constantinopol şi, în cele din urmă, ajunge într-o stare de ruină avansată. Din tot asamblul, care fusese înconjurat de ziduri cu turnuri şi clădiri anexe, rămâne numai biserica, devenită în 1907, după restaurare, biserica parohială a satului.

Construcţia se remarcă prin proporţiile armonioase şi mai ales prin decorul exterior, unic în arta medievală românească. Este construită din piatră şi cărămidă, predominant fiind stilul moldovenesc, după un plan trilobat, cu abside laterale şi absida circulară a altarului. Este lipsită de contraforturi şi are o singură turlă pe acoperiş. Turla se sprijină pe două baze, cea de jos pătrată şi cealaltă de formă stelată, cu 12 colţuri, feţele acestora fiind împodobite cu ocniţe şi discuri din ceramică colorată. Turla are o formă prismatică regulată, cu 12 laturi decorate cu ocniţe prelungi şi ferestre.

Exteriorul, deasupra soclului de piatră, este împărţit în mai multe registre perforate de ferestre şi împodobite cu şiraguri de teracote în formă de discuri, steluţe şi frunze de stejar stilizate. Predominantă este culoarea verde cu reflexe albăstrii, iar teracotele sunt incizate în tencuială după o geometrie complicată.

Pridvorul este deschis, susţinut de arcade sprijinite pe patru coloane cilindrice, cu capiteluri şi doi pilaştri prismatici la colţuri. Uşa de la intrare este de factură gotică, dar din cauza lărgirii ei a fost stricat chenarul.

Pronaosul este despărţit de naos prin trei arcade sprijinite pe două coloane, iar catapeteasma este din lemn frumos sculptat, împodobit cu motive geometrice şi motive vegetale. În biserică se păstrează mai multe obiecte de cult şi cărţi de mare valoare.

Actualmente biserica este supusă unor serioase restaurări, fiind montate elemente de susţinere şi rezistenţă la cutremur, investiţia fiind posibilă prin intermediul unui proiect european câştigat de primăria comunei Aroneanu.

IRINA STOICA

Naşterea Afroditei

În Florenţa există binecunoscutul Palazzo degli Uffizi (sau Magistratura oraşului), celebru în toată lumea şi pentru supranumele de „Maternitate a artelor". Denumirea comună este Galeriile Uffizi, iar această comoară universală adăposteşte şi pictura „Naşterea lui Venus" de Sandro Botticelli (realizată între 1482-1486, tempera pe pânză). Nimeni nu mai poate acum, oricât de „imprudent" ar fi, să nu recunoască o certitudine: Renaşterea a debutat cu o magistrală lucrare a „Butoiaşului" (Botticelli), aceasta fiind prima citată întotdeauna când se vorbeşte despre Quattrocento sau Renaşterea timpurie.

Cu toată admiraţia pentru culorile vii, liniile ferme şi tema captivantă aleasă, nu putem să-i acordăm totuşi maestrului florentin paternitatea acestei „întâmplări maternale". Generozitatea temei a fost atât de mare în Antichitate, încât ar fi nedrept să-i acordăm lui Botticelli toate meritele. Pictorul s-a inspirat din scrierile lui Pliniu cel Bătrân (şi din alţi cronicari antici), care îl elogia pe un anume Apelles, cel care a pictat primul (printre primii) scena mitologică. El şi-a numit opera „Venus Anadyomene", adică „Venus cea născută din mare". În arta Antichităţii, acea figură a zeiţei se regăseşte şi în sculptura faimoasă „Afrodita", de Praxiteles.

Revenind la clipa de inspiraţie genială a lui Apelles, trebuie să mergem puţin şi pe firul anecdotei, amintind că frumosul chip de femeie ar fi fost al amantei lui Alexandru Macedon, pe nume Campase, cetăţeană de vază a cetăţii Larissa. Dar de ce naşterea s-a produs prin intermediul mării? Ei bine, pe firul detectivistic al analizei descoperim că Antichitatea avea, prin secolul IV î.Ch., o mare divă, şi anume pe Phryne. Fermecătoarea fiinţă atrăgea atenţia tuturor şi prin obiceiul apetisant de a

face baie nudă, cu prilejul sărbătorilor dedicate Eleusinei şi lui Poseidon. De aici şi apelativul „Anadyomene".

Cu alte cuvinte, pe certificatul de naştere al capodoperei lui Botticelli ar trebui să figureze atât maestrul Apelles, cât şi inspiratoarele lui, muritoarele

Campase şi Phryne... Greu se mai naşte o lucrare atât de importantă pentru istoria artelor plastice, dar e atât de plăcut să fii moaşă în acest mediu divin! Mai trebuie subliniat că în Antichitate, eticheta de „Anadyomene" era atât de iubită, încât se aplica şi în cazul unor bărbaţi celebri – cum ar fi Caesar, numit astfel de fiul său adoptiv, Augustus.

Ideea naşterii din mare ţine şi de o anume tradiţie (mincioasă, evident), care spunea că îmbăierea în apa cea mare readuce femeilor virginitatea! De aceea Afrodita (Venus la romani) se naşte femeie matură, cu părul despletit de briză şi acoperindu-şi „modestia" cu palma. Faptul că o scoică uriaşă o aduce la mal întăreşte poezia acestei scene de o fineţe inegalabilă... Dacă, după Apelles, Botticelli a adus lumii o viziune lirică a femeii în toată splendoarea ei, urmaşii marelui florentin au preluat tema cu variaţiunile de rigoare. Este vorba atât de stil, cât şi de scenografie: la Tiziano, după 40 de ani (în 1525), Venus nu pluteşte pe scoică şi pare o Maddonă la scăldat, cu forme care-l vestesc pe Rubens.

În secolul XIX, doi pictori ai „bomboanelor fondante" şi-au amintit de dulcea scenă a naşterii: Alexandre Canabel (1863) şi irealul William-Adolphe Bouguereau (1879). Ulterior, Picasso şi-a amintit-o în „Domnişoarele din Avignon" (1907, cubism). Să nu-l uităm pe cinicul Arthur Rimbaud, care o evocă pe Venus ca fiind „purtătoare de celulită": „La graisse sous la peau parait en feuilles plates". Dar noi nu suntem maliţioşi...

Actriţă de succes

Lavinia Warren (1842-1919) a fost o actriţă de mare succes în SUA, deşi înălţimea ei a fost de doar 81 de centimetri.

Ea dădea spectacole pe vasele de pe Mississippi şi s-a căsătorit cu faimosul pitic „General Tom Thumb". Preşedintele Abraham Lincoln i-a chemat la un dineu la Casa Albă.

Lavinia a avut o soră care a murit după naşterea unui copil de dimensiuni normale.

A doua oară a fost căsătorită cu un pitic italian, contele Primo Magri.

ZIGZAG în timp şi spaţiu

• Legende despre logodnă

Istoria logodnei cu inel are o dată precisă de debut şi o poveste tristă. Era 11 august 1477, când arhiducele Maximilian de Austria s-a logodit (şi-au făcut „promisiunea de căsătorie") cu arhiducesa Mary de Burgundia. O săptămână mai târziu s-au căsătorit, iar după cinci ani, la 2 aprilie 1482, femeia de numai 25 de ani a murit. Căzuse de pe cal în timp ce se afla la

vânătoare cu şoimul (armăsarul s-a speriat, a aruncat-o din şa şi apoi a căzut peste ea). La deget avea încă inelul de logodnă cu diamant.

Se pare, totuşi, că tradiţia inelului de logodnă este mult mai veche. Ea ar aparţine celţilor şi datează din anul 4 d.Ch. În acel an, în localitatea irlandeză (de azi) Claddagh, un bărbat înstărit, i-a oferit viitoarei sale mirese un inel special din aur. Acesta reprezintă două mâini care ţin o inimă, care la rândul ei are deasupra o coroană. Este o montură de excepţie. Ulterior, femeia a fost comparată cu o piatră preţioasă. Cu cât mai scumpă este gema, cu atât mai mare este dragostea viitorului mire.

O controversă legată de degetul pe care trebuie purtat inelul de logodnă persistă şi astăzi. Pentru romani, acest deget era inelarul mâinii stângi, căci ei considerau că de acolo pleacă „Vena Amoris", care ajunge la inimă. Acest obicei a fost preluat şi peste Ocean, în SUA şi Canada. În Europa, doar în Irlanda şi Regatul Unit se mai practică acea „locaţie". Restul Europei foloseşte inelarul mâinii drepte şi asta din raţiuni practice. Respectiva podoabă nu trebuie să fie confundată cu inelul de căsătorie (verighetă sau nu), deci distincţia trebuie să fie foarte clară. La irlandezi – de exemplu – purtarea la mâna stângă arată că fata promisă este şi dată, deci logodna este neapărat prologul mariajului.

Cât poate dura logodna? Pentru unele cupluri doar câteva minute, poate ore, iar pentru alţii câteva decenii. Acesta este şi cazul lui Octavio Guillen şi al Adrianei Martinez (Mexic), care, s-au logodit la 15 ani şi s-au căsătorit la 82 de ani. Mult mai spectaculos a fost cazul americanului Bob Harrod, care după ce s-a logodit (la 18 ani), a plecat în armată şi a pierdut legătura cu Julia.

Ambii logodnici s-au căsătorit separat, au avut copii şi după ce au rămas văduvi s-au întâlnit întâmplător după 60 de ani, s-au recunoscut şi s-au căsătorit, logodna rămânând valabilă...

Pagină realizată de
PAUL IOAN

Iubitor de animale

Fermele de aligatori din SUA erau vestite în toată lumea. Prima a fost înfiinţată în 1893, în Florida. Căci aligatorul (crocodil cu botul pătrăţos şi maxilarul superior mai lung) ne dă carne, piele şi alte bunuri nefioroase. Dar foarte puţini au auzit de creşcătoria de aligatori a lui Joe Ball.

Acest întreprinzător din Texas a avut o copilărie fericită şi marcată de evenimente „voioase": spânzurări de pisici, dezmembrări de câini şi incinerări de şopârle, toate petrecute în fundul curţii şi sub supravegherea unui bunic adus de spate, care-i prevedea un viitor strălucit în zootehnie sau în viaţa monahală. Joe a preferat zootehnia. Astfel, după ce şi-a înfiinţat un han la o margine de drum, în localitatea texană Elmendorf, omul a constatat că nu prea are clienţi. Aşa s-a gândit să amenajeze o mică fermă de aligatori aduşi din Florida.

Sub ochii clienţilor uşor temători, Joe Ball îşi hrănea reptilele cu găini, pisici şi alte animale vinovate doar că i-au căzut în mână. Dar, cum reptilele se tot înmulţeau, lui Joe i-a venit o idee fatală. Aşa şi-a început cariera de criminal în

serie acest psihopat, care a fost unul dintre puţinii infractori de gen care au avut şi complici. Căci hangiul şi-a luat două ajutoare pentru a face faţă celor aproape douăzeci de flămânzi din lacul amenajat special. Prima crimă a comis-o atunci când a observat că la han vin şi femei singure. Purtările lui amabile le determina pe victime să aibă încredere în el şi să închirieze câte o cameră. Noaptea le omora, apoi le dezmembra şi le oferea aligatorilor. Era anul 1938.

Dar a intervenit o problemă zoologică: aceştia nu mănâncă noaptea, când organismul lor este în răcire, ci aşteaptă să se încălzească la soare pentru a se înviora. Astfel, unul dintre angajaţii săi a descoperit într-o zi un picior încălţat, care părea a fi de femeie. Omul s-a cam speriat şi un timp a tăcut mâlc. Dar când a observat el însuşi cum stăpânul le dă de mâncare trupuri de femeie, individul a chemat şeriful. Acesta era deja alarmat de dispariţiile repetate de femei din ţinut. După ce l-a luat la întrebări pe Joe Ball, acesta s-a retras într-o cameră şi s-a împuşcat. S-a descoperit că 14 femei fuseseră sacrificate de ucigaş.

Ştiaţi că...

◆ ...în Australia au existat rațe de dimensiuni uriașe? Aveau mărimea unui cal.

◆ ...un avion Boeing 767 este alcătuit dintr-o cantitate

impresionantă de piese diferite? Este vorba despre un număr de circa 3.100.000.

◆ ...unitatea de măsură pentru durere se numește dol? Aparatul cu care se măsoară poartă numele dolorimetru.

◆ ...lentilele de contact au fost desenate de Leonardo da

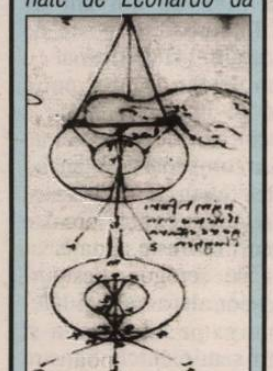

Vinci? Evenimentul s-a petrecut în 1508.

◆ ...Australia este locuită în proporție uriașă de imigranți? Aceștia reprezintă 97 la sută din populația țării.

◆ ...rațele măcăne cu accent diferit?

Acesta variază în funcție de țara în care trăiesc.

◆ ...cea mai mare sală de cinematograf din lume se află în New York? Are în jur de 6.000 de locuri.

◆ ...cea mai mare plantă din lume

are un miros neplăcut? Miroase a carne în descompunere.

Ştiaţi că...

Universitatea din Alcalá de Henares

Nu departe de Madrid, la 35 de kilometri spre nord, se află unul dintre cele mai vestite centre culturale ale Spaniei, adevărat loc de pelerinaj pentru iubitorii de frumos. Este vorba despre Alcalá de Henares, numele respectiv putând fi tradus prin „Citadela de pe râul Henam". Pus sub protecție UNESCO, orașul este locul în care s-a născut la 9 octombrie 1547 marele Miguel de Cervantes Saavedra, botezat, în același an, în biserica Santa Maria.

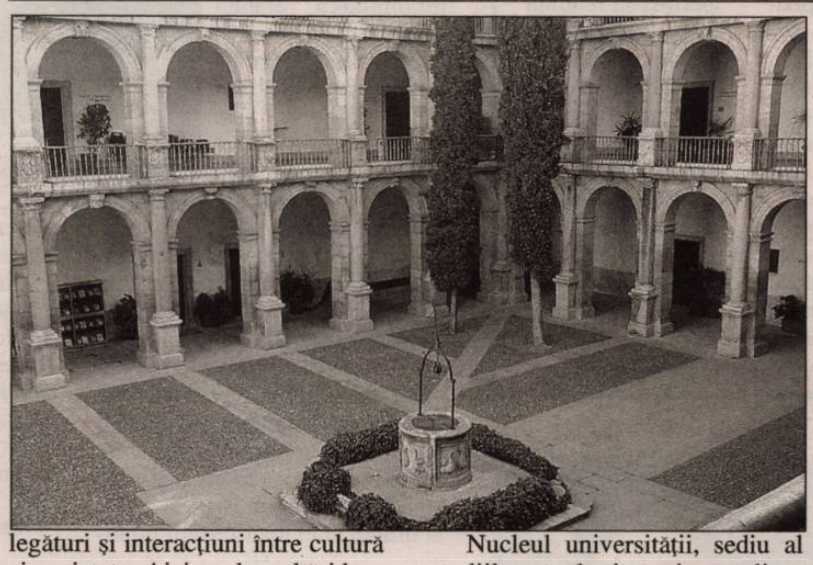

De altfel, în fiecare an, la 23 aprilie, data morții autorului nemuritorului Don Quijote (1616) la universitatea de aici, monarhii Spaniei înmânează, în cadrul unei fastuoase ceremonii, Premiul Cervantes, cea mai prestigioasă onoare literară a țării.

Universitatea din Alcalá de Henares, în a cărei aulă se desfășoară festivitățile, funcționează într-o clădire construită între 1516-1520. Este considerată capodoperă a artei mudejar, cu un acoperiș decorat cu modele geometrice în albastru, roșu și auriu și o podea acoperită cu faimoasele azulejos.

A fost creată de cardinalul Francisco Jiménez de Cisneros și instituită de Papa Alexandru al VI-lea prin bula papală Inter Caetera, la 13 aprilie 1499. Este considerată prima manifestare culturală a Renașterii, deși nu are vechimea celor din Paris și Salamanca. Universitatea din Alcalá de Henares nu mai este un centru izolat într-o mănăstire, ci un loc prezentând ample legături și interacțiuni între cultură și societate. Aici se dezvoltă ideea necesității culturii pentru exercitarea puterii.

În perioada în care se contura o altă idee, cea a statului modern, când Spania catolică își începuse incursiunile în Americi, biserica a înțeles că are nevoie de oameni care să joace roluri politice importante. Cisneros a făcut eforturi pentru crearea unei elite ecleziastice, adaptând educația religioasă la cerințele momentului.

Nucleul universității, sediu al studiilor teologice și reședința rectorului, era Colegio Mayor, în jurul căruia au fost create alte cinci colegii, mai mici: Santa Catalina, pentru studiul fizicii aristotelice, San Eugenio, pentru gramatică, Santa Balbina, pentru logică, San Isidoro, pentru limba greacă și Madre de Dios pentru medicină.

Numărul colegiilor a ajuns la 33 și printre studenții de aici pot fi amintiți: Ignacio de Loyola, Lope de Vega, Tirso de Molina, Calderon de la Barca.

Treptat însă, spre secolul al XVIII-lea universitatea a intrat într-un con de umbră, iar în 1836 cancelaria a fost mutată în Madrid. În 1977 însă universitatea a fost redeschisă, iar științelor umaniste li s-au adăugat noi secții de științe experimentale. Acestea au folosit patrimoniul moștenit de la Hospital de Antezana, cea mai veche instituție medicală din țară, înființată în 1483.

În oraș există o serie de construcții mai vechi, cum sunt cele înconjurate de ziduri și turnuri rectangulare, ridicate în 1380 la dorința arhiepiscopului de Toledo. Mănăstirile, colegiile se mândresc toate cu statui din piatră și lemn și cu fresce semnate de cei mai mari artiști ai vremii.

În Capilla de San Ildefonso se află mormântul lui Cisneros, proiectat de Domenico Fancelli și Bartolomé Odoñez, decorat cu statui de marmură.

Pe lângă Catedrala în stil gotic, trebuie remarcat Palatul medieval al arhiepiscopului, cu cele cinci grădini suspendate, care își păstrează strălucirea, în ciuda distrugerilor suferite în Războiul Civil.

În interior există sala Entrevista, locul primei și decisivei întâlniri între Isabella de Castilia și Cristofor Columb, întâlnire hotărâtoare pentru plecarea îndrăznețului navigator spre Lumea Nouă.

Eminescu la Galaţi

Monument istoric aflat pe teritoriul municipiului Galați, statuia lui Mihai Eminescu este amplasată în Parcul Municipal, care poartă numele marelui poet.

Bustul acestuia se înalță pe un soclu din marmură albă reprezentând o stâncă. Din același soclu, mai jos, apare muza care ține în mână o făclie simbolizând inspirația.

Statuia poartă semnătura lui Frederic Storck și a fost dezvelită la 16 octombrie 1911.

Pagină realizată de IRINA STOICA

Simboluri ale umanității

Baba Hârca

Prezetă în mitologia românească, Baba Hârca este o mare vrăjitoare. Este confundată de multe ori cu Baba Cloanța, o altă ființă monstruoasă, care are la rândul ei manifestări vrăjitorești.

Amândouă au puterea de a închega apele, dar Baba Hârca este capabilă și de a coborî stelele din cer. Locuiește într-o văgăună și adesea apare în ipostază sapiențială, ca personaj benefic, având acțiuni selective. În această ipostază ea dă sfaturi utile de strategie flăcăilor cinstiți, angajați într-o luptă.

Baba Hârca a dat și numele primei operete românești, pe textul lui Matei Millo și muzica de Alexandru Flechtenmacher.

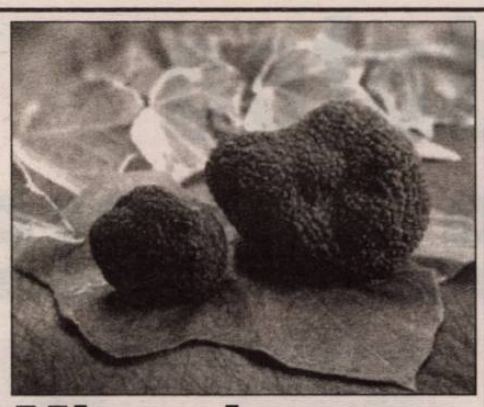

Mirosul unui robot l-a umplut de bani

George Bitz, un contabil englez în vârstă de 62 de ani care în timpul liber culegea trufe dintr-o pădure de foioase din apropiere de Warwick, a comandat unei societăţi un mic robot, dotat cu senzori capabili să depisteze mirosul preţioaselor ciuperci, denumite şi „perle negre", ascunse sub un strat superficial de pământ.

Cu „doar" 10.000 de lire sterline a intrat în posesia companionului pe patru picioare – pe care l-a numit Bobby – de mărimea unei cutii de pantofi, după ce l-a testat. Sensibilitatea sa olfactivă întrecea toate aşteptările. În câteva ore a depistat trufe care cântăreau peste 300 de grame. O recoltă deosebit de preţioasă, având în vedere faptul că preţul unui kilogram de trufe este de aproximativ 1.000 de lire sterline şi că George avea nevoie uneori de câteva zile pentru a le descoperi.

Erau rare şi necesitau căutări îndelungate. Roby s-a dovedit a fi un explorator extrem de util în timpul peregrinărilor prin pădure. Într-un an, George a reuşit să recolteze aproximativ 30 de kilograme de trufe, pe care le-a valorificat. A strâns o sumă importantă de bani, care i-a permis să renunţe la serviciu şi să trăiască după bunul plac. Având tot timpul la dispoziţie, şi-l petrece în mare parte hoinărind prin pădure în căutarea „perlelor negre", care-i rotunjesc simţitor conturile din bancă. *(D.M.)*

Să nu-ţi iei un mire sub acoperire!

Se pare că nu e deloc un curent... paranoia să identifici, în ziua de azi, tot felul de turnători, iscoade şi indivizi aparent inocenţi, care însă lucrează, cum se spune, „sub acoperire". Dar jalea şi mai mare este atunci când, de pildă, o tânără descoperă că alesul inimii sale nu prea e ce pare a fi, ci face joc dublu. Mă rog, dacă ar fi să privim lucrurile din perspectiva unui pasionat de filmele de acţiune, ar trebui să recunoaştem că pesemne orice domnişorică nurlie ar da totul ca să se afle în pat cu un James Bond, dar visele rămân totuşi vise. Numai că întâmplarea relatată de noi nu a fost deloc un vis, ci mai degrabă un coşmar real, dacă putem spune aşa. Sau, dacă vreţi, un teribil scenariu de viaţă care bate scenariile hollywoodiene.

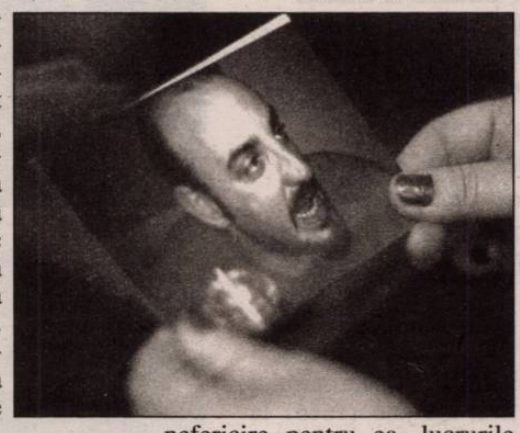

Umilită, torturată, folosită... Sunt cuvintele unei femei care descoperă târziu că a fost minţită în mod sistematic şi că una dintre fiinţele în care avea cea mai mare încredere şi în care a investit cele mai frumoase sentimente era de fapt un impostor. Andrea, o tânără britanică foarte activă în plan social, l-a cunoscut în 2002, în timpul unei manifestaţii împotriva războiului desfăşurate la Londra, pe un anume Carlo Neri. Părea un bărbat foarte calm, manierat şi binevoitor, aşa că nu a stat prea mult pe gânduri când, după câteva luni de prietenie, acesta a cerut-o în căsătorie. „Părea totul atât de real, el îmi spunea tot timpul cât de mult mă iubeşte şi era extrem de afectuos şi credibil, în sensul frumos al cuvântului!..." avea să mărturisească mai târziu Andrea. Din nefericire pentru ea, lucrurile stăteau însă cu totul altfel.

În-tr-o zi, idila celor doi a căpătat o turnură cu totul bizară. Carlo a invocat o depresie cu accente împinse până la tendinţe suicidare, faţă de logodnica sa punând toate acestea pe seama morţii tatalui său, în Italia, şi pe o pretinsă mărturisire a surorii sale că defunctul părinte ar fi abuzat de ea în copilărie. Apoi, de pe o zi pe alta, bărbatul a devenit tot mai distant, mai neatent cu ea şi – ciudat – ajunsese să plângă în mod frecvent, din motive aparent banale. Atunci, căsătoria a fost anulată şi Carlo Neri pur şi simplu a dispărut din viaţa tinerei. Abia după ce a rămas singură, profund marcată de strania poveste de iubire care durase, totuşi, doi ani, Andrea a aflat că „mirele" său era de fapt un impostor. Carlo, care nici măcar... nu se numea Carlo Neri, era de fapt poliţist, agent acoperit al Scotland Yard-ului (dar şi bărbat căsătorit, tatăl unui copil!) şi se apropiase de tânara credulă numai pentru a se putea infiltra astfel în grupul socialist în care aceasta activa.

Urmarea a fost că Andrea a dat în judecată respectivul serviciu de securitate pentru „tortură psihologică" şi pentru că poliţia „a abuzat timp de doi ani de viaţa ei". Lucru cât se poate de adevărat de altfel şi confirmat cu tărie de un detaliu nu mai puţin stupefiant: în luna noiembrie a anului trecut, alte şapte femei au primit chiar compensaţii financiare din partea Scotland Yard pentru „relaţii false şi manipulări" comise de alţi agenţi infiltraţi. Comise... în interes de serviciu, desigur! Aşadar, fetelor, dacă vă mai interesează cumva pe lumea asta şi sufletul ori sentimentele voastre frumoase şi adevărate, aveţi grijă pe cine primiţi în pat! *(A.N.P.)*

Căsuţa din bătrânul sequoia

Ai nevoie, în mod frecvent, de foarte mult curaj şi tenacitate pentru a-ţi putea atinge scopurile. De un asemenea lucru aproape incredibil a fost capabilă Julia Hill, o tânără şi frumoasă ecologistă americancă. Era în vârstă de numai 23 de ani când şi-a demarat proiectul, care pe mulţi i-ar dezarma din capul locului: salvarea de la tăiere a unui arbore sequoia milenar din California. Dar nu prin metode deveNite clasice, cum ar fi legarea cu lanţuri de trunchiul ameninţat, ci locuind în coroana acestuia.

Julia şi-a descoperit această admirabilă vocaţie de a proteja natura după un accident rutier care i-a provocat imposibilitatea de a comunica timp de aproape un an. A fost o perioadă în care şi-a reconsiderat radical existenţa, astfel că s-a alăturat unui grup de ecologişti ce militau împotriva distrugerii unei păduri de sequoia.

Prima experienţă de a locui într-un arbore a durat peste 100 de zile, fapt ce i-a atras simpatia presei, care a supranumit-o Butterfly („Fluturele"). A urmat a doua performanţă, la limita incredibilului: un alt sequoia, în vârstă de 1.500 de ani, care urma să fie tăiat şi pe care l-a botezat Luna, i-a servit drept locuinţă nu mai puţin de 738 de zile. Nu a fost o aventură, ci un fapt de viaţă exemplar, la capătul căruia Julia declara, cu o sensibilitate aparte: „Când s-a terminat, mi-am părăsit cel mai bun profesor şi prieten pe care l-am avut vreodată..." *(A.N.P.)*

Jaf anihilat de un truc şi de lovituri fulgerătoare

Jafurile în magazinele mici sunt la „ordinea" zilei în mai toate ţările de pe mapamond. Cu cagule pe cap, pistoale, în câteva momente sau zeci de secunde, atacatorii îl obligă pe vânzător să golească casieria. Până să vină poliţia, dacă declanşează semnalul de alarmă, hoţii, de obicei, dispar fără urmă. Bineînţeles că nu se hazardează să atace oricând, oriunde şi orice magazin şi nu înainte de a inspecta locul, împrejurimile, de a aprecia gradul de

securitate al magazinului.

După ce au evaluat intervenţia în forţă într-un magazin de la periferia oraşului Nagoya, doi tineri delincvenţi au intrat cu cagule pe cap. Unul dintre ei a scos un pistol şi l-a ameninţat pe vânzător să golească sertarul cu bani, fără să ştie că acesta era expert în artele marţiale.

În următoarea secundă din spatele atacatorilor s-a auzit o voce ameninţătoare: „Mâinile sus! Aruncă arma!" Instinctiv, cei doi au ridicat mâinile, cel înarmat rămânând cu pistolul agăţat în deget. În acel moment, vânzătorul a sărit peste tejghea şi din câteva lovituri fulgerătoare i-a pus la podea pe atacatori. Apoi a anunţat poliţia, care i-a arestat. După ce infractorii au fost închişi în dubă, unul dintre poliţişti s-a întors pentru a schimba câteva cuvinte cu Makoto, proprietarul magazinului, care era... fratele său. L-a felicitat pentru curaj şi pentru tehnica folosită, sfătuindu-l totuşi să renunţe la trucuri şi, pe cât posibil, dacă va mai fi pus într-o situaţie similară, la abilităţile sale de luptător şi să se cupleze la sistemul de alertă al poliţiei. Makoto l-a îmbrăţişat şi i-a promis că nu va ezita să-i urmeze povaţa. (D.M.)

Impozite-surpriză

Se ştie că în multe locuri din lume impozitele sunt pe cât de neplăcute, pe atât de împovărătoare. Şi mai neplăcute sunt situaţiile în care te trezeşti că ai fost încărcat cu nişte sume într-un mod cu totul şi cu totul nejustificat. Acesta este şi cazul lui Jacques Teffry, din nordul Franţei. Locuia în localitatea Armentières şi era proprietarul unui apartament pentru care plătea cu regularitate toate taxele, inclusiv pe cele locale. Spre surpriza lui acestea erau cu mult mai mari decât cele ale vecinului de palier, cu toate că apartamentul respectivului era de două ori mai mare. În cele din urmă şi-a luat inima în dinţi şi a adresat o petiţie forurilor de resort. Surpriza sa a fost una de proporţii.

Autorităţile inversaseră cele două adrese şi, vreme de 17 ani, plătise impozitul vecinului său. Coform legilor statului a primit despăgubiri pentru ultimele şase luni, cu restul fiind nevoie să se înţeleagă cu vecinul respectiv. Dacă se va putea! Cum vedem se mai întâmplă şi la alţii... *(I.S.)*

Actorii născuți, nu făcuți!

O veche vorbă românească spune: „ai carte, ai parte". Nu trebuie să ne uităm neapărat în jurul nostru, în societatea mioritică modernă, pentru a vedea că justețea acestui proverb poate fi pusă la îndoială, ci doar să aruncăm o privire și în alte domenii de activitate – în cinematografie, de pildă. Deși mulți actori celebri au în spate anii de studii teatrale, cursuri și universități de renume în domeniul artelor, există o mulțime care n-au făcut nicio școală pentru a deveni actori, ci s-au bazat doar pe talentul nativ și pe calificarea „la locul de muncă". Haideți să facem cunoștință cu câțiva dintre ei!

Meg Ryan

Inițial, simpatica blondină voia să ajungă jurnalistă și a studiat în acest sens la Universitățile Connecticut și New York. Aici, pentru a se întreține, a ajuns să joace în clipuri publicitare și, spre surpinderea ei, a fost atât de apreciată încât a renunțat în ultimul semestru de facultate la jurnalism, spre a se dedica actoriei. Și totul i-a ieșit de minune: a devenit curând vedeta comediilor romantice, jucând în filme clasice, precum „Când Harry a întâlnit-o pe Sally" sau „Nopți albe în Seattle", având în Tom Hanks partenerul ideal.

Tom Cruise

Inițial, Cruise a fost foarte pasionat de muzică și chiar a pus bazele, alături de câțiva prieteni din liceu, unei formații de rock. Dar, impresionat de prestația lui pe scenă, un cunoscut organizator de spectacole, Val Wright, i-a recomandat să urmeze actoria. Cruise își dorea însă să ajungă preot, având o înclinație sinceră spre religie – poate de aceea a și devenit, ulterior, un adept atât de convins al Bisericii Scientologice.

Ajuns la New York, a văzut un anunț de casting la filmul „Iubire nesfârșită", s-a prezentat și a luat proba, fiindu-i partener actriței Brooke Shields. Câțiva ani mai târziu, după mai multe roluri episodice, el avea să dea lovitura cu *Top Gun*, devenind apoi unul dintre cei mai bine plătiți actori de la Hollywood.

Joaquin Phoenix

Joaquin provine dintr-o familie numeroasă și a înființat, când era copil, o trupă stradală care aducea bani prețioși la bugetul familial. Nu a trecut mult timp și frații Phoenix au fost remarcați de un „vânător de talente" de la Hollywood, care i-a ajutat pe toți cei cinci frați să apară în diverse reclame și seriale de televiziune. După moartea fratelui său, River, Joaquin s-a ambiționat să meargă și mai departe pe drumul celei de-a șaptea arte, iar succesul a venit odată cu filmul lui Ridley Scott, „Gladiatorul", unde actorul l-a portretizat excelent pe sadicul împărat Commodus.

Russel Crowe

Nici partenerul din „Gladiatorul" al lui Joaquin Phoenix, Russell Crowe, n-ar fi crezut că va ajunge cândva un actor de prestigiu, laureat cu Oscar. Grație unei cunoștințe de familie, a fost distribuit, când avea 15 ani, în serialul australian „Spyforce". Avea să se îndrăgostească atât de tare de platourile de filmare încât, la doar 16 ani, renunță la școală pentru a se dedica filmului. Dar, neavând studiile liceale la bază, nu a putut urma cursuri superioare de actorie, așa că drumul lui spre „înalta societate" de la Hollywood a fost mult mai dificil ca al altora, fiind presărat cu zeci de roluri minore și destul de slab plătite, până să cunoască gloria în „Gladiatorul" și „O minte strălucită".

Jennifer Lawrence

E frumoasă, talentată și amuzantă, dar nici ea n-are școală. În mod normal ar fi devenit, cel mult, o starletă efemeră la Hollywood, dar tenacitatea a ajutat-o să dovedească mogulilor de aici că poate mai mult. Și-a început cariera în serialul de comedie *The Bill Engvall Show* și a obținut, de fiecare dată, prin preselecții, roluri în numeroase filme de categoria B până să devină cunoscută, în franșiza „X-Men: First Class" și apoi în „Jocurile Foamei".

Johnny Depp

Și el visa să devină muzician și a avut chiar o trupă cu succes moderat, la începutul anilor 80. Ca să se întrețină, a practicat tot felul de meserii bizare, ca de pildă pe cea de vânzător ambulant de stilouri – despre care spune că a fost prima lui probă de actorie, fiindcă trebuia să convingă lumea să-i cumpere marfa și apela la toate giumbușlucurile care, peste ani, îi vor face pe fanii „Piraților din Caraibe" să leșine de râs. Nicolas Cage a fost acela care, văzându-l într-un rol unde făcea figurație, l-a sfătuit să urmeze actoria și i-a facilitat un casting la studiourile Fox, unde Depp a devenit vedeta popularului serial „21 Jump Street". Primul lui rol major a fost cel din „Coșmar pe Elm Street", iar de atunci regizorii nu s-au mai dezlipit de el, fiecare dorind să aibă în filmul lui acest diamant neșlefuit.

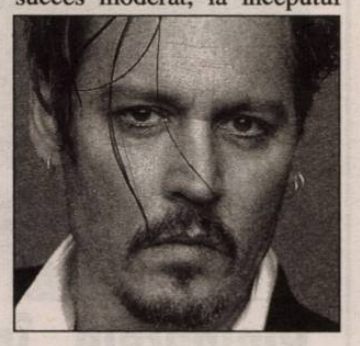

Brad Pitt

Nu putem încheia lista noastră fără unul dintre cei mai în vogă actori: Brad Pitt. Când mai avea două săptămâni până la absolvirea liceului, Pitt a decis să-și ia lumea în cap și să plece din statul natal, Missouri, la Hollywood, cu doar 325 de dolari în buzunar. Ajuns în cetatea viselor, la un McDonalds, a citit într-un ziar un anunț privind angajarea de figuranți și s-a prezentat, obținând rolul.

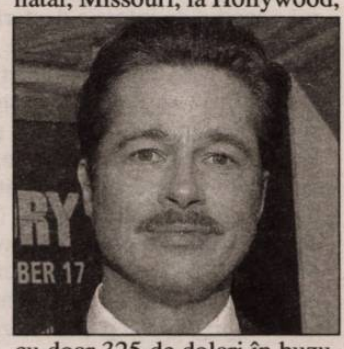

Din rol minor în rol minor, a ajuns, în 1994, să fie distribuit în „Interviu cu un vampir", apoi în „Legendele Toamnei", filme care i-au creat faima de „Don Juan" irezistibil. Dacă mai punem la socoteală și faptul că a luat-o în căsătorie pe cea mai râvnită femeie din lume, Angelina Jolie, mai că ne pare rău că n-am abandonat și noi liceul când trebuia...

PORTRET

Gabriela Popescu

Iată o actriță care, în ciuda vârstei respectabile – e născută la 7 septembrie 1954 la București – continuă să rămână o prezență tonică și fermecătoare, de un farmec juvenil cum rareori ne e dat să vedem pe scenele autohtone. Absolventă a Institutului de Artă Teatrală și Cinematografică din București în 1979, la secția actorie, a avut-o ca mentor pe reputata Sanda Manu, „mama" spirituală a atâtor și atâtor generații de artiști români.

Umorul ei nativ și firea veselă, exuberantă, au constituit cea mai bună recomandare și a fost clar, încă de la începuturile carierei sale artistice, că nu putea face altceva decât comedie – deși a jucat, cu mult succes, și în drame.

Angajată a Teatrului de Comedie, a avut aici roluri memorabile, precum Gica, în „Preșul" lui Ion Băieșu, regia Ion Cojar (1983), Dada, în „Măseaua de minte", de Corneliu Marcu, regia George Teodorescu (1983), Studenta, în „Harold și Maude", de Colin Higgins, regia Sanda Manu (1984), Smeraldina, în „Slugă la doi stăpâni", de Carlo Goldoni, în regia lui Tudor Mărăscu (1987), Simone, în „Colivia nebunelor", de Jean Poiret, în regia lui Valeriu Moisescu (1992), Curtezana, în „Comedia erorilor", de Shakespeare, în regia lui Alexandru Dabija (1997) și multe, multe altele. De asemenea, a avut colaborări cu teatrele Bulandra, Nottara, Metropolis.

Artistă polivalentă, a jucat și în filme, sub bagheta unor regizori faimoși, ca Sergiu Nicolaescu, Geo Saizescu sau Dan Pița, dar a avut colaborări și cu televiziunile comerciale, în seriale de mare audiență, ca „Familia Popescu" sau „Narcisa sălbatică". Gabriela Popescu rămâne, prin personalitatea ei polivalentă, un model și un exemplu de urmat pentru toate actrițele din tinerele generații.

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Colțul cu litere

De veghe în luna ianuarie

Recent, la Humanitas Fiction, în traducerea lui Mihnea Gafița, a apărut romanul *Omul de ianuarie* (titlu destul de curios, ca să nu zic greu de înțeles) semnat de David Michell, autorul bestseller-ului internațional *Atlasul norilor*. Despre această carte, *Black Swan Green* în original, critica britanică vorbește în termeni elogioși, comparând-o cu *De veghe în lanul de secară*, celebrul roman al scriitorului american J.D. Salinger, apărut în SUA în anul 1951, un roman al „alienării adolescentine și al pierderii inocenței". Dar lumile celor două romane sunt diferite. Dacă Salinger scria despre lumea anilor 40, postbelici, David Michell, scrie în 2000 despre anii 80, un decor schimbat în rău. Jason Taylor, un băiat de 13 ani dintr-un liniștit sat englez, este martorul epocii sale.

O Anglie a recesiunii patronate de Margaret Thatcher, a muzicii celor de la Duran Duran, a drogurilor și abuzurilor, a elevilor în degringoladă, o lume în care un adolescent încearcă să se maturizeze. Și mai este și războiul de acasă, din sânul familiei pe cale să se destrame, și mai este și prima dezamăgire din dragoste înregistrată de un băiat sensibil care publică versuri sub pseudonim, dar care este părăsit de iubită. O lume șocantă, pe care Jason Tylor o ia în piept și căreia încearcă să-i facă față, cum crede el de cuviință. *The Boston Globe* este entuziasmat de personajul-narator: „David Mitchell a creat unul dintre cei mai inteligenți, îndrăzneți și amuzanți tineri naratori care s-au născut vreodată din paginile unui roman. Limbajul său mereu proaspăt, strălucitor îi aduce pe cititori înapoi, în adolescența lor. Un roman încântător".

Pentru exemplificare, iată și o mostră de stil din *Omul de ianuarie:* „La fete, chestia asta nu-i la fel de importantă, poate doar pentru Dawn Madden, care e-un băiat greșit din fabrică. Fetele nici nu se bat așa de mult ca băieții. (Vorba vine: chiar înainte să ne despărțim pentru vacanța de Crăciun, în timp ce stăteam la cozi și-așteptam autobuzele, Dawn Madden și Andrea Bozard au început să se facă una pe alta «Scroafo!» și «Boarfo!» S-au îmbrâncit în țâțe, s-au păruit, și-au făcut toate alea.) Uneori, îmi pare rău că nu m-am născut și eu fată. Sunt, în general, infinit mai civilizate. Dar, dac-aș recunoaște vreodată cu glas tare așa ceva, m-aș trezi cu BULANGIU mâzgălit pe ușa dulapului de pe coridor. Floyd Chaceley a pățit exact așa, fiin'c-a recunoscut că-i place Johann Sebastian Bach. Țineți minte, dacă s-ar afla că Eliot Bolivar, ăla de-și publică poemele-n revista parohiei Black Swan Green, sunt eu, m-ar face chisăliță toți ceilalți în dosul terenurilor de tenis, cu dălți de tâmplărie boante, și mi-ar desena logoul celor de la Sex Pistols cu spray cu vopsea pe piatra de mormânt".

David Mitchell este cunoscut pentru romanul *Atlasul norilor* (Cloud Atlas, 2004; Humanitas Fiction, 2008, 2013), un roman cu care a câștigat British Book Literary Fiction Award și nominalizat la Booker Prize, Nebula Award și Arthur C. Clarke Award, care ulterior a fost ecranizat (2012), cu Tom Hanks și Hale Berry în rolurile principale. În 2006 apare, de asemenea cu mare succes de critică și de public, *Omul de ianuarie (Black Swan Green).*

GEORGE CUȘNARENCU

Halena nu este un animal oceanic!

Destul de multe persoane suferă de această afecţiune mai mult decât jenantă (am spune, înainte de orice, din punct de vedere social), dar din păcate prea puţini ştiu ce înseamnă ea şi un număr mult prea mic dintre „victime" chiar fac ceva pentru a scăpa de aceasta, iar dacă o fac folosesc metode mai degrabă nepotrivite.

Concret, ne referim la halenă – adică acel miros cadaveric (nu trebuie să ne ferim de cuvintele care indică o realitate) emanat din gură – care poate avea cauze dintre cele mai diverse şi pe care mulţi dintre cei vizaţi încearcă să o combată cu... guma de mestecat promovată de multe ori la fel de jenant prin reclame televizate!

* * *

Numeroase persoane suferă din cauza respiraţiei urât mirositoare, în cele mai multe cazuri aceasta pornind de la carii şi de la alte probleme dentare. De altfel, studii de specialitate au demonstrat că 87% din persoanele cărora „le miroase gura" – cum se spune de obicei – au probleme dentare, 8% – afecţiuni ORL, iar la 5% apare din cauze nedeterminate. Afecţiunea este cunoscută printre specialişti ca *halitoză*, termen apărut în 1921. Specialiştii au arătat că gura urât mirositoare nu este o afecţiune „modernă" şi că menţiuni ale respiraţiei fetide au fost consemnate cu peste 3000 de ani în urmă, încă de pe la anii 1550 î.Chr.

Aceştia au mai relevat că din proporţia pacienţilor cu halenă cauzată de probleme dentare, 41% au limba încărcată cu bacterii, 31% suferă de gingivită, iar 28% au parodontită. Cariile neglijate, însoţite sau nu de afecţiuni gingivale sau ale osului de susţinere a dintelui (gingivite, abcese dentare, pungi paradontale), determină un miros specific de infecţie dentară, care poate să cauzeze inclusiv probleme de ordin social celor care au respiraţia fetidă, aşa cum arătam mai sus. La toate acestea se adaugă şi cele de sănătate, pentru că, potrivit unor informaţii relativ mai recente, s-au depistat legături certe chiar şi între cele mai uşoare afecţiuni ale gingiilor (gingivita) şi anumite forme de cancer şi boli ale inimii. Mai mult decât atât, rata mortalităţii este cu 46 % mai ridicată la persoanele care suferă de gingivită şi paradontoză, în comparaţie cu persoanele care nu au aceste boli.

Dincolo de cauze, firește, cel mai important lucru pentru cei afectaţi se referă la felul cum se poate scăpa de o respiraţie urât mirositoare. Iată câteva sugestii utile în acest sens:

- mergeţi în mod regulat (cel puţin de două ori pe an) la dentist pentru un examen odontal, pentru îndepărtarea tartrului şi verificarea stării de sănătate a gingiilor;
- rezolvaţi-vă toate problemele dentare, începând cu cele grave cum sunt infecţiile şi cariile profunde şi terminând cu cele obişnuite: carii superficiale, înlocuirea obturaţiilor şi lucrărilor protetice neadaptate (resturile alimentare rămase între dinţi şi în cariile profunde se descompun şi provoacă halena);
- periaţi-vă dinţii după fiecare masă, pentru a îndepărta resturile alimentare (cel puţin de două ori pe zi, dimineaţa şi seara);
- atunci când vă periaţi dinţii, curăţaţi şi limba (cu periuţa sau cu o spatulă), pentru a îndepărta bacteriile depuse pe limbă;
- utilizaţi (şi) periuţele de dinţi interdentare pentru îndepărtarea resturilor alimentare;
- utilizaţi aţa dentară şi clătiţi-vă cu apă de gură după ce v-aţi spălat pe dinţi;
- dacă folosiţi gumă de mestecat, optaţi pentru cea fără zahăr, pentru a stimula secreţia salivară;
- beţi suficientă apă pentru a evita uscarea gurii;
- evitaţi sprayul şi apa de gură care conţin alcool (au doar un efect de scurtă durată şi tind să usuce gura, creând un mediu favorabil pentru apariţia bacteriilor);
- consumul vegetalelor crude, cum sunt pătrunjelul şi morcovul, poate împiedica formarea tartrului;
- renunţaţi la fumat; fumatul păteză dinţii, usucă gura, afectează circulaţia periferică şi produce halenă.

Respiraţia şi travaliul

Naşterea este miracolul suprem al lumii, însă – privind lucrurile la modul foarte realist – trebuie să identificăm în ea şi un moment de mare cumpănă pentru viitoarea mamă, în special când aceasta se află la primul eveniment de acest fel. Există numeroase temeri ce anticipează minutele sau orele respective, iar durerea e una dintre ele. Mai exact, ar trebui să ne referim la contracţiile travaliului, care ajută decisiv la expulzarea fătului. Iar pe parcursul lor, o respiraţie corectă e indispensabilă pentru buna „gestionare" a procesului de naştere. Vestea bună este însă că gravida se poate antrena în timpul sarcinii pentru a depăşi cu bine ziua Z.

Respiraţia se bazează pe suflu (în sensul elementar al cuvântului) şi deci cu cât femeia suflă mai mult – putem numi aceasta, dacă vreţi, un fel de respiraţie puternică, ceva mai forţată decât la un efort mediu – cu atât va permite corpului să se destindă şi uterului să se relaxeze. Când apar contracţiile există şi tendinţa spontană de crispare, de blocaj; lucru care chiar nu trebuie făcut, deoarece astfel, în mod automat, contracţiile venite asupra unui corp deja tensionat vor face rău. Respiraţia trebuie să fie calmă, regulată, bazată pe suflul obişnuit. Inspiraţia se va face pe nas pentru un timp scurt (1-2 secunde), iar eliminarea aerului va dura cel puţin 5-6 secunde, dar nu ca şi cum femeia s-ar afla la capătul puterilor! În orice caz, expiraţia trebuie să fie de două-trei ori mai lungă decât inspiraţia şi se va face pe gură.

Efectul acestui tip de respiraţie este unul absolut necesar. El va permite organismului mamei să se oxigeneze bine şi, deopotrivă, bebeluşului să fie bine oxigenat, pentru a „prelua" din primele clipe de viaţă ritmul de respiraţie normal. Totodată, mama va putea să se concentreze pe altceva decât pe ideea de durere, ceea ce îi va permite să îşi controleze mai bine contracţiile.

Picioarele „încrucişate" – o postură profund greşită

Nu se poate şti (şi, la drept vorbind, nici nu prea are importanţă) de unde şi când a pornit această modă a încrucişării picioarelor când vrei şi când nu vrei. Dacă persoana care adoptă postura sus-amintită stă aşezată pe un scaun, pe un fotoliu sau pe o canapea, invocarea senzaţiei de relaxare devine rezonabilă. Vedem însă zilnic pe stradă ori în alte locuri publice, aproape în exclusivitate femei şi în marea majoritate tinere, care stau cu membrele inferioare încrucişate. Şi nu e vorba că ar fi o postură inestetică (există, desigur, o explicaţie serioasă din perspectivă socială, dar şi anatomică!), dar ne referim aici la un detaliu mult mai grav: potenţiale efecte nedorite asupra sănătăţii, care se pot ivi în timp.

Pe scurt: persoana respectivă e „în trend", are o imagine rafinată în ochii celor din jur, se simte bine, dar... Specialiştii spun că aceasta este chiar postura de evitat cea mai rea. Motivele nu sunt abundente, însă sunt foarte serioase. Încrucişarea picioarelor dăunează circulaţiei sangvine şi poate să perturbe serios returul venos al sângelui. Şi, la fel de grav, aceeaşi poziţie modifică în mod explicit postura, ceea ce, în timp, se poate traduce prin dureri de spate cu potenţiale efecte agravante mult mai mari!

PE SCURT
despre sănătatea dumneavoastră

Printre nenumăratele accesorii devenite banale, care ne înlesnesc viaţa zilnică (adică eforturile de... a face eforturi naturale), sacul de spate a ajuns să fie utilizat aproape la orice vârstă, de la copilul de grădiniţă obligat să suporte – fără nicio legătură cu anatomia şi fizionomia normale cu care a fost alcătuit omul – rigorile deseori intolerabile ale unor indivizi ce au în „fişa postului" libertatea de a hotărî pentru întreaga populaţie. Banalul săcotei o fi el un fel de jucărioară (utilă, nimic de zis) pe lângă alte accesorii ce ne macină sănătatea foarte lent şi la modul frumos, dar efecte ale utilizării lui/lor în moduri greşite pot fi devastatoare, de la un individ la altul, după caz.

Societatea academiei americane a chirurgilor ortopezi le aminteşte părinţilor copiilor de vârste şcolare că, atunci când trebuie să le cumpere acestora clasicul (sau ultramodernul) ghiozdan, cel mai sănătos pentru micuţi e să nu se ia după „criterii" aberante, cum ar fi „Păi, eu vreau d-ăla cu vrăjitoarea-vrăjitoarelor!" sau "Mie să-mi iei cum are şi Maricica/Petru!" şi aşa mai departe. Iar motivul e destul de simplu: numărul micilor pacienţi care ajung anual la, medic cu probleme de spate e din ce în ce mai mare. În concluzie, pentru a se reduce riscurile de afecţiuni osteo-musculare legate sacul de spate trimit către alegerea acestuia exclusiv pentru utilizarea cotidiană, şi nu ca moft temporar, pentru „a închide gura" copilului atras de un aşa-zis „trend" (!) mediatizat în chip deşănţat şi foarte nociv.

Un accesoriu cotidian cu faţă şi revers

Un ghiozdan „bun" trebuie: ● să aibă mai multe compartimente, de mărimi diferite; ● să fie matlasat pentru a proteja faţă de obiectele dure; ● să aibă bretele matlasate şi ajustabile (genţile cu o singură bretea purtată pe diagonala toracelui nu permit distribuirea omogenă a greutăţii purtate şi pot antrena dureri musculare pe termen lung); ● eventual, şi dacă regulamentul unităţii de învăţământ a avut în vedere aceasta, se poate alege un sac echipat cu rotiţe, însă nu trebuie pierdut din vedere faptul că elevul va trebui să îl ridice în mâini când urcă scările, de obicei nelipsite din unităţile şcolare; ● nu în ultimul rând, părintele trebuie să se asigure că utilizarea ghiozdanului respectă imperativele de sănătate pe tot parcursul anului şcolar.

Mai trebuie spus că greutatea unui sac de spate nu trebuie să depăşească 15-20 % din cea a elevului şi că ea trebuie purtată pe o durată limitată. De asemenea, pentru repartizarea omogenă a greutăţii, ideal este ca ghiozdanul să fie purtat nu doar utilizând ambele bretele, ci şi banduliera ce trebuie să înconjoare mijlocul, iar când e ridicat, genunchii copilului să fie flexaţi. În fine, dar nu în ultimul rând, părintele responsabil e obligat să verifice în mod regulat eventuala apariţie a durerilor de spate la copilul său, dar şi să nu accepte supraîncărcarea cu material didactic inutil a ghiozdanului acestuia. Ceea ce, să recunoaştem, în învăţământul românesc se întâmplă frecvent...

Pagini realizate de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

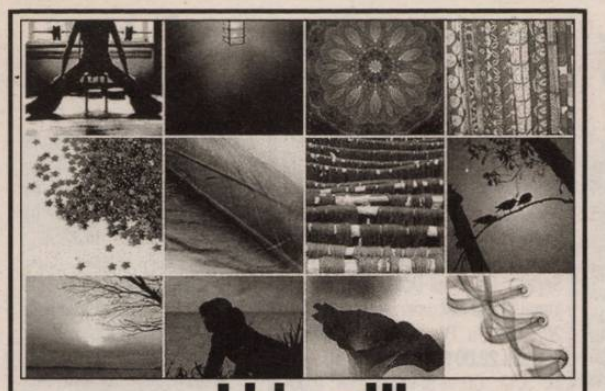

„Liderul" vindecărilor cromatice

Potrivit terapeuţilor ataşaţi de tratamentul cu ajutorul nuanţelor cromatice, există o culoare cu calităţi vindecătoare incontestabile, care nu ar trebui să ne lipsească: fie sub forma unei pietre de culoare albastră (lapis lazuli, azurit, safir), fie sub forma unui produs tachyonic de culoare bleu-indigo (tachyonii ar fi particule capabile să călătorească cu viteze mai mari decât cea a luminii!).

Nuanţa respectivă poate fi de ajutor în situaţiile în care e nevoie imperioasă ca durerile fizice să fie calmate. Frecvenţa acestei culori este asociată cu „cel de-al treilea ochi", cu chakra frontală şi cu glanda hipofiză. Vorbim, prin urmare, despre nuanţa ***bleu-indigo,*** care posedă facultatea de „a trezi" intuiţia şi de a o consolida. De altfel, trebuie spus că şi medicina alopată cunoaşte acest lucru legat de calităţile ei calmante şi, drept urmare, nu de puţine ori anumite medicamente sunt astfel colorate.

Spuneam că bleu-indigo este legat de chakra frunţii (Ajna) şi asociată cu intuiţia, înţelepciunea, cunoaşterea, percepţia, fantezia, imaginaţia şi cunoaşterea sinelui. Simbolul său este lotusul cu două petale, iar frecvenţa nuanţei – care se manifestă în mod natural şi în flori, în alimente şi în pietre preţioase – reprezintă energia păcii.

În ce situaţii această culoare poate fi utilă? ■ Pentru a putea realiza o meditaţie cât mai profundă. ■ În vederea apropierii de lumea spirituală. ■ În caz de probleme mentale. ■ Pentru a favoriza clarviziunea şi claraudiţia. ■ Pentru copiii foarte sensibili care se irită uşor. ■ Dacă ne aflăm în căutarea unei căi spirituale cât mai potrivite nouă. ■ Pentru a nu ne pierde în dimensiunile spirituale. ■ În caz că avem probleme cu nasul, urechile şi ochii. ■ Dacă nu ştim să ne utilizăm în modul cel mai înţelept senzitivitatea. ■ Pentru a ne proteja atunci când ne folosim al şaselea simţ. ■ În cazul apariţiei unor blocaje legate de hipofiză (de pildă, în timpul creşterii ori privitor la fertilitate).

Cel mai bun medic al omului

Vorbim despre micuţa albină, una dintre vietăţile cele mai vechi de pe planetă, care are nenumărate însuşiri absolut senzaţionale. Iar sănătatea noastră reprezintă un important beneficiar al produselor sale sută la sută naturale. (Nu ne referim aici la acele preparate la care „contribuie" din păcate şi unii apicultori ori procesatori, cum este, de pildă, mierea falsificată.)

Mulţi cunosc proprietăţile benefice ale mierii şi polenului. Aceste daruri minunate ale naturii ajută oamenii să îşi fortifice sănătatea. Substanţele biologic active conţinute de aceste produse ale stupului influenţează pozitiv întregul organism. Polenul întăreşte imunitatea, măreşte capacitatea de muncă, îmbunătăţeşte pofta de mâncare, tratează ciroza hepatică, normalizează activitatea sistemului nervos, funcţionarea pancreasului etc. Dacă luaţi antibiotice şi le combinaţi cu polen, atunci efectul vindecător al medicamentelor va creşte, iar organismul va fi protejat de efecte secundare. Putem spune că vă veţi trata cu medicamente ecologice, lipsite de chimicale.

Sezonul rece este cel al răspândirii gripei şi diferitelor răceli. De aceea, vă propunem o reţetă care ajută la tratarea gripei: în numai trei zile temperatura scade şi în a cincea zi persoana respectivă se simte sănătoasă. Este necesar să luaţi un decoct, care se amestecă cu miere şi polen. Utilizăm muşeţel şi pojarniţă. Luaţi o cană de decoct, puneţi o lingură de polen şi 3 linguri de miere, amestecaţi bine, lăsaţi astfel preparatul o oră, apoi trataţi bolnavul de trei ori pe zi (o singură doză înseamnă un pahar de „medicament"). De obicei, oamenii suportă cu greu maladiile respiratorii, dar cu ajutorul produselor apicole boala trece mai rapid şi mai uşor.

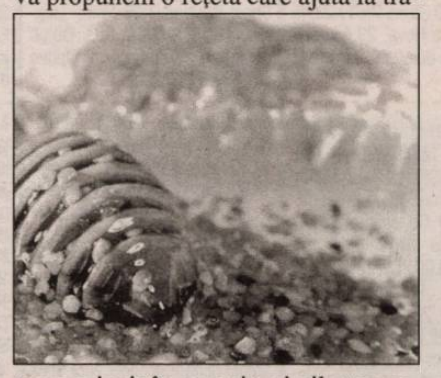

Alături de polen, mierea întăreşte imunitatea, ceea ce este foarte important în perioada de frig şi umezeală. Amestecaţi două părţi de miere cu o parte de polen şi luaţi din reparat câte o lingură dimineaţa, după-amiaza şi seara, timp de trei săptămâni. Produsele apicole tratează şi hipertensiunea arterială; pentru aceasta, este necesar să luaţi o linguriţă de miere cu polen de trei ori pe zi. Tratamentul durează două săptămâni, apoi se face o pauză de două săptămâni, după care se repetă procedura. Mierea poate ajuta însă la tratarea incomparabil mai multor maladii, întăreşte imunitatea, ameliorează asimilarea antibioticelor.

Pâinea cea de toate zilele

O consumăm în mod curent, aproape zilnic, cu excepţii ce ţin mai degrabă de diete medicale decât de preferinţe culinare. Totuşi, deloc întâmplător, experţii în alimentaţie ne îndeamnă să nu economisim bani pe sănătate şi să nu cumpărăm pâine ieftină.

Motivul poate şoca, dar este perfect real: urmărind un profit financiar cât mai mare, industriaşii folosesc adesea pentru produsele de panificaţie cea mai ieftină făină. Însă aceasta poate fi stricată, prea umedă, să conţină corpuri străine, să fie contaminată cu mucegai. Şi atunci, pentru a i se conferi un aspect normal, ea este uscată, cernută, tratată cu înălbitori alimentari sau cu clor (acesta este mult mai ieftin); astfel se obţine făina „de calitate superioară", care în realitate nu mai conţine aproape nimic folositor organismului!

Brutarii reduc şi mai mult costurile şi timpul de producţie, îmbunătăţesc aspectul pâinii folosind glutenul şi drojdiile termofile. Glutenul a început să fie promovat în mod activ din 1979 în America, principalul său avantaj fiind că, atunci când se adaugă la făină, pâinea devine mai pufoasă şi poate fi păstrată mult timp. Dar cu timpul a devenit clar faptul că glutenul nu este atât de inofensiv. Faptul că el nu este eliminat din organismul nostru provoacă probleme legate de intestinul subţire. În acelaşi timp, tehnologia industrială de cultivare a drojdiei termofile a fost dezvoltată de mult timp. Trebuie ştiut că este dezgustătoare, dar şi foarte ieftină, deoarece se folosesc deşeuri de celuloză şi din industria de prelucrare a lemnului, coji de bumbac, pălării de floarea-soarelui, ştiuleţi de porumb etc.

După o serie de studii, cercetătorii au demonstrat că drojdiile termofile rezistă la temperaturi înalte şi ajungând în organismul nostru se reproduc activ, creând condiţii favorabile pentru creşterea rapidă a agenţilor patogeni. Toate acestea conduc la tulburări în sistemul digestiv, astfel încât apar afecţiuni ale stomacului, pancreasului, vezicii biliare, ficatului şi intestinelor. În pofida acestor fapte, pâinea ieftină este foarte populară în rândul populaţiei tocmai din considerente financiare, dar şi pornind de la ideea că, dacă statul permite producerea şi comercializarea unor asemenea produse, atunci nu avem motive de teamă pentru sănătatea noastră. Ceea ce e foarte departe de adevăr...

Remedii naturale

O „comoară" pentru tinerele mame

Sigur că pentru orice mamă comoara cea mai de preţ este (teoretic, cel puţin) propriul său copil, dar în articolul de faţă vorbim despre un produs natural lesne de procurat, care poate fi de mare ajutor pentru sănătatea amânduror. Vorbim despre linte, care în stare naturală poate avea mai multe culori – verde, roşie, portocalie, galbenă, maronie – în funcţie de soi diferind şi timpul de fierbere în vederea consumului. De pildă, în medie, bobiţele verzi se fierb 30 de minute, iar cele roşii circa 20 de minute. În mod logic însă, aceste deosebiri depind nu explicit de culoare, ci de conţinutul bobului, cele verzi fiind de trei ori mai bogate în fibre decât cele roşii. De asemenea, lintea este bogată şi în molibden, acid folic, fier, mangan, fosfor, zinc, proteine, cupru, magneziu, potasiu, vitamina B1. Fosforul joacă un rol vital în menţinerea sănătăţii oaselor şi a dinţilor, contribuie la dezvoltarea şi regenerarea ţesuturilor şi la stabilizarea pH-ului sangvin.

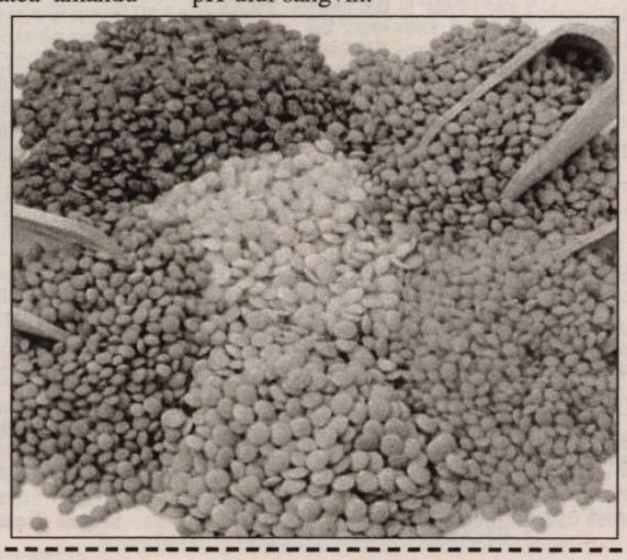

La rândul său, fierul este esenţial pentru transportul oxigenului în organism şi pentru formarea globulelor roşii în sânge, zincul intră în reacţile imunitare şi accelerează cicatrizarea rănilor, iar magneziul intră în acţiunile enzimatice şi întăreşte sistemul imunitar. Lintea reprezintă şi o sursă importantă de antioxidanţi, compuşii care apără celulele organismului de acţiunea nocivă a radicalilor liberi, răspunzători de apariţia afecţiunilor cardiovasculare, a anumitor tipuri de cancer şi a altor boli asociate îmbătrânirii.

Datorită acestor calităţi, un consum constant de linte are numeroase avantaje, dintre care enumerăm: ◆ scăderea colesterolului şi echilibrarea glicemiei; ◆ prevenirea afecţiunilor cardio-vasculare; ◆ mărirea energiei organismului şi a rezistenţei la efort; ◆ este recomandată în stările de convalescenţă; ◆ nu în ultimul rând, un consum important de linte este recomandat mamelor care alăptează, fapt ce contribuie la o lactaţie mai consistentă şi mai sănătoasă.

„Pasiune" contra nopţilor albe

Unele persoane probabil vor comenta titlul ştirii de faţă în sensul că aşa-numitele nopţi albe sunt destinate tocmai unui anumit tip de pasiuni. Totuşi, în câteva cuvinte încercăm să demonstrăm că se poate şi invers. Mai precis, persoanele care se confruntă cu epuizantele insomnii se pot bucura de calităţile terapeutice ale apreciatei plante medicinale cunoscute sub numele de Passiflora sau „floarea pasiunii".

Atât frunzele, cât şi florile acesteia conţin o substanţă cu efecte sedative, care poate înlocui cu succes somniferele ce pot produce în timp o dependenţă deosebit de periculoasă. Nu trebuie decât să infuzaţi, seara, o lingură de plantă uscată şi mărunţită într-o cană cu apă şi veţi avea un somn odihnitor, fără griji!

LUNI – 15 februarie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Doc.: „Submarinul României" 11.00 Serial: „Călători în lumi paralele" 12.00 Teleshopping 12.30 Doc.: „Comorile Toscanei" 13.00 Germana... la 1 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Maghiara de pe unu 17.00 Garantat 100% (r) 18.00 Reconstituiri (r) 19.00 Exclusiv în România (r) 20.00 Telejurnal 21.00 Prim-plan 22.30 Starea naţiei 23.25 Nocturne 0.20-5.30 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 15.00 Lecţii de viaţă 16.00 Ce spun românii 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „Ninja: Răzbunarea" (coprod., 2013). Cu: Scott Adkins, Kane Kosugi 22.30 Ştirile ProTv 22.45 Serial: „Terra Nova" 23.45 Serial: „Lege şi dreptate" 0.00-5.30 Reluări.

PRIMA TV

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Poftiţi pe la noi: Poftiţi şi daruiţi 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Film: „Icarus" (SUA, 2001). Cu: Dolph Lundgren, Stefanie von Pfetten 0.30-3.45 Reluări.

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Miss fata de la ţară 9.30 Teleshopping 10.00 Mondenii 11.00 Teleshopping 11.30 Focus Magazin (r) 12.10 Constantin 60 13.20 Teleshopping 13.55 Nimeni nu-i perfect 15.00 Răzi şi câştigi 15.30 Cireaşa de pe tort (r) 16.30 Focus 17.00 La TV (r) 18.00 Focus 19.15 Cireaşa de pe tort 20.15 Film: „Creaturi înaripate" (SUA, 2008). Cu: Kate Beckinsale, Dakota Fanning 22.15 Trăsniţii 23.00 Focus din inima României 23.30 Focus Magazin 0.15-6.00 Reluări.

acasa

6.00 Vorbeşte lumea (r) 8.45 Serial: „Sufletul meu pereche" (r) 9.00 Teleshopping 9.15 Serial (r) 11.15 Film (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Pasiune interzisă" 15.00 Serial: „Diamantul nopţii" 16.00 Serial: „Spune-mi că eşti a mea!" 17.00 Serial: „Sufletul meu pereche" 18.00 Serial: „Lupta rozelor" . Cu: Canan Erguder 20.00 Serial: „În umbra trecutului" (ep.1,2) 22.00 Serial: „Avenida Brasil" 23.00 Serial: „Inimă de ţigan" 0.30 Serial: „Santa Diabla" 1.30 Serial (r) 3.15 Doamne de poveste 4.00-5.15 Reluări.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.10 Arta fericiri (r) 9.30 Misterele istoriei (r) 10.00 Documentar 360º – GEO 11.00 Serial (r) 12.00 La fix 13.20 Arta fericirii 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „Legea lui Doyle" 18.00 Telejurnal 19.00 Documentar 360º – GEO 20.10 Teatru TV: „Matca" de Marin Sorescu 22.00 Ora de ştiri 23.10 Serial: „CSI: Crime şi investigaţii" 0.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

6.30 Film (r) 8.30 La Măruţă (r) 10.15 Serial: „La bloc" (r) 12.15 Film: „Crăciunul cu familia Kranks" (r) 14.15 Film: „Graba strică treaba" (r) 16.30 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „Balada lui Lucy Whipple" (SUA, 2001). Cu: Glenn Close, Jena Malone 20.30 Film: „La bine şi la rău" (SUA, 2009) 22.30 Film: „Bancomatul terorii" (coprod., 2012). Cu: Alice Eve, Josh Peck 0.15 Film: „Străinul" (r) 2.15 Cine A.M.

MARŢI – 16 februarie

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 SOS pe Marea Neagră 11.00 Serial: „Călători în lumi paralele" 12.00 Teleshopping 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 EURO polis 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Maghiara de pe unu 17.00 Nocturne (r) 18.00 Reconstituiri (r) 19.00 Exclusiv în România (r) 20.00 Telejurnal 21.00 Prim-plan 22.30 Starea naţiei 23.25 Repriza a treia 0.20-5.35 Reluări.

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 15.00 Lecţii de viaţă 16.00 Ce spun românii 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „Profa rea, dar buuună" (SUA, 2011). Cu: Cameron Diaz 22.30 Ştirile ProTv 23.00 Serial: „Terra Nova" (ultimul ep.) 0.00-5.30 Reluări.

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Poftiţi pe la noi: Poftiţi şi daruiţi 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Film: „Terminator 3: Supremaţia roboţilor" (SUA, 2003). Cu: Arnold Schwarzenegger, Nick Stahl 3.00-3.45 Reluări.

6.45 Teleshopping 7.15 Miss fata de la ţară 9.30 Teleshopping 10.00 Focus din inima României (r) 10.15 Jurnalul STV Junior (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Focus Magazin (r) 12.10 După faptă şi răsplată (r) 13.20 Teleshopping 13.55 Nimeni nu-i perfect 15.00 Răzi şi câştigi 15.30 Cireaşa de pe tort (r) 16.30 Focus 17.00 Trăsniţii (r) 18.00 Focus 19.15 Cireaşa de pe tort 20.15 Film: „Armă biologică" (coprod., 2000) 22.15 Trăsniţii 23.00 Focus din inima României 23.30 Focus Magazin 0.15-6.00 Reluări.

6.00 Vorbeşte lumea (r) 8.45 Serial: „Sufletul meu pereche" (r) 9.00 Teleshopping 9.15 Serial (r) 11.15 Film (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Pasiune interzisă" 15.00 Serial: „Diamantul nopţii" 16.00 Serial: „Spune-mi că eşti a mea!" 17.00 Serial: „Sufletul meu pereche" 18.00 Serial: „Lupta rozelor" . Cu: Canan Erguder 20.00 Serial: „În umbra trecutului" 22.00 Serial: „Avenida Brasil" 23.00 Serial: „Inimă de ţigan" 0.30 Serial: „Santa Diabla" 1.30 Serial (r) 3.15 Doamne de poveste 4.00-5.15 Reluări.

7.00 Teleshopping 8.10 Arta fericirii (r) 9.30 A doua emigrare (r) 10.00 Documentar 360º – GEO (r) 11.00 Serial (r) 12.00 La fix 13.10 Jurnal de secol 13.20 Arta fericirii 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „Legea lui Doyle" 18.00 Telejurnal 19.00 Documentar 360º – GEO 20.10 D'ale lu' Mitică 21.00 Destine ca-n filme între Prut şi Nistru 22.00 Ora de ştiri 23.10 Serial: „Crime şi investigaţii" 0.00-6.00 Reluări.

6.45 Serial: „Danielle Steel's – În căutarea fericirii" (r) 8.45 La Măruţă (r) 10.30 Serial: „La bloc" (r) 12.30 Film: „Poliţist sub acoperire" (r) 14.30 Film: „Sejur cu surprise" (r) 16.30 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „Eu sunt Moşul" (SUA, 2001). Cu: Whoopi Goldberg, Nigel Hawthorne 20.30 Film: „Obsesia" (SUA, 2009) 22.45 Film: „Dansatoarele zombie" (SUA, 2008). Cu: Jenna Jameson, Robert Englund 0.45 Film: „Fără obligaţii" (r) 2.45 Cine A.M.

MIERCURI – 17 februarie

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Tot ce contează 11.00 Serial: „Călători în lumi paralele" 12.00 Teleshopping 12.30 Doc.: „Cartierul colinelor" 13.00 Fără etichetă 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Convieţuiri 17.00 Profesioniştii (r) 18.00 Superconsumatorul 19.00 Exclusiv în România 20.00 Telejurnal 21.00 Prim-plan 22.30 Starea naţiei 23.25 Maşini, teste şi verdicte 0.00 Film: „Sub soarele lui Satan" (Franţa, 1987) 1.40-5.35 Reluări.

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 15.00 Lecţii de viaţă 16.00 Ce spun românii 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „Rambo IV" (coprod., 2008). Cu: Adam Sandler, John .Turturro 22.30 Ştirile ProTv 23.00 Serial: „Terra Nova" 0.00 Serial: „Lege şi dreptate" 1.00-5.30 Reluări.

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.00 Te pui cu blondele? 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Film: „Fantoma de la Operă 2" (M. Britanie, 2012). Cu: Ben Lewis 3.15-3.45 Reluări.

6.45 Teleshopping 7.15 Ajutor! Vreau să slăbesc! (r) 9.00 Răzi şi câştigi (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Focus din inima României (r) 10.15 Jurnalul STV Junior (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Focus Magazin (r) 12.10 După faptă şi răsplată (r) 13.20 Teleshopping 13.55 Nimeni nu-i perfect 15.00 Răzi şi câştigi 15.30 Cireaşa de pe tort (r) 16.30 Focus 17.00 Trăsniţii (r) 18.00 Focus 19.15 Cireaşa de pe tort 20.15 Film: „Centrul de control" (SUA, 1998). Cu: Kiefer Sutherland 22.15 Trăsniţii 23.00 Focus din inima României 23.30 Focus Magazin 0.15-6.00 Reluări.

6.00 Vorbeşte lumea (r) 8.45 Serial: „Sufletul meu pereche" (r) 9.00 Teleshopping 9.15 Serial (r) 11.15 Film (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Pasiune interzisă" 15.00 Serial: „Diamantul nopţii" 16.00 Serial: „Spune-mi că eşti a mea!" 17.00 Serial: „Sufletul meu pereche" 18.00 Serial: „Lupta rozelor" . Cu: Canan Erguder 20.00 Serial: „În umbra trecutului" 22.00 Serial: „Avenida Brasil" 23.00 Serial: „Inimă de ţigan" 0.30 Serial: „Santa Diabla" 1.30 Serial (r) 3.15 Doamne de poveste 4.00-5.15 Reluări.

7.00 Teleshopping 8.10 Arta fericirii (r) 9.30 Pescar hoinar (r) 10.00 Documentar 360º – GEO (r) 11.00 Serial (r) 11.45 Teleshopping 12.00 La fix 13.10 Jurnal de secol 13.20 Arta fericirii 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „Legea lui Doyle" 18.00 Telejurnal 19.00 Documentar 360º – GEO 20.10 Telecinemateca: „Zboară cocorii" (URSS, 1957) 22.00 Ora de ştiri 23.10 Serial: „CSI: Crime şi investigaţii" 0.00-6.00 Reluări.

6.45 Film: „Culoarea dragostei" (SUA, 2000) 8.45 La Măruţă (r) 10.30 Serial: „La bloc" (r) 12.30 Film: „Balada lui Lucy Whipple" (r) 14.30 Film: „Eu sunt Moşul" (r) 16.30 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „Ca-n vremurile bune" (SUA, 2001). Cu: Shirley MacLaine, Debbie Reynolds 20.30 Film: „Gattaca" (SUA, 1997) 22.45 Film: „Asasini cibernetici: Vânătoarea" (Canada, 2009) 0.45 Film: „Gattaca" (r) 2.45 Cine A.M.

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

JOI – 18 februarie

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Lume, ia-mă-n braţe, eu vin! (r) 11.00 Serial: „Călători în lumi paralele" 12.00 Teleshopping 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 De joi până joi 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Akzente 17.00 Interes general 18.00 Lozul cel mare 18.30 O ţară mai bună 19.00 Exclusiv în România (r) 20.00 Telejurnal 21.00 Prim-plan 22.30 Starea naţiei 23.25 Anchetele comisarului Antonescu 0.00 Doccumentar 1.45-5.35 Reluări.

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 15.00 Lecţii de viaţă 16.00 Ce spun românii 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „Sabotaj" (SUA, 2014). Cu: Sylvester Stallone, Julie Benz 22.30 Ştirile ProTv 23.00 Serial: „Lista neagră" (ep.1) 0.00-5.30 Reluări.

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Next Star 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Film: „Management" (SUA, 2008). Cu: Steve Zahn, Jennifer Aniston 3.00-3.45 Reluări.

6.45 Teleshopping 7.15 Film: „Salvaţi iubirea" (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Focus din inima României (r) 10.15 Casa: construcţie şi design (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Focus Magazin (r) 12.10 Îmblânzirea scorpiei (r) 13.20 Teleshopping 13.55 Nimeni nu-i perfect 15.00 Răzi şi câştigi 15.30 Cireaşa de pe tort (r) 16.30 Focus 17.00 Trăsniţii (r) 18.00 Focus 19.15 Cireaşa de pe tort 20.15 M-a făcut mama artist 22.15 Trăsniţii 23.00 Focus din inima României 23.30 Focus Magazin 0.15-6.00 Reluări.

6.00 Vorbeşte lumea (r) 8.45 Serial: „Sufletul meu pereche" (r) 9.00 Teleshopping 9.15 Serial (r) 11.15 Film (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Pasiune interzisă" 15.00 Serial: „Diamantul nopţii" 16.00 Serial: „Spune-mi că eşti a mea!" 17.00 Serial: „Sufletul meu pereche" 18.00 Serial: „Lupta rozelor" . Cu: Canan Erguder 20.00 Serial: „În umbra trecutului" 22.00 Serial: „Avenida Brasil" 23.00 Serial: „Inimă de ţigan" 0.30 Serial: „Santa Diabla" 1.30 Serial (r) 3.15 Doamne de poveste 4.00-5.15 Reluări.

7.00 Teleshopping 8.10 Arta fericirii (r) 9.30 Europa 360 (r) 10.00 Documentar 360º – GEO 11.00 Serial (r) 11.45 Teleshopping 12.00 La fix 13.10 Jurnal de secol 13.20 Arta fericirii 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „Legea lui Doyle" 18.00 Telejurnal 19.00 Doc.: „Carmen Sylva - Prinţesa Rinului" 20.10 Film: „Satin" (SUA, 2011). Cu: Hamilton von Watts, Melissa Joan Hart 22.00 Ora de ştiri 23.10 Serial: „CSI: Crime şi investigaţii" 0.00-6.00 Reluări.

7.15 La Măruţă (r) 8.45 Film: „Ca-n vremurile bune" (r) 11.00 Serial: „La bloc" (r) 13.00 Film: „Eu sunt Moşul" (r) 15.00 Film: „Culoarea dragostei" (r) 17.00 Serial: „La bloc" 19.00 Film: „Irezistibilul Harold" (SUA, 2006). Cu: Gordon Michaels, Nicole DeHuff 20.30 Film: „Suspectul" (SUA, 2002). Cu: James Caan, Johnathon Schaech 22.30 Film: „Bătălie pe role" (coprod., 2002). Cu: Chris Klein, Rebecca Romjin 0.30 Film: „Suspectul" (r) 2.30 Cine A.M.

VINERI – 19 februarie

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Transilvania Dragon 11.00 Serial: „Călători în lumi paralele" 12.00 Teleshopping 12.30 Doc.: „Comorile Toscanei" 13.05 O ţară mai bună (r) 13.30 M.A.I. aproape de tine 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Oameni ca noi 16.00 Parlamentul României 17.00 Ne vedem la TVR 19.00 Exclusiv în România 20.00 Telejurnal 21.10 Ziua Brâncuşi 23.10 Film: „Angajatul lunii" (SUA, 2006). Cu: Jessica Simpson, Dane Cook 1.00-5.35 Reluări.

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 15.00 Lecţii de viaţă 16.00 Ce spun românii 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Românii au talent 23.00 Film: „Camera de refugiu" (SUA, 2002). Cu: Jodie Foster, Kristen Stewart 1.15-6.00 Reluări.

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Film: „Rambo" (SUA, 1982). Cu: Sylvester Stallone, David Caruso 22.30 Film: „Obligat să ucidă" (Spania, 2010). Cu: Steve Austin 0.30-3.45 Reluări.

6.45 Teleshopping 7.15 M-a făcut mama artist (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Focus din inima României (r) 10.15 Secrete de Stil 11.00 Teleshopping 11.30 Focus Magazin (r) 12.10 La TV (r) 13.20 Teleshopping 13.55 Şcoala.tv 15.00 Răzi şi câştigi 15.30 Cireaşa de pe tort (r) 16.30 Focus 17.00 Trăsniţii (r) 18.00 Focus 19.15 Cireaşa de pe tort 20.15 Nunţi de poveste 22.15 La TV 23.00-6.00 Reluări.

6.00 Vorbeşte lumea (r) 8.45 Serial: „Sufletul meu pereche" (r) 9.00 Teleshopping 9.15 Serial (r) 11.15 Film (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Pasiune interzisă" 15.00 Serial: „Diamantul nopţii" 16.00 Serial: „Spune-mi că eşti a mea!" 17.00 Serial: „Sufletul meu pereche" 18.00 Serial: „Lupta rozelor" . Cu: Canan Erguder 20.00 Serial: „În umbra trecutului" 22.00 Serial: „Avenida Brasil" 23.00 Serial: „Inimă de ţigan" 0.30 Serial: „Santa Diabla" 1.30 Serial (r) 3.15 Doamne de poveste 4.00-5.15 Reluări.

7.00 Teleshopping 8.10 Arta fericirii (r) 9.30 Natură şi sănătate (r) 10.00 Doc.,: „Carmen Sylva – Prinţesa Rinului" (r) 11.00 Serial (r) 11.45 Teleshopping 12.00 La fix 13.10 Jurnal de secol 13.20 Arta fericirii 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „Legea lui Doyle" 18.00 Telejurnal 19.00 Brâncuşi, sculptorul luminii (r) 22.00 Ora de ştiri 23.10 Film: „Fata din tren" (Franţa, 2009). Cu: Catherine Deneuve 1.00-6.00 Reluări.

7.45 La Măruţă (r) 9.15 Film: „Irezistibilul Harold" (r) 11.00 Serial: „La bloc" (r) 13.00 Film (r) 15.00 Film: „Cartea junglei II" (SUA, 1997) 16.45 Serial: „La bloc" 18.45 Film: „Ninja în vacanţă" (SUA, 1995) 20.30 Film: „Karate Kid 3" (SUA, 1989) 22.45 Film: „În ape tulburi" (SUA, 2009). Cu: Joseph Fiennes, Justin Kirk 0.45 Film: „Asasini cibernetici: Vânătoarea" (r) 2.45 Cine A.M.

SÂMBĂTĂ – 20 februarie

7.00 Gala umorului (r) 8.00 Serial: „Micul Dracula" 8.30 DR. FIX (r) 9.00 Politică şi delicateţuri (r) 10.00 Zon@ 10.30 Maşini, teste şi verdicte (r) 11.10 Festivalul de folclor Cântecele munţilor (r) 14.00 Telejurnal 14.30 Tradiţia e la modă 15.00 Ora regelui 16.00 Bon anniversaire, Monsieur Chopin 17.10 Film: „Fanfan La Tulipe" (coprod., 1952) 18.50 Teleenciclopedia 20.00 Telejurnal 21.00 Serial: „Nebunii de pe Madison Avenue" 22.00 Starea naţiei. Best of 23.00 Profesionişti 0.00 Film: „Eu şi Marilyn" (Italia, 2009) 1.40-5.35 Reluări.

7.00 Ştirile ProTv 10.00 I like IT 10.30 Ce se întâmplă, doctore? 11.00 Arena bucătarilor 11.30 Film: „Adventurile baronului Munchausen" (coprod., 1989) 14.15 Film: „Adela Blanc Sec" (SUA, 2010) 16.15 Românii au talent (r) 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „Ziua Z: Apocalipsa" (coprod., 2013). Cu: Brad Pitt, Mireille Enos, Daniella Kertesz 23.00 Film: „Băiatu' tatii" (SUA, 2012). Cu: Adam Sandler, Andy Samberg 1.15-6.30 Reluări.

6.00 Observator 10.00 Film: „Dă-i bătaie!" (SUA, 2009). Cu: Drew Barrymore 12.00 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 16.30 Te pui cu blondele? (r) 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.00 Te cunosc de undeva! 23.15 Film: „Secunda fatală" (SUA, 1995). Cu: Christopher Lambert 1.15-3.00 Reluări 5.00 Serial: „Black Beauty".

7.00 Teleshopping 7.30 Cireaşa de pe tort (r) 8.15 Mondenii (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Jurnalul STV Junior (r) 11.00 Focus Magazin 11.45 Constantin 60 (r) 12.45 Trăsniţii (r) 15.15 La TV (r) 16.00 Doc.: „Lumea lui Geo Saizescu" 18.00 Focus 19.15 Cireaşa de pe tort 20.15 Schimb de mame 22.00 Mărul Discordiei 0.00-6.00 Reluări.

6.00 Serial: „Specialitatea casei" 8.00 Teleshopping 8.30 Serial (r) 11.15 Serial: „În umbra trecutului" (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Pasiune interzisă" 15.00 Serial: „Diamantul nopţii" 16.00 Serial: „Spune-mi că eşti a mea!" 17.00 Serial: „Sufletul meu pereche" 18.00 Serial: „Suflet călător" 20.00 Film: „Danielle Steel's – Iubire fără sfârşit" (SUA, 1996). Cu: Kelly Rutherford, Nicholas Campbell 22.00 Serial: „Vise de smarald" 23.00 Serial: „Inimă de ţigan" 0.30 Serial: „Santa Diabla" 1.30 Serial (r) 3.00 Acasă la români 4.00-5.15 Reluări.

7.15 Teleshopping 8.00 Europa 360º (r) 8.30 Cap compas (r) 9.00 Natură şi aventură (r) 9.30 Mic dejun cu un campion 10.30 Serial: „Connor sub acoperire" 11.30 Destine ca-n filme între Prut şi Nistru (r) 12.00 Misterele istoriei 13.00 Deportaţii 14.10 Film: „Uşa de aur" (SUA, 2009) 16.00 Memorialul durerii 17.00 Popasuri folclorice 18.00 Telejurnal 18.50 Baschet feminin 21.10 Arte, carte şi capricii (r) 22.10 Filmul de artă: „Jacknife" (coprod., 1984) 0.10-6.00 Reluări.

7.15 La Măruţă (r) 8.45 Film (r) 10.30 Serial: „La bloc" (r) 12.30 Film: „Ninja în vacanţă" (r) 14.15 Film: „Karate Kid 3" (r) 16.30 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „Audrey Hepburn – O viaţă de poveste" (SUA, 2000, partea I). Cu: Jennifer Love Hewitt, Frances Fisher 20.30 Film: „Julie & Julia" (SUA, 2009). Cu: Meryl Streep 23.00 Film: „Regăsirea" (SUA, 1999). Cu: Michelle Pfeiffer, Treat Williams 0.15 Film: „Bătălie pe role" (r) 3.00 Cine A.M.

DUMINICĂ – 21 februarie

7.00 Teleenciclopedia (r) 8.10 Universul credinţei 9.30 Pro Patria 10.00 În grădina Danei 10.35 Viaţa satului 13.00 Tezaur folcloric 14.00 Telejurnal 14.30 Tezaur folcloric 15.30 Descălecaţi în Carpaţi 16.00 Politică şi delicateţuri 17.00 Gala umorului 18.00 Lozul cel mare 18.35 Observatori la Parlamentul European 19.30 Zâmbeşte, mâine va fi mai bine (sau la fel) 20.00 Telejurnal 21.10 Film: „Dragoste dincolo de moarte" (SUA, 1995). Cu: Linda Hamilton, Noah Fleiss 22.50 Garantat 100% (r) 23.45-5.35 Reluări.

7.00 Ştirile ProTv 10.00 După 20 de ani (r) 11.00 Film: „Adela Blanc Sec" (r) 13.05 Film: „Fostele iubite ale iubitului meu" (SUA, 2004) 15.30 Film: „Votul decisiv" (SUA, 2008). Cu: Kevin Costner 18.00 România, te iubesc! 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „Jocurile foamei: Sfidarea" (SUA, 2013) 23.30 Film: „Regatul dragonilor" (Hong Kong, 2008). Cu: Andy Lau, Sammo Hung Kam-Bo 1.30-5.30 Reluări.

6.00 Observator 9.30 Te cunosc de undeva! (r) 13.00 Observator 14.00 X Factor 16.00 SuperBingo Metropolis 17.30 X Factor: Best Moments 19.00 Observator 20.00 Serial: „Mr. Bean" 20.30 Film d.a.: „Cartea Junglei" (SUA, 1967) 22.00 Film: „Albă ca zăpada, o poveste întunecată" (SUA, 1997). Cu: Sigourney Weaver 0.00 Film d.a.: „Cartea Junglei" 1.30 Film: „Jocul" (SUA, 1997).

7.00 Teleshopping 7.30 Mondenii (r) 8.15 Şcoala.tv (r) 8.45 Casa: construcţie şi design (r) 9.20 Teleshopping 10.00 Secrete de Stil (r) 10.30 Playtech 11.00 Salvaţi iubirea 12.30 Îmblânzirea scorpiei 13.30 Mondenii (r) 15.30 Film: „După ea" (România, 2007) 17.30 Cronica Zilei 19.15 Cireaşa de pe tort 20.15 Schimb de mame 22.00 Trădaţi în dragoste 0.00-6.00 Reluări.

6.00 Serial: „Specialitatea casei" 8.00 Teleshopping 8.30 Serial (r) 11.15 Film: „Danielle Steel's – Iubire fără sfârşit" (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Pasiune interzisă" 15.00 Serial: „Diamantul nopţii" 16.00 Serial: „Spune-mi că eşti a mea!" 17.00 Serial: „Sufletul meu pereche" 18.00 Serial: „Suflet călător" 20.00 Film: „Danielle Steel's – Regăsirea" (SUA, 1995) 22.00 Serial: „Vise de smarald" 23.00 Serial: „Inimă de ţigan" 0.30 Serial: „Santa Diabla" 1.30 Serial (r) 3.00 Acasă la români 4.00-5.15 Reluări.

7.15 Teleshopping 8.00 Popasuri folclorice (r) 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar 10.30 Serial: „Connor sub acoperire" 11.30 Locuri, oameni şi comori (r) 12.00 Cap Compas 12.30 A doua emigrare 13.00 Natură şi aventură 14.10 Film: „Grăbeşte-te încet" (România, 1981) 16.00 Festivalul Internaţional de Circ de la Monte-Carlo 17.00 D'ale lu' Mitică 18.00 Telejurnal 18.30 Drumul lui Leşe 19.30 Europa 360º 20.10 Film: „Francois Villon" (coprod., 1987) 23.40 Film: „Europolis" (România, 2010) 1.30-6.00 Reluări.

7.45 Doamne de poveste 8.45 Film (r) 10.30 Serial: „La bloc" (r) 12.30 Film: „Karate Kid 3" (r) 14.45 Film: „Audrey Hepburn – O viaţă de poveste" (r) 16.45 Serial: „La bloc" 18.45 Film: „Audrey Hepburn – O viaţă de poveste" (partea a II-a) 20.30 Film: „Cauze suspecte" (SUA, 2008). Cu: Tara Reid, Colm Meaney 22.30 Film: „Onoare pătată" (SUA, 2002). Cu: Dan Leis, Jason Patric 0.30 Film: „Cauze suspecte" (r) 2.30 Cine A.M.

Integramă de **M. ALBU**

TAINE

PASIUNE CEL CE MĂSLUIEȘTE LUCRURILE		SLUJBAȘ LA POARTĂ SLABI PSIHIC		A SE RUȘINA DE CEVA FLOARE ALBASTRĂ		SEC! UNUL CE ABIA SE MIȘCĂ		A NU MIȘCA SUITA NUNTAȘILOR		COLOȘI DIN BASME SEMNUL ÎNMULȚIRII
MISTERIOS DEFECTE ASCUNSE							ZEI ROMANI AI CASEI IARBĂ DATĂ LA PORCI			
				CU TOATE ACESTEA COROANA PAPEI					VÂRF DE IATAGAN! ZARZĂR ALTOIT	
ARBUST ORNAMENTAL PARTE DIN ATELAJ					MORAL A ȚINE UN TOAST					MEȘTER DE PAHARE
			A MĂRI VITEZA BRUNETĂ					CEI MAI BUNI ȚINUT ÎN MĂRAMUREȘ		
	HAZLIU ANOTIMP CU ZĂPADĂ					ZBOR DE ALBINE CELOFAN SUBȚIRE				CURSUL UNUI RÂU
		BRĂZDAT DE PLUG PEȘTI DE BĂLȚI					CONTINENT URIAȘ VASE ALE FLOTEI			
CAP DE RINOCER! A SE UNI ÎN RĂZBOI					INDIVID OBIȘNUIT ANDA ADAM				INIMĂ DE STICLETE! FIR DE CUSUT	
				CURGE LA CIȘMEA IEȘIREA DIN DEVA!				CA VARUL LA CULOARE CAREU AGRICOL		
ACROBAȚIE CU AVIONUL NENEI FRAIERĂ			LIMBI DE FOC							
					PRIMENIREA ATMOSFEREI					

Verificați-vă cunoștințele!

Grădini

1. Cum se mai numește Grădina Paradisului din tradiția creștină?
2. În ce faimoasă grădină din mitologia greacă se aflau merele de aur pe care a trebuit să le culeagă Herakles?
3. Ce faimoasă regină din Antichitate era celebră pentru grădinile ei, considerată una dintre Cele 7 Minuni ale Lumii?
4. Ce compozitor spaniol a compus suita pentru pian și orchestră „Nopți în grădinile Spaniei”?
5. Ce mare poet român (1884-1963) a scris poezia „În grădina Ghetsimani”?
6. Ce pictor ceh (1870-1910) a pictat tabloul intitulat „Zidul grădinii”?
7. Cine a realizat, în 1970, filmul „Grădinile familiei Finzi-Contini” (Il Giardino dei Finzi-Contini)?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Maimuța face parte din ordinul primatelor, subordinul simienelor. 2) Cea mai mare maimuță antropoidă din lume este gorila, care poate atinge 2 metri înălțime, urmată de urangutan și de cimpanzeu, de 1,50 metri. 3) Singurul loc din Europa unde trăiesc maimuțe în libertate este Gibraltarul. 4) Zeul-maimuță din mitologia vedică se numește Hanuman. 5) Romanul „Maimuța albă” a fost scris de prozatorul englez John Galsworthy (1867-1933/ Premiul Nobel 1932). 6) Tabloul „Autoportret cu maimuță” poartă semnătura pictoriței Frida Kahlo. 7) Filmul „Procesul maimuțelor” a fost realizat în 1960 de regizorul Stanley Kramer.

Poșta cititorilor

Pentru întrebările cu tema „Mihai Eminescu” am primit:

◆ ***7 răspunsuri corecte:*** *Florentina Gorea,* Toplița; *Mioara Popa, Daniela Nicolae* și *Raluca Petrescu,* Iași; *Elena Ispas,* Piatra Neamț; *Luminița Popescu,* București; *Ing. Ion Ciocșan,* Pucioasa; *Gheorghe Enache,* Galați; *Matei Bărbulescu* și *Florin Mateescu,* Iași; *Ing. Mihai Călcăianu* și *Ing. Ion Cozma,* Adjud; *Ing. Radu Fetcu,* Suceava; *Ing. Silviu Iagada,* Turnu Măgurele; *Prof. Aurel Mincic,* Beiuș-Bihor; *Prof. Marin Ștefan,* Șimleul Silvaniei și *Ing. Mihai Waspusch,* București.

✉ ***ELENA ISPAS,*** *Piatra Neamț.* Ne bucură că v-ați reluat vechiul obicei de a ne trimite scrisori cu răspunsuri. Sperăm că nu e doar „un accident”.

✉ ***LUMINIȚA POPESCU,*** *București.* Există o serie de noi ipoteze privitoare la biografia marelui nostru poet. Deocamdată noi le preluăm pe cele care sunt acceptate oficial.

✉ ***Ing. SILVIU IAGADA,*** *Turnu Măgurele.* Vă mulțumim pentru fotografia statuii lui Eminescu din Montreal. Probabil o vom folosi cu o anumită ocazie.

Vă dorim tuturor mult succes în continuare! *(Irina Stoica)*

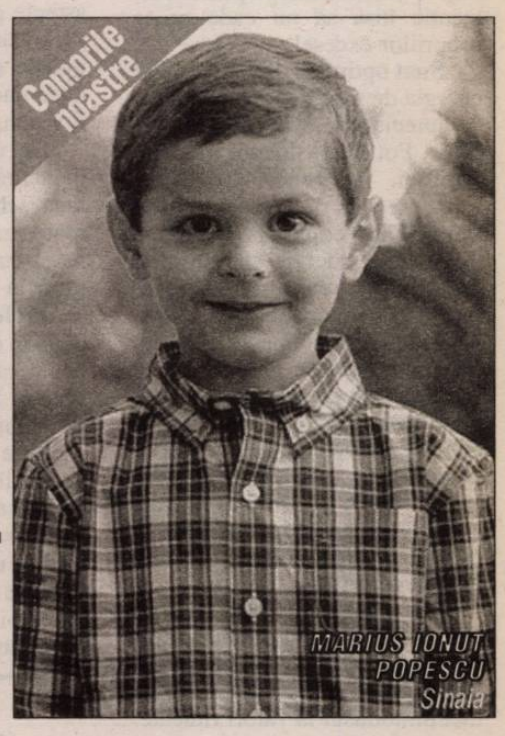

Sfaturi practice

Iasomia de Madagascar
Stephanotis

● Este o plantă cu aspect de liană și din acest motiv este bine să o lăsăm să crească înfășurată pe diverse suporturi sau scărițe.

● Are frunze lucioase, ovale, colorate în verde intens. Dosul frunzelor este de un verde deschis.

● deosebit. Sunt de culoare alb imaculat și au formă de stea în cinci colțuri, cu aspect de porțelan.

● Preferă lumina puternică, dar nu direct pe frunze. În timpul iernii poate fi ținută la 16-18 grade.

● Florile apar între frunză și tulpină. Sunt grupate în buchețele și au un parfum

● Udarea se face regulat în sezonul verii și iarna doar când pământul este uscat. Din când în când, se pot stropi și frunzele.

● Înmulțirea se poate face prin lăstari, plantați în pământ amestecat cu nisip.

PERSPICACITATE

Încercați să rezolvați labirintul

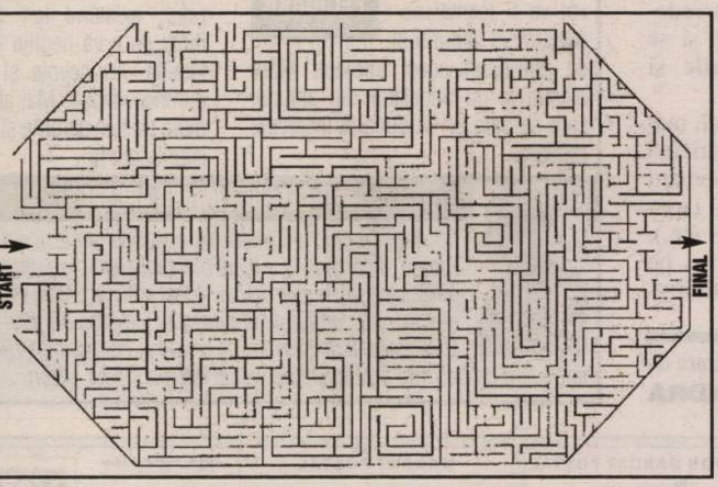

SOLUȚIA INTEGRAMEI „DISPOZIȚII”: *ORIZONTAL:* C - L - O - A - C - M - PARTICIPANTI - MA - NASTE - EI - CAPOS - LIRISM - SUC - GI - ALAI - VAS - ORCA - AL - A - EURO - RURAL - LA - RASTIT - RI - ICAR - INITIA - NUL - EMAILA - N - RAI - ARS - RIT - PARODIA - MIRI.

Soluția «SUDOKU» – jocul săptămânii 5

2	9	8	5	1	4	7	3	6
3	1	5	7	6	2	9	8	4
7	6	4	3	9	8	5	2	1
8	7	9	4	5	3	1	6	2
6	5	1	2	8	9	3	4	7
4	2	3	6	7	1	8	5	9
5	8	7	1	4	6	2	9	3
9	4	2	8	3	7	6	1	5
1	3	6	9	2	5	4	7	8

Umor

☺ *Soțul, către soție:*
– Azi mi-am luat husă pentru iPhone!
– Dar tu nu ai iPhone!
– Eu îți spun ție ceva când îți cumperi sutien?

☺ *În fiecare zi, într-un magazin, intra un tip care cumpăra 1 kg de biscuiți, un borcan de muștar și 150 g de caşcaval. Azi așa, mâine așa, până când vânzătorul îl întreabă:*
– Iertați-mă, dar ce faceți cu 1 kg de biscuiți, un borcan de muștar și 150 g de caşcaval?
– O prăjitură.
– O prăjitură!?
– Da.
– Și e bună?
– Nu.

CRONICA TV

A spulberat o superstiție

Dintr-o emisiune de știri am aflat că în grădina primarului din localitatea Slobozia, județul Argeș, în fiecare an, pe crengile copacilor se aciuează bufnițe, și nu puține, vreo 60 la număr din cele aproximativ 100 din localitate.

Primarii, se știe, sunt oameni puternici, curajoși, realiști, cu stăpânire de sine, altfel n-ar putea să rezolve numeroasele și dificilele probleme edilitare, așa cum este și cel din Slobozia care, văzându-se invadat de bufnițele aducătoare de ghinion ori moarte, așa cum spune tradiția, mai ales dacă sunt zărite în timpul zilei, nu s-a pierdut cu firea. Nu a încercat să le îndepărteze scuturând ramurile, trăgând cu pușca, dacă o avea în dotare, ori aprinzând rumeguș pentru ca fumul să le irite ochii și să-și ia zborul.

Pentru că știa omul ce știa: nocturnele înaripate nu sunt nici prevestitoare de rele și nici aducătoare

de necazuri. Sunt binevenite, nu doar în natură ci și în ogrăzi, în apropierea depozitelor de cereale care atrag șoarecii și șobolanii, pe care îi ucid și îi consumă. Din statistici se știe că o familie de bufnițe ucide pentru hrană, într-un an, aproximativ 3.000 de rozătoare.

Gura lumii, slobodă. Localnicii au clevetit, l-au avertizat pe primar să scape de Piaza Rea, să alunge funebrele înaripate pentru liniștea familiei. Alții, mai cu capul pe umeri, l-au felicitat pentru cutezanță ori pentru disprețul față de străvechea și coclita superstiție. Unii au fotografiat și filmat bufnițele, întorcându-se surâzători acasă cu trofeele imortalizate.

Vremea s-a scurs și s-a tot scurs de când s-au instalat în ograda edilului, fără evenimente ieșite din comun și lumea a început să se obișnuiască cu ideea că păsările cu ochi rotunzi, expresivi, deseori încruntați și amenințători, care seamănă temeri nu doar la noi, ci în întreaga Europă, sunt benefice și că, pe cât posibil, trebuie să le ocrotească. Mulți dintre ei ar vrea chiar să vadă vreun copac din ograda lor împodobit cu bufnițe, dar, deocamdată, norocul îi surâde primarului. *(Dorin Măran)*

PREVIZIUNI
HOROSCOPUL CHINEZESC 2016

Anul Nou Chinezesc ce de-abia a început ne oferă prilejul să vă facem cunoscute previziunile pentru 2016, Anul Maimuței de Foc. Iată că în acest număr vă prezentăm primele zodii.

ȘOBOLAN
(1912, 1924, 1936, 1948, 1960, 1972, 1984, 1996, 2008)

Nativii acestei zodii vor simți din primele zile ale noului an că proiectele încep să se deblocheze, iar evenimentele se vor desfășura într-un ritm rapid, lucru care le este tocmai pe plac. Mare atenție însă să nu cadă pradă propriilor excese!

Sunt optimiști de felul lor, iar energia de care debordează îi face apreciați de prieteni și de familie. Pot fi considerați mândria familiei, iar generozitatea lor este apreciată de toți cei din jur. Propriii lor copii pot beneficia de pe urma energiei părinților și pot face progrese semnificative.

Profesional, au șansa rezolvării unor probleme mai vechi. De asemenea, se pot angaja în proiecte îndrăznețe, își doresc să facă mari schimbări în viață, la locul de muncă și au chiar idei ce se dovedesc a fi geniale. Acum este momentul să își înceapă chiar o afacere pe cont propriu. Își pot schimba oricând domeniul de activitate.

Sănătatea se menține bună pe tot parcursul anului, doar dacă nu fac excese. Activitățile în aer liber le fac mare plăcere și le mențin tonusul la valori ridicate.

BIVOL
(1901, 1913, 1925, 1937, 1949, 1961, 1973, 1985, 1997, 2009)

Cei care sunt născuți în această zodie vor avea un an fructuos, pe care îl vor finaliza cu multe realizări și împliniri ale unor proiecte îndrăznețe. Esențial este să treacă de la pasivitate la acțiune.

Anul Maimuței de Foc stimulează creativitatea Bivolului. Decorările, designul, arta, simțul estetic le pot aduce satisfacții majore. Își pot descoperi talente ascunse în domenii inedite. Foarte important este să speculeze momentele în care sunt inspirați și să nu aștepte prea mult până acționează. Călătoriile le vor stimula imaginația și le vor facilita cunoașterea unor persoane noi, ce poate îi vor inspira.

Cei de acasă le sunt alături și îi încurajează. Vor fi dornici să facă schimbări prin casă, să o renoveze, să reamenajeze grădina și curtea casei și chiar să se mute în altă locuință.

Profesional, urmează o perioadă în care se pot culege roadele a ceea ce au semănat în ultima vreme. Se concretizează planurile unor proiecte ce stăteau bine ascunse de ceva timp. Anul acesta li se vor recunoaște, mai ales financiar, meritele și valoarea experienței acumulate. Chiar dacă la un moment dat vor beneficia de surplusuri de bani, este bine să-i economisească și să nu-i cheltuiască pe toți.

TIGRU
(1914, 1926, 1938, 1950, 1962, 1974, 1986, 1998, 2010)

Nativii acestei zodii vor avea un an destul de solicitant, cu probleme și obstacole la tot pasul. Acest lucru nu exclude însă reușitele, chiar dacă va fi necesar să facă eforturi susținute. Mare atenție la izbucnirile nervoase, din orgoliu, care le-ar putea cauza multe neplăceri și disensiuni cu apropiații!

Se cunoaște că nativii Tigru sunt mereu în mișcare, vioi, inteligenți, adulmecă toate posibilitățile care se ivesc. Situațiile cu care se vor confrunta însă se dovedesc uneori greu de depășit și numai o voință, o concentrare și o capacitate de adaptare ieșite din comun îi pot ajuta să treacă peste obstacole cu bine. Pentru a găsi soluțiile optime ar fi bine ca din când în când să își acorde timp mai mult pentru odihnă. Practic, le trebuie mai mult timp ca să își ofere mai multă atenție propriei persoane, pentru a analiza situațiile.

Din punct de vedere financiar vor trebui să acorde mai multă atenție ordinii actelor, a facturilor și a sumelor încasate. Dezordinea le-ar putea crea multe dificultăți.

IEPURE
(1915, 1927, 1939, 1951, 1963, 1975, 1987, 1999, 2011)

Pentru nativii acestei zodii Anul Nou Chinezesc rezervă o perioadă dificilă, mai ales dacă nu se pot adapta la derularea rapidă a evenimentelor. Ca să obțină rezultate mulțumitoare au nevoie de mult calm și ambiție. Va fi un an plin de agitație, epuizant chiar, când trebuie să fie tot timpul pușI în gardă. Accentul se pune pe carieră, însă fără salturi spectaculoase.

Există o dorință de afirmare a nativilor care se manifestă mai ales în domeniul familial. Se poate ajunge ușor la discuții aprinse pornite chiar din motive minore și nativii Iepure ar trebui să înțeleagă că au toate șansele să învețe să prețuiască încrederea în partenerul de viață și să împartă planurile, temerile și speranțele.

În domeniul profesional, mai ales pentru cei cu o experiență bogată, poate urma un moment de recunoaștere a meritelor (specializări, premii, diplome etc.). Li se vor deschide apoi uși pe care le credeau închise definitiv.

Pagină realizată de
CASANDRA

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Progresul tehnologic și autodistrugerea omenirii ■ Mari oameni de stat asasinați ■ Sfidare adresată tabuului privind OZN-urile ■ Irchan Kala – orașul fortificat ■ Niște dezastre de filme... ■ Moartea e un vis...

Ce spun astrele

HOROSCOP
15-21 februarie 2016

BERBEC 21.03-20.04

Este posibil să aveți mai multe idei decât vă dați seama acum. Așteptați cam de mult redresarea financiară și se pare că în această săptămână veți primi vești excelente în acest sens. Sunt posibile și unele excese temperamentale ce se vor declanșa în relațiile cu cei de acasă.

TAUR 21.04-21.05

Frământări sufletești nu vă vor da pace și motivul pare să fie unul legat de o situație deosebită a relațiilor familiale. Două vești bune, ambele din domeniul financiar, vă așteaptă în această săptămână și una mai puțin plăcută ce ține de profesie. Nu luați în seamă chiar toate nimicurile!

GEMENI 22.05-21.06

Treceți printr-o stare de iritare evidentă, cauzată în mare parte de capriciile vremii, dar și de unele persoane din anturajul cel mai apropiat. Încercați să nu le luați în seamă sau veți fi nevoit să aveți câteva discuții serioase privitoare la prieteni apropiați.

RAC 22.06-21.07

Săptămâna decurge normal, fără prea mari piedici. Nici nu pierdeți, dar nici nu câștigați cine știe ce. Vă concentrați atenția spre câteva câștiguri consistente de care aveți mare nevoie. Spre finele săptămânii veți întâlni, pe neașteptate, un vechi prieten.

LEU 22.07-22.08

Toate sunt bune și la locul lor în această perioadă benefică pentru acumulări materiale și intelectuale. Vineri se pare că vor ieși ceva scântei în mediul profesional, dar veți trece cu bine peste toate. În weekend se anunță o vizită neașteptată din partea unei rude îndepărtate.

FECIOARĂ 23.08-22.09

Vă frământă ideea onestității unei persoane din apropierea dumneavoastră și acest interval va fi tocmai potrivit să vă lămuriți și să clarificați acest subiect. Mare atenție la un Săgetător din anturaj, care se pare că vă pune la încercare răbdarea.

BALANȚĂ 23.09-22.10

Parcurgeți un interval cu surprize mai mult decât plăcute, asaltându-vă cu bucurii încă din primele zile. Reversul medaliei îl va constitui o confuzie ce întunecă puțin viața de cuplu și datorită căreia orgoliile vor eclipsa judecata.

SCORPION 23.10-21.11

Câteva întâmplări din domeniul profesional vă vor face să fiți irritabili, morocănoși, iar cheful de ceartă vă va umbri puțin viața conjugală. S-ar putea ca în weekend să primiți ceva bani, dar nu suficienți ca să vă alunge norii din priviri.

SĂGETĂTOR 22.11-21.12

Sunteți mai sentimentali ca oricând și nu luați tocmai deciziile potrivite. Nu vă hazardați să faceți cheltuieli imprudente, mai bine fiți reținuți și nu scoateți banii așa ușor din buzunar. Sunteți tentați să faceți prea multe schimbări deodată.

CAPRICORN 22.12-19.01

Optimismul vă determină să abordați cu deplin succes unele proiecte la care vă gândiți de ceva timp. Și le veți realiza cu mare aplomb. Succesul este deplin și primiți laudele cuvenite. Poate și o recompensă financiară. Succes!

VĂRSĂTOR 20.01-18.02

Sentimental, nu o duceți rău, ba, dimpotrivă! Viața de cuplu își urmează calea firească și vă treziți că începe să vă placă așa. Nu-i așa că este bine să aveți pe cineva alături? Dacă vă stăpâniți criticile, poate chiar că veți și realiza ceva măreț. O relație armonioasă!

PEȘTI 19.02-20.03

Câteva evenimente, mai mult sau mai puțin importante, vă vor ocupa timpul liber până la refuz, existând tendința de a vă neglija familia. Au nevoie și ei de atenția dumneavoastră. Mai ales că se pune mare preț pe părerile și pe sfaturile pe care le oferiți.

Nativul săptămânii: **GEORGE EDWARD ARCARO** (19.02.1916 – 14.11.1997)

A fost un jocheu american, cunoscut profesional ca Eddie Arcaro și considerat a fi cel mai mare campion din istoria americană la cursele de cai. Acest nativ al zodiei Pești a câștigat de cinci ori derbiul de la Kentucky, de șase ori titlul de la Preakness și de șase ori pe cel de la Belmont. În 1941 stabilește și un record de 645.145 $ câștigați de un cal într-un singur sezon.

TELEFONUL CITITORULUI
Pentru a afla direct de la cititorii noștri opiniile legate de conținutul revistei, apelați numărul de telefon:
021 317 89 64

Abonamente la „Magazin" direct la redacție!

PERIOADA	VALOAREA
☐ 1 LUNĂ	6,00 LEI
☐ 2 LUNI	12,00 LEI
☐ 3 LUNI	18,00 LEI
☐ 4 LUNI	24,00 LEI
☐ 5 LUNI	30,00 LEI
☐ 6 LUNI	36,00 LEI

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

Abonați-vă la magazin

Cheltuielile poștale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacție.

Nu aveți decât să trimiteți printr-un mandat poștal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială Magazin, Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, cod 013701], contravaloarea abonamentului solicitat (vezi prețurile în talonul alăturat la care se adaugă taxa de expediere de maxim 5 lei) sau să achitați în conturile bancare indicate la pagina 2 și puteți beneficia de toate avantajele enunțate. În cazul în care nu specificați data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poștal. Pentru informații suplimentare vă rugăm să sunați la telefon 021.317.89.65 sau 0722.625.622.

Cititorii din străinătate pot contracta abonamente, achitând contravaloarea abonamentului dorit (50 euro sau 70 $, un abonament pe șase luni; 25 euro sau 35 $, un abonament pe trei luni) în conturile societății.

CUPON MANDAT POȘTAL
Nr. .....
EXPEDITOR
Nume .....
Prenume .....
Str. ..... Nr. .....
Bloc ..... Scara ..... Etaj .....
Ap. ..... Cod .....
Localitatea .....
Județul/Sectorul .....
Telefon .....
Suma în cifre (LEI)
Ștampila cu data prezentării
RAMBURS C.P. NR. .....

MANDAT POȘTAL
DESTINATAR
Nume IONESCU SIMION - la
Prenume C.E. «MAGAZIN» S.R.L.
Str. Piața Presei Libere Nr. 1
Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap. .....
Cod 013701 Localitatea București
Jud./Sect. 1 Tel. .....
C.N.P. .....
Expeditor .....
Localitatea .....
Suma în cifre (LEI)
Suma în litere (LEI)
RAMBURS C.P. NR. .....

Sigiliu control mandate
POȘTA ROMÂNĂ RO
Verificator, ...
INDICAȚII SPECIALE .....
Nr. mandat poștal .....
Confirmăm suma de lei .....
(în cifre și litere)
Semnătura salariatului .....
Diriginte .....
Ștampila cu data prezentării
Sigiliu cu sigla RO

TELEFON RECLAMAȚII ABONAMENTE
0722 625 622

Biblioteca Județeană MUREȘ

SERIE NOUĂ - 1285 ● ANUL LIX ● 18 FEBRUARIE 2016 ● 16 PAGINI ● 2 LEI Nr. 7 (3035)

magazin

Mail: redactia@revistamagazin.ro Adresă INTERNET: www.revistamagazin.ro

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

Femina club

Pentru dumneavoastră, doamnă

Ciupercile şi cancerul la sân

Dosarele frumuseţii

Râsul, cel mai bun exerciţiu de respiraţie

Terapii complementare

SOMNUL... din farfurie

«A iubi înseamnă a suferi, şi cum mulţi fug de suferinţă, puţini ştiu să iubească!»
Emil Cioran

Procesul tehnologic şi AUTODISTRUGEREA OMENIRII

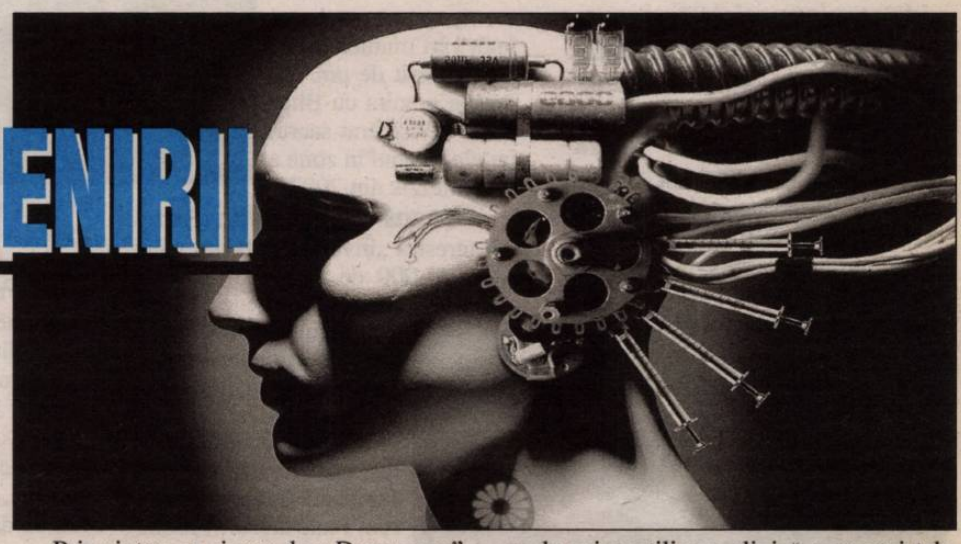

Ne lăudăm, şi pe bună dreptate, că de vreo două secole, progresul tehnologic a dus omenirea la dezvoltarea extraordinară de azi. De la revoluţia industrială la era digitală, tehnologia ne-a ridicat, dar tot ea ne poate şi coborî.

Vremurile marii revoluţii industriale de la începutul secolului al XVIII-lea declanşate o dată cu inventarea motorului cu aburi au apus. A urmat însă o a doua revoluţie industrială propulsată de motorul cu ardere internă, care împreună cu motorul cu reacţie au dezvoltat într-un ritm fără precedent industria mondială, transporturile, cucerirea cosmosului.

În ultimele două decenii o a treia revoluţie tehnologică a fost inaugurată de era digitală, de tehnologia informatică, de inteligenţa artificială. Ele duc omenirea pe căi nebănuite vreodată, numite „ale progresului", dar şi spre un abis pe care marii gânditori ai epocii pe care o traversăm încearcă să o definească, şi nu în cei mai roz termeni. Se vorbeşte chiar despre pericolele pe care dezvoltarea tehnologică actuală sau a viitorului le proiectează asupra rasei umane. Şi cele mai puternice semnale vin de la o voce firavă, sintetizată, cea a celebrului fizician teoretician Stephen Hawking. Vorbind la postul de radio BBC, nu cu mult timp în urmă, Stephen Hawking atrage atenţia asupra pericolului ascuns în masiva dezvoltare tehnologică şi despre şansele unui dezastru pe Terra. „Specia umană se află în faţa celor mai mari pericole în momentul în care progresul în ştiinţă şi tehnologie devine o adevărată şi tot mai mare ameninţare la adresa existenţei noastre", avertizează Hawking.

E drept că previziunile savantului pentru acest pericol sunt destul de vagi, cel puţin în privinţa perioadei de timp în care el s-ar putea manifesta: „Şansele unui dezastru pe planeta Pământ ar putea deveni o certitudine în următorii o mie până la zece mii de ani". Putem estima că previziunea lui Hawking se poate schimba în următoarea mie de ani! Există şi o salvare în afara acestei autodistrugeri, ne spune eminentul savant: „avem nevoie de o sută de ani pentru a construi colonii în spaţiu în care fiinţele umane să poată trăi". Numai că să ne gândim puţin: pentru a ajunge undeva printre stele, e un lucru extrem de complicat ca să nu spunem irealizabil. Cum să ajungă milioane de oameni în galaxii aflate la mii sau milioane de ani-lumină depărtare de Terra? Cu ce nave, cu ce viteză, în cât timp? Întrebări fără răspuns azi sau în viitoarea sută de ani, prevăzută de Hawking. Ideea nu este nouă, într-o carte din 2003, *Ultimul nostru secol,* Lordul Martin Rees, astronom regal, punea şi el problema riscului autodistrugerii planetei noastre.

Joaca de-a Dumnezeu

În privinţa elementelor care compun pericolul autodistrugerii Terrei, Stephen Hawking enumeră armele nucleare şi virusii modificaţi genetic. Dacă despre pericolul autodistrugerii din cauza armelor atomice, problema a fot pusă pe tapet încă din anii 1950, în debutul Războiului Rece, când cele două mari puteri ale vremii, URSS şi SUA, deţineau un arsenal vast de asemenea arme, problema modificării genetice a virusurilor e ceva mai nouă, dar la fel de nimicitoare.

Prin sintagma „joaca de-a Dumnezeu" se înţelege activitatea unor savanţi (cercetători, geneticieni etc.) de a interveni în mecanismul perfect articulat al organismului uman creat de Marele Arhitect. A cunoaşte acest mecanism este una, deşi greu şi aproape imposibil, a încerca să-l modifici poate deveni extrem de periculos, fiind şi el un potenţial pericol de distrugere a speciei umane. Încercările de a interveni în acest caz au aparţinut unor geneticieni care sunt convinşi că pot modifica unele structuri genetice simple şi s-au amplificat atunci când au ajuns la concluzia că s-ar putea modifica genetic şi omul. Pasul hotărâtor urma să fie descifrarea genomului uman, al arhitecturii genetice umane. Aici lucrurile s-au dovedit mai complicate, dacă nu imposibile, deoarece această hartă conţine peste 30 de miliarde de gene care la rândul lor au miliarde de instrucţiuni. Dacă la o bacterie, de pildă, genomul poate fi analizat şi apoi modificat, de unde pericolul invocat de Hawking, în cazul omului lucrurile sunt infinit mai complicate. Cu toate acestea, studii se fac, de unde şi necesitatea supravegherii lor în plan legal şi etic. Recent, pe această temă, la Washington s-a desfăşurat un summit internaţional în care s-au discutat problemele legate de subiectul editării genomului uman. Editarea vrea să însemne tocmai modificare, prelucrare.

Dacă celulele embrionare sau de reproducere umană au ADN-ul modificat, „ele nu ar putea în nici un caz să fie utilizate pentru o sarcină", aşa cum interzic numeroase ţări, se subliniază în comunicatul publicat de Academia Americană de Ştiinţe, care a organizat conferinţa împreună cu Academiile de Ştiinţe din China şi Marea Britanie. Participanţii din 20 de ţări ale lumii au fost de acord că „ar fi iresponsabil în acest stadiu să se procedeze la orice utilizare clinică a acestei tehnologii de editare a celulelor reproductive umane, cât timp problemele de siguranţă şi eficacitate nu vor fi rezolvate". Pericolul acestor jocuri de-a Dumnezeu rezidă din faptul că este aproape imposibil de a prezice efectele adverse ale unei schimbări în structura ADN-ului celulelor embrionului şi faptul că aceste modificări ar fi permanente şi transmise generaţiilor viitoare, alterând în esenţă evoluţia umană.

Susţinătorii ideii de manipulare a ADN uman, în ciuda eşecului experimentului Dolly de acum câteva decenii, scot în faţă beneficiile pentru omenire a tehnicii de editare celulară. Ei vorbesc despre posibilitatea ca această tehnică să corecteze genele defectuoase responsabile de boli ereditare, precum şi îmbunătăţiri ale abilităţilor fizice şi mentale. Dar, până la urmă aceste „calităţi" sunt doar presupuneri teoretice, în realitate nimeni neputând spune ce efecte ar avea modificările genetice asupra organismului uman ca tot. Ca să nu mai vorbim despre faptul că aplicarea acestei tehnici ar deschide calea spre crearea de populaţii „superioare", exacerbând inegalităţile sociale.

Îngrijorările de natură etică declanşate de această nouă tehnologie foarte eficientă şi puţin costisitoare, dezvoltată din 2012 au crescut semnificativ după ce o echipă chineză a anunţat că a reuşit, cu ajutorul acestei tehnici, să modifice o genă defectuoasă în embrioni umani neviabili. Pe de altă parte, în domeniul editării genetice a celulelor somatice, care nu sunt transmisibile, această tehnică ar avea mai multe aplicaţii clinice promiţătoare, cum ar fi de exemplu, pentru a îmbunătăţi capacitatea sistemului imunitar de a combate celulele canceroase sau de a vindeca unele boli incurabile. Problema cu acest mecanism perfect care este organismul uman este că el trebuie privit *holistic* şi nu pe fragmente disparate. Pentru că orice modificare într-un punct al organismului, poate crea probleme în alte o mie de puncte şi asta la infinit.

SUDOKU
jocul săptămânii: 7

	3		2	5	8		9	
5	8		1			6	4	
		4		2				
9	6						2	3
				4		9		
	1	3			7		5	8
	4		6	8	3		7	

Soluţia în numărul viitor

07
5 948427 000126

Biblioteca Judeţeană

Vacanţe interzise

De ce ne-ar interzice cineva (sau ceva) bucuria unei vacanţe, mai ales dacă ea e planificată pentru o destinaţie exotică? Ei bine, pretutindeni pe Terra există locuri de o fascinaţie extraordinară, care însă includ şi un risc foarte ridicat pentru viaţa temerarului ce se apropie de ele. Iată numai câteva dintre acestea!

„Poarta Infernului" (Turkmenistan). Este de fapt craterul Darvaza, din deşertul Karakum, care arde neîntrerupt din anul 1971. În timpul unui foraj, o pungă cu gaze a provocat o explozie în urma căreia a luat naştere uriaşa gură incandescentă, iar pentru a evita o scăpare de gaze uriaşă, devastatoare, specialiştii pur şi simplu i-au dat foc!

Masivul Gangkhar Puensum (China). Cu un maximum al altitudinii de 7.750 de metri, acesta e cel mai înalt vârf muntos niciodată cucerit de om. Situat la graniţa cu Bhutan, e considerat sacru, iar alpinismul în zonă a fost interzis din 2003.

Groapa Marianelor. Extrema terestră „inversă" coboară până peste 11.000 de metri sub nivelul mării şi se crede că găzduieşte numeroase specii ale abisurilor încă necunoscute şi potenţial foarte periculoase. Totuşi, unul dintre puţinii curajoşi care au vizitat-o este faimosul James Cameron, realizatorul filmului „Titanic".

Lacul Vostok (Antarctica) e „prizonier" al gheţurilor de 15-25 de milioane de ani, la peste 4.000 de metri sub munte şi circa 500 metri sub nivelul mării. Doar o cantitate minimă de apă a putut fi prelevată din el până acum, dar există o anume temere (speculată din plin de scenariştii de pelicule SF) că ar putea conţine urme de viaţă extrem de vechi şi cu un mare potenţial de periculozitate pentru omenire.

Valea Javari (Brazilia şi Peru). Zona splendidului râu Javari, care izvorăşte şi străbate pădurea amazoniană, este (încă) populată de numeroase triburi indigene ce trăiesc izolat. Motiv foarte serios pentru care a fost declarată „zonă de non-contact", pentru a se

încerca salvarea a ceea ce a mai rămas din aceste fascinante populaţii ale junglei.

„Perla deşertului" este supranumele fascinantului oraş Tombuctu din statul african Mali. Vechi de aproape un mileniu, se află înscris în patrimoniul UNESCO (1988), dar din păcate vizitarea sa nu e recomandată de ministerul de externe, din cauza ameninţărilor teroriste din ţară şi din regiunea saheliană.

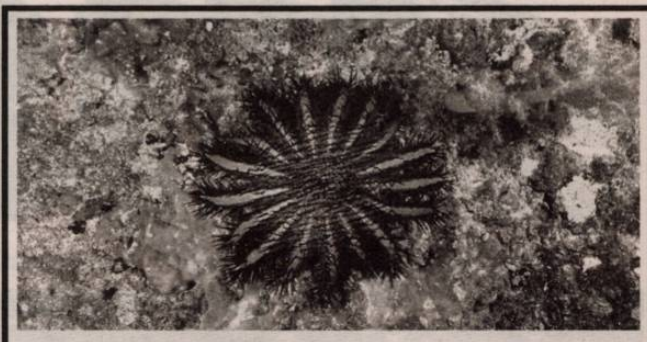

Misiune exterminatoare

În mai puţin de un sfert de secol, recifurile din Marea Barieră de corali din largul Australiei s-au redus la jumătate din cauza dereglării climatice, a poluării şi acidificării apelor şi a prădătorilor. Cercetătorii din cadrul Institutului australian de ştiinţe marine sunt convinşi că în urma acestor agresiuni, peste două decenii cel mai mare recif coralian din lume ar putea să dispară, afectând grav ecosistemele din zonă şi că nu există soluţii realiste de a-l salva.

Au încercat să distrugă o parte din stelele de mare prădătoare, din specia *Acanthaster planci,* de culoare roşie, extrem de veninoase şi vorace, prin intermediul scufundătorilor care au injectat în corpul celor mai mari exemplare pe care le-au surprins, o soluţie letală, experimentată în laborator. Numărul de scufundători e mult prea mic pentru ca misiunea să aibă succes. Cine i-ar putea înlocui? Doar... roboţii.

Ideea a fost preluată de o societate de profil care a realizat un minirobot denumit COTSBot, capabil să identifice stelele de mare în proporţie de 99,4% şi să le injecteze substanţa letală. Primele teste în laborator au fost încununate de succes.

Robotul, echipat cu camere de luat vederi, GPS, un braţ de injecţie, captatori şi 5 propulsoare a reuşit să recunoască prădătorii roşii şi să administreze 200 de injecţii letale în timp de 8 ore. În curând va fi testat şi în diverse zone ale recifului. Dacă rezultatele vor fi cele scontate, o armată de miniroboţi se va scufunda în acest an în apele mării în ajutorul acestor mirifice şi sensibile vieţuitoare.

DORIN MĂRAN

Despre acorduri

Să vorbim corect!

Cititoarea noastră Ioana P. din Galaţi ne întreabă cum se spune corect: „Majoritatea elevilor a plecat în excursie" sau „Majoritatea elevilor au plecat...".

Ştim că pentru mulţi dintre noi folosirea verbului (predicat) la singular sună greşit dar, aşa cum ştim, acordul subiectului cu predicatul verbal se face în număr şi persoană. În exemplul citat subiectul propoziţiei este substantivul „majoritatea" cu formă de singular. Aşadar formularea corectă este „Majoritatea elevilor a plecat...".

Aceeaşi regulă se aplică şi în cazul tuturor substantivelor colective. Trebuie să spunem: „Brigada de lucrători *a început* să...", nu *„au început"*, „grupa de tineri *a cerut..."*, nu *au cerut* şi lista ar putea continua. *(I.S.)*

Starea de veghe

Somnul raţiunii naşte demoni

Geniala cugetare a lui Goya (Somnul raţiunii naşte monştri.) ***are din nenorocire şi astăzi ilustrări absolut terifiante într-o lume ce pare că trăieşte confortabil, dar care se află într-o degringoladă împinsă până la haos.***

Curente, idei şi fenomene sociale scoase în public de minţi profund bolnave fac ravagii în rândurile tuturor generaţiilor, un numitor comun al lor fiind violenţa împinsă până la atrocităţi inimaginabile. Veţi fi şocaţi aflând ce se (mai) poate întâmpla astăzi într-o Europă dezarticulată, împinsă încet şi sigur către un abis fără fund.

Roosh V. (pseudonimul unui american, Daryush Valizadeh) este liderul unei organizaţii masculiniste pro-viol! Pe pagina sa de internet el a scris un text intitulat „Cum să pui la punct un viol", în care emana o teorie diabolică: „Încercând să-i învăţăm pe bărbaţi că nu trebuie să violeze, de fapt noi le-am învăţat pe femei că nu trebuie să se teamă că

ar fi violate, să nu se protejeze de aceste acte previzibile şi să nu-şi asume responsabilitatea faptelor lor (...) Am reflectat la toate acestea şi am găsit soluţia: legalizarea violului atunci când e comis pe o proprietate privată. Propun că a profita în mod violent de o femeie să nu fie condamnabil de lege atâta timp cât asta se petrece în afara spaţiului public." Trecem peste evidenta aberaţie şi lipsă totală de raţionament din aceste fraze spre a semnala un fapt cel puţin la fel de grav. Individul nu s-a oprit la cuvinte aruncate în spaţiul virtual care suportă orice nemernicie. El a lansat o chemare către masculinişti din nu mai puţin de 43 de ţări pentru o suită de demonstraţii publice pro-viol, în data de 6 februarie, seara!

Şi planul i-ar fi ieşit (la fel cum se realizează alte asemenea iniţiative patologice care agresează grav oamenii normali), dacă în Franţa – unde se plănuiseră manifestaţii la Paris şi Nantes – nu s-ar fi cerut imperativ interzicerea lor. Ceea ce s-a făcut, însă nu a eliminat din spaţiul public teama de alte proiecte, similare, asta şi în contextul evenimentelor legate de invazia musulmană, dar şi al unei bizare complicităţi a autorităţilor secondate fidel de aproape toată mass-media!

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – Preşedintă
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
NICUŞOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 021.317.89.64
Paul Ioan, Dorin Măran, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Adrian-Nicolae Popescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Irina Stoica
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel.: 0722.625.622
DIFUZARE: Tel./Fax: 021.317.89.65
Nicuşor Dincă (director) - 0722.625.622, Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI)
Unicredit Ţiriac Bank S.A. - Sucursala Panduri
Cont: RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001
B.C.R. – Sector 1, Bucureşti

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 021.317.89.66

GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef

ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN, MELANIA CONSTANTINIU

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Fax: 021.317.89.66

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revista sunt direct răspunzători, material şi din punct de vedere juridic, pentru exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

Tiparul: **TIPOMEDIA PROD S.R.L.**

Mască antipoluare

Oraşe poluate există în marea majoritate a ţărilor occidentale, cei mai expuşi riscului de a inhala particulele nocive fiind pietonii care circulă în zonele marilor artere, în condiţii de trafic intens. Se pot proteja folosind măşti care împiedică în mare parte pătrunderea particulelor

nocive responsabile de numeroase cazuri de maladii respiratorii, cardiovasculare, cancere.

Asiaticii nu au nicio reţinere în acest sens. În oraşe poluate din China sau Japonia, precum Beijing sau Tokyo, măştile sunt purtate precum ochelarii de soare. Deşi occidentalii nu sunt încă dispuşi să poarte măşti de protecţie în zonele poluate, un grup de tineri olandezi de la Universitatea din Delft a conceput şi realizat o mască denumită *The Plant Bag*, ca o alternativă verde la cele clasice, care, apreciază inventatorii, este mai eficace decât cele obişnuite.

Masca include un filtru antipoluare compus dintr-un săculeţ cu un amestec de plante uscate, în special aloe, care împiedică pătrunderea particulelor poluante, şi un sistem de mini tuburi. Deşi testele efectuate cu actualul amestec de plante atestă eficacitatea măştii, vor fi efectuate experimente cu alte tipuri de plante cu o capacitate sporită de filtrare a celor mai mici particule nocive. Dacă va fi comercializată, pieţele de desfacere vizate vor fi cele asiatice.

Reconstituirea unui titan preistoric

În 2002, un agricultor argentinian a descoperit un femur uriaş cu o lungime de 2,4 metri care a atras atenţia paleontologilor. În urma campaniei de săpături, care a debutat în scurt timp după ce a fost examinată fosila, au fost descoperite în zonă 220 de oseminte atribuite unui număr de 6 titanozauri tineri aflaţi în pragul maturităţii. O constatare relevată de faptul că vertebrele cervicale nu au fuzionat, o transformare anatomică care se produce la vârsta maturităţii. Cei 6 titanozauri făceau parte din familia sauropodelor, dinozauri uriaşi cu gâtul lung.

După ce femurul descoperit de agricultor a fost cuplat la oseminte cu forme şi mărimi compatibile, s-a putut estima, în urma reconstituirii unui exemplar, greutatea de aproximativ 77 de tone, echivalentul a 10 elefanţi africani, şi lungimea de 37 metri, cât trei autobuze puse cap la cap, şi înălţimea de 6 metri care ajungea la aproximativ 20 de metri când îşi înalţa capul, echivalentul celei ale unui bloc cu 7 etaje!

Impresionantă, înspăimântătoare o astfel de creatură, cea mai mare, pe baza osemintelor reconstituite, descoperită vreodată care a trăit pe uscat; cu mult mai mare decât alte specii impunătoare, precum Argentinosaurus. Uriaşul uriaşilor preistorici a fost însă balena albastră, cu o greutate maximă de peste 170 de tone care a trăit în urmă cu 100 milioane de ani, în Cretacic.

Oseminte de titanozauri au fost descoperite şi în alte zone ale planetei, inclusiv în Europa. Dar care nu sunt de mărimea celor din Argentina, unde au fost dezgropate cele mai multe fosile de uriaşi, în ultimii 15 ani. Un schelet de titanozaur reconstituit în 3 dimensiuni şi câteva fosile sunt expuse din luna ianuarie a.c. în Muzeul de istorie naturală din New York. Au fost reduse însă dimensiunile reale pentru a putea încăpea în cea mai mare sală a muzeului.

Zbor Paris-New York
în 90 de minute?

După declinul avioanelor Concorde în 2003, specialiştii francezi în aeronautică au lucrat la noi proiecte vizând realizarea unui model supersonic fiabil, care să se încadreze tuturor normelor de zbor şi de protecţie a mediului şi care să fie, fireşte, rentabil. N-au reuşit încă, dar un nou aparat de zbor Airbus, revoluţionar, se află într-un stadiu avansat de proiectare. La un interval de 6 luni au fost depuse două brevete în SUA pentru protejarea secretelor tehnologice ale unor subansambluri. Aparatul de zbor ar putea să atingă o viteză de 4,5 ori mai mare decât cea a sunetului, adică Mach 5. Va fi dotat cu două motoare pentru decolare şi un motor de rachetă pentru zbor care se va efectua la o înălţime de 3.000 de metri, putând transporta doar 20 de pasageri.

Obstacolele tehnologice şi financiare – costurile estimate pentru realizarea prototipului sunt astronomice – împiedică realizarea în următorii ani a avionului hipersonic. Fabricantul, răbdător şi optimist, consideră că avionul, care nu reprezintă o prioritate, va fi finalizat peste... 20 de ani, poate mai devreme dacă va beneficia de un parteneriat cu compania Boeing. Sunt vizate în special zborurile transoceanice dintre Europa, SUA şi Asia.

Primii hominizi din Asia

Originile speciei umane sunt controversate, cu atât mai mult cu cât se descoperă noi oseminte umane mai vechi decât cele atestate.

Reconstituirea filierei umane se află de puţină vreme într-un nou impas, în urma descoperirii în Masol (nord-vestul Indiei), la poalele muntelui Himalaya, a unor fosile de bovine, unele din acestea cu urme vizibile de tăieturi precise făcute cu ustensile.

Vechimea osemintelor este stupefiantă: 2,6 milioane de ani! Paleontologii au exclus prezenţa hominizilor în acea vreme în Asia. Cele mai vechi urme lăsate de australopiteci, dar mai rudimentare, au fost observate pe oseminte de animale, descoperite în Etiopia, cu o vechime de 3,4 milioane de ani. În Africa, aşadar, unde au apărut primii hominizi care au părăsit în mare parte continentul îndreptându-se spre Asia în urmă cu 1,9 milioane de ani. Cine ar putea fi aceşti hominizi care au tranşat carnea de bovine în jurul tendoanelor, cu dexteritate? Migraţia spre Asia să fi avut loc mai devreme decât se ştia? Este vorba de o specie endemică?

Paleontologii au acreditat ipoteza apariţiei unei noi specii de hominizi în această zonă. Săpăturile continuă în speranţa că vor fi descoperite şi fosile ale misterioasei specii.

După 30 de ani de congelare

Tartigradele, organisme nevertebrate minuscule, cu o lungime de 0,5-1,5 milimetri, dotate cu 8 picioare, care trăiesc în mări, fluvii, râuri, dar mai ales pe uscat, în muşchi, licheni şi nisip umed, au capacitatea unică în regnul animal de a supravieţui în condiţii extreme de temperatură, presiune, radiaţii intense sau în vid. Pentru a rezista îşi încetinesc funcţiile metabolice şi elimină toată apa din corp intrând în stare de criptobioză. O echipă de biologi japonezi a congelat în 1883, la -20º Celsius, două exemplare prelevate din Antarctica şi le-a introdus într-un muşchi pentru a evalua capacitatea lor de supravieţuire pe termen lung.

Recent, au fost decongelate şi introduse într-un recipient umplut cu apă minerală, în intuneric. După 4 zile de rehidratare, au început să mişte prima pereche de picioare. În cea de-a 4-a zi, au încercat să se ridice la suprafaţa apei reuşind în cea de-a 9-a zi. Apoi, în cea de-a 13-a zi, au început să se hrănească cu alge.

Una dintre ele a încetat să se hrănească şi după 20 de zile a murit. Cealaltă, care şi-a revenit complet, a depus 10 ouă, din care 14 au eclozat (femelele tartigrade se pot reproduce fără intervenţia masculului). O singură larvă a supravieţuit, s-a dezvoltat în scurt timp şi a depus ouă după doar 8 zile!

Scopul oamenilor de ştiinţă nu a fost acela de a stabili un record de rezistenţă (lotul precedent a rezistat timp de 9 ani în condiţii de criptobioză). Echipa japoneză încearcă să afle cum reuşesc tartigradele să-şi modifice ADN-ul lezat de condiţiile extreme în care au supravieţuit.

Pagină realizată de
DORIN MĂRAN

Mari oameni de stat asasinaţi

Secolul al XX-lea a demonstrat că, din nefericire, confruntările politice şi lupta pentru putere se pot „rezolva" în mod tragic, prin asasinate. Ca şi în alte epoci, ucigaşi independenţi sau profesionişti plătiţi au curmat vieţile unor preşedinţi de stat şi ale unor prim miniştri, printr-un număr incredibil de mare de atacuri mortale. În acest articol vom încerca să arătăm că nu numai în SUA, asasinatele politice pot schimba destinele unor mari personalităţi de stat.

Din Vietnam şi până în Congo

◆ ***Ngo Dinh Diem*** a fost primul preşedinte al Republicii Vietnam (Vietnamul de Sud). El l-a învins – în cadrul unor alegeri considerate discutabile – pe Bao Dai şi a declarat Vietnamul republică (1955). El era de confesiune romano-catolică şi, cu toate meritele economice în conducerea ţării, Ngo Diem a dat dovadă de intransigenţă faţă de budişti. Aceştia erau urmăriţi şi supuşi unor persecuţii care au trezit nemulţumirea SUA, care îl sprijiniseră. Totodată, revoltele din Vietnamul de Sud au condus la organizarea unei lovituri de stat. Liderul complotiştilor a fost generalul Duong Van Minh şi, cu ajutorul CIA, Ngo Diem a fost iniţial izgonit (a refuzat exilul) şi apoi asasinat,

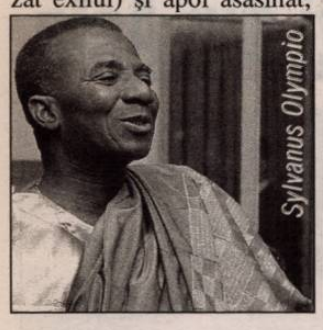
Sylvanus Olympio

Park Chung Hee

fiind îngropat într-un mormânt nemarcat.

◆ Tot în 1963 a fost asasinat preşedintele Republicii Togo, ***Sylvanus Olympio.*** După ce a fost prim-ministru, Sylvanus a devenit preşedinte democratic ales, în 1961, odată cu obţinerea independenţei ţării. Politica sa externă a fost dominată de apropierea de UK şi de SUA, el fiind oaspetele preşedintelui Kennedy în 1962. Nemulţumiri existau în sfera politică şi, după un atentat nereuşit, în noaptea de 13 ianuarie 1963 Sylvanus şi soţia sunt ucişi de rebeli provenind din rândurile armatei. Etienne Eyadema, cel care a preluat puterea în 1967, a declarat că el personal a fost cel care a tras în Sylvanus. Fusese prima lovitură de stat militară în ţările foste colonii franco-britanice. Eyadema a rămas în funcţie până în 2005.

◆ Preşedintele Coreei de Sud ***Park Chung Hee*** a fost unul dintre cei mai importanţi oameni politici ai Asiei – evidenţiat şi de revista „Time". Fost general, Park a devenit preşedintele Coreeii de Sud în 1961 şi a construit o strategie economică excepţională, fapt care a condus la dezvoltarea uriaşă a acestei ţări. El a rezistat mai multor tentative de asasinat, cauzate şi de mâna de fier cu care conducea ţara. În 1972 a declarat legea marţială. La 26 octombrie 1979, el este asasinat de şeful gărzii personale. Actualul preşedinte al Coreei de Sud, Park Geun Hie, este fiica lui.

◆ ***Marien Ngouabi*** a fost preşedintele Republicii Congo (capitala Brazaville, fostă colonie franceză) începând cu 1 ianuarie 1969. După preluarea puterii, Ngouabi a dus o politică de stânga, el înfiinţând Partidul Muncitoresc Congolez. Iniţial, el a fost susţinut de Franţa, dar Ngouabi a refuzat să intre în conflict cu Angola, pentru enclava petroliferă Cabinda. După pierderea sprijinului Franţei, el s-a apropiat de China şi de Uniunea Sovietică, pentru ajutor economic. Dar un complot al unui commando sinucigaş i-a pus capăt vieţii în 1977. Printre cei condamnaţi la moarte atunci s-a numărat şi primministrul înlăturat prin forţă de Ngouabi, Massamba Debat.

Fotodocument

Regina şi mareşalul

În 1972, regina Elisabeta a II-a a Marii Britanii a făcut o vizită în Iugoslavia, unde s-a întâlnit cu preşedintele ţării, mareşalul Iosip Broz Tito. Liderul iugoslav era apreciat în Occident, după ruptura acestuia de Stalin şi iniţierea Mişcării Ţărilor Nealiniate. Erou al Rezistenţei iugoslave în cel de-al Doilea Război Mondial, Tito a rupt legăturile cu URSS şi pentru a obţine sprijinul economic oferit de SUA prin Planul Marshall – pe care Stalin îl interzisese în Blocul Răsăritean. Tito a murit în 1980, la 87 de ani.

Astăzi în istorie

18 februarie 1899

Émile Loubet devine preşedintele Franţei

Personalitate politică foarte importantă la finele secolului al XIX-lea în Franţa, Émile Loubet a devenit preşedintele celei de-a Treia Republici Franceze la 18 februarie 1899. El a fost ales de senatori în defavoarea lui Jules Méline, cu 483 de voturi contra 279.

Émile Loubet s-a născut în familia unor cultivatori din Drôme (departament din sud-estul Franţei). El a studiat dreptul la Paris şi a obţinut doctoratul în 1863. Tendinţele sale politice erau de dreapta şi în timpul facultăţii l-a cunoscut pe Léon Gambetta (mare personalitate republicană, care a susţinut a Treia Republică, după căderea lui Napoleon al III-lea). S-a remarcat foarte repede pentru atitudinea sa politică şi a fost ales în Senat, în 1885.

În Camera superioară a Parlamentului, Loubet s-a făcut cunoscut prin deciziile pe care le-a susţinut în acea perioadă dificilă de consolidare a Republicii Franceze. Apreciat de preşedintele Sadi Carnot, el ajunge ministru de interne. Dar după „Scandalul de corupţie Panama", este demis şi se întoarce la Senat.

Émile Loubet devine curând preşedintele Senatului (1896). La 17 februarie 1899 moare subit preşedintele Félix Faure. Bătălia pentru ocuparea funcţiei supreme în stat s-a dat atunci între adversarii şi susţinătorii lui Alfred Dreyfus, ofiţerul victimă a unei erori judiciare. Loubet era pentru redeschiderea procesului şi a câştigat funcţia de preşedinte al Franţei. Perioada preşedinţiei sale a fost una dintre cele mai stabile pentru Franţa. Legile importante stabilite în acea perioadă de şapte ani (1899-1906) au fost: graţierea căpitanului Dreyfus, legea asocierilor şi legea separării Bisericii de stat.

Printre experienţele „exotice" ale preşedintelui Loubet s-a numărat şi banchetul gigantic oferit primarilor francezi – cu prilejul Expoziţiei Universale de la Paris, 1900 –, la care au participat 22.965 de invitaţi. Émile Loubet a murit în 1929, la 90 de ani.

Scurte povestiri cu memorie lungă

Statuia de carton, Vasile Roaită

În prezentarea glorioasă a istoriei Partidului Comunist Român era nevoie de eroi care să ateste lupta neînfricată a comuniştilor şi să le legitimeze preluarea puterii. Un astfel de erou a fost inventat folosindu-se mişcările muncitoreşti de la Atelierele CFR Griviţa din Bucureşti. A existat o acţiune grevistă pe 1 februarie 1933, când muncitorii protestau împotriva micşorării salariilor, în cadrul „curbelor de sacrificii".

Sirena de la Griviţa anunţa, de regulă, pauza de masă. Patronii i-au chemat pe liderii sindicaliştilor şi povestea devine alunecoasă din acel moment. Şi asta pentru că, aşa cum spun documente scoase la iveală din presa vremii (disponibile după 1989), au existat conflicte de interese între sindicaliştii autentici şi agenţi comunişti care voiau să provoace dezordine. Culmea relatărilor cronicilor de atunci este că nu s-a semnalat nici o confruntare între poliţie sau armată şi muncitorii grevişti. Plecarea acestora pe porţile atelierelor s-a petrecut fără incidente dure. Dar, cu toate acestea, de acele momente tensionate trebuia să profite cineva. Şi acel cineva a fost propaganda comunistă, care l-a inventat pe muncitorul Vasile Roaită, prezentându-l ca pe un martir al confruntărilor cu poliţia. Un glonţ l-ar fi răpus pe când acţiona sirena, dar nu pentru pauza de masă, ci, în mod eroic, pentru a semnala prezenţa armatei venite să reprime greva...

Însă penibilul cu acest muncitor „nevinovat" a apărut abia când liderul comunist Gheorghiu-Dej l-a vrut dispărut pe „falsul erou", căci umbrea propria lui activitate comunistă din ilegalitate. De altfel, la Dej s-a prezentat muncitorul Constantin Negrea, cel care în realitate se ocupa de sirena atelierelor Griviţa. Şi astfel, prin 1962, numele „Vasile Roaită" a dispărut, după ce fusese acordat numeroaselor comune, şcoli, străzi şi oraşului Carmen Sylva (pseudonimul reginei Elisabeta, soţia lui Carol I de România) ulterior numită Eforie Sud.

Pentru ca povestea „eroului Vasile Roaită" să aibă şi un umor tipic acelor vremuri, s-a descoperit (după 1989), că adevăratul Vasile Roaită fusese un muncitor la Atelierele Griviţa, dar era de fapt un informator al Siguranţei infiltrat în acel mediu muncitoresc „periculos pentru autorităţi"... Una dintre primele măsuri pe care le-a luat Nicolae Ceauşescu, după ce a preluat puterea în 1965, a fost să condamne falsul eroism atât al lui Vasile Roaită, cât şi al lui Gheorghiu-Dej. Cu trecerea anilor, Ceauşescu a devenit unicul erou al clasei muncitoare din ilegalitate.

Tomoe Gozen, femeia samurai

În frământata istorie medievală a Japoniei, ciocnirile dintre clanurile de samurai erau un fapt obişnuit. Acaparrarea de noi teritorii era mobilul pentru numeroase confruntări între provincii. În secolul XII, una dintre figurile proeminente de samurai a fost o femeie luptătoare, pe nume Tomoe Gozen. Nu este o ficţiune, căci numele ei de „samurai neînfricat şi sângeros" a fost pomenit în cronicile multor războaie teritoriale.

Faima lui Tomoe Gozen a făcut ca perioada vieţii ei să fie bine cunoscută, ea trăind între 1157 şi 1247. Era frumoasă („piele albă, ochi negri, păr lung şi trăsături fermecătoare") şi excelentă războinică, atât de la distanţă (cu arcul), cât şi corp la corp. Cronicile menţionează că a tăiat capetele multor lideri ostili, în lupta cu sabia de samurai. Stăpânul ei era Minamoto din Yoshinaka, care avea numeroase conflicte teritoriale cu rudele sale. Dar atât timp cât Tomoe Gozen a putut să lupte, credincioasa samurai i-a apărat interesele împotriva tuturor uzurpatorilor.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**